

سَلَامٌ عَلَيْهَا
نور فاطمه زهرا

کتابخانه دیجیتال
www.noorfatemah.org

Dictionary of Diseases' Natural Remedies

فرهنگ درمان طبیعی بیماریها

به ضمیمه فرهنگ خواص خوراکیها

دکتر سیمین صادقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرهنگ درمان طبیعی بیماریها

نویسنده:

علیرضا صدری

ناشر چاپی:

مسجد مقدّس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۴۳	فرهنگ درمان طبیعی بیماریها (به ضمیمه فرهنگ خواص خوراکیها)
۴۳	مشخصات کتاب
۴۳	مقدمه ناشر
۴۳	مقدمه مؤلف
۴۴	محاسن و مزایای فرهنگ حاضر
۴۵	تشکر و قدردانی
۴۵	آ
۴۵	آب آوردن انساج (بافتها)
۴۵	آب آوردن بدن
۴۵	آب آوردن ریه
۴۵	آبریزش بینی
۴۶	آبریزش چشم
۴۶	آبستن شدن
۴۶	آبسه*
۴۶	آبسه دندان
۴۶	آبسه دهان و گلو
۴۷	آبسه نوک پستان
۴۷	آبله*
۴۷	آبله مرغان*
۴۷	آب مروارید*
۴۷	آپاندیس*
۴۷	آرتروز

۴۸	آرتريت
۴۸	آروغ*
۴۸	آروغ ترش
۴۸	آستم
۴۸	آسكاريد
۴۸	آسم*
۴۹	آفتاب زدگي*
۴۹	آلبومين در ادرار
۵۰	آلودگي خون
۵۰	آماس*
۵۰	آنژين*
۵۱	آنفلوآنزا*
۵۱	ا
۵۱	اِتساع ريه
۵۱	اِحْتقان خون
۵۱	اِحْتلام*
۵۱	اختلالات جريان خون
۵۲	اختلالات ريوي
۵۲	اختلالات عصبي
۵۲	اختلالات قاعدگي
۵۲	اختلالات كبدي
۵۲	اختلالات كليوي
۵۳	اختلالات گوارشي
۵۳	اختلالات مثانه

۵۳	اختلالات هاضمه
۵۳	اختلالات یائسگی
۵۳	اختلال حواس
۵۴	اِختِناق*
۵۴	اِختِناقِ رحم
۵۴	اِختِناقِ روده
۵۴	اِختِنَا کبد
۵۴	اِخْرَاجِ مَشِيمِه
۵۴	اَخْلَاطِ خُونِي
۵۴	اَخْلَاطِ رِيه
۵۴	اَخْلَاطِ سِينِه
۵۵	اَخْلَاطِ صَفْرَاوِي
۵۵	اَخْلَاطِ مَعْدِه
۵۵	ادرار بند آمده
۵۵	ادرار تیره
۵۵	ادرار در رختخواب
۵۵	ادرار قطره قطره
۵۶	اُريون
۵۶	اِسپاسم
۵۶	اِسپِرُو
۵۶	اِسْتِسْقَاء*
۵۷	استفراغ*
۵۷	استفراغ اطفال
۵۷	اسقاط جنین مرده

۵۸	اسکوربوت*
۵۸	اسهال*
۵۹	اسهال بچه‌ها
۶۰	اسهال خونی*
۶۰	اسهال صفرآوی
۶۰	اسهال مزمن
۶۱	اسهال نوزادان
۶۱	اعتیاد به سیگار
۶۱	اغماء
۶۱	اگزما (نوعی ناراحتی پوستی)
۶۲	اگزمای آبدار
۶۲	اگزمای خشک
۶۲	التهاب
۶۲	التهاب
۶۲	التهابات پوستی
۶۲	التهاب حنجره
۶۲	التهاب خون
۶۲	التهاب صفرا
۶۳	التهاب کلیه
۶۳	التهاب مثانه
۶۳	التهاب معده
۶۳	اُمُّ الصَّبَّیان (نوعی مرض صرع کودکان)
۶۳	امراض جگر
۶۳	امراض جلدی

۶۳	امراض سینه
۶۴	امراض شریانی
۶۴	امراض عفونی
۶۴	امراض عفونی ریه
۶۴	امراض عفونی لته و دندان
۶۴	امراض کبدی
۶۵	امراض کلیه
۶۵	امراض مفاصل
۶۵	امراض مقعد
۶۵	امراض وریدی
۶۵	انسداد کبد
۶۵	انسداد کلیه
۶۵	انسداد مجاری عروق
۶۵	انعقاد خون
۶۶	انعقاد شیر
۶۶	انفکتوس (سکته قلبی*)
۶۶	انقباضات معده
۶۶	انگل
۶۶	انگل
۶۶	انگل های معده و روده
۶۶	اورام سخت
۶۶	اورام گردن
۶۶	اورام گرم
۶۷	اورام لوزتین

۶۷	أوره*
۶۷	اولسر
۶۷	اولسر پستان
۶۷	اولسر روده
۶۷	اولسر زانو
۶۷	ایدز
۶۷	ب
۶۷	با خود حرف زدن
۶۷	باد
۶۸	باد
۶۸	باد سرخ
۶۸	باد فتق
۶۸	باد گوش
۶۸	باد مفاصل
۶۹	بادهای کلیه
۶۹	بادهای معدی
۶۹	بارداری
۶۹	باز شدن صدا
۶۹	بدبویی دهان
۶۹	بدبویی رحم
۷۰	بدبویی زیر بغل
۷۰	بدبویی عرق
۷۰	بَرسام*
۷۰	بَرص*

۷۱	بَرْفَك*
۷۱	برونشیت (مرضی در ریه)
۷۲	برونشیت مزمن
۷۲	بری بری
۷۲	بریدگی
۷۲	بزرگی شکم
۷۲	بسته شدن ادرار
۷۲	بَلْغَم
۷۳	بندآمدن قاعدگی
۷۳	بِوَاسِیر
۷۳	بواسیر
۷۴	بواسیر خونی
۷۴	بواسیر مزمن
۷۴	بوی بد پا
۷۴	بوی پیاز و سیر
۷۵	بی اختیاری ادرار
۷۵	بی‌اشتهایی
۷۶	بی‌خوابی
۷۶	بیضه آب آورده
۷۷	بیماریهای مثانه
۷۷	بی‌نظمی عادت ماهانه
۷۷	بیهوشی (اغماء)
۷۷	پ
۷۷	پُرستات

۷۷	پرسوت
۷۷	پر شدن کیسه صفرا
۷۷	پشه گزیدگی
۷۷	پف کردن زیر چشم
۷۸	پلاگر
۷۸	پوسیدگی دندان
۷۸	پیچش روده‌ها
۷۸	پیچش صفاوی معده
۷۸	پیچیدگی اعصاب
۷۸	پیچیدگی عضلات
۷۸	پیری زودرس
۷۹	پیسی
۷۹	پيله دندان (عفونت مغز دندان)
۷۹	پینه
۷۹	پیوره
۷۹	ت
۷۹	تاری چشم
۷۹	تاول پوست
۷۹	تب
۷۹	تب
۸۰	تب برفکی
۸۰	تب بلغمی
۸۰	تبخال
۸۰	تب دائم

۸۰	تب راجعه
۸۱	تب ربع
۸۱	تب و لرز
۸۱	تب های حصبه ای
۸۱	تب های دانه ای
۸۱	تب های سودایی
۸۱	تب های صفاوی
۸۱	تب های عفونی
۸۱	تب های نوبه ای
۸۲	تپش قلب
۸۲	تحریکات چشم
۸۲	تخامه
۸۲	تخمیر معده
۸۲	تراخم
۸۲	ترشحات رحم
۸۲	ترشحات زیادی معده
۸۳	ترشحات سفید خانم ها
۸۳	ترشحات صفرا
۸۳	ترشحات غدد داخلی
۸۳	ترشحات مفرط عادت ماهیانه
۸۳	ترشحات مهبل
۸۳	ترشح زهدان
۸۳	ترش کردن
۸۳	ترشی معده

۸۴	ترک استخوان
۸۴	ترک پاشنه
۸۴	ترک پستان
۸۴	ترک پوست
۸۴	ترک پوست شکم خانمها
۸۴	ترک دست و پا
۸۵	ترک سرما زدگی
۸۵	ترک لای انگشتان
۸۵	ترک لب
۸۵	ترک ناخن
۸۵	ترومپوز (فلوبیت)
۸۵	تسلسل ادرار
۸۵	تشمع کبدی (سرور)
۸۶	تشتج
۸۶	تشنگی
۸۶	تصلب شرائین
۸۷	تقطیر ادرار
۸۷	تنبلی روده
۸۷	تنبلی کبد
۸۷	تنبلی معده
۸۷	تنگی نفس
۸۸	تومور
۸۸	تومور خنازیری
۸۸	تومور رحمی

۸۸	تهوع
۸۹	تیرگی رنگ چهره
۸۹	تیفویید
۸۹	تیفوس
۸۹	ث
۸۹	ج
۸۹	جُذام
۹۰	جراحات (زخمها)
۹۰	جراحات روده
۹۰	جراحات سرطانی
۹۰	جراحات گلو
۹۰	جراحات لثه
۹۰	جراحات مجرای ادرار
۹۰	جَرَب
۹۱	جرب صفراوی
۹۱	جنون
۹۲	جنین مرده
۹۲	جوش
۹۲	جوش سر
۹۲	جوش و زخم خنازیر
۹۲	جوش‌ها و سوزش چشم
۹۲	جوش‌های پلک چشم
۹۲	جوش‌های توأم با ترشح
۹۲	جوش‌های جلدی

۹۳	جوش های خارش دار
۹۳	جوش های داخل رحم
۹۳	جوش های دهان
۹۳	جوش های سرخ خارش دار
۹۳	جوش های صورت
۹۴	جوش های صورت بچه ها
۹۴	جوش های عصبی
۹۴	جوش های غرور
۹۴	جوش های قرمز
۹۵	جوش های مزمن
۹۵	چ
۹۵	چاقی
۹۵	چربی پوست
۹۵	چربی خون (کلسترول)
۹۶	چربی سر
۹۶	چرک چشم
۹۶	چرک گوش
۹۶	چسبندگی روده
۹۶	چین و چروک صورت
۹۷	ح
۹۷	حبس البول
۹۷	حرارت ادرار
۹۷	حرارت باد سرخ
۹۷	حرارت جگر

۹۷	حرارت خون
۹۷	حرارت صفراوی
۹۷	حرارت کبد
۹۷	حرارت معده
۹۸	حرکات دودی روده‌ها
۹۸	حرکت در خواب
۹۸	حصبه
۹۸	جَکّه
۹۸	حمله قلبی
۹۸	حمله مغزی
۹۸	خ
۹۹	خارش
۹۹	خارش پلک
۹۹	خارش پوستی
۹۹	خارش رحم
۹۹	خارش سر
۱۰۰	خارش مقعد
۱۰۰	خارش مَهِیل
۱۰۰	خال گوشتی
۱۰۰	خال‌های ریز صورت
۱۰۰	خراش پوست
۱۰۰	خستگی
۱۰۰	خشکی اعصاب
۱۰۰	خشکی پوست

- ۱۰۱ خشکی دماغ
- ۱۰۱ خشکی زبان
- ۱۰۱ خشکی سینه
- ۱۰۱ خشکی گلو
- ۱۰۲ خشکی مزاج
- ۱۰۲ خفقان
- ۱۰۲ خلط سینه
- ۱۰۲ خماری (مستی)
- ۱۰۲ خمیدگی پیران
- ۱۰۲ خَنَازیر*
- ۱۰۳ خُنَاق
- ۱۰۳ خواب‌های پریشان
- ۱۰۳ خوره
- ۱۰۳ خون در ادرار
- ۱۰۳ خون دماغ
- ۱۰۴ خون رقیق
- ۱۰۴ خونریزی
- ۱۰۴ خونریزی از محل زخم زالو
- ۱۰۴ خونریزی بینی
- ۱۰۴ خونریزی چشم
- ۱۰۴ خونریزی داخلی
- ۱۰۴ خونریزی رحم
- ۱۰۵ خونریزی روده
- ۱۰۵ خونریزی ریوی

۱۰۵	خونریزی سینه
۱۰۵	خونریزی قاعده‌گی
۱۰۵	خونریزی لثه
۱۰۶	خونریزی معده
۱۰۶	خونریزی مقعد
۱۰۶	خون مردگی
۱۰۷	خون مردگی زیر چشم
۱۰۷	خون منجمد در مئانه
۱۰۷	د
۱۰۷	داءالثعلب
۱۰۷	داءالحیه
۱۰۷	داءالصدف
۱۰۷	داءالفیل (چاقی زیاد)
۱۰۷	درد استخوان
۱۰۷	درد اعصاب
۱۰۸	درد اعضاء (دست و پا)
۱۰۸	درد بواسیر
۱۰۸	درد بیضه
۱۰۸	درد پا
۱۰۸	درد پستان
۱۰۸	درد پشت
۱۰۹	درد پلک چشم
۱۰۹	درد پهلوی
۱۰۹	درد جگر

۱۰۹	درد چشم
۱۰۹	درد دل
۱۰۹	درد دل فصلی
۱۱۰	درد دل کهنه
۱۱۰	درد دندان
۱۱۰	درد دندان‌های آسیا
۱۱۰	درد رحم
۱۱۰	درد روده
۱۱۱	درد روماتیسمی
۱۱۱	درد ریه
۱۱۱	درد زانو
۱۱۱	درد زایمان
۱۱۱	درد سر از گرمزدگی
۱۱۱	درد سر ناشی از سردی
۱۱۱	درد سینه
۱۱۲	درد شقیقه (درد گیجگاه)
۱۱۲	درد شکم
۱۱۲	درد ضربه
۱۱۲	درد طحال
۱۱۲	درد عادات ماهانه
۱۱۳	درد عضلات
۱۱۳	درد قلب
۱۱۳	درد کبد
۱۱۳	درد کشاله ران

۱۱۳	درد کلیه
۱۱۴	درد کمر
۱۱۴	درد گلو
۱۱۵	درد گوش
۱۱۵	درد لگن خاصره
۱۱۵	درد مثانه
۱۱۶	درد معده
۱۱۶	درد مفاصل
۱۱۷	درد نشیمنگاه
۱۱۷	درد نقرس
۱۱۷	در رفتگی
۱۱۷	دریا زدگی
۱۱۷	دِق
۱۱۷	دل پیچه
۱۱۸	دل درد
۱۱۸	دُمَل
۱۱۸	دیابت
۱۱۹	دیر دندان در آوردن
۱۱۹	دیرزایی
۱۱۹	دیسک
۱۱۹	دیفتری
۱۱۹	ذ
۱۱۹	ذات‌الجنب
۱۱۹	ذات‌الریه

۱۲۰	ر
۱۲۰	راشیتیس
۱۲۰	رشک
۱۲۰	رطوبات دماغ
۱۲۰	رطوبت چشم
۱۲۰	رطوبت گوش
۱۲۰	رطوبت معده
۱۲۱	رطوبت مفاصل
۱۲۱	رَعِشَه
۱۲۱	رَقَّتْ خُون
۱۲۱	رگ به رگ شدگی
۱۲۱	رنگ پریدگی و زردی
۱۲۲	روماتیس
۱۲۳	روماتیس مفصلی
۱۲۳	ریزش اشک
۱۲۳	ریزش موی سر
۱۲۴	ریشه کردن ناخن (گوشه کردن ناخن)
۱۲۴	ز
۱۲۴	زاعی (کبودی)
۱۲۴	زالوی گلو
۱۲۴	زایمان سخت (سختی زایمان)
۱۲۵	زبری پوست
۱۲۵	زخم
۱۲۵	زخم آبدار

۱۲۶	زخم آبله
۱۲۶	زخم آلت تناسلی مرد
۱۲۶	زخم بینی
۱۲۶	زخم چشم
۱۲۶	زخم حلق
۱۲۶	زخم داخلی
۱۲۶	زخم دهان
۱۲۷	زخم روده
۱۲۷	زخم ریه
۱۲۷	زخم سر
۱۲۷	زخم رطانی
۱۲۸	زخم سوختگی
۱۲۸	زخم سوداوی ساق پا
۱۲۸	زخم شش
۱۲۸	زخم‌های کفگیرک
۱۲۸	زخم کهنه
۱۲۸	زخم گلو
۱۲۸	زخم گوش
۱۲۸	زخم گوشه لب
۱۲۸	زخم لته
۱۲۸	زخم مثانه
۱۲۹	زخم مجاری ادرار
۱۲۹	زخم معده
۱۳۰	زخم نشیمنگاه

۱۳۰	زخم‌های جلدی (زخم‌های پوستی)
۱۳۰	زخم‌های خوره‌ای
۱۳۰	زخم‌های عصبی
۱۳۰	زخم‌های عفونی
۱۳۱	زخم‌های واریسی
۱۳۱	زخمی که کرم گذاشته
۱۳۱	زرداب
۱۳۱	زرده زخم
۱۳۱	زردی
۱۳۱	زردی چشم
۱۳۱	زُکام
۱۳۲	زگیل
۱۳۳	زگیل میخی
۱۳۳	زنان نازا
۱۳۳	زهر قارچ‌های سمی
۱۳۳	زیادی ادرار
۱۳۳	زیادی اوره
۱۳۳	زیادی تری خون
۱۳۴	زیادی شهوت
۱۳۴	زیادی قند ادرار
۱۳۴	زیادی مایعات بدن
۱۳۴	ژ
۱۳۴	س
۱۳۴	سالک (کُپه ارمنی) *

۱۳۴	سپرز* (طحال، اسپرز)
۱۳۵	سختی ادرار
۱۳۵	سختی اسپرز
۱۳۵	سختی حنجره
۱۳۵	سختی سینه
۱۳۵	سختی طحال
۱۳۵	سرخجه
۱۳۶	سرخک
۱۳۶	سرخ‌مویی
۱۳۶	سرخ‌پلک
۱۳۶	سرخ‌پوست
۱۳۶	سرخ‌صورت
۱۳۶	سردرد
۱۳۷	سردرد آفتاب زدگی
۱۳۷	سردرد بر اثر غلبه خون
۱۳۷	سردرد بلغمی
۱۳۷	سردرد حاد
۱۳۸	سرسام
۱۳۸	سرطان
۱۳۸	سرطان
۱۳۸	سرطان پروستات
۱۳۸	سرطان پستان
۱۳۹	سرطان حنجره
۱۳۹	سرطان روده بزرگ

۱۳۹	سرطان ریه
۱۳۹	سرطان کولون
۱۳۹	سرطان لوزالمعده
۱۳۹	سرطان مثانه
۱۳۹	سرطان معده
۱۳۹	سرطان هاضمه
۱۴۰	سرفه
۱۴۰	سرفه
۱۴۰	سرفه خونی
۱۴۱	سرفه کهنه
۱۴۱	سرفه‌های بلغمی
۱۴۱	سرفه‌های خشک
۱۴۱	سرفه‌های خلطی
۱۴۱	سرگیجه
۱۴۱	سرما خوردگی
۱۴۲	سرما زدگی دست
۱۴۲	سستی اندام
۱۴۲	سستی دندان
۱۴۲	سستی عضلات
۱۴۲	سستی قاعدگی
۱۴۳	سستی کبد
۱۴۳	سستی کلیه
۱۴۳	سستی مثانه
۱۴۳	سفلیس

۱۴۳	سفید شدن مو
۱۴۴	سفیدک چشم
۱۴۴	سفیدک ناخن
۱۴۴	سقط جنین
۱۴۴	سکته قلبی
۱۴۴	سکته مغزی
۱۴۴	سکسکه
۱۴۵	سکسکه اطفال
۱۴۵	سل
۱۴۵	سل ربوی
۱۴۵	سلیس بول
۱۴۶	سنگ کلیه
۱۴۶	سنگ کیسه صفرا
۱۴۷	سنگ مثانه
۱۴۷	سنگ‌های صفراوی
۱۴۷	سنگینی شنوایی
۱۴۷	سوء هاضمه
۱۴۷	سوختگی
۱۴۸	سوختگی آب جوش
۱۴۸	سوختگی آتش
۱۴۸	سوداء
۱۴۹	سوزاک
۱۴۹	سوزش دهان
۱۴۹	سوزش زبان

۱۴۹	سوزش زهدان
۱۴۹	سوزش مجرای ادرار
۱۵۰	سوزش مری
۱۵۰	سوزش مثانه
۱۵۰	سوزش معده
۱۵۰	سوزش و خشکی زخم‌ها
۱۵۰	سیاتیک
۱۵۱	سیاه زخم
۱۵۱	سیاه سرفه
۱۵۱	سیاهی پوست
۱۵۲	سیاهی دندان
۱۵۲	سیاهی ماه گرفتگی
۱۵۲	سیفلیس
۱۵۲	سیلانِ رحم
۱۵۲	سیلانِ منی (سرعت انزال منی)
۱۵۲	سینه پهلو
۱۵۲	سینوسیتیس
۱۵۳	ش
۱۵۳	شارئین
۱۵۳	شاش بند
۱۵۳	شب‌کوری
۱۵۳	شپش سر
۱۵۳	شدت قاعدگی
۱۵۳	شقاق

۱۵۴	شفاق مزمن
۱۵۴	شفاق مقعد (ترک مقعد)
۱۵۴	شکستگی
۱۵۴	شکستن ناخن
۱۵۴	شوره سر
۱۵۵	شیره پستان
۱۵۵	ص
۱۵۵	صداع
۱۵۵	صداع مزمن
۱۵۵	صرع
۱۵۵	صفراء
۱۵۶	ض
۱۵۶	ضربان چشم
۱۵۶	ضرب خوردگی
۱۵۶	ضعف
۱۵۶	ضعف احشاء رحم
۱۵۶	ضعف استخوان بندی
۱۵۷	ضعف استخوان بندی اطفال
۱۵۷	ضعف اعصاب
۱۵۷	ضعف بینایی (ضعف باصره)
۱۵۸	ضعف ترشحات بزاق
۱۵۸	ضعف ترشحات غدد
۱۵۸	ضعف ترشحات معدی
۱۵۸	ضعف جسمانی

۱۵۸	ضعف جگر
۱۵۸	ضعف حافظه
۱۵۸	ضعف حواس پنجگانه
۱۵۹	ضعف دماغ
۱۵۹	ضعف رحم
۱۵۹	ضعف روده
۱۵۹	ضعف شنوایی
۱۵۹	ضعف عضلات
۱۵۹	ضعف قلب
۱۶۰	ضعف قوه باه
۱۶۰	ضعف کبد
۱۶۰	ضعف کلیه
۱۶۰	ضعف لثه‌ها
۱۶۱	ضعف مثانه
۱۶۱	ضعف معده
۱۶۲	ضعف مغز
۱۶۲	ضعف موی سر
۱۶۲	ضعف نیروی جنسی
۱۶۳	ضعف هاضمه
۱۶۴	ط
۱۶۴	طاسی
۱۶۴	طَحَال
۱۶۴	طنین گوش (وزوز گوش)
۱۶۴	طول عمر

۱۶۵	ظ
۱۶۵	ع
۱۶۵	عدم آرامش نوزادان
۱۶۵	عدم سفیدی و نرمی دست‌ها
۱۶۵	عرق‌النساء (سیاتیک)
۱۶۵	عرق زیاد پا
۱۶۵	عرق کردن زیاد
۱۶۵	عرق کم
۱۶۵	عسرالبول (دشواری ادرار)
۱۶۶	عصبانیت
۱۶۶	عفونت
۱۶۶	عفونت معده
۱۶۶	عفونت‌های مجرای تنفسی
۱۶۶	عقربک
۱۶۷	عقب ماندگی ذنی
۱۶۷	غ
۱۶۷	غانغرایا*
۱۶۷	غانغرایای ریوی
۱۶۷	غدد سرطانی
۱۶۷	غده‌ی سیب
۱۶۷	غَش
۱۶۸	غلظت خون
۱۶۸	غلظت قرنیه چشم
۱۶۸	غلیان حرارت

۱۶۸ غَلِيَانِ خُون
۱۶۸ غَلِيَانِ صَفْرَا
۱۶۸ غَمْبَاد (گُواتر)
۱۶۸ غَم و غَصَه
۱۶۹ ف
۱۶۹ فَتَق (غُرى)
۱۶۹ فَرُورْفَتَگى اسْتِخْوَان
۱۶۹ فِسادِ خُون
۱۶۹ فِسادِ دَنْدَان
۱۶۹ فِشَارِ خُون
۱۷۰ فِشَارِ خُونِ پَائِيْن
۱۷۰ فِضُولَاتِ بِيْنِي
۱۷۰ فِلَج
۱۷۱ فَمِ مَعْدَه (فَمِ الْمَعْدَه)
۱۷۱ ق
۱۷۱ قَارِچِ مَعْدَه
۱۷۱ قَارِچِ هَايِ سَمِي
۱۷۱ قَرَاقِرِ مَعْدَه*
۱۷۱ قَرَحِه رِيَه
۱۷۱ رَحِه سِيْنَه
۱۷۱ قَرَحِه مَثَانَه
۱۷۲ قَرْمَزِي چِشْم
۱۷۲ قَشْعَرِيَه
۱۷۲ قَصْبَه رِيَه (قَصْبَةُ الرِيَه)

۱۷۲	قطع ترشحات زنانه
۱۷۲	قُولنج
۱۷۲	قُولنج
۱۷۲	قُولنج روده
۱۷۳	قُولنج کبدی
۱۷۳	قولنج کلیه
۱۷۳	قی (استفراغ)
۱۷۴	قی بلغمی
۱۷۴	قی صفراوی
۱۷۴	ک
۱۷۴	کابوس
۱۷۴	کبودی دور چشم
۱۷۴	کبودی زیر چشم
۱۷۴	کُپه ارمنی
۱۷۴	کچلی
۱۷۴	کرم
۱۷۵	کرم تنیا
۱۷۵	کرم خوردن دندان
۱۷۵	کرم روده
۱۷۵	کرمک
۱۷۶	کرم کبد
۱۷۶	کرم کدو
۱۷۶	کرم معده
۱۷۷	کرم‌های انگل

۱۷۷	کُزاز
۱۷۷	کفش‌زدگی و ترک پا
۱۷۷	کفگیرک (گنده تاول)
۱۷۷	کک و مک
۱۷۸	کلسترول
۱۷۸	کمبود آب بدن
۱۷۸	کمبود ادرار
۱۷۹	کمبود ترشح بزاق
۱۷۹	کمبود ترشی خون
۱۷۹	کمبود ترشی معده
۱۷۹	کمبود شهوت زنان
۱۷۹	کمبود شیر
۱۸۰	کمبود عرق
۱۸۰	کمبود منی
۱۸۰	کمبود ویتامین A
۱۸۰	کمبود ویتامین B
۱۸۱	کمبود ویتامین C
۱۸۱	کمبود ویتامین D
۱۸۱	کمبود ویتامین E
۱۸۱	کمبود ویتامین F
۱۸۱	کمبود ویتامین P
۱۸۱	کمبود ویتامین K
۱۸۱	کم‌خونی
۱۸۲	کم‌خونی دختران

۱۸۲	کندی دندان
۱۸۲	کورک
۱۸۳	کوفت
۱۸۳	کوفتگی
۱۸۳	کوه گرفتگی
۱۸۳	کولیک
۱۸۳	کَهِیر* (مرض سودن، کثیر)
۱۸۳	کیسه صفرا
۱۸۳	گ
۱۸۴	گاز سگ هار
۱۸۴	گال
۱۸۴	گرسنگی کاذب
۱۸۴	گرفتگی ادرار
۱۸۴	گرفتگی ادرار و حیض
۱۸۴	گرفتگی اعضاء
۱۸۴	گرفتگی بینی
۱۸۵	گرفتگی پستان
۱۸۵	گرفتگی جگر
۱۸۵	گرفتگی دمل
۱۸۵	گرفتگی رنگ رخساره
۱۸۶	گرفتگی رگل
۱۸۶	گرفتگی روح
۱۸۶	گرفتگی روده
۱۸۶	گرفتگی سینه

۱۸۶	گرفتگی صدا
۱۸۶	گرفتگی طحال
۱۸۷	گرفتگی عادت ماهانه
۱۸۷	گرفتگی قلب
۱۸۷	گرفتگی کبد
۱۸۷	گرفتگی کلیه
۱۸۸	گرفتگی کیسه صفرا
۱۸۸	گرفتگی مثانه
۱۸۸	گرفتگی معده
۱۸۸	گرما زدگی
۱۸۸	گری (داء الشعلب)
۱۸۹	گریپ (آنفلوآنزا)
۱۸۹	گریه اطفال شیرخوار
۱۸۹	گزیدن افعی
۱۸۹	گزیدن حشرات
۱۹۰	گزیدن رتیل (رتیل)
۱۹۰	گزیدن زنبور
۱۹۰	گزیدن سگ هار
۱۹۰	گزیدن عقرب
۱۹۱	گزیدن مار
۱۹۱	گل مژه
۱۹۱	گواتر (غمباد)
۱۹۲	گوشتهای زیادی
۱۹۲	گوشه کردن انگشت

۱۹۲	ل
۱۹۲	لارنژیت (ورم حلقوم)
۱۹۲	لاغری
۱۹۳	لخته شدن خون
۱۹۳	لقوه
۱۹۳	لکنت زبان کودکان
۱۹۳	لکه پیس
۱۹۳	لکه چشم (کدورت قرنیه)
۱۹۴	لکه‌های پوستی
۱۹۴	لکه‌های زیر چشم
۱۹۴	لکه‌های سرخ پوست
۱۹۴	لکه‌های سفید
۱۹۴	لکه‌های سفید ناخن
۱۹۴	لکه‌های سیاه
۱۹۴	لکه‌های سیاه صورت
۱۹۴	لکه‌های صورت
۱۹۵	لکه‌های قرمز چشم
۱۹۵	لکه‌های قرمز و سیاه
۱۹۵	لنفاتیس
۱۹۵	لوزالمعده
۱۹۵	لوزه
۱۹۵	لیزآبه
۱۹۵	لیزی معده
۱۹۵	م

۱۹۵	مالاریا* (تب لرز)
۱۹۵	مالیخولیا
۱۹۶	مانیا
۱۹۶	ماه‌گرفتگی
۱۹۶	مخملک
۱۹۶	مرض قند (دیابت*)
۱۹۷	مسمومیت
۱۹۸	مسمومیت از تریاک
۱۹۸	مسمومیت غذایی
۱۹۸	مسمومیت کبد
۱۹۸	مطبقه
۱۹۸	مننژیت
۱۹۹	موخوره
۱۹۹	موی ریخته
۱۹۹	موی زائد خانم‌ها
۱۹۹	موی صورت کوسه
۱۹۹	میخچه
۲۰۰	میگرن (صداع شقی)
۲۰۰	ن
۲۰۰	ناخنه (ناخنک*)
۲۰۰	ناراحتی اعصاب
۲۰۰	ناراحتی رحم
۲۰۰	ناراحتی روده
۲۰۱	ناراحتی ریه

۲۰۱	ناراحتی قاعدگی
۲۰۱	ناراحتی قلبی
۲۰۱	ناراحتی کلیه
۲۰۱	ناراحتی گلو
۲۰۱	ناراحتی گوش
۲۰۱	ناراحتی معده
۲۰۲	ناراحتی مثانه
۲۰۲	ناسور
۲۰۲	نرمی استخوان
۲۰۲	نَزله
۲۰۳	نَزله ریوی
۲۰۳	نَزله سرد
۲۰۳	نَزله ششی
۲۰۳	نَزله مثانه
۲۰۳	نَزله مزمن
۲۰۳	نسوج آب آورده
۲۰۳	نسیان (فراموشی)
۲۰۴	نَفخ
۲۰۴	نفریت
۲۰۵	نفس بدبو
۲۰۵	نِقْرِس
۲۰۵	نقطه‌های صورت
۲۰۶	نواسیر* (ناسور)
۲۰۶	نیش پشه

۲۰۶	و
۲۰۶	واریس
۲۰۶	وَبَاء
۲۰۶	وحشت
۲۰۶	ورم* (آماس*)
۲۰۷	ورم احشاء
۲۰۷	ورم اسپرز
۲۰۷	ورم بناگوش
۲۰۷	ورم بیضه
۲۰۸	ورم پستان
۲۰۸	ورم پشت پا
۲۰۸	ورم پشت گوش
۲۰۸	ورم پلک
۲۰۸	ورم پوستی
۲۰۸	ورم چشم
۲۰۹	ورم حلق
۲۰۹	ورم خونی
۲۰۹	ورم داخلی فرج
۲۰۹	ورم دستگاه تناسلی
۲۰۹	ورم رحم
۲۰۹	ورم روده
۲۱۰	ورم روده بزرگ
۲۱۰	ورم ریه
۲۱۰	ورم زانو

۲۱۰	ورم زبان کوچک
۲۱۰	ورم زیر بغل
۲۱۰	ورم زیر گلو
۲۱۰	ورم ساق پا
۲۱۰	ورم عضله
۲۱۱	ورم طحال (سپرز)
۲۱۱	ورم کبد
۲۱۱	ورم کلیه
۲۱۱	ورم گلو
۲۱۱	ورم گوش
۲۱۱	ورم لثه
۲۱۲	ورم لوزه
۲۱۲	ورم مثانه (سیستیت)
۲۱۲	ورم معده
۲۱۲	ورم مفاصل
۲۱۲	ورم مقعد
۲۱۲	ورم ملاز (ورم لهات)
۲۱۳	ورم ملتحمه*
۲۱۳	ورم ناف
۲۱۳	وسواس
۲۱۳	وسواس سودایی
۲۱۳	ویار
۲۱۳	هاری

۲۱۴	هذیان
۲۱۴	هیستری
۲۱۴	هیضه* (ثقل سرد)
۲۱۴	ی
۲۱۴	یائسگی زودرس
۲۱۴	یامان
۲۱۴	یبوست
۲۱۵	یزقان
۲۱۵	منابع و مأخذ
۲۱۶	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فرهنگ درمان طبیعی بیماریها (به ضمیمه فرهنگ خواص خوراکیها)

مشخصات کتاب

سرشناسه: صدری علیرضا، ۱۳۳۸ - گردآورنده عنوان و نام پدیدآور: فرهنگ درمان طبیعی بیماریها (به ضمیمه فرهنگ خواص خوراکیها) / تحقیق و گردآوری علیرضا صدری مشخصات نشر: قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۷. مشخصات ظاهری: [۴۳۲] ص. شابک: ۴۵۰۰۰ ریال ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۱۱۸-۶: یادداشت: پشت جلد به انگلیسی Alireza Sadri.Dictionary of diseasea natural therapy. یادداشت: چاپ دوم. یادداشت: کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط ناشران متفاوت منتشر شده است. یادداشت: کتابنامه ص [۴۳۲]. یادداشت: نمایه. موضوع: گیاهان دارویی موضوع: میوهها -- مصارف درمانی موضوع: سبزیها -- مصارف درمانی موضوع: پزشکی سنتی شناسه افزوده: مسجد جمکران (قم) رده بندی کنگره: RS۱۶۴/ص۴۴۴ ۱۳۸۷ رده بندی دیویی: ۶۱۵/۳۲ شماره کتابشناسی ملی: ۱۵۲۴۱۷۵

مقدمه ناشر

طب گیاهی (سنتی) از علمی است که مورد علاقه عموم طبقات قرار گرفته و این طب از قدیم متداول بوده و کتابهای بسیاری نیز در این باره تألیف و همچنین در قرآن و در احادیث پیامبر اسلام و امامان معصوم علیهم السلام بسیاری نیز آمده از جمله طب النبی صلی الله علیه و آله طب الصادق علیه السلام طب الرضاعلیه السلام و ... امروز با توجه به گسترش علوم پزشکی باعث شده تا تحقیقاتی نیز در طب سنتی انجام گرفتند که خود باعث شده بیش از پیش این علم گسترش پیدا کند. یکی از عواملی که باعث گسترش این علم شده هزینه خرید داروها و درمان بیماریها می باشد که با استفاده از این طب گیاهی مصرف داروها و مخارج هنگفت کاسته می شود. اسلام برای امور زندگی دستوراتی دارد و متضمن این مدعا دستوراتی است که از امامهای معصوم علیهم السلام به ما رسیده است که حتی روایات و احادیث و فراوانی در خصوص درمان با گیاهان و خواص گیاهان می باشد و بسیاری از این مطالب مبنای تحقیق و مطالعات دانشمندان گریده است. شاید یکی دیگر از دلایل روی آوردن مردم به داروهای طبیعی تأثیر منفی داروهای شیمیایی و اثرات جانبی آن در طی سالیان متمادی می باشد ولیکن در داروهای طبیعی چنین اثری نمی باشد. و همچنین برخی داروهای گیاهی تنها طریق درمان محسوب می شود و مواد اولیه موجود در آنها در صنعت داروی مورد استفاده قرار می گیرد. طب گیاهی تا به آنجا پیش رفته است که امروزه طب سنتی را می توان به عنوان مکمل طب جدید به کار برد. با توجه به مطالب بالا حال باید مسلمانان به شیوه رهبران بزرگوار خویش اقتدا کنند و از آنها، راه و رسم زندگی و حفظ تندرستی و سلامتی را بیاموزند. که بهترین روش عدم زیاده روی در غذا خوردن است. در متون اسلامی آمده که امیرالمؤمنین علیه السلام در کنار غذا و یا افطار از سبزی استفاده می کرده است. بنابراین بهترین راه درمان انواع بیماریها رعایت آداب اسلامی و استفاده از درمان طبیعی می باشد.

مقدمه مؤلف

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ سوره مومنون، آیه ۱۴ بنزد آن که جانش در تجلیست همه عالم کتاب حق تعالیست شبستری نظام خلقت جهان اعم از کهکشانها، ستارگان، سیارات، گیاهان، جانوران، خصوصاً انسان که آیه شریفه «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ» برایش نازل شد؛ چنان از حکمت، معیار، نظم و ترتیب برخوردار است که انسان قاصر از تبیین آن می باشد. در این نگاه

طبیعی، قصد بر این است که با امداد از نظام خلقت، دیدی طبیعی برای حل مشکلات درمانی ارائه داد تا ضمن اعتدال بینش منفعلانه درمان شیمیایی که امروز انسان را در دام انفعال کشانده و بعضی از آن‌ها کلی آثار جانبی نیز دارند، او را تا حد ممکن آزاد کنیم. بنده به هیچ وجه مخالف پیشرفت و دستاوردهای علمی نیستم و حتی آن تلاش و کوشش‌ها را موازی آیه شریفه «لِیَسَّ لِلْإِنْسَانِ الْأَمَّاسِعِ دانسته و به ابوعلی سیناها و ادیسون‌ها آفرین می‌گویم. لذا معتقدم اگر فرهنگ افراطی مصرف از داروهای شیمیایی را معتدل کنیم، چه بسا بتوانیم بهترین بهره‌برداری را از همین دستاوردهای علمی داشته باشیم. دکتر میشل موری، نویسنده کتاب «درمان طبیعی» در پیشگفتار کتاب خود آورده است: «بدن انسان قدرت عجیب و عظیمی برای التیام و مداوای خویش دارد» و دکتر عبدالرحیم گواهی، مترجم آن کتاب در «سخن مترجم» آورده است: «متوسط مصرف دارو در کشور ما چند برابر حتی جوامع صنعتی پیشرفته است؟!». همچنین در صفحه ۲۲ روزنامه همشهری مورخ ۱۹/۱۰/۸۱ به نقل از دکتر جعفر سخاوت آمده است: «میزان مصرف داروهای مسکن در سطح کشور طی بیست سال اخیر ده برابر افزایش یافته است و این داروها در واقع مواد مخدر پنهان هستند». حال وقتی به معجزات طب طبیعی و گیاهی پی ببریم، برایمان روشن خواهد شد که ما می‌توانیم با ابتکار عمل، این خط را دنبال کرده و درصد عمده‌ای از بیماریها را با این روش درمان نماییم. در تاریخچه این فرهنگ می‌توانم بگویم اینجانب به عنوان یک معلم مشتاق، از سال‌ها پیش با یک گرایش طبیعی به کتب خواص میوه‌ها، گیاهان و خوراکیها رو آورده و مطالعات گسترده‌ای در این زمینه انجام دادم. وقتی دانشجوی فوق‌لیسانس رشته تحقیقات آموزشی شدم، با توجه به اطلاعات و فنون مکتسبه به این نتیجه رسیدم که یک خلاء عمده در این نوع کتب وجود دارد. به طوری که هر کس با انگیزه دسترسی به خوراکیهای مفید برای یک بیماری بخواهد به هر یک از این کتب مراجعه کند باید از اول تا آخر کتاب را بخواند تا اگر تجویز یا تجویزهایی برای بیماری مورد نظرش در آن باشد، به آن دست یابد. چون درصد عمده‌ای از انگیزه مراجعه به این کتب، اینچنین هدفی است و انگیزه خواص را یافتن در برابر آن قابل مقایسه نیست، لذا با توکل به خدا و مشورت بعضی از اساتید و دوستان اقدام به تهیه چنین فرهنگی نمودم. لازم به ذکر است در مورد میزان و چگونگی مصرف خوراکیها، مشورت با عطار صاحب‌نظر و محترم محل بسیار سودمند می‌باشد تا وی با توجه به سن و سال بیمار و شدت بیماری، ارائه طریق نماید. ضمناً با خوردن یکی دو بار از خوراکیها نباید انتظار معجزه و بهبودی کامل را داشته باشید. هیچگاه پیاده‌روی و ورزش را نیز فراموش نکنید. البته هرگاه خدای نخواست به بیماری شدیدی مبتلا شدید؛ ضمن مراجعه به پزشک متخصص، به این دستورات را نیز توجه فرمایید. عناوین ستاره‌دار مواردی است که صریحاً در «فرهنگ معین» توضیح و تشریح شده است. لذا ضمن توصیه شناخت کلیه موارد، تأکید می‌شود برای شناسایی موارد ستاره‌دار به فرهنگ معین مراجعه کنید. ضمناً همانطور که در صفحه ۳۹۴ آمده است از آنجایی که تشخیص داده شد می‌توان به خواص خوراکیها هم از متن این فرهنگ دسترسی یافت؛ لذا ضمیمه‌ای تحت عنوان «فرهنگ خواص خوراکی‌ها» نیز تقدیم شد. در پایان ضمن تقاضای بخشش بابت نواقص و کاستی‌ها، از متخصصان و خوانندگان محترم خواهشمند است هرگونه نظر تکمیلی و پیشنهادی خویش را برای جرح و تعدیل، اضافه و نقصان و تصحیح بنویسند و به آدرس ناشر محترم ارسال دارند. ما با عرض تشکر، آن‌ها را در چاپهای بعد به کار خواهیم بست. امید است این خدمت مورد قبول حضرت حق و مقبول ملت شریف ایران قرار گیرد.

ولاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم علی رضا صدری

محاسن و مزایای فرهنگ حاضر

در حالیکه به نواقص و معایب عدیده‌ای در این فرهنگ اذعان داریم و امید آن می‌رود با توفیق الهی، از استقبال و نظرات پیشنهادی صاحب‌نظران بتوان برای تکمیل آن استفاده نمود، اما محاسن و مزایایی را که برای آن به نظر آمد در ذیل تقدیم می‌کنیم. ۱- ترویج فرهنگ درمان طبیعی بین اقشار جامعه. ۲- ترتیب الفبایی بیماریها و ارائه تجویز یا تجویزهای طبیعی مستند برای هر یک از آن‌ها.

۳- استناد به منابع و مآخذ. ۴- تأثیر در کم کردن متوسط مصرف دارو در کشور که متأسفانه چند برابر حتی جوامع صنعتی پیشرفته است؟! ۵- آشنایی خوانندگان با جایگزین‌های طبیعی داروهای شیمیایی. ۶- عدم وجود ضرر و عوارض جانبی برای تجویزهای ارائه شده. ۷- بهره‌برداری هدفدار از میوه‌جات، گیاهان و خوراکیهای سالم و بی‌ضرر. ۸- تعدیل حق ویزیتها و مخارج بیمارستانی. ۹- ارائه حتی‌الامکان تجویزهای مختلف برای بیماریها به منظور انتخاب موارد سهل‌الوصول‌تر و مورد علاقه‌تر. ۱۰- در دسترس بودن تجویزها در مغازه‌های میوه فروشی و حداکثر یافتن در مغازه‌های عطاری و داروهای گیاهی. ۱۱- فهرست بیماریهای مندرج در کتاب به ترتیب الفبایی با ذکر صفحه، از صفحه ۳۵۴ برای دسترسی ساده‌تر آورده شده است. ۱۲- در ضمیمه کتاب، فرهنگ خواص خوراکیها به ترتیب الفبایی جمع‌آوری گردیده تا با مراجعه به صفحات درج شده مقابل هر خوراکی، خواص خوراکی موردنظر را بیابید.

تشکر و قدردانی

قبل از هر چیز مایلم از همسر عزیزم، شهربانو شریفی تشکر کنم که عاطفه، مهر، محبت، حمایت و بردباری او نعمتهای بزرگی است که خداوند به من و فرزندانم عطا فرموده است. او با وجود مشاغل معلمی و خانه‌داری، کمکهای عمده‌ای در ارائه این خدمت نموده است. همچنین جا دارد از نویسندگان و مترجمان منابع و مآخذ که نتایج تحقیق و علم خویش را در طبق اخلاص به جوامع انسانی تقدیم داشته و اینجانب توفیق تهیه این فرهنگ را با استناد به کتب آنها داشته‌ام؛ قدردانی کرده و اجر جزیل برایشان مسئلت نمایم. در پایان از دوستان گرمی که پیوسته از مشورت آنها برخوردار بودم و همچنین از شما خواننده محترم که با مطالعه این کتاب، فرصت طرح جایگزینهای طبیعی برای داروها را دادید، تشکر می‌کنم. علیرضا صدری

آ

آب آوردن انساج (بافتها)

«زنجبیل» به علت آن که ادرار را زیاد می‌کند در این بیماری تجویز می‌شود.

آب آوردن بدن

هرگاه دچار این عارضه شدید مقدار ۱۵ تا ۶۰ گرم کوبیده برگ «زنبق» و عصاره آن را با قدری «عسل» مخلوط کنید و روزی ۲ قاشق سوپخوری از آن میل کنید.

آب آوردن ریه

از دم کرده ۳۰-۱۵ گرم آب ریشه «ترب وحشی» و یا خیس کرده ۳۰-۱۵ گرم رنده شده آن در هزار گرم «سرکه» رقیق استفاده می‌شود.

آبریزش بینی

- «بابونه» آبریزش بینی را از بین می‌برد. ۲- ضماد پوست تازه‌ی «گردو» با ۱ نا، ۳ «حنا» جهت آبریزش بینی مفید است. ۳- بویدن «مرزنگوش» و نوشیدن جوشانیده آن معالج آبریزش بینی است. ۴- ضماد برگ و ساقه هوایی «مرغ» جهت جلوگیری از آبریزش

بینی تجویز شده است. ۵- خوردن میوه خام «به» مخصوصاً شاداب و شیرین آن مفید می باشد. ۶- «ماش» درمان آبریزش بینی است. ۷- بوییدن «گل نسترن» بسیار نافع می باشد. ۸- چنانچه ریشه درخت «زیتون» را با قدری «برگ زیتون» بجوشانید، آب آن در بینی جهت معالجه آبریزش دماغ سودمند می باشد.

آبریزش چشم

۱- چون بلخ (یکی از مراحل رسیدن خرما) را با «آب غوره» بجوشانید تا غلیظ شود و در چشم سرمه نمایید. جهت معالجه آبریزش چشم مفید می باشد. ۲- بخور پخته‌ی «بابونه» با «سرکه» جهت رفع آبریزش چشم مفید است. ۳- سرمه «عسل» به تنهایی یا مخلوط با آب پیاز جهت آبریزش چشم مفید است. ۴- سوخته دانه‌های «انگور» برای آبریزش چشم مفید است. ۵- سرمه «انجیر» تجویز می شود. ۶- چکاندن آب «پیاز» در چشم جهت جلوگیری از آبریزش چشم نافع است. ۷- دود برگ «کاج» جهت جلوگیری از آبریزش چشم سودمند می باشد. ۸- سرمه «گلپر» با «عسل» جهت جلوگیری از آبریزش چشم سودمند می باشد. ۹- در کتاب دستور الاطباء آمده است که چون ریشه «شبر» را در سایه خشک کرده و آن را با «آب» و «گلاب» بسایند و در چشم کنند، جهت آبریزش چشم مفید است. ۱۰- معجن «اگیر ترکی» جهت جلوگیری از آبریزش چشم توصیه می شود. ۱۱- سرمه ساییده «انار» پخته برای جلوگیری از ریزش آب چشم مفید است. ۱۲- خاکستر شاخ و ساقه‌های نازک «به» مفید است. ۱۳- ضماد «زعفران» بسیار مناسب است. ۱۴- هر شب یک مثقال «مرزه» بخورید و بخوابید ذهن را هم تقویت می کند. ۱۵- کشیدن ضماد «مغز گردو» به چشم، مانع ریزش آب می شود.

آبستن شدن

۱- اگر زنی هنگام رگل جوشانده برگ و میوه «تمشک» بنوشد در آن ماه از آبستن شدن معاف خواهد بود. ۲- چنانچه زنی به اندازه دو گندم از «نروک» بخورد، یا حمل نماید، دیگر آبستن نخواهد شد.

آبسه*

۱- ضماد گرماگرم «پیاز» آب‌پز یا پیازی که در حرارت ملایم بریان شده باشد، مفید است. ۲- چند ساقه از «ریواس» را خوب پاک کنید. بشویید. بیست دقیقه بجوشانید. سپس آن را نرم کنید و به صورت ضماد به روی آبسه ببندید. روزی سه بار آن را تجدید کنید. بزودی سر باز خواهد کرد و چرک آن خارج خواهد شد. ۳- آرد «چاودار» برای سر باز کردن آبسه نافع است. ۴- یکی دو عدد «شلغم» را در آب بپزید. آن را بکوبید یا بطریقی به صورت پوره در آورید. در وسط پارچه نرمی بگذارید و گرماگرم آن را روی آبسه قرار دهید. بزودی آبسه سر باز خواهد کرد. ۵- غرغره جوشانده «ختمی» مفید است.

آبسه دندان

۱- «انجیر» پخته بسیار مفید است. ۲- برای باز شدن آبسه‌ی دندان، ۱ یب زمینی، ۳ «سیب زمینی» پخته یا تنوری را گرماگرم له کرده کنار آن بگذارید.

آبسه دهان و گلو

غرغره جوشانده برگ «ازگیل» مفید است.

آبسه نوک پستان

۱- برگ های تازه «هویج» را بجوشانید. تفاله آن را روی نوک پستان ضماد نمایید. ۲- «به» پخته را با «عسل» خالص مخلوط کنید روی پستان ضماد کنید. ۳- خاکستر «چوب بید» را با «سرکه» مخلوط نموده ضماد کنید. ۴- مغز حرام و یا «روغن کرچک» را با «سرکه» مخلوط کنید، روی پستان ماساژ دهید و ضماد نمایید. ۵- «آرد جو» را با «سرکه» یا «روغن کرچک» خمیر کنید. روی پستان بمالید، برای رفع ورم پستان و ورم چشم و زیر گلو مفید است.

آبله*

۱- ضماد «ریواس» با «آرد جو» جهت آبله مفید است. ۲- «کاسنی صحرائی» برای مبتلایان به آبله تجویز شده است. - ضماد برگ تازه «دیوخار» جهت آبله مؤثر است. ۴- ضماد برگ «خاک تره» جهت از بین بردن آبله نافع می باشد. ۵- ۸۰۰ گرم «عناب» جرجانی و درشت را در ۴ لیتر آب بپزید. سپس صاف کنید و به این آب ۳ کیلو قند مخلوط کرده شربت بپزید. ۶- ضماد برگ «خاک تره» (یک نوع هزاربندک) جهت از بین بردن جراحات تازه آبله نافع می باشد. ۷- اگر آب تازه «طرخون» را با «سرکه» رقیق گازدار مخلوط کرده و بخورید برای جلوگیری از ابتلا به آبله مفید است. ۸- برگ های «گشنیز» در بیرون ریختن دانه های آبله تسریع می کنند. ۹- دانه های سبز «سوژا» را که له شده و به صورت ضماد درآمده باشد، روی زخم های آبله بگذارید. ۱۰- دم کرده و پخته «عدس» با پوست، به خصوص اگر با «سرکه» یا «آب غوره» مخلوط شود، برای تب آبله مفید است. ۱۱- «توت سفید» و شیرین برای آبله مفید است. ۱۲- «قهوه» مفید است. اما چون مضر قلب است لذا باید با زعفران خورده شود، یعنی زعفران را حین دم کردن در آن بریزید و با هم دم کنید. ۱۳- «توت» برای آبله مفید است.

آبله مرغان*

۱- از خوردن «ترنجبین» خودداری کرده و به جای آن «شیر خشت» یا «بید خشت» میل نمایید. ۲- شربت «تمشک» برای مبتلایان به آبله مرغان بسیار مفید است.

آب مروارید*

۱- دانه های خشک «رازیانه» را بکوبید و بجوشانید. پس از صاف کردن تا چند روز نیم گرم به وسیله پنبه به چشم بمالید و با آب آن شستشو دهید. ضمناً می توانید آب آن را داخل چشم بچکانید. ۲- «پیاز خام» را رنده کنید. با «لیموترش» مخلوط نموده، چند هفته روی چشم ضماد کنید.

آپاندیس*

۱- «آب پرتقال»، «آب نارنگی»، «پیاز پخته» و «سیب پخته» بخورید. ۲- «گوجه فرنگی» عامل مؤثری برای پیش گیری آپاندیسیت می باشد. ۳- «نخودفرنگی» موجب کاهش درد در فرد مبتلا به آپاندیس می شود.

آرتروز

۱- مهمترین توصیه برای کسانی که از بیماری آرتروز رنج می‌برند این است که سعی کنند وزنی مناسب داشته باشند. اضافه وزن داشتن به معنای اعمال فشار بیشتر بر مفاصل مبتلاست که وزن بدن را تحمل می‌کنند. ۲- مناسب‌ترین رژیم غذایی برای معالجه آرتروز رژیمی است که پر از غذاهای طبیعی، به ویژه میوه‌های نپخته و سبزیهای خام باشد. «گیلاس»، «آلبالو» و «زغال اخته» اهمیت خاصی دارند.

آرتروز

به تصلب شراین مراجعه کنید.

آروغ*

۱- «نعناع» آروغ را تسکین می‌دهد. ۲- «عرق بهار نارنج» آروغ را تسکین می‌دهد. ۳- «زردآلو» آروغ را قطع می‌کند.

آروغ ترش

۱- «فلفل» آروغ ترش را برطرف می‌سازد. ۲- پیران با خوردن «فلفل سبز» آروغ ترش را از بین می‌برند. ۳- پخته «مهرای پیاز» قدرت غذایی زیادی دارد. شکم را نرم می‌کند و آروغ ترش را از بین می‌برد.

آستم

۱- چند روز «آش آماج»، که با ۱ رد گندم، ۴ «آرد گندم»، «برگ چغندر» یا «اسفناج» و «عدس»، بدون نمک و ادویه‌جات پخته شده بخورید، بعد «آش برنج» با «ماست شیرین» تازه بخورید. ۲- «سیر» را بکوبید و یا رنده کنید. در آب جوش بگذارید. پس از دو روز که جا افتاد، ناشتا بخورید. سوپ «سیر» هم مفید است ولی بچه‌ها نباید بخورند. ۳- «جعفری» را بکوبید. با شیر مخلوط کنید. صبح ناشتا بخورید. ۴- تا بهبودی کامل هر روز یک لیوان «آب پرتقال» را با کمی «آب لیمو» مخلوط کنید و میل نمایید. ۵- از این خوراکیهای مفید استفاده نمایید: «بورانی گزنه» با «ماست شیرین»، «آب کرفس» با کمی «آب لیموی تازه»، «پاهای مرغ پخته شده»، «شلغم پخته» یا شربت و مربای آن، «پیاز خام»، «لیمو»، «انار شیرین»، «شربت زرشک»، «نعناع»، «عسل»، «تمر هندی»، «زیره»، «آب سیب و پرتقال»، «اسفناج» و «مرزه پخته» با «انجیر خشک»، «آب هویج»، «آب به» و «دانه‌های به» و مکیدن و خوردن لعاب چند عدد «سپستان» در روز.

آسکارید

«هلو» ضد آسکارید است.

آسم*

۱- نوشیدن یک فنجان از دم کرده «اسطوخودوس» در فاصله غذاها مفید است. ۲- بیست تا سی گرم از ساقه‌های گلدار و تمیز «آویشن» خشک را در آب جوش بگذارید تا خوب جا بیفتد و دم بکشد. سپس آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. روزانه چهار تا پنج فنجان از آن به فاصله بنوشید. ۳- نوشیدن روزانه پنج فنجان از شربت «بارهنگ» بسیار مفید است. ۴- «جعفری» را خرد

کنید، در شیر بریزید و همه روزه صبح ها ناشتا بخورید. ۵- یک قاشق قهوه خوری از دانه های «رازیانه» را در یک فنجان آب گرم بریزید. پس از ده دقیقه آن را صاف کنید. با «عسل» شیرین سازید و همه روزه سه فنجان از آن را در سه مرحله قبل از هر وعده غذا بنوشید. سرفه و ناراحتی های سینه را برطرف می سازد. ۶- «زرشک» خشک را در هاون بکوبید. ده گرم از آن را در یک دسی لیتر آب بخیسانید و پس از یک دقیقه جوشیدن آن را بردارید. به صورت شربت در آورده و میل کنید. ۷- نوشیدن یک فنجان قبل از هر وعده غذا، از شربت «سنبل الطیب» مفید است. برای تهیه شربت «سنبل الطیب» شصت گرم از ریشه «سنبل الطیب» را در یک لیتر آب نیم گرم ریزید و دوازده ساعت کنار بگذارید. سپس آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. ۸- دو عدد برگ تازه «سوسنبر» را در یک فنجان آب جوش دم کنید. اگر دسترسی به برگ تازه آن ندارید ۵ گرم برگ خشک آن را در یک لیتر آب جوش دم کنید. بعد آن را صاف کرده با «عسل» شیرین سازید و همه روزه از آن بنوشید. ۹- گلبرگ های «شقایق» مفید است. ۱۰- مربای «شلغم» بسیار مفید است. برای تهیه مربای «شلغم»، یک کیلو «شلغم» را رنده کنید و آب، «عسل» یا شکر به آن بیفزایید. روی اجاق بگذارید تا خوب بپزد و بشکل مربا در آید. ۱۱- «شیره بولاغ اوتی» را گرفته و همه روزه صبح و عصر یک قاشق سوپ خوری به بیمار بدهید. ۱۲- جوشانده «فراسیون» با «انجیر» و «عسل» اثری نیکو در معالجه آسم دارد. ۱۳- برای معالجه آسم مرطوب یک هفته رژیم کرفس بگیری و ورزشهای سبک، توأم با نفس های عمیق در هوای خوب انجام دهید. ۱۴- مغز وسط «برگ های کلم» را مخلوط با مقداری «مغز بادام» بجوشانید تا دو سوم آب آن بخار شود. سپس مقداری «شکر نیشکر» به آن بیفزایید و همه روزه صبح و شب یک استکان از آن بنوشید. ۱۵- حدود ده گرم «گل نرگس» را در یک لیتر آب بجوشانید و مصرف کنید. ۱۶- استنشام «آب جوشانده بادرنجبویه» جهت بیماری آسم مفید می باشد. ۱۷- از مغز هسته «انبه» برای تسکین آسم استفاده می شود. ۱۸- «توت» برای آسم مفید است. ۱۹- در فیلیپین جوشانده ریشه «بادنجان» به عنوان محرک و ضد آسم خورده می شود. ۲۰- «تره تیزک» برای آسم بسیار نافع است. ۲۱- به موارد «تنگی نفس» نیز توجه کنید.

آفتاب زدگی*

۱- «سیب» مفید است. ۲- یک عدد «سیب زمینی» را پوست بکنید. رنده کنید. سپس روی نوار استریزه شده طبی بگذارید و روی قسمت سوخته شده بنیدید. این ضماد را دو ساعت به دو ساعت تجدید کنید. ۳- اگر می خواهید از شر آفتاب زدگی مصون بمانید، «روغن گردو» به تن خود بمالید. ۴- کمپرس و ضماد پخته «کاهو» مفید است. ۵- ضماد برگ های تازه و له شده «گل گاوزبان» برای معالجه آفتاب زدگی مفید است. ۶- مالیدن «برگ پخته چغندر» پس از سرد شدن، آفتاب زدگی را معالجه می کند. ۷- مقداری «لوییای مرمی یا قرمز» را پخته و آن را کوبیده به تن خود بمالید تا از شر آفتاب زدگی خلاص شوید. ۸- در اندونزی از گرد برگ های خشک کوبیده «گوجه فرنگی» برای رفع آفتاب زدگی پوست و صورت استفاده می شود. ۹- دانه های گیاه «لوییا چشم بلبلی» مفید است. ۱۰- مالیدن لعاب «به دانه» به پوست برای معالجه آفتاب زدگی پوست نافع است. ۱۱- در چین ریشه له شده «موز» را روی آفتاب زدگی می گذارند. ۱۲- در چین جوشانده گیاه «پونه کوهی» را که با گیاه بارهنگ پخته شده باشد، برای معالجه آفتاب زدگی می خورند. ۱۳- مالیدن آب «لیمو ترش» تازه به پوست در موارد آفتاب زدگی نافع است.

آلبومین در ادرار

۱- «کاکل بلال» دارای چند نوع قند و سرشار از املاح پتاسیم و کلسیم است و برای آلبومین در ادرار داروی مفیدی است. ۲- مبتلایان به آلبومین می توانند «موز» را چون فاقد مواد سفیده ای است؛ همراه با غذاهای مناسب دیگر میل نمایند. ۳- برای معالجه ی پیدا شدن آلبومین در ادرار از مدر بودن «پیاز» استفاده کنید. ۴- دم کرده گل های تازه «حلبوب» در بیشتر امراض کلیوی مانند پیدا

شدن آلبومین در ادرار مفید می‌باشد. ۵- آثار شفابخش نوشیدن «شربت کاکل ذرت» در اینگونه اشخاص به زودی ظاهر می‌شود. حدود چهل گرم «کاکل ذرت» خشک را در یک لیتر آب، پنج دقیقه بجوشانید. سپس صاف کنید. هر روز پنج بار نصف فنجان بنوشید. این رژیم را به مدت طولانی انجام دهید. ۶- «آرد موز» بسیار مفید است.

آلودگی خون

۱- «آرتیشو» خون را پاک می‌نماید و چربی و اوره‌ی خون را پائین می‌آورد. ۲- مداومت در خوردن «ریواس» باعث پاک‌ی خون می‌شود. ۳- نوشیدن دم کرده‌ی «چای»، خون را صاف می‌کند. ۴- خوردن عصاره برگ و سرشاخه‌های گلدار «جعفری فرنگی» برای تصفیه خون مفید است. ۵- «خرفه» تصفیه کننده خون است. ۶- «هندبابری» برای تصفیه خون بسیار مفید است. ۷- در هند معتقدند که میوه «پرتقال» خون را تصفیه می‌کند. ۸- در هندوستان از «بیخ زردچوبه» به عنوان تصفیه کننده خون استفاده می‌شود. ۹- اگر آب «انار» شیرین بعد از طعام خورده شود برای تصفیه خون نافع است. ۱۰- «انگور» خون را صاف می‌نماید. ۱۱- به تجویزهای فساد خون نیز توجه کنید.

آماس*

به ورم مراجعه کنید.

آنژین*

۱- «شلغم» خلط آور بوده و برای مداوی آنژین تجویز می‌شود. ۲- غرغره «جوشانده تمشک» برای درمان آنژین سود فراوان دارد. ۳- گلبرگ های «شقایق‌النعمان» که دارای مختصری اثر تسکین دهنده می‌باشد برای آنژین مفید است. ۴- برای معالجه آنژین، مربای گل «اسطوخودوس» میل نمایید. ۵- ضماد برگ های تازه «زنجییل سگ» را برای معالجه آنژین تجویز کرده‌اند. ۶- جوشانده رقیق «صابونی» برای درمان آنژین به صورت غرغره سودمند است. ۷- غرغره جوشانده برگ «هزاربندک» برای معالجه آنژین تجویز می‌شود. ۸- سه بار جوشانده برگ «ازگیل» را در هر روز غرغره کنید. ۹- مقدار بیست تا سی گرم «برگ بو» تازه یا خشک را در ظرفی بریزید. یک لیتر آب جوش به آن بیفزایید. مدت یک ربع کنار بگذارید تا خوب دم بکشد سپس صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. روزانه دو تا سه فنجان از آن، پس از هر غذا یک فنجان بنوشید. ۱۰- مقدار پنجاه تا شصت گرم از پوست ساقه‌های جوان «بلوط» خشک را بکوبید و به صورت پودر درآورید. در یک لیتر آب سرد بریزید. به مدت دوازده دقیقه بجوشانید. سپس خنک کنید. روزی سه مرحله با آن غرغره کنید. ۱۱- شربت جوشانده «جو» را روزی سه تا چهار بار غرغره کنید. طرز تهیه: مقدار بیست گرم «جو» پوست کنده را در یک لیتر آب سرد بریزید و بجوشانید. آب اول آن را دور بریزید و دوباره یک لیتر آب روی آن بریزید و یک ربع بجوشانید. سپس صاف کنید و پس از هر وعده غذا یک فنجان از آن بنوشید. ۱۲- «زرشک» را در هاون بکوبید. ده گرم از آن را در یک دسی لیتر آب بخیسانید. سپس ظرف را روی آتش بگذارید تا بجوش آید. پس از یک دقیقه جوشیدن آن را بردارید. پس از خنک شدن ضمن چند بار غرغره در روز، ۳ تا ۴ فنجان از آن بنوشید. ۱۳- غرغره «سرکه» نافع است. ۱۴- پنجاه گرم از ریشه‌های خشک «شیرین بیان» را تکه تکه کنید و در یک لیتر آب پنج دقیقه بجوشانید. دوازده ساعت کنار بگذارید. سپس صاف کنید و از آن دو فنجان به فاصله در روز بنوشید. ۱۵- با «آب لیمو» غرغره کنید. ۱۶- «عصاره خفچه» در کاهش حمله‌های آنژینی مؤثر است. ۱۷- مصرف مواد گرفته شده از «خله» چنانچه به گونه‌ای مناسب انجام شود، نقش یک داروی سالم و مؤثر برای مداوی آنژین قفسه سینه را ایفا خواهد کرد. ۱۸- گیاه و میوه «زنیان» برای آنژین مفید است.

آنفلوآنزا*

۱- استنشاق آب جوشاندهی «بومادران» جهت درمان آنفلوآنزا توصیه شده است. ۲- نویسنده زبان خوراکیها می نویسد: در سفرهای متعددی که همراه با کاروان پزشکی حج به عربستان کرده‌ام، بهترین دارو برای معالجه سینه درد حجاج و همچنین درمان آنفلوآنزای مخصوصی که از امراض بومی مدینه منوره است همانا شربت «بارهنگ» می باشد. ۳- ریشه «والک» برای معالجه آنفلوآنزا به کار می رود. ۴- از «نعناع» برای رفع آنفلوآنزا استفاده می شود.

اتساع ریه

۱۵ تا ۴۰ گرم از برگ «گل لادن» را در یک لیتر آب بجوشانید و روزانه ۲ تا ۳ فنجان از آن میل کنید.

احتقان خون

۱- «قندرون» (چنانچه گیاه شنگ چمنی را قطع کنید، از آن یک ماده کائوچوکی ترشح می شود که به آن قندرون می گویند) از احتقان خون جلوگیری می نماید. ۲- «سیر» کاهنده احتقان است.

احتلام*

۱- خوردن گرد کوبیده گلبرگ - پوست صمغ «خار مغیلان» که به مقدار مساوی با هم مخلوط کرده باشید، از احتلام جلوگیری می کند. برای این کار بایستی چند روز پی در پی، هر روز یک گرم از این مخلوط را صبح ناشتا خورد. ۲- ۵/۱ گرم اسفند را صبح ناشتا به همراه کمی «خاکشیر» بدون این که کوبیده یا خرد شود با آب بخورید. ۳- مغز «قرص کمر» (نر و ماده) را هر کدام یک عدد بو دهید بعد با «نبات» بکوبید، روزی دو قاشق چای خوری صبح ناشتا و شب موقع خوابیدن میل کنید. ۴- «فول سرخ و سفید» از هر کدام دو دانه با «نبات» بکوبید، روزی دو قاشق چای خوری هر صبح و شب موقع خوابیدن بخورید. ۵- «تخم کرفس»، «تخم ریحان»، «تخم خرفه»، «تخم ترب» و «سیاه تخمه» را به مقدار مساوی تهیه نموده، دو برابر وزن همه آنها، «نبات» مخلوط کنید و بکوبید. روزی سه قاشق غذاخوری صبح و ظهر و شب بخورید. ضمناً می توانید هر کدام را جداگانه دم کنید و آب خالص آن را بخورید. ۶- هر شب موقع خوابیدن پنجاه دانه «اسپند» را به دهان بگذارید. با آب سرد بخورید. یا ۶ نخود اسپند را در یک استکان آب جوش بریزید. هر صبح ناشتا فقط یک قاشق چای خوری از آن را بخورید. ۷- برای رفع احتلام، «ماست شیرین» را با «کندر» و «انزروت» جمعاً یک مثقال بخورید. ۸- ریشه «بادنجان»، شاخه های خشک شده و برگ های آن مفید می باشند. ۹- خوردن هفت گرم از «تخم کاهو» برای قطع احتلام مفید است.

اختلالات جریان خون

۱- ۳۰ تا ۶۰ گرم برگ و یا ۶ تا ۱۰ گرم «تخم جعفری» را در یک لیتر آب بجوشانید. حدود ۱۰ دقیقه کنار بگذارید تا دم بکشد. بعد آن را صاف کنید و روزانه ۳ تا ۴ فنجان از آن بنوشید. ۲- نوشیدن دم کرده «زرشک» برای اختلال و بی نظمی وضع خون مفید است.

اختلالات ربوی

پنج تا شش گرم «برگ قرمز کلم» را کوبیده و در نیم لیتر آب جوشانده، میل نمایید.

اختلالات عصبی

۱- نوشیدن دم کرده گل «اسطوخودوس» برای آرام کردن اعصاب و ایجاد خوابی آرام مفید است. ۲- دم کرده «گل زیتون» را بنوشید. ۳- «چای کوهی»، «شب بو»، «چغندر»، «پوست برنج نرم و زبر»، «کرب»، «سرخس نر»، «افستین»، «برنجاسب»، «گلابی»، «به»، «سنبل الطیب»، «سنبل ختائی»، «موسیر» و «تیول» برای اختلالات عصبی مفید هستند.

اختلالات قاعدگی

۱- میوه تازه و رسیده «ازگیل» یا کنسرو آن مفید است. ۲- ۱۵ گرم «زعفران» را در یک لیتر آب مخلوط کنید. هر روز ۲ تا ۳ فنجان در سه نوبت بنوشید. ۳- از شربت پوست یا برگ درخت «فندق» استفاده کنید. ۴- اگر یک هفته قبل از روز رگل، «گل همیشه بهار» مصرف نمایید، به موقع به وضع طبیعی و بدون درد باز خواهید گشت. ۵- «شاه اسپرم»، «گزنه»، «سنبل الطیب»، «رازیانه»، «جعفری»، «تمشک»، «گل تلفونی»، «بیدمشک»، «برگ بو»، «بابونه»، «برنجاسب»، «آقطی»، «اکلیل کوهی»، «کاکوتی»، «افستین»، «زیره سیاه»، «نعنا» و «چای کوهی» مفید می‌باشند.

اختلالات کبدی

۱- مصرف «گل همیشه بهار» مفید است. ۲- جوشانده «کاکل ذرت»، عوارض کبد و کیسه صفرا را برطرف می‌کند. برای تهیه جوشانده «کاکل ذرت» به تجویز ۵ آلبومین در ادرار مراجعه کنید. ۳- جوشانده «شنگ» مفید است. ۴- «سیب» مفید است.

اختلالات کلیوی

۱- پنجاه گرم پوست و برگ خشک «آقطی» (گیاه و درختچه ایست وحشی که در شمال ایران هم می‌روید. دانه‌های کوچکی می‌دهد که بعدها قرمز می‌شود) را در یک لیتر آب سرد بریزید تا دو ساعت بماند. سپس ظرف را روی آتش قرار دهید. پس از پنج دقیقه جوشیدن، یک ربع بماند تا خنک شود. سپس آن را صاف کنید. روزانه سه تا چهار فنجان از آن بنوشید. ۲- نوشیدن شربت «بنفشه» بسیار مفید است. طرز تهیه: مقدار پنجاه گرم گل بنفشه خشک را در یک لیتر آب سرد بریزید و بجوشانید. یک ربع بعد، پس از خنک شدن با «عسل» شیرین سازید و هر روز سه تا پنج فنجان از آن به فاصله بنوشید. ۳- دو یا سه عدد «تره فرنگی» را به صورت گرد گرد ببرید در میان آب به مدت یک یا دو ساعت بجوشانید. بعد آن را صاف کنید و روزی دو تا سه فنجان در فاصله غذاها بنوشید. ۴- بیست عدد برگ تازه یا خشک «زیتون» را در داخل سیصد گرم آب (کمتر از یک سوم لیتر) یک ربع بجوشانید. صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. صبح و عصر گرم کنید و بنوشید. پانزده روز به طور مداوم بنوشید. بعد هشت روز وقفه بدهید و دوباره یک دوره پانزده روزه را شروع کنید تا نتیجه بگیرید. ۵- روزی ۲ بار جوشانده «پوست سیب» بنوشید. ۶- آب یا شربت «کدوی پخته» داروی خوب و مناسبی می‌باشد. ۷- مقدار پانزده تا سی گرم از گل های خشک یا بمقدار دو تا سه گرم از گل های تازه یا به مقدار پنجاه تا شصت گرم از برگ های خشک «درخت هلو» را در یک لیتر آب جوش بریزید. دوازده دقیقه بماند. بعد آن را صاف و شیرین سازید. روزی دو تا سه فنجان از آن به فاصله بنوشید. ۸- دم کرده برگ «گلابی» را بنوشید.

اختلالات گوارشی

۱- دم کرده «پونه کوهی» تقویت کننده خوبی برای جهاز هاضمه می باشد. ۲- مقدار ۲۰ تا ۵۰ گرم برگ یا گل خشک کرده «ترنجان» را در یک لیتر آب بجوشانید. ده دقیقه کنار بگذارید تا دم بکشد. سپس آن را صاف کنید و با «عسل» یا «شکر» شیرین سازید و روزی ۳ تا ۴ فنجان بنوشید. این جوشانده دستگاه گوارش را کاملاً فعال می کند و اقسام ناراحتی های معده مثل ترشی معده و نفخ و گاز آن را برطرف می سازد. ۳- سی گرم از «ساقه زیرزمینی خشک مرغ»، در یک لیتر آب و هشت گرم ریشه شیرین بیان و مقداری پوست لیمو، برای کلیه اختلالات معدی مفید است. ۴- «آش اسفناج» که گشنیز تازه در آن ریخته شده باشد برای سردردهایی که حادث از اختلالات گوارشی و سوء مزاج باشد مفید است.

اختلالات مثانه

۱- نوشیدن «چای» مخلوط با «پودر ریشه زنبق» بهترین داروی ادرار افزا و شستشو دهنده و پاک کننده مجاری ادرار است. ۲- نوشیدن شربت جوشانده «شیرین بیان» (شرح در تجویز ۱۵ آئزین) گیرهای ادرار و ناراحتی مثانه را برطرف می سازد. ۳- تجویز ۷ «اختلالات کلیوی» مفید می باشد.

اختلالات هاضمه

۱- نوشیدن جوشانده «مرغ» مفید است. ۲- دم کرده دانه های «زیره» برای درمان مفید است. ۳- سالادی که از برگ های تر و تازه «شاهی آبی» تهیه شود به خصوص در فصل بهار خاصیت تصفیه کننده مزاج را دارد و اعمال دستگاه هاضمه و کبد را منظم می کند. ۴- چون «کدو» به راحتی می پزد غذای ساده و مفیدی برای معده های ضعیف می باشد. کدوی پخته را می توان به بچه ها، به پیرمردان، حتی کسانی که دچار بیماری عفونی شده اند، داد. از «کدوی پخته» مخلوط با «شکر» و «کره» یا «خامه» به صورت پوره می توان به عنوان پیش غذا مصرف کرد. ۵- مقدار سی گرم از ریشه علف «هفت بند» را در یک لیتر آب بجوشانید و آب آن را دور بریزید. بعد این ریشه های پخته شده را ریز ریز کنید و دوباره در یک لیتر آب دوازده دقیقه بجوشانید. در دقیقه دهم مقدار هشت گرم «شیرین بیان» و «پوست یک لیمو» را بداخل آن بریزید. سپس کنار بگذارید. صاف کنید. روزی دو تا سه فنجان به فاصله بنوشید. ۶- ۳۰ تا ۵۰ گرم «هویج» خشک کرده را در یک لیتر آب جوش بریزید و ۵ دقیقه آن را دم کنید. سپس با «عسل» شیرین سازید و بعد از هر وعده غذا یک فنجان از آن را بنوشید.

اختلالات یأسگی

۱- ۲۰ تا ۲۵ گرم پوست خشک ریشه های درختچه «زرشک» را در نیم لیتر آب سرد بخیسانید. ده تا پانزده دقیقه که گذشت، ظرف را روی اجاق بگذارید تا کاملاً بجوشد. سپس آن را صاف کنید و شیرین سازید. پس از هر وعده غذا یک فنجان از آن را بنوشید. ۲- پانزده تا بیست گرم برگ یا ساقه های گلدار «مریم گلی» را که تازه یا خشک باشد در یک لیتر آب جوش بریزید و ده دقیقه دم کنید. سپس صاف و شیرین سازید و پس از هر وعده غذا، یک فنجان بنوشید.

اختلال حواس

۱- شربت «بهار نارنج»، «به لیمو»، «عرق بید مشک» و مرباجات بخیرید. ۲- «گل گاوزبان» و «سنبل الطیب» را با یک عدد «لیمو»

عمانی» صبح و عصر دم کنید به جای چای میل نمایید. ۳- ۸ مثقال «گل قند» را هفته‌ای یک بار بخورید. ۴- ۳۵ گرم برگ «شفتالو» و ریشه درخت «توت» را بجوشانید. صاف کنید و آب آن را با «عسل» و انجیر بخورید. ۵- جوشانده «گل گاوزبان» برای حواس پرتی مفید می‌باشد.

اختناق*

«شکوفه گیاه پنبه» نشاط آور است و شربتی که با آن بسازید برای دفع اختناق سود فراوان دارد.

اختناق رحم

«برنج» برای اختناق رحم نافع است.

اختناق روده

«قهوه» در اختناق روده آثار مفید دارد.

اختنا کبد

بهترین خاصیت قابل توجه «انگور فرنگی» آن است که میوه آن ضد اختناق کبد است و خوردن آن از جمع شدن خون در جگر جلوگیری می‌کند.

اخراج مشیمه

۱- معمولاً برای اخراج مشیمه «آویشن شیرازی» را تجویز می‌نمایند. ۲- «پونه» برای اخراج کردن مشیمه مفید است. ۳- اگر شیاف «پونه» در مهبل استعمال شود برای تسهیل اخراج جنین و اخراج مشیمه مؤثر است. ۴- خانواده «نعناع» جهت اخراج مشیمه (پرده اطراف جنین) تجویز شده است. ۵- «تخم جعفری» برای تسریع و تسهیل اخراج جنین مؤثر است.

اخلاط خونی

۱- گلبرگ های «گل سرخ» برای درمان اخلاط خونین و خونریزیهای عادی تجویز می‌شود. ۲- قسمت گوشتدار میوه «نسترن» برای مبتلایان به اخلاط خونی توصیه شده است. ۳- جوشانده ۹۰ تا ۱۰۰ گرم سرشاخه‌های گلدان تازه «فرنل» در نیم لیتر آب جهت اخلاط خونی توصیه شده است. ۴- مغز «تخم کدو» برای رفع خشونت سینه و خروج اخلاط خونی از سینه نافع است. ۵- عصاره «به» برای خروج اخلاط خونی از سینه نافع است. ۶- «مارچوبه» مفید است.

اخلاط ریه

۱- ۵/۷ گرم «فندق» با «عسل»، اخلاط سینه و ریه را خارج می‌کند. ۲- میوه «درخت بنه» (سقز) فرح بخش، مقوی حواس پنجگانه، از دوستان کبد و طحال است و اخلاط سینه و ریه را پاک می‌کند.

اخلاط سینه

- ۱- اگر اشخاص مسن برگ های «علف سرفه - فرفه» را دود کرده و مانند سیگار بکشند، اخلاط سینه آنها به آسانی خارج می شود.
- ۲- «بادام تلخ» برای رفع اخلاط سینه و سرفه و ناراحتی های ریه بی نظیر است. به خصوص اگر همراه با «نشاسته» و «نعناع» بخور داده شود.
- ۳- «پرورده ترب» در «سرکه» (ترشی ترب) برطرف کننده اخلاط سینه است. ۴- خوردن «کنگر فرنگی» برای خارج شدن اخلاط سینه بسیار مفید است.
- ۵- «تخم جعفری» طبق نظر حکمای طب سنتی خیلی گرم و خشک است. مواد و اخلاط لزج را قطع می کند.
- ۶- آب برگ «ترب» برای دفع اخلاط غلیظه حادث در سینه بسیار مفید است. ۷- «پونه» از نظر طبیعت طبق نظر حکمای طب سنتی گرم و خشک است و خواص آن بسیار لطیف کننده است. برای پاک کردن اخلاط سینه بسیار مفید است.
- ۸- شیر «بادام شیرین» برای اخلاط سینه نافع است.

اخلاط صفراوی

عصاره «اسفناج» با شکر برای سوزاندن اخلاط صفراوی مؤثر و نافع است.

اخلاط معده

- ۱- «تخم ختمی» مسهلی قوی است و اخلاط را از معده بیرون می کند. ۲- روغن «بادام تلخ»، ضد عفونی کننده است. اخلاط لزج چسبنده و لیزابه را از معده و روده پاک می کند.

ادرار بند آمده

- ۱- به کسانی که ادرارشان بند آمده هفت گرم ریشه «ریواس» با ده گرم تخم خربزه و ده گرم «خارخاسک» جوشانده بدهید. ۲- جوشانده میوه نارس «بامیه» چون مدر است برای ادرار بند آمده مفید است. ۳- «پیاز»، «تخم جعفری» و «تخم خیار» مدر می باشند.
- ۴- خوردن دم کرده «ترب» مدر است. ۵- از برگ های «ترشک» درشت در اروپا به عنوان مدر استفاده می شود. ۶- خوردن سوپ «خیار» گرفتگی و بند آمدن ادرار را باز می کند.

ادرار تیره

چون «میوه بلوط» را با هم وزن آن «کندر» و «روغن زیتون» سرشته و بخورید، مفید می باشد.

ادرار در رختخواب

- ۱- از جوشانده ریشه «زنجبیل شامی» بنوشید تا دستگاه دفع ادرار تقویت شود. ۲- «خالواش»، «بلوط»، «شاه بلوط»، «لبیده»، «بارهنک»، «جعفری»، «علف مرغ» و «چای کوهی» مفید می باشند.

ادرار قطره قطره

- ۱- «میوه بلوط» کمی دیر هضم است، ولی چون هضم شود غذایت بسیار داشته و قطره قطره آمدن ادرار را معالجه می کند. ۲- «آلبالوی تلخ» که زادگاهش کوههای سردسیر ایران است و بیشتر در آذربایجان و نهاوند عمل می آید، قطره قطره آمدن ادرار را برطرف می نماید. ۳- «انار شیرین» ترشح ادرار را افزایش می دهد و مدر است. ۴- پوست و آب «پرتقال» مدر است. ۵- «لوبیا» مدر

است و پوست آن بیشتر مدر است تا مغز آن . ۶- «نعنا» ادرار را زیاد می کند. ۷- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید این جوشانده برای ادرار قطره قطره نافع است.

اریون

۱- فضله کبوتر را با «برگ چغندر» بجوشانید و روی برآمدگیهای بیرون گلو ضماد نمایید. ۲- «پماد اکتیول» را از داروخانه تهیه نموده روی برآمدگیها بمالید و با دستمال تمیزی ببندید. ۳- مقداری پنبه را با «اکتیول بلادنه» آغشته کنید. به طرفین گلو بگذارید و روی آن را ببندید. ۴- با «آب نارنج»، «سرکه» یا «آب غوره» (یا مخلوط هم)، روی برآمدگی را بمالید و ماساژ دهید. ۵- غذاهای سرخ کرده و بودار مطلقاً مصرف نشود، ضمناً بچه‌ها، به محض ابتلا به بیماری استراحت نمایند و پس از بهبودی، در دوره نقاهت از دویدن و زیاد راه رفتن خودداری نمایند. ۶- غذاهای ساده و ملین مانند: «آش ساده»، «شیر برنج»، «فرنی»، «شیر» و آشی که داخل آن «پیاز»، «سیر» و «لفل قرمز» به کار رفته باشد، اما «گلاب» و هل نباشد، بخورید.

اسپاسم

۱- «چوب چینی» برای تشنج امتلائی (اسپاسم) مفید می باشد. ۲- در فرانسه از ۲۰-۱۰ گرم دم کرده گیاه خشک «سی سنبر» در یک لیتر آب جوش ۳-۲ فنجان در روز به عنوان ضد اسپاسم می خورند. ۳- برگ های «بادرنجبویه» را در فرانسه مانند چای دم می کنند و به عنوان داروی ضد اسپاسم می نوشند. ۴- «تخم بامیه» معرق، محرک قلبی و ضد اسپاسم است. ۵- «لفل قرمز» تند در مصرف داخلی در عین حال که نیرو بخش است ضد اسپاسم نیز می باشد. ۶- مغز هسته «هلو»، «پرتقال» و «زنیان» ضد اسپاسم می باشند.

اسپرو

گرد «موز» در معالجه اسپرو (بیماری مزمنی که با زخم دهان، سوء هاضمه، اسهال، مدفوع چرب، کاهش وزن و کم خونی مشخص می شود) و برای رفع بی نظمی و اختلال در روده‌ها مفید است.

استسقاء*

۱- «زردچوبه» مفید است. ۲- ضماد «برگ چغندر» با «بوره» (اسید بوریک) برای استسقاء مفید است. ۳- «سیب زمینی ترشی» مفید است. ۴- «بذر ترب» با «سکنجبین» برای استسقاء مفید است. ۵- «اقحوان» (درخت مریم - بابونه‌ی گاوی، یکی از انواع بابونه) جهت استسقاء تجویز شده است. ۶- «آب زرشک» بسیار خنک است و برای درمان استسقاء نافع است. ۷- نوشیدن بیست گرم آب برگ و «ساقه‌ی ترب» با شکر جهت استسقاء سودمند می باشد. ۸- «بذر هویج» در طب قدیم مقامی والا داشته و آن را در کتب پزشکی به نام «دوقو» ذکر کرده‌اند. خوردن آن برای استسقاء داروی بسیار مفیدی است. ۹- جوشانده «شاخه‌های انجیر» برای مبتلایان به استسقاء تجویز شده است. ۱۰- خانواده «پونه‌ها» ضد استسقاء شناخته شده‌اند. ۱۱- خوردن «عسل» همراه با کندر جهت استسقاء نافع است. ۱۲- خوردن مغز مقشر دانه‌های «خارخاسک» برای رفع استسقاء تجویز شده است. ۱۳- در طب سنتی ایران «مرماخوز» را جهت معالجه استسقا مفید دانسته‌اند. ۱۴- «برگ های آقطی» برای درمان استسقاء به کار می رود. ۱۵- «عرق ریشه درخت چنار» که از چهار کیلوی آن یک کیلو عرق گرفته باشند، جهت استسقاء سودمند می باشد. ۱۶- «پیاز دشتی» برای استسقاء مفید است. ۱۷- برگ تازه «مازریون» را هنگامی که گیاه آن گل می کند چیده، دو شبانه روز در «سرکه» خیسانده، دو سه بار «سرکه» آن را عوض کرده و بعد برگها را شسته و خشک نمایید. خوردن این برگ بهترین درمان استسقاء می باشد. ۱۸- کلیه

قسمتهای گیاه «کتان مسهلی» برای درمان تجویز می‌شوند. ۱۹- جوشانده گیاه «دم اسب» بهترین درمان است. ۲۰- دم کرده گل های تازه «حلبوب» را تجویز می‌نمایند. ۲۱- برگ و میوه «علف هزار چشم» تجویز می‌شود. ۲۲- به مدت یکماه غذای خود را به سوپ «پیاز» رنده کرده مخلوط با «شیر» منحصر کنید. ۲۳- خوردن و بخور «سیاه دانه» مفید است. ۲۴- عصاره‌ی میوه «به» مانع است. ۲۵- خوردن «طلع» (مغز شکوفه‌ی درخت خرما) به قدر سه گرم و نیم، برطرف می‌سازد. ۲۶- «رب نوع ترش به» مسکن است. ۲۷- خوردن پخته و بورانی «اسفناج» نافع است. ۲۸- خوردن «عسل» مخلوط با «آب مقطر» یا «باران» بسیار نافع است. ۲۹- لعاب «اسفرزه» مسکن است. ۳۰- گوشت «کدو» خواه مسمایی، خواه حلوائی، خنک بوده و اثری نیکو دارد. ۳۱- «ماست» مسکن است. ۳۲- سقراط پدر علم طب همیشه «انجیر» را برای تشنگی تجویز می‌کرد. ۳۳- میوه «سدر» عطش را فرو می‌نشانند. ۳۴- کسانی که عطش فراوان دارند از خوردن «زردآلو» بهره‌مند شوند. ۳۵- «اختر زغال» (زغال اخته) عطش و التهاب معدی را فرو می‌نشانند. ۳۶- «خرمای سنگ شکن» (مرحله پنجم خرما) مسکن عطش است. ۳۷- «گلایبی» از همه میوه‌ها بهتر و زودتر رفع عطش و التهاب می‌نماید. ۳۸- شما می‌توانید برای رفع عطش و جلوگیری از التهاب، «گرمک» را نوش جان کنید. ۳۹- «هندوانه» دارا آب زیاد بوده، خنک، مسکن التهاب و برطرف کننده عطش زیاد هست. ۴۰- «برگ گشنیز» مسکن صفرا، التهاب معده و برطرف کننده عطش زیاد است. ۴۱- میوه «انبه» مسکن عطش می‌باشد. ۴۲- «قره‌قروت» به علت داشتن اسید لاکتیک (جوهر ماست) بهتر از کشک، صفرا را از بین می‌برد و عطش و فشارخون را تسکین می‌دهد. ۴۳- اگر «آب خیار» را با پوست بگیرید و با آن دوغ درست کنید، یا «آب خرفه» را گرفته با آن دوغ بسازید، نوشابه‌هایی گوارا برای شما خواهند بود. عطش را تسکین می‌دهند. ۴۴- شربت «انگور فرنگی» عطش را تسکین می‌دهد. ۴۵- گذاشتن میوه «سپستان» در دهان و مکیدن و فرو بردن آب آن و آشامیدن آب خیسانده آن و همچنین جوشانده آن عطش را فرو می‌نشانند. ۴۶- پوست سبز روپوش «پسته»، سرد و خشک و برطرف کننده عطش و تشنگی و قی می‌باشد. ۴۷- رب شکوفه و برگ «بالنگ» و مصرف آن عطش مفرط را برطرف می‌کند. ۴۸- مخلوط «انار شیرین و ترش» برای کاهش تشنگی مفرط نافع است. ۴۹- «توت» برای استسقا مفید است. ۵۰- «خرزبه» برای استسقا مفید است. ۵۱- اگر ۱۴ گرم «زیره سیاه» با ۳۵ گرم «روغن زیتون» تا یک هفته خورده شود، برای استسقا مفید است. ۵۲- دانه‌های «گل رنگ» برای استسقا مفید است. ۵۳- «پیاز» در بیماریهای استسقا یا اناسارکا که مایع در زیر بافت جلدی جمع می‌شود پیاز که مدر است خیلی مؤثر است. در این مورد سابقاً معمول بوده که رژیم شیر و پیاز داده شود به این ترتیب که غذای مریض مبتلا به استسقا لحمی منحصر به سه بار در شبانه‌روز شیر با قدری قند و پس از آشامیدن شیر یک دانه پیاز خام بوده است این رژیم در رفع استسقا بسیار مؤثر است. ۵۴- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید. این جوشانده برای استسقا نافع است. ۵۵- «آب ترب»، «ریشه جعفری»، «هویج»، «برنج»، «چای»، «دارچین»، «عسل»، «نخود سیاه»، «بنه»، «ریشه کاسنی»، «سیاه دانه»، «سنجد»، «گرمک»، «خرفه»، «شلغم»، «سرکه»، «آب خیار»، «گلایبی»، «شیرین بیان» و «زنجبیل» برای استسقا مفید می‌باشند.

استفراغ*

به «قی» مراجعه کنید.

استفراغ اطفال

گل های «خرس گیاه» ملین بوده و دم کرده ۵۰ در هزار آن مفید می‌باشد.

اسقاط جنین مرده

محلول «سندروس» در «روغن بادام» جهت ترک پوست و شقاق مقعد مفید می‌باشد. فرزجه آن جهت اسقاط جنین مرده مجرب است.

اسکوربوت*

۱- این بیماری که در اثر کمبود ویتامین C عارض می‌شود. با خوردن «شربت لیمو» (۲۵۰ گرم «آب لیمو» و مقداری قند را بجوشانید و بقوام آورید) برطرف می‌شود. ۲- به موارد «ضعف لثه‌ها» نیز توجه کنید.

اسهال*

۱- جوشانده‌ی ساقه‌ی زیرزمینی «توت فرنگی»، «توت فرنگی» ضد اسهال است. ۲- مغز «پسته» اسهال را برطرف می‌کند. ۳- «آرتیشو» را خام مصرف کنید. برای این کار معمولاً از میوه‌های تازه و جوان باید استفاده نمود. ۴- خوردن یک مثقال «فندق» برای درمان تجویز شده است. ۵- پالوده «سیب» بسیار نافع است. ۶- دم کرده ۲۵ گرم «برگ انگور» توصیه شده است. ۷- پوست «انبه» دارای ۱۵ تا ۱۸ درصد تانن است و یک قاشق چای خوری کوبیده آن دو مرتبه در روز برای معالجه اسهال کافی است. ۸- آب مقطر «شاهتره» ضد عفونی کننده بوده و مانع اسهال است. ۹- «هوردین»، ماده‌ای در جوانه‌ی جو، بسیار سودمند است. ۱۰- دم کرده‌ی صد گرم برگ تازه و جوان «گلابی» اسهال را درمان می‌کند. ۱۱- خوردن ده گرم از «برگ خشک زردآلو» با آب سرد، درمان اسهال است. ۱۲- میوه نارس و غیر پیوندی «زالزالک» اسهال را درمان می‌نماید. ۱۳- کوبیده‌ی «کفری» (نارونه) قابض اسهال است. ۱۴- میوه «زیره» اسهال را معالجه می‌کند. ۱۵- نوع میخوش «گلابی» اسهال را تسکین می‌دهد. ۱۶- «خرمای سنگ شکن» (مرحله پنجم میوه خرما) قطع کننده اسهال می‌باشد. ۱۷- «ریحان» میکرب‌های اسهال را می‌کشد. ۱۸- «آرد هسته‌ی خرما» اسهال مزمن را درمان می‌کند. ۱۹- «کاسنی صحرايي» (گل قاصد) اسهال را بند می‌آورد. ۲۰- چون در هر مثقال «فندق» یک گرم «محموره» مخلوط کنید در معالجه اسهال اثر فوری دارد. ۲۱- «علف هفت بند» دارای تانن زیاد بوده و سرشار از سیلیس می‌باشد. به همین دلیل جهت اسهال تجویز می‌شود. ۲۲- «بذر مرغ» پیشاب آور بوده و از اسهال جلوگیری می‌کند. ۲۳- نانی که با «آرد بلال» پخته شود، بهترین غذا برای مبتلایان اسهال است. ۲۴- نوع گس «گلابی» قابض تر بوده، خوردن گرد خشک آن اسهال را بند می‌آورد. ۲۵- «ریواس» در اسهال توصیه و تجویز شده است. ۲۶- «عرق کفری» (نارونه) که مانند «گلاب» گرفته می‌شود اسهال را تسکین می‌دهد. ۲۷- «اختر زغال» (زغال اخته) برای مبتلایان به اسهال سودمند می‌باشد. ۲۸- «گیلاس» بیوست را معالجه می‌کند و اسهال را شفا می‌بخشد. ۲۹- خوردن مقدار کمی از «نوشدارو» (تریاک سیاه) برای درمان اسهال مفید است. ۳۰- میوه «انبه» برای معالجه اسهال تجویز می‌شود. ۳۱- «بلخ» (میوه سبز نرسیده‌ی خرما) اسهال را درمان می‌کند. ۳۲- چنانچه آب میوه‌ی «به» را در «روغن زیتون» ریخته و آن را غلیظ نمایید، تنقیه‌ی آن جهت معالجه اسهال اثر معجزه‌آسا دارد. ۳۳- چون «باقلا» را با پوست در آب و «سرکه» بپزید و با پوست بخورید، مفید می‌باشد. ۳۴- میوه «سرو» قابض بوده، برای درمان اسهال تجویز می‌شود. ۳۵- روغن تخمه «تخمه کدو» جهت رفع اسهال مفید است. ۳۶- دم کرده گل‌های «شاه‌پسند» مفید است. ۳۷- برگ و میوه «علف هزار چشم» برای درمان تجویز می‌شود. ۳۸- در حدود دوپست و پنجاه گرم از میوه کاملاً رسیده «ازگیل» را پس از خارج کردن هسته، خوب بکوبید و در دو لیتر شیر داغ و مقداری شکر مخلوط کنید و خوب به هم بزنید. اشخاص بالغ می‌توانند به عنوان دسر هر چقدر که میل داشته باشند از آن بخورند. کنسرو ازگیل هم درمان اسهال است. به منظور تهیه آن یک کیلو ازگیل کاملاً رسیده را در نیم لیتر آب با ۸۰۰ گرم شکر به مدت تقریباً نیمساعت بجوشانید و محتوی را در شیشه‌های مخصوص مربا بپزید و در صورت دچار شدن به اسهال شدید صبح‌ها مقداری از این محتوی را بخورید. ۳۹- «به» را در کنار آتش ملایمی بپزید تا بریان شود و بخورید. ۴۰- ۱۵ تا

۲۰ گرم برگ یا ساقه‌های گلدار «مریم گلی» را که تازه یا خشک باشد در یک لیتر آب جوش بریزید و ۱۰ دقیقه دم کنید. سپس صاف و شیرین سازید و پس از غذا یک فنجان (در روز سه فنجان) از آن بنوشید. ۴۱- جوشانده شاخ و گل و برگ «ورون» انواع اسهالها را درمان می‌کند. طرز تهیه: مقدار ۵۰ گرم ورون شسته شده را دو ساعت در یک لیتر آب سرد بخیسانید. چند دقیقه بجوشانید. در حدود یک ربع کنار بگذارید. بعد صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. هر روز سه بار، هر بار یک فنجان به فاصله معین بنوشید. ۴۲- گلبرگ یا گل «کلم» که با آب پخته شده باشد و کمی نمک و فلفل و کره به آن چاشنی کرده باشید، همراه با کمی کره و نان برشته برای اشخاص مبتلا به اسهال، هم غذا و هم دوا مفیدی است. ۴۳- مقدار ۱۵ گرم گرد کوبیده ریشه «ریوند» را در یک لیوان آب نیم گرم با یک قاشق «عسل» مخلوط کنید و روزی یک لیوان از آن بنوشید. ۴۴- جویدن «آرتیشو» به طور آهسته مفید است. ۴۵- «سماق»، «زرد تخم مرغ» و «تخم گشنیز»، قطع کننده اسهال می‌باشند. ۴۶- «سیر»، به خصوص «سیر ترشی» مفید است. ۴۷- «خون سیاوشان» سودمند می‌باشد. ۴۸- اندامهای مختلف گیاه «حلبوب» به علت داشتن جوهر مازو برای معالجه اسهال ساده سودمند می‌باشد. ۴۹- جوشانده ۳۰ تا ۴۰ در هزار دانه‌های «برنج» توصیه می‌شود. ۵۰- عصاره «دیو خار» جهت درمان توصیه شده است. ۵۱- میوه «دیو آلبالو» (آلبالوی وحشی) ترش و کمی گس بوده، دارای تانن و ترشیهایی مختلف بوده و ضد اسهال است. ۵۲- ۶۰ گرم نشاسته «سیب زمینی» را که قبلاً در ۶۰ تا ۱۰۰ گرم آب سرد حل کرده‌اید در ۵۰۰ گرم آب جوش بریزید. پس از ۲ دقیقه جوشیدن، آن را از روی اجاق بردارید. دو روز تمام غذای شما همین حریره سیب زمینی باشد. ۵۳- مقدار چهل تا پنجاه گرم از گل های نر «فندق» را که بشکل آویز و خوشه‌ای در می‌آید به صورت خشک یا تر در یک لیتر آب ۵ دقیقه بجوشانید. سپس صاف و شیرین سازید. بعد از هر وعده غذا یک فنجان بنوشید. ۵۴- یک مشت از «غده درخت بلوط» خشک را خورد کنید و بسایید تا به صورت پودر درآید. هر روز چهار بار، نیم تا یک گرم از آن را با مقدار کمی آب و یک قاشق «عسل» مخلوط کرده، بخورید. ۵۵- دم کرده «پونه» برای درمان مفید و مؤثر است. ۵۶- ۱۱۰ گرم «برگ گلابی» خشک را در یک لیتر آب جوش بریزید و بعد از ۲۰ دقیقه به برشهای نازکی تقسیم کنید و داخل این دم کرده بریزید. روزی یک فنجان از آن بنوشید. ۵۷- «برنج» پخته با «دوغ» تازه یا ماست یا «سماق»، انواع اسهال صفراوی و التهابات و حرارت معده را برطرف می‌کند. ۵۸- «به» سرشار از تانن است و این ماده برای اسهال و ورم روده مفید است. بنابراین کمپوت به و شربت به و ژله آن برای دفع این ناراحتیها مفید و مؤثر است. ۴۰ تا ۵۰ گرم به را خرد کرده، ۱۵ دقیقه در یک لیتر آب بجوشانید و مصرف کنید. ۵۹- پوست سبز «پسته»، مفید است. ۶۰- «اخلال و بسر» (مرحله سوم و چهارم خرما) از شکم روش جلوگیری می‌کند. ۶۱- دم کرده ده در هزار «برگ سوسنبر» درمان شکم روش است. ۶۲- یک نوع «گزنه» که در غرب ایران اطراف کرنه و نوا کوه به عمل می‌آید، درمان شکم روش است. ۶۳- طبیعت در وجود «ماش» درشتی و نرمی را به هم در آمیخته است. هم برای لینت و هم برای بند آمدن شکم روش مفید می‌باشد. ۶۴- آرد هسته «خرما» از شکم روش جلوگیری می‌نماید. ۶۵- ساقه زیرزمینی «اسپیره» بهترین داروی ضد شکم روش برای اشخاص سالمند است. ۶۶- «ازگیل» در رفع اسهال های ساده بسیار مؤثر است. ۶۷- «انار»، «گل انار»، مخلوط «انار شیرین و ترش»، مغز هسته «انبه»، «رب به ترش»، «توت فرنگی»، «زرشک» بی دانه، «زیتون پرورده»، «سنجد»، «سیب»، «سیب ترش»، «گاوآ»، «شیر نارگیل»، ۱ ریم گلی، ۳ «مریم گلی» و «زنجبیل» برای اسهال مفید می‌باشند.

اسهال بچه‌ها

۱- «موز» را پخته، به صورت پوره درآورید. سپس ۳۰۰ تا ۵۰۰ گرم از آن را با کمی آب برنج مخلوط کرده و به بیمار بدهید. ۲- «به»، «هویج» و «بارهنک» مفید می‌باشند.

اسهال خونی*

۱- «شاه توت» بسیار نافع است. ۲- جوشانده شاخه‌های «انجیر» تجویز شده است. ۳- در اسهال خونی از خوردن ترنجبین خودداری کرده و به جای آن «شیر خشک» یا «بید خشک» میل نمایید. ۴- «آلبالوی تلخ» مفید است. ۵- ۵۰ گرم لافافه خارجی میوه «گردو» را در یک لیتر آب جوشانده و تنقیه نمایید. ۶- شیر میوه «گشنیز» اسهال خونی را بند می‌آورد. ۷- ۲۰۰ تا ۳۰۰ گرم میوه «ازگیل» را به طور صبحانه بدون پوست میل نمایید. ۸- «کونار» (کوزه خشک کرده‌ی خشخاش سفید) مسکن و آرامبخش است. تنقیه جوشانده آن مفید است. ۹- «علف هفت بند» سرشار از سیلیس و تانن می‌باشد و آن را برای اسهال خونی تجویز می‌کنند. ۱۰- جوشانده نوع سبز رنگ «مازو» به صورت تنقیه تجویز می‌شود. ۱۱- میوه «سرو» قابض بوده و تجویز می‌شود. ۱۲- میوه «سنجد» سرشار از ویتامینهای «B»، «A» و کمی ویتامین «K» است. به این جهت ضد اسهال خونی است. ۱۳- تنقیه جوشانده برگ‌های «اکلیل کوهی» مفید است. ۱۴- لعاب دانه‌های «اسفرزه» برای درمان تجویز شده است. ۱۵- ساقه زیرزمینی «اسپیره» قابض و ضد اسهال خونی است. ۱۶- «کهربا» اسهال خونی را بند می‌آورد. ۱۷- تنقیه با جوشانده برگ «هزاربندک» جهت معالجه به کار می‌رود. ۱۸- «سندروس» (صمغ نوع سرو کوهی) مفید می‌باشد. ۱۹- ۳۰۰ تا ۵۰۰ گرم میوه رسیده «خرمالو» را صبح ناشتا میل نمایید. ۲۰- یکی از غذاهای سنتی ایران «شیر برنج» است که معمولاً آن را با شکر یا شیر می‌خورند. بهترین غذا برای مبتلایان به اسهال خونی می‌باشد. ۲۱- خوردن «سیب» تقریباً کال به شرطی که خوب جویده شود بسیار مفید است. ۲۲- پوست تقریباً نیمه خشک «خشخاش» را به مقدار ۵ گرم جوشانده و صبح و عصر بنوشید. ۲۳- پوست «انار ترش» و «مازو» را به نسبت مساوی ساییده در «سرکه» بجوشانید تا کاملاً پخته و نرم و منعقد گردد و از آن حب‌های کوچکی به اندازه فلفل سیاه تهیه کنید و روزانه ۱۵ عدد از آن‌ها را بتواتر بخورید. ۲۴- برگ‌ها و پوست سیاه میوه «بادنجان» ضد اسهال خونی است. ۲۵- دانه «به» برای بند آوردن اسهال خونی استفاده می‌شود. ۲۶- اگر «سیب» مشوی یعنی سببی که در خمیر گرفته زیر آتش بگذارید تا پخته شود را بخورید برای اسهال خونی بسیار مفید است. ۲۷- مصرف «سیب» رسیده آبدار تازه برای اسهال خونی تب‌های حصبه‌ای نافع است. ۲۸- جوشانده ۳۰ گرم «گوجه وحشی» در هزار گرم آب در رفع اسهال خونی مفید است. ۲۹- میوه رسیده خشک «گواوا» برای معالجه اسهال خونی مصرف می‌شود. ۳۰- «شاه‌پسند وحشی»، «گل نسترن»، «به»، «انار»، «گل تلفونی»، «پونه کوهی»، «تمشک»، «والک»، «توت فرنگی»، «جو»، «ریوند چینی»، «زرشک»، «گزنه»، «بومادران»، «زغال اخته»، «یب زمینی»، «سیب زمینی»، «فندق»، «کلم»، «کدو حلوائی»، «گل‌ابی»، «شاه اسپرم»، «بلوط»، «موسیر»، «پیاز»، «آس»، «بابونه»، «شاه بلوط»، «بارهنگ»، «هویج»، «گل گندم»، «پنیرک»، «ریواس»، «ریشه ریواس»، «گل میخک»، «انگور»، «آب لیمو ترش»، «موز»، «تُرشک»، «چغندر»، «خُرفه»، «ریحان»، «شنگ»، «برنج»، «چای» و «سماق» برای رفع اسهال خونی مفید می‌باشند. ۳۱- «فلفل قرمز» محرک مفید و شفابخش اسهال خونی می‌باشد.

اسهال صفراوی

۱- خوردن «سیب زمینی ترشی» مفید است. عصاره برگ و شاخه‌های آن نیز همین خاصیت را دارند. ۲- «آلبالو» صفرا بر خوبی هست و اسهال صفراوی را درمان می‌کند. ۳- گل، شکوفه و برگ «بالنگ» مفید است. ۴- یک «سیب» ترش خشک را بکوبید، پودر آن را مخلوط با آب انار و سایر شربت‌های مشابه بنوشید. ۵- آب «پرتقال» برای رفع ناراحتی صفراوی و اسهال صفراوی نافع است. ۶- «برنج» اسهال صفراوی را تسکین می‌دهد.

اسهال مزمن

۱- بوداده «تخم تره» قاطع است. ۲- طعم «برگ انگور» کمی گس و ترش است. در طب به عنوان درمان اسهال مزمن مصرف می شود. ۳- اگر میوه «به» را زیر آتش، تنوری نمایید، به حدی که رنگ آن تیره شود و بخورید، اسهال مزمن را معالجه می کند. ۴- آرد هسته «خرما» اسهال مزمن را درمان می کند. ۵- «افستین» در درمان اسهال مزمن معجزه می کند. ۶- بوداده «کشک» (ترکی آن قروت و عربی آن اقط بر وزن کبد می باشد) جهت جلوگیری از اسهال مزمن نافع است. ۷- گلبرگ های «گل سرخ» برای درمان تجویز می شود. ۸- عصاره پوست درخت «خرنوب» بهترین دارو برای درمان است. یک گرم آن را در روز می توان خورد. ۹- تنقیه محلول «حضض» (حضیض) سودمند است. ۱۰- ۱۵ تا ۳۰ گرم برگ خشک درختچه «زرشک» را در نیم لیتر آب سرد بریزید و ظرف آن را روی اجاق بگذارید تا یک دقیقه بجوشد. بعد آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید و همه روزه ۳ مرحله، هر مرحله یک فنجان در فاصله غذاها میل کنید. ۱۱- از دم کرده «گلنار» برای رفع اسهال مزمن استفاده شود. ۱۲- خوردن روغن «به» برای اسهال مزمن مفید است. ۱۳- «موز» برای رفع اسهال مزمن مفید است. ۱۴- «باقلا» را اگر با «سرکه» و آب بپزید و با پوست بخورید اسهال های حاصل از زخم روده ها و اسهال مزمن را قطع می کند.

اسهال نوزادان

یک «پیاز» را به سه قسمت تقسیم کرده، در یک لیتر آب بجوشانید. سپس دو ساعت کنار بگذارید. کم کم به طفل بدهید تا اسهال بند بیاید.

اعتیاد به سیگار

«شیرین بیان» یکی از داروها و وسایل ترک اعتیاد سیگار می باشد. برای این کار کافی است معتادان یک تکه از بیخ آن را مانند سیگار لب خود گذاشته و با آن بازی کنند و گاهی مقداری از آن را جویده و بمکنند.

اغماء

به بیهوشی مراجعه کنید.

اگزما (نوعی ناراحتی پوستی)

۱- ضماد برگ های «کلم» با «سرکه» مفید می باشد. ۲- «هویج» دارای جوهری هست که در کبد تبدیل به ویتامین A می شود. با کمک آن از اگزما جلوگیری می نماید. ۳- ضمادی که با پختن پوست و هسته «انار» تهیه نمایید، برای امراض جلدی مخصوصاً اگزما مفید است. ۴- ضماد «سیاه دانه» مخلوط با روغن گل مؤثر است. ۵- ۴ تا ۲۰ گرم گیاه کامل «بنفشه» سه رنگ را در ۲۵۰ گرم آب خیس کرده و بگذارید دوازده ساعت خیس بخورد. بعد آن را با کمی شیر و قند مخلوط کرده، بجوشانید تا مقدار آن یک سوم شود. این شربت را صبح ناشتا میل نمایید. ۶- «روغن برزک» دارای خواص ویتامین «F» می باشد و به همین جهت مفید است. ۷- خضاب با برگ «حنا» را با برگ «گردو» و یا برگ «هلو» مخلوط نمایید، معالجه می کند. ۸- ضماد «سربش» (اشراس و اشراش) با «سرکه» و «روغن زیتون» یا با آرد جو سودمند است. ۹- پاشیدن برگ خشک کوبیده «خرزهره» سودمند است. ۱۰- ضماد برگ «تاجریزی پیچ» سود فراوان دارد. ۱۱- ضماد برگ های انواع «شیر پنیر» منافع زیاد دارد. ۱۲- مقدار ۵۰ گرم از برگ های تازه «گردو» یا خشک آن را در یک لیتر آب یک ربع بجوشانید. پس از سرد شدن، زخمها را به آن بشوید. ۱۳- حریره «سیب زمینی» را بشرح تجویز ۱ اسهال تهیه کنید. پس از این که سرد، سفت و خمیری شکل شد، مقداری از آن را روی یک تکه

گاز استرلیزه شده پهن کنید و روی محل آگزما به صورت ضماد ببندید و هر ۲ ساعت یکبار آن را عوض کنید. ۱۴- «نعناع» درمان کننده عوارض پوستی خصوصاً آگزما و خارش های پوستی می باشد. کمپرس جوشانده و یا ضماد «نعناع»، سرخی و خارش پوست را برطرف می کند. برای این کار «نعناع» را بکوبید و به صورت ضماد به کار برید. ۱۵- ۲۰ گرم «بنفشه فرنگی» خشک را در نیم لیتر آب سرد بریزید. چند دقیقه بجوشانید. پس از خنک شدن، صاف کنید. روزی سه تا چهار فنجان به مدت چند هفته از آن بنوشید. ۱۶- خوردن شیر «علف هفت بند» تصفیه کننده خون است. در ضمن نوشیدن شربت آن آگزمای کهنه و مزمن را برطرف می سازد. ۱۷- ضماد پخته «بلال» در «سرکه»، مفید است. ۱۸- ضماد گوشت و مغز «خیار»، نافع است. ۱۹- پوست له شده «پرتقال» به عنوان مرهم برای آگزما و ناراحتی های پوست بدن نافع است. ۲۰- برگ و پوست سبز «گردو»، «گردوی جنگلی»، «سیب زمینی»، «بیدمشک»، «بنفشه فرنگی»، «بنفشه معطر»، «بلوط» و «مازو» مفید می باشند.

آگزمای آبدار

۱- برگ درخت «گردو» را با پوست درخت بلوط بجوشانید و از بخور آن روی محل زخم استفاده کنید. ۲- ضماد تمام اقسام «مازیون» با «عسل» جهت معالجه مفید می باشد.

آگزمای خشک

می توان از ریشه تازه له شده یا جوشانده غلیظ «بابا آدم» استفاده کرد.

التهاب

التهاب

۱- برای جلوگیری از التهاب می توانید «گرمک» را نوش جان کنید. ۲- قسمت های مختلف گیاه «مینا» التهابات را از بین می برد. ۳- آب سه کیلو «نارنج» را بجوشانید تا به نصف برسد. کف آن را بگیرید. با کرباس نو صاف کنید. با قند مخلوط کرده، شربت بپزید. ۴- خوردن برگ «ترشک درشت» برای تسکین التهاب نافع است. ۵- «سیر» به عنوان داروی فرو نشاندن التهاب تجویز می شود. ۶- مخلوط «انار شیرین و ترش» برای کاهش التهاب نافع است. ۷- «خیار» التهاب را تسکین می دهد.

التهابات پوستی

۱- ضماد «عدس» نافع است. ۲- ضماد «تخم کتان» نافع است.

التهاب حنجره

«شیرین بیان»، «بابونه»، «سیب»، «رازیانه» و «آب لیمو» مفید می باشند.

التهاب خون

میوه «تمر هندی» هیجان و التهاب خون را کم می کند.

التهاب صفرا

«سکنجبین» میوه «تمشک» خنک کننده بوده و برای التهاب صفرا و کبد سودبخش است.

التهاب کلیه

«چای جاوه» (چای نمسه) برای التهاب کلیه مفید است.

التهاب مثانه

۱- آب «لبو» برای بهبود مصرف می شود. ۲- «هندوانه» تازه برای معالجه التهاب مثانه مفید است.

التهاب معده

۱- برگ «گشنیز» مسکن است. ۲- «اختر زغال» (زغال اخته) فرو می نشاند. ۳- میوه «زالزالک» و «ازگیل» هر دو خنک بوده و دارای مقدار زیادی تانن هستند و برطرف کننده می باشند. ۴- دو تا ده قطره اسانس «سوسنبر» در تسکین مفید است. ۵- «چغندر» به هضم غذا کمک می کند و التهاب معده را فرو می نشاند. ۶- «تازه پنیر» (دلمه) تجویز می شود. ۷- تخم «تُرشک درشت»، «به»، «سوسنبر»، «آب خیار»، «شیرین بیان»، «زردآلو» و ۱ ب نیشکر، ۴ «آب نیشکر» برای التهاب معده مفید هستند.

اُمُ الصَّبِيان (نوعی مرض صرع کودکان)

۱- بخور میوه «فندق» تجویز شده است. ۲- چکاندن جوشانده «سداب» در بینی اطفال جهت اُمُ الصَّبِيان تجویز می شود.

امراض جگر

میوه «صنوبر» که به «حب الصنوبر» معروف است، نافع می باشد.

امراض جلدی

۱- میوه های شیرین و ملس «انار» درمان آن است. ۲- با نوشیدن جوشانده «مرغ» برطرف می شود. ۳- «سرکه» را برای امراض جلدی تجویز کرده اند. ۴- ضماد پخته «بلال» در «سرکه»، جهت امراض جلدی مفید است. ۵- ضماد شکوفه «سدر» در حمام جهت معالجه امراض جلدی توصیه شده است. ۶- ضماد خشک «شاهتره» مخلوط با «حنا» که در حمام استعمال شود جهت امراض جلدی مفید است. ۷- ضماد برگ، ریشه، ساقه و برگ ۱ رفس، ۴ «کرفس» ضد ورم می باشد. مالیدن این ضماد به مدت یک دقیقه جرب و سایر امراض جلدی را درمان می کند. ۸- سوخته «آفتابگردان» جهت تقویت مو و ضماد آن جهت معالجه امراض جلدی تجویز شده است. ۹- عصاره «سنگ» جهت زخمهای جلدی مفید است. ۱۰- نوشیدن شربت «بنفشه» به طریق مشروح در تجویز ۲ اختلالات کلیوی نافع است. ۱۱- هرگاه آب «انار» (انار میخوش) را با پیه و شکر خام به هم بمالید و معجونی تهیه کنید، مقدار ۵ تا ۱۰ سیر آن مفید است. ۱۲- اگر صمغ «انبه» را با روغن و «آب لیمو» مخلوط نمایید برای رفع ناراحتی های پوست بسیار مؤثر است. ۱۳- جوشانده برگ های «گواوا» در استعمال خارجی برای رفع ناراحتی پوست به کار می رود.

امراض سینه

- ۱- خوردن برگ پخته «گزنه» با «ماءالشعیر» (جوشانده جو) تجویز شده است. ۲- چون «فراسیون» را در «آب انگور» خیسانده و سه ماه نگاهداری نمایید و بعد صاف کنید، شرابی به دست می آید که در معالجه امراض سینه و پاک کردن آن از اخلاط نافع است.
- ۳- خوردن «کشمش» خلط آور و نرم کننده سینه است. ۴- برگ درخت «اوکالیپتوس» (درخت کافور) را به منظور دفع ناراحتی سینه و دستگاه تنفس دم کنید و با آن بخور دهید.

امراض شریانی

در اثر خوردن «انگور» امراض شریانی معالجه می یابد.

امراض عفونی

- ۱- «گوجه فرنگی» به علت داشتن ویتامین C فراوان، بدن را در برابر امراض عفونی حفظ و نگهداری می نماید. ۲- «خرمای رسیده»، سودبخش می باشد. ۳- از دو برابر آب «لیمو شیرین» با یک برابر «لیمو ترش»، نوشابه ای گوارا و مفید به دست می آید که برای معالجه مبتلایان به امراض عفونی مفید است.

امراض عفونی ریه

جوشانده «خرمای رسیده» مفید است.

امراض عفونی لته و دندان

جویدن «اخلال و بسر» (مرحله سوم و چهارم خرما) جلوگیری می نماید.

امراض کبدی

- ۱- ساقه زیرزمینی «توت فرنگی» به علت داشتن آهن-آهک و اسید سالیسیلیک، مسکن و تب بر بوده و برای مبتلایان به امراض کبدی مفید است. ۲- ریشه درخت «سنجد» را چون قطع کنید، شیره زیادی از آن خارج می شود که برای معالجه امراض کبدی، مخصوصاً تشمع آن به کار رفته و می گویند همانگونه که جامه را پاک می کند، کبد را نیز شستشو داده و پاک می نماید. ۳- هرگاه به طور مداوم از شربت جوشانده «جو» استفاده کنید، پس از چندی ملاحظه خواهید کرد که کبد شما بخوبی کار می کند. شرح در تجویز ۱۲ آثرین آمده است. ۴- همه روزه یک فنجان «آب هویج» خام را صبح ناشتا بنوشید. ۵- «زردچوبه» عامل درمان کیسه صفرا و ناراحتی های کبدی است. ۶- خوردن «تره» در «سرکه» پرورده شده برای کبد نافع است. ۷- ۲۰ تا ۲۵ گرم پوست خشک ریشه های درخت «زرشک» را در نیم لیتر آب سرد بخیسانید. ده تا پانزده دقیقه که گذشت و خیس شد، ظرف را روی آتش بگذارید تا کاملاً بجوشد. سپس آن را صاف کنید و شیرین سازید. پس از هر وعده غذا یک فنجان از آن را بنوشید. ۸- «هلو» چون دارای مواد آهن و برم است لذا برای کبد بسیار نافع است و چهره را می گشاید و خوش رنگ می کند. ۹- نوشیدن آب ریشه پخته «خشخاش» جهت درمان ناراحتی کبدی مفید است. ۱۰- «انجیر» مفید است. ۱۱- خوردن مداوم معجون «شنبلله»، «خشخاش»، «بادام»، «آرد گندم»، «شکر» و «عسل» بسیار مفید است. ۱۲- شربت «گیلاس» برای ناراحتی کبد تجویز می شود. ۱۳- «گل همیشه بهار»، «گردو»، «علف»، «سوسنبر»، «مرزنجوش»، «زیتون»، «زرشک»، «بیدمشک»، «ریوند»، «ذرت»، «چوبک»، «جو»، «پیاز»، «پونه» و «کاکوتی» مفید می باشند.

امراض کلیه

۱- غلاف خشک انواع «لویا» را مردم عادی در اروپای مرکزی مفید می‌دانند. ۲- لعاب دانه‌های «اسفرزه» تجویز شده است. ۳- «خریزه» برای کلیه نافع است. تخم آن کلیه را پاک می‌کند. ۴- «گل نسترن»، «گل گاوزبان»، «لویای سبز»، «گوجه درختی»، «شیرین بیان»، «۱ لابی»، «۳ گلابی»، «کلم»، «فندق»، «بولاغ اوتی»، «سیب»، «زیتون»، «زرشک»، «رازیانه»، «تخم کتان»، «آس»، «شاه‌پسند وحشی»، «تمشک»، «مامیران»، «ترنجبین»، «گل پرتاوسی»، «درخت غان»، «گزنه»، «علف هفت بند»، «مرغ»، «کیسه کشیک»، «ذرت»، «جو»، «تره فرنگی» و «بنفشه آقطی» مفید می‌باشند.

امراض مفاصل

ضماد اقسام «نخود» نافع است.

امراض مقعد

۱- برگ سرخ رنگ «چغندر» را اگر خام با «سرکه» و «خردل» بخورید مفید است. ۲- «تخم شبت» را بسوزانید و با «عسل» مخلوط و ضماد کنید اگر عصاره نرم «شبت» را مخلوط با «عسل» ضماد کنید مقعد را نرم و درمان می‌کند. ۳- نشستن در جوشانده پوست «انار» برای مواردی که مقعد بیرون آمده باشد، مفید است. ۴- چون پوست ریشه «گردو» را در «روغن زیتون» بجوشانید تا له شود، ضماد آن برای امراض تهیگاه بسیار مؤثر است. ۵- اگر با آب برگ «چغندر» یا با آب برگ پخته آن حقنه شود برای درد روده و بیرون آمدن مقعد نافع است. ۶- خوردن ۵ گرم از روغن مغز تلخ «زردآلو»، ورم مقعد را تحلیل می‌برد.

امراض وریدی

«انگور» مفید است.

انسداد کبد

۱- «زردچوبه» گرفتگی‌ها و انسداد کبد را باز می‌کند. ۲- «هویج» بازکننده انسداد کبد است.

انسداد کلیه

از جوشانده ساقه و برگ و «گل گاوزبان» استفاده کنید. به تجویز ۲۷ نقرس مراجعه کنید.

انسداد مجاری عروق

۱- گیاه «بادنجان» بازکننده است. ۲- «عسل»، معده و عروق را باز می‌کند. ۳- «زردآلو» بازکننده گرفتگی مجاری عروق و نرم کننده سفتی‌ها می‌باشد. ۴- «پیاز» بازکننده گرفتگی‌ها و انسداد مجاری است. ۵- «تخم جعفری»، «طرخون» و «کدو» انسداد مجاری عروق را باز می‌کنند.

انعقاد خون

۱- بر روی دانه‌های «بلال» قارچی به عمل می‌آید که مفید است. ۲- «زنجبیل»، «پیاز» و «سیر» ضد انعقاد خون هستند.

انعقاد شیر

وقتی شیر در پستان جمع شد و منعقد گردید، بهترین راه درمان آن استفاده از ضماد «نعناع» همراه با «آرد جو» می‌باشد.

انفاکتوس (سکته قلبی)*

۱- گیاه «شدر» جهت جلوگیری از انفاکتوس و طول عمر اهمیت زیاد دارد. ۲- به «سکته قلبی» نیز مراجعه کنید.

انقباضات معده

۱- خاصیت اصلی «شیرین بیان» جلوگیری از انقباضات معده است. ۲- «موسیر» انقباضات دردناک معده و روده‌ها را از بین می‌برد.

انگل

انگل

۱- «رب نارنج» که در اثر جوشاندن و غلیظ کردن «آب نارنج» به دست می‌آید، یک مرهم ضد انگل می‌باشد. ۲- «سیر» ضد انگل می‌باشد. ۳- «طرخون» کمی ضد انگل است. ۴- عصاره برگ‌های «آناناس» ضد کرم و انگل کش است. ۵- از مخلوط میوه «فلفل» و برنک کابلی به عنوان ضد انگل استفاده می‌شود. ۶- شیره رقیق گیاه «زردچوبه» ضد انگل می‌باشد. ۷- روغن تخم «رازیانه» کرم کش و ضد انگل می‌باشد. ۸- در چین و ژاپن از پوست «درخت زرشک» به عنوان ضد انگل استفاده می‌کنند.

انگل های معده و روده

۱- بایستی یکی از میوه‌های مرکبات را با پوست، له کرده و بعد در شربت «عسل» خیس نموده و بعد در صافی ریخته و با فشار، شیرهی آن را گرفت و شب، قبل از خواب نوشید. ۲- «شاهدانه» ضد جانور و انگل معده است.

اورام سخت

۱- آب «کنگر» را گرفته، با یک سوم آن موم و روغن مخلوط کرده و روی اورام بگذارید. ۲- ضماد گوشت میوه «زالزالک» تجویز می‌شود.

اورام گردن

ضماد برگ «خار مهک» جهت نرم کردن اورام گردن به کار می‌رود.

اورام گرم

ضماد برگ و ریشه «کاسنی صحرايي» با «آرد جو» مفید است.

اورام لوزنین

از میوه و پوست «انبه» عصاره‌ی روانی می‌سازند که دارای اثر قابض است و غرغره‌ی آن مخلوط با کمی آب مفید است.

اُوره*

۱- دم کرده «اسطوخودوس» برای پائین آوردن مقدار اوره خون مفید است. ۲- «انگور»، کمی کلرور سدیم دارد و به علت ضد سم و ضد اوره بودن، برای مبتلایان به اوره مفید است. ۳- «سیب» از تمام میوه‌ها کمتر نمک طعام دارد. در نتیجه برای مبتلایان به اوره مفید است. پوست سیب را خشک کرده به صورت گرد در بیاورید و یک قاشق در یک فنجان آب مخلوط کرده و بنوشید. ضد اوره و گشاینده ادرار است.

اولسر

۱- کمپرس جوشانده‌ی «کرفس» برای درمان اولسر و سایر زخمها مفید است. ۲- جوشانده غلیظ پوست سیاه «توسکا» در استعمال خارجی مفید است. ۳- «گل شاه‌پسند» به صورت کمپرس برای معالجه توصیه شده است. ۴- ضماد برگ‌های انواع «شیر پنیر» منافع زیاد دارد.

اولسر پستان

می‌توان از جوشانده برگ «هزاربندک» استفاده کرد.

اولسر روده

تنقیه با جوشانده برگ «هزاربندک» مفید است.

اولسر زانو

مضمضه جوشانده بیخ «بابا آدم» منافع شایان دارد.

ایدز

«سیر» قدرت دفاعی بدن را افزایش می‌دهد. لذا برای ایدز مؤثر است.

ب

با خود حرف زدن

جوشانده «گل گاوزبان» اصلی نشاط آور بوده و برای این ناراحتی سودمند می‌باشد.

باد

باد

۱- «انگور» مفید می‌باشد. ۲- چون ۵ گرم بذر کوبیده «کرفس» را در پارچه‌ای ریخته و آن را در نیم لیتر آب انگور آویزان نمایید تا مواد مفید آن حل شود، این محلول سودمند خواهد بود. ۳- ضماد برگ کوبیده «چغندر» و خوردن آن با «خردل»، مسکن شکم درد بوده و بادشکن می‌باشد. ۴- در هندوستان از «زردچوبه» به عنوان بادشکن استفاده می‌شود. ۵- اگر ۱۵ گرم تخم «زیره کوهی» را در ۴۰۰ گرم آب دم کرده و بعد از هر وعده غذا بخورید، بادشکن نافع است. ۶- «زیره» برای دفع بادها بسیار نافع است. ۷- ساقه زیرزمینی «زردچوبه» به عنوان بادشکن مصرف می‌شود. ۸- در فیلیپین جوشانده برگ های «اکلیل الجبل» را به عنوان بادشکن مصرف می‌کنند. ۹- در چین و مناطق خاور دور از «اسفناج» به عنوان بادشکن استفاده می‌شود. ۱۰- «تخم ترب» عیناً مانند ریشه آن بادشکن و نیرودهنده است. ۱۱- «تخم رازیانه»، «ریحان»، «سوسنبر»، «زردچوبه»، «مرزنگوش» و «شیرین بیان»، «پونه» و «سیر» بادشکن می‌باشند.

باد سرخ

۱- ضماد برگ «گشنیز» توصیه و تجویز شده است. ۲- ضماد جمیع اجزای «اقحوان کوچک» جهت درمان سودمند می‌باشد. ۳- ضماد «ریواس» با آرد جو مفید است. ۴- ضماد برگ های «کلم» با «آرد جو» مجرب است. ۵- ضماد گوشت میه «زالزالک» تجویز می‌شود. ۶- اگر «آرد گندم» را بر روی پوست مالش دهید، التهاب و ورم آن را از بین می‌برد و به همین منظور از قدیم آن را در تسکین التهاب باد سرخ به کار می‌بردند. ۷- «سرکه» مفید است. ۸- ضماد مقدراری «لوبیای مرمی یا قرمز» پخته و کوبیده مفید می‌باشد. ۹- ضماد برگ «آقطی» برای فروکش دادن التهاب آن به کار می‌رود. ۱۰- ضماد پخته «کاهو» با کمی «روغن زیتون» برای معالجه نافع است. ۱۱- ضماد برگ تازه «آش انگور» نافع است. ۱۲- ضماد برگ تازه «دیوخار» جهت باد سرخ که حرارت آن زیاد نباشد مؤثر است. ۱۳- ضماد دانه‌های «کرچک» با «سرکه» جهت اواخر باد سرخ تجویز می‌شوند. ۱۴- ضماد برگ «هزاربندک» نافع می‌باشد. ۱۵- ضماد برگ و ریشه «علف سرفه - فرفره» با «عسل» جهت مداوا به کار می‌رود. ۱۶- شستشو با آب جوشانده «حنا» سودمند می‌باشد. ۱۷- ضماد «زعفران» بسیار مناسب است.

باد فتق

۱- یک قاشق سوپخوری یا غذاخوری را گرم کنید روی باد فتق بگذارید و پیوسته ماساژ بدهید تا غده متورم شده نرم شود و یا داخل آب گرم بنشینید محل را ماساژ بدهید و غذاهای باددار نخورید. ۲- با «روغن سبز» چند روز محل را ماساژ دهید. ۳- «اگیر ترکی» را بپزید (پس از کوبیدن) تا آب آن بخار شود. سپس با «روناس» مخلوط کنید و روی عضو ضماد نمایید.

باد گوش

اگر «روغن ترب» چند قطره در گوش ریخته شود برای تحلیل باد گوش بسیار نافع است.

باد مفاصل

۱- نیم لیتر آب جوش را روی ۲۰ گرم ریشه خشک «جعفری» بریزید. ۵ تا ۱۰ دقیقه صبر کنید تا خوب دم بکشد. بعد آن را صاف کنید و همه روزه ۳ تا ۵ دفعه نیم فنجان از آن بنوشید. ۲- «سیب زمینی» را در برنامه غذایی خود بگنجانید.

بادهای کلیه

اگر یک «بادام شیرین» را ساییده و با «عسل» بخورید، برای درد کبد مفید است.

بادهای معدی

۱- مخلوطی از «زیره سیاه»، «روغن زیتون» و «مرزه کوبیده»، به خصوص برای اطفال بسیار نافع است. ۲- اگر «دارچین» را در روغن بجوشانید، نافع است. ۳- «میخک» مفید است.

بارداری

«شلغم» به علت داشتن خواص و مواد غذایی زیاد یکی از بهترین غذاها برای زنان حامله و شیرده است. خوشا بحال نوزادی که مادرش در زمان بارداری شربت شلغم خورده باشد زیرا زود رشد می کند، آسانی دندان در می آورد. استخوانش زود محکم می شود، زودتر براه می افتد. زود حرف می زند و در مقابل بیماریها مقاومت بیشتری دارد.

باز شدن صدا

«تاج الملوک»، «بامیه»، «صمغ عربی»، «بلوط»، «ذرت»، «کرفس» و «همیشه بهار کوهی» مفید می باشند.

بدبویی دهان

۱- برگ «ترب» به علت داشتن «ویتامین C» به مقدار زیاد و سبزینه، لثه را محکم کرده و بوی بد دهان را از بین می برد. ۲- یک عدد «پیاز عنصل» را ورقه ورقه کرده، با «سرکه» بجوشانید تا له شود و بعد در یک شیشه‌ی سر بسته در محلی گر جلوی تابش آفتاب بگذارید و بعد از یک هفته صاف کنید. هر روز ناشتا یک قاشق مربا خوری از آن بنوشید. بوی بد دهان، مخصوصاً اگر منشاء آن معده باشد، برطرف خواهد شد. ۳- چون «مشک زمینی» را با آب ساییده و روی آتش بگذارید تا نصف شده و بسته شود، سپس برداشته، هر روز ناشتا قدری میل نمایید، بدبویی دهان را که در اثر معده باشد برطرف می کند. ۴- مضمضه کردن با «لیموترش» مفید است. ۵- جویدن برگ «توت فرنگی» مفید است. ۶- جویدن برگ «بادرنجبویه» جهت ازاله بدبویی دهان بسیار مؤثر است. ۷- ضماد «میخک» به تنهایی یا با ادویه مناسب، مفید است. ۸- مضمضه عصاره «قنطاریون باریک» با «گلاب» مفید است. ۹- جویدن برگ «اوکالیپتوس» مفید است. ۱۰- به مدت یک ربع برگ «جعفری» را بجوید. سپس تفاله آن را خارج کرده و یک عدد «سیب» بخورید. ۱۱- برگ «جعفری» تنفس را مطبوع می سازد. ۱۲- جویدن برگ یا میوه «تمشک» برای بدبویی دهان مفید است. ۱۳- «زردآلوی شیرین» موجب رفع بدبویی دهان می شود. ۱۴- «شیر نارگیل» تازه برای خوشبویی دهان مفید است. ۱۵- تخم «هل» (قافله صغار) خوشبو کننده بوی دهان است. ۱۶- غنچه‌های «میخک» برای بدبویی دهان مفید است. ۱۷- اگر گرد «بادیان رومی» را با مسواک به دندانها، بمالید برای جلای دندان و رفع بدبویی دهان مفید است. ۱۸- «دارچین» برای بدبویی دهان مفید است. ۱۹- «انجیر»، «هل»، «چای»، «سیب»، «زرشک»، «به»، «انبه»، «سیر»، «موسیر» و «نعنای خشک» مفید می باشند.

بدبویی رحم

۱- حمول برگ «سوسنبر» برطرف می کند. ۲- «بولاغ اوتی» ترشحات خارجی مثل شیر، عرق و ادرار را زیاد می کند و به ترشحات

داخلی کمک می‌نماید. از این رو مفید است. ۳- حمل گرد خشک گلبرگ های «گل سرخ» ترشحات رحم و بوی بد رحم را از بین می‌برد.

بدبویی زیر بغل

۱- ضماد کوبیده برگ تازه «شیرین بیان» برطرف می‌کند. ۲- «بولاغ اوتی» مفید است. ۳- با «آب لیمو ترش»، زیر بغل را هر روز ماساژ بدهید. ۴- غذاهای چرب و روغن حیوانی نخورید. ۵- صبح ها ناشتا «غوره» یا «پودر غوره»، یا «بادنجان» و یا «تره تیزک» بخورید.

بدبویی عرق

۱- میوه «زیره» عرق را زیاد می‌کند و بوی بد آن را برطرف می‌سازد. ۲- ضماد «کنگر» جهت خوشبو کردن عرق بدن توصیه شده است. ۳- مالیدن جوشانده چوب و برگ «آلبالوی تلخ» برطرف می‌سازد. ۴- ضماد «بلخ» خوشبو کننده‌ی عرق بدن می‌باشد. ۵- مالیدن گل «گل سرخ» در حمام بر بدن سودمند است. ۶- مالیدن ضماد گل «نسترن» در حمام بر بدن، بد بوئی عرق را از بین برده و آن را خوشبو می‌نماید. ۷- خوردن «بادنجان» بوی عرق بدن را از بین می‌برد. ۸- «تخم هل»، «قاقله صغار» خوشبو کننده عرق است.

برسام*

جوشانده «گل گاوزبان» اصلی مفید است.

برص*

۱- چنانچه آب برگ «ترب» را قبل از آن که بذر پیدا کند گرفته و در «روغن زیتون» ریخته، بجوشانید. آن را صاف کنید و مجدداً بجوشانید تا آب آن از بین برود، روغن آن تجویز شده است. ۲- مهمترین خاصیت بذر «غازیاقی» درمان برص است. شخص مبتلا، اول با یک تنقیه‌ی مسهل، معده و روده‌های خود را پاک کرده و بعد پانزده روز متوالی، هر روز ده گرم از بذر غازیاقی را با «عسل» مخلوط کرده میل نماید. برای این که از این دستور نتیجه‌ی مطمئن به دست آید بایستی این معالجه را در تابستان، در روزهای گرم به کار برید و پس از خوردن آن موضع برص را عریان کرده در برابر تابش آفتاب قرار دهید تا عرق نماید و آب ننوشید. در فصل زمستان نیز با استفاده از حمام سونا می‌توان از این دستور نتیجه گرفت. ۳- مالیدن «زردچوبه» با «عسل» یا «سرکه» مفید است. ۴- ضماد برگ های «کلم» با «سرکه» معجب است. ۵- ضماد «تره بیابانی» توصیه شده است. ۶- اگر «سیر» را در روغن سرخ کنید و زیادی روغن آن را بگیریید، مالیدن آن با «عسل» مفید است. ۷- ضماد «پیاز» با «عسل» و باروت توصیه شده است. ۸- دانه‌های «نیلوفر پیچ» که به «حب‌النیل» معروف است مفید است. ۹- اگر برگ گل «خرزهره» را بپزید و له شده آن را در یک قسمت آب و دو قسمت «روغن زیتون» ریخته و با آتش ملایم بجوشانید تا آب آن تمام شده و روغن آن بماند، روغنی به دست می‌آید که مفید است. ۱۰- مالیدن جوشانده شاخه‌های «شجر مریم» سود فراوان دارد. ۱۱- مالیدن «کتیرا» با «سرکه» مفید می‌باشد. ۱۲- ضماد بیخ «نیلوفر آبی» با آب نافع است. ۱۳- ضماد بیخ «اگیر ترکی» نافع است. ۱۴- برای معالجه می‌توانید از جوشانده قسمتهای هوایی و بیخ «کنگر» بزرگ استفاده کنید. ۱۵- یکی از طرق معالجه بیسی در گذشته این بود که آب «کنگر» را گرفته، با یک سوم آن موم و روغن مخلوط کرده، بر روی لکه‌های برص می‌گذاشتند. ۱۶- پختن «اسفناج» با «روغن بادام» و «کره تازه گاو»،

محسّنات زیاد دارد. برای پیسی بدون نتیجه نیست.

برفک*

۱- مضمضه و نگاهداشتن آب میوه‌ی ترش «انار» در دهان مفید است. ۲- به اطفالی که دچار برفک شده‌اند جوشانده‌ی «شلغم» بدهید. ۳- شستشو با شیر تازه «گل بنفشه» برفک را از بین می‌برد. ۴- جویدن برگ تازه «گل گاوزبان» اصلی نافع است. ۵- «زنجبیل سگ» را برای معالجه تجویز می‌کنند. ۶- مضمضه با آب جوشانده برگ «برگ نو» تجویز می‌شود. ۷- جوشانده برگ «ازگیل» مفید است. ۸- روزی پنج الی شش بار با جوشانده «مریم گلی» دهان را بشویید. طرز تهیه: پنجاه گرم از برگ و ساقه‌های خشک یا تازه «مریم گلی» را در یک لیتر آب به مدت یک ربع بجوشانید. ده دقیقه کنار بگذارید و صاف کنید. ۹- از خاکستر پوست «هندوانه» برای معالجه برفک و تاولهای دهان استفاده می‌شود. ۱۰- «کدو»، «فلوس»، «شاه اسپرم»، «غافت»، «شلغم»، «تمشک»، «بنفشه»، «ازگیل» و «آویشن» مفید می‌باشند.

برونشیت (مرضی در ریه)

۱- «حسن لبه» دارای اثر خلط آور هست و در مورد برونشیت مزمن تجویز شده است. ۲- جوشانده «تره» مفید است. ۳- کپسول «راتیانج» مفید است. ۴- ریشه «زنجبیل شامی» مقوی، پیشاب آور، ضد میکرب و ضد عفونی کننده قوی است و مفید است. ۵- جوشانده ساقه‌های گلدار «صنوبر» کوچک، خاصیت ضد عفونی کننده دارد و نوشیدن آن مفید است. ۶- «پیاز» به علت داشتن مواد گوگردی، خون را ضد عفونی می‌کند و جهت درمان مفید می‌باشد. ۷- دم کرده دو تا سه درصد برگ «پرسیاوشان» که با قند یا «عسل» شیرین شده باشد به مقدار سه فنجان در روز توصیه شده است. ۸- جوشانده شربت و عصاره شکوفه «شبدرد» ضد تشنج و خلط آور بوده و برای درمان تجویز می‌شود. ۹- دم کرده گل های «شاه‌پسند» تجویز می‌شود. ۱۰- گل های ناشکفته «علف سرفه» فرفره» خلط آور بوده و برای درمان مفید می‌باشد. ۱۱- مقدار ۲۰ گرم از گل و برگ خشک «ختمی» را در یک لیتر آب جوشیده بگذارید. در حدود ۱۰ دقیقه خوب دم بکشد. سپس آن را صاف کنید. بعد با «عسل» شیرین کنید. روزانه ۳ فنجان از این دم کرده بنوشید. ۱۲- ۲۰ تا ۳۰ گرم ریشه «پامچال» را در یک لیتر آب، به مدت ۱۵ دقیقه بجوشانید و مصرف نمایید. ۱۳- جوشانده گل، برگ و ساقه «گاو زبان» مصرف کنید. ۱۴- نوشیدن شربت ذکر شده در تجویز ۳ اختلالات کلیوی» مفید است. ۱۵- مقدار پنجاه گرم از گل های خشک یا تازه «آقطی» را در یک لیتر آب بجوشانید. پس از صاف کردن، خنک کنید با «عسل» شیرین سازید و سه بار در روز یک فنجان از آن بنوشید. ۱۶- دم کرده ۱۵ تا ۲۵ گرم «کاکوتی» را در یک لیتر آب جوش، بسیار مفید است. ۱۷- دو عدد «سیر» ریز را در یک لیوان شیر بریزید و روی اجاق بگذارید تا ۱۲ دقیقه بجوشد. گرما گرم این شیر را بنوشید. ۱۸- آب یکدسته «شاهی آبی» را بگیرید تا حدود ۶۰ تا ۱۵۰ گرم از این آب را در یک لیوان شیر با یک فنجان بویون سرد یا هر مایع دیگری که به مزاج شما می‌سازد مخلوط کنید و میل نمایید. شاهی آبی خلط آور و نرم کننده سینه است و در نتیجه برونشیت‌های کهنه و هر نوع ناراحتی و تحریکات مجاری تنفسی را درمان می‌کند. ۱۹- دو یا سه عدد «تره فرنگی» را به صورت گرد گرد ببرید. یک یا دو ساعت در آب بجوشانید. بعد آن را صاف کنید و بنوشید. این شربت زکام و حتی گرفتگی صدا را برطرف می‌کند. روزی دو تا سه فنجان از آن در فاصله غذاها بنوشید. ۲۰- یک قطعه «سیر» را به قطعات ریز خرد کنید و به همین حجم وازلین به آن مخلوط کنید. این مخلوط را کمی حرارت دهید. سپس بگذارید سرد شود. این مرهم را روی سینه و پشت سینه بمالید و ماساژ دهید تا گرم شود. ۲۱- تجویز ۹ «آترین» را عمل کنید. ۲۲- قهوه «انجیر» برای برونشیت تجویز می‌شود. ۲۳- دم کرده «حاشا» برای برونشیت مفید است.

برونشیت مزمن

۱- شیر ساقه «مرغ» را بگیرید و روزی سه قاشق چایخوری نوش جان کنید. ۲- دم کرده پنج در هزار «گل بنفشه» مفید است. ۳- شیر گیاه تازه «گل لادن» مفید می‌باشد. ۴- برگ، ریشه و دانه‌های «بارهنک» درمان آن است. ۵- «زعفران» مسکن سرفه، مخصوصاً در برونشیت مزمن هست. ۶- دانه ساقه‌ها و برگ گیاه «تاجریزی پیچ»، پیشاب آور، مقوی، تصفیه کننده خون، کمی مخدر و مفید هستند. ۷- یک دسته از ساقه و برگ های «علف هفت بند» را بشویید و در ماشین آب سبزی گیری بریزید و شیر آن را بکشید و هر روز سه قاشق قهوه خوری از آن بنوشید. خوردن این شیر علف هفت بند، خاصیت نرم کنندگی دارد و در عین حال ضد ورم است. با مصرف آن سرفه‌های پی‌درپی شما رو به کاهش خواهد رفت. ۸- ۱۵ تا ۴۰ گرم از برگ «گل لادن» را در یک لیتر آب بجوشانید و روزانه ۲ تا ۳ فنجان از آن میل کنید. ۹- «فلفل قرمز» برای پیشگیری و تسکین برونشیت مزمن مفید است.

بری بری

۱- با خوردن پوست «برنج» برطرف می‌شود. ۲- «برنج» را به صورت کته با «پیاز» یا «شیر» و «ماست» بخورید. ۳- از چلتوک و سبوس «برنج»، سوپ تهیه کنید، پس از صاف کردن، آب آن را بخورید. ۳- از غذاهایی که دارای ویتامین B می‌باشند استفاده نمایید. ۴- مهمترین قسمت مفید برنج تیکی تیکی است که از مواردی که از تراشیدن و سفید کردن دانه برنج حاصل می‌شود به دست می‌آید و برای بیماری بربری مفید است. ۵- «هندوانه» تازه مفید است. ۶- اسانس «میخک» به صورتی که از تقطیر غنچه‌ها به دست می‌آید تحریک کننده پوست است و در اندونزی آن را با روغن چرب مناسبی مخلوط کرده و به رانهای بیماران مبتلا به بری بری می‌مالند. ۷- جوشانده ریشه خشک «خیار» برای معالجه بیماریهای بری بری مفید است.

بریدگی

۱- پاشیدن پودر برگ های خشک «شیرین بیان» بسیار نافع و درمان بخش زخمهاست. ۲- کمپرس نوع وحشی «گل شاه پسند» توصیه شده است. ۳- مالیدن «حنا» سود فراوان دارد.

بزرگی شکم

آب میوه «به» که به وسیله ماشین های فشاری گرفته شود، ملین بوده طبل شکم را خالی می‌کند و در کوچک کردن شکم مؤثر است.

بسته شدن ادرار

۱- ۸۰۰ گرم «بنفشه» تازه را بجوشانید. صاف کنید. سپس با ۳ کیلو قند مخلوط کرده بپزید و شربت تهیه کنید. اگر بنفشه تازه میسر نشد، خشک آن را به مدت زیادتری بجوشانید. ۲- آب «ترب سیاه و سفید»، «هوپیج»، «زغال اخته»، «مارچوبه»، «دم گیلاس»، «گل نسترن»، «شیرین بیان»، «توت فرنگی»، «سالک»، «جعفری»، «بارهنک»، «آب ترب سیاه»، «چای کوهی»، «تاجریزی»، «پیاز»، «گوجه سبز» و «کاکل ذرت» مفید می‌باشند.

بلغم

۱- چون «سکنجبین» را با یخ، خنک کرده و بنوشید، آن چه بلغم در معده و روده‌ها باشد را خارج می‌کند. ۲- صمغ بوته «کنگر» ایجاد قی می‌کند و همراه آن صفرا و بلغم را خارج می‌نماید. ۳- ساقه بوته‌ی «بامیه» دافع بلغم است. ۴- «فلفل» بلغم را از بین می‌برد و جگر را گرم می‌کند. ۵- آب برگ «چغندر» با داروهای مسهل، به اخراج بلغم کمک می‌کند. ۶- جوشانده‌ی گرم تخم «بولاغ اوتی» (حب الرشاد) قی آور بوده و بلغم را دفع می‌نماید. ۷- نمک زده و «کهنه پنیر» در صورتی که فاسد نشده باشد، بلغم را از بین می‌برد. ۸- «بامیه» با تخم و لعاب خود بلغم را رفع می‌نماید. ۹- «کدو» در دفع صفرا و بلغم اثرات معجزه آسا دارد. ۱۰- از تنه درخت مسن «زیتون» یک ماده قندی به خارج ترشح می‌شود که به آن صمغ درخت زیتون یا انگبین زیتون می‌گویند که مفید است. ۱۱- «زنجبیل» قاطع بلغم است. ۱۲- چنانچه میوه درخت «داروش» را در آب گرم خیسانده و پوست آن را از شهد آن جدا کرده، صاف کنید و آن را با مغز گردو یا مغز دانه بید انجیر سرشته و بخورید، جهت بلغم نافع است. ۱۳- «درمنه» ها باز کننده گرفتگیهای داخلی معده و از بین برنده بلغم و بادشکن می‌باشند. ۱۴- چون هشت گرم «کبات» (میوه رسیده و سیاه شده درخت مسواک) را کوبیده و نرم کرده با هم وزن آن شکر قاووت نمایید و پس از خوردن، روی آن آب سرد یا شربت بنوشید، تولید اسهال کرده و معده را از بلغم تهی می‌سازد. ۱۵- «گلاب» از تقطیر آبی که گلبرگ های گل سوری را در آن خیس کرده باشند به دست می‌آید و با صفرا و بلغم می‌جنگد. ۱۶- مربای «زنجبیل» بسیار مؤثر است. ۱۷- آب «هندوانه» مخلوط با «عسل» بسیار مفید است. ۱۸- «سندروس» بلغم معده و روده را از بین می‌برد.

بند آمدن قاعدگی

۱- هرگاه شیافی از پودر «بادام تلخ» و «عسل» برداشته شود باز خواهد شد. ۲- حمول مغز «فندق هندی» جهت اخراج جنین و بند آمدن قاعده‌ی زنان نافع است.

بواسیر

بواسیر

۱- هرگاه ساییده مخلوطی از پوست خشک «انار» و «مازو» را در لگن یا طشتی بریزید و داخل آن حمام ته‌نشین کنید، بواسیر نوع بیرون زدن مقعد برطرف خواهد شد. ۲- خوردن «سیاه دانه» سوخته شده مفید است. هرگاه به همراه رب «مورد» خورده شود بی نظیر است. ۳- «روغن تخم بالنک»، «شیرین بیان»، «تره»، «فلفل بیابانی»، «طالبی»، «ضماد «نعناع»، «ریواس»، «سرکه»، «توت فرنگی»، «اسفناج»، «ضماد راتیانج» و «پوست خشک کدو» مفید می‌باشند. ۴- چنانچه بذر «تره بیابانی» را پنج روز، هر روز پنج گرم بخورید، بواسیر را بند می‌آورد. ۵- خاکستر شاخه‌های «انگور» اگر به صورت پماد مالیده شود، بواسیر را درمان می‌کند. ۶- جوهر تند «فلفل سبز»، تسکین دهنده‌ی بواسیرهای دردناک و ملتهب است. ۷- بخور بوداده «تخم تره» جهت بواسیر نافع است. ۸- شیاف «سورنجان» با پیه جهت افتادن دانه‌های بواسیر نافع است. ۹- «اخلال و بسر» (مرحله سوم و چهارم خرما) برای بواسیر تجویز شده است. ۱۰- گذاشتن مرهم خام «سیب زمینی»، مخلوط با «روغن زیتون» روی دکمه‌های بواسیر مفید است. ۱۱- خوردن و مالیدن روغن مغز هسته‌ی تلخ «زردآلو» جهت مبتلایان به بواسیر نافع است. ۱۲- چون پوست ریشه «گردو» را در «روغن زیتون» بجوشانید تا له شود، ضماد آن جهت بواسیر بسیار مؤثر است. ۱۳- دانشمندان با مصرف ۳۰ تا ۴۰ قطره از عصاره «زنجبیل سگ» - سه مرتبه در روز- خونریزیهای معدی، بواسیر و خون رم را بند آورده‌اند. ۱۴- نشستن در وان آب جوشانده غلیظ «ماردارو» جهت بواسیر مفید است. ۱۵- میوه «سنجد» سرشار از ویتامینهای «A» و «B» بوده و کمی ویتامین «K» دارد. به این جهت ضد بواسیر است. ۱۶- چنانچه میوه

درخت «داروش» را در آب گرم خیسانده و پوست آن را از شهد آن جدا کرده، صاف کنید و آن را با مغز گردو یا مغز دانه بید انجیر سرشته بخورید، جهت بواسیر نافع است. ۱۷- مالیدن ضماد برگ تازه «خمان صغیر» با پیه جهت معالجه بواسیر تجویز شده است. ۱۸- ضماد «کره» با «سورنجان»ی که نرم کوبیده باشید جهت قطع دکمه بواسیر به تجربه رسیده است. برای این کار، کره هرچه کهنه تر باشد مفیدتر است. ۱۹- ضماد «پیاز» با «زرده تخم مرغ»، همچنین با «کوهان شتر» جهت بواسیر مفید بوده، بواسیر را باز می کند. ۲۰- برای معالجه بواسیر بهتر است روغن کهنه «نارگیل» را با روغن هسته «زرد آلوی تلخ» مخلوط کرده و به کار برید. ۲۱- مالیدن روغن «وسمه» که برگ آن را با هموزن آن روغن کنجد در وسمه جوش یا ظرفی دگر با آتش ملایم پخته باشید جهت بواسیر نافع است. ۲۲- شیافی که با پودر «چوبک» ساخته شود مسکن درد بواسیر می باشد. ۲۳- ضماد دانه های «کرچک» با آب «تره»، چه بخورید و چه بمالید جهت بواسیر مفید می باشد. ۲۴- مالیدن عصاره «تاجریزی»، بواسیر را برطرف می کند. ۲۵- ضماد پخته «پرسیاوشان» با روغن جهت بواسیر سودمند است. ۲۶- چنانچه آرد «ارزن» یا «گاورس» را در روغن بیزید، مالیدن این روغن برای درمان بواسیر مفید است. ۲۷- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای درمان بواسیر تجویز می شود. ۲۸- ساقه زیرزمینی «اسپیره» برای دفع بواسیر نتیجه خوب داده است. ۲۹- «انبه»، «قهوه»، «چای»، «بلوط»، «بومادران»، «دود خاکشیر»، «شنبلله»، «شاهتره»، «گل میخک»، «کیسه کشیک»، «کاسنی صحرايي»، «گل فنجان»، «دود اسفند»، «زغال اخته» و «نعنای خشک» مفید می باشند.

بواسیر خونی

۱- «ریحان» دارای «ویتامین K» بوده و برای بواسیر خونی سودبخش می باشد. ۲- ضماد گل درخت «تمر هندی» سودمند می باشد. ۳- خوردن گرم گرم «نخود سیاه» بو داده بسیار نافع است. ۴- ضماد خاکستر گیاه «مرغ» جهت بند آوردن خون بواسیر سودمند می باشد. ۵- مالیدن «کهربا» با صبر زرد برای جلوگیری از خونریزی بواسیر و افتادن دانه های آن سودمند می باشد. ۶- خوردن ۲۰ گرم آب «تره»، قاطع خون بواسیر است. همچنین ضماد تره کوبیده مفید است. بخور دادن با جوشانده تخم تره نیز برای درمان بواسیر مفید است. ۷- هشت گرم «کنجد» و چهار گرم «مغز گردو»ی سوخته را به صورت مرهم ضماد کنید. ۸- گرد مغز هسته «انبه» در موارد بواسیر خونی به کار می رود. ۹- «تره تیزک» برای بواسیر خونی بسیار نافع است.

بواسیر مزمن

«سندروس» را تجویز کرده اند.

بوی بد پا

۱- پاهای برهنه را روی «بخار آهک» که تازه روی آن آب ریخته اند بگیرید، و هر چند روز یک بار این عمل را تکرار کنید. ۲- پاهای برهنه را داخل خون حیواناتی که تازه ذبح شده اند، ماساژ دهید و مدتی داخل آن خون گرم باشد.

بوی پیاز و سیر

۱- «ریحان» به علت داشتن سبزینه و اسانس مخصوص که خود مخلوط از چند اسانس است، بوی پیاز و سیر را از دهان می برد. ۲- جویدن ساقه زیرزمینی «لوئی» اثر اعجاز آوری دارد. ۳- اگر پس از خوردن سیر مقداری «کاهو» یا «سبزی» میل نمایید بوی آن از بین می رود. اثر شیرینی ها در از بین بردن بوی سیر، مربوط به وجود ماده کلروفیل در آنهاست. لذا چاره بوی سیر آن است که به داروخانه مراجعه، کپسول کلروفیل گرفته، مصرف کنید یا مقداری کلروفیل مایع را مخلوط با شربت ها میل کنید. ۴- «برگ

جعفری» برای شدیدترین بوی سیر بسیار مؤثر است.

بی اختیاری ادرار

۱- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای معالجه توصیه می شود. ۲- بهتر است دو گرم سرشاخه «علف هزار چشم» را با دو گرم آویشن، دم کرده و نوشید. ۳- جوشانده دانه های «ماش هندی» برای درمان نافع است. ۴- برگ «غافت» برای اطفال تجویز شده و نتایج عالی داشته است. ۵- «بلوط»، «شاه بلوط»، «پونه» و «مالوаш» مفید می باشند.

بی اشتهایی

۱- اگر «پرتقال» قبل از غذا خورده شود، محرک اشتهاست. ۲- نوشیدن دو تا سه فنجان از شربت «برگ بو» قبل از هر وعده غذا مفید است (شرح در تجویز ۹ آئین) ۳- ۲۰ گرم ساقه های خشک و گلدار «پونه کوهی» را در یک لیتر آب جوش بریزید. مدت ۱۲ دقیقه کنار بگذارید تا دم بکشد. بعد آن را صاف کنید. با «عسل» شیرین سازید و قبل از هر وعده غذا یک فنجان از آن بنوشید. ۴- ۸ تا ۱۰ عدد برگ تازه و یا ۱۰ گرم برگ خشک «سوسنبر» را در یک فنجان آب جوش بیندازید تا به مدت ۱۲ دقیقه بماند بعد آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید و بنوشید این «عسل» را در روز ۳ ال ۴ بار تکرار کنید. ۵- نوشیدن شربت «ریوند» درمان کم خونی و بی اشتهایی است. ۶- «غازیاقی» اشتها آور است. ۷- «هلو» اشتها را زیاد می کند. ۸- «فلفل» اشتها را زیاد می کند. ۹- به آنهایی که از بی اشتهایی رنج می برند توصیه کنید که «گوجه فرنگی» را قبل از غذا به عنوان اشتها آور نوش جان نمایند. برای این کار بهتر است که گوشت آن را با مقدار مساوی ماست مخلوط کرده و در یخچال بگذارید و نیم ساعت قبل از غذا نوش جان کنید. ۱۰- «کرفس» اشتها را زیاد می کند. ۱۱- «زردچوبه» اشتها آور است. ۱۲- خوردن «مشکطرامشیر» به مقدار کم اشتها آور است. ۱۳- «عرق بهار نارنج» برای تقویت اشتها نافع است. ۱۴- چنانچه به نان، «سیاه دانه» یا «کنجد» بزیند، اشتها را زیاد می کند. ۱۵- «سقر» محرک اشتها است. ۱۶- بذر «ترب» اشتها آور است. ۱۷- «چغندر» دارای «ویتامین A»، انواع ویتامین های «B» و «C» بوده و اشتها آور است. ۱۸- برای رفع کم اشتهایی می توانید از «عسل» استفاده کنید. ۱۹- بذر «کرفس» اشتها آور است. ۲۰- «بامیه» اشتها به غذا را زیاد می کند. ۲۱- بذر «سعتر» زیاد کننده اشتها است. ۲۲- نمک زده و «کهنه پنیر» در صورتی که فاسد نشده باشد، اشتها را تحریک می نماید. ۲۳- پوست «لیموترش» مقوی قلب و معده بوده، اشتها را زیاد می کند. ۲۴- اگر «انجیر» را قبل از غذا بخورید، اشتها را تحریک می کند. ۲۵- «سیب» اشتها آور است. ۲۶- «اسفناج» اشتها، مخصوصاً اطفال را زیاد می کند. ۲۷- بهترین موقع خوردن «خربزه»، یکی دو ساعت بعد از صرف غذا است. ولی اشتها آور است و بایستی قبل از غذا خورده شود. ۲۸- «ریواس» اشتها آور می باشد. ۲۹- «مشک زمینی» اشتها را زیاد می نماید. ۳۰- خوردن میوه خام «به» اشتها را زیاد می کند. ۳۱- میوه «زالزالک» مقوی معده بوده، اشتها را زیاد می کند. ۳۲- ترشی «پیاز» جهت زیاد شدن اشتها سودمند است. ۳۳- میوه رسیده و یا قوتی رنگ «زیتون» مقوی معده بوده و اشتها را زیاد می کند. ۳۴- خوردن مقدار کمی از پوست درخت «بید» اشتها را باز می کند و دستگاه گوارش را تقویت می نماید. ۳۵- برگ «شنبلله» کمی ملین بوده، اشتها را زیاد می کند. ۳۶- برگ و گل «زبان پس قفا» اشتها را باز می نماید. ۳۷- «مارچوبه» برای رفع بی اشتهایی مفید می باشد. ۳۸- ترشی ای که با برگ و ساقه نوع خوشبوی «گلپر» درست می شود برای معالجه کم اشتهایی به کار می رود. ۳۹- جوشانده گیاه «خارشتر» اشتها آور و مقوی است. ۴۰- کلیه قسمت های گیاه «خار مرار» کمی تلخ و اشتها آور است. ۴۱- دم کرده سر شاخه های گلدار «علف هزار چشم» اشتها آور است. ۴۲- میوه تازه ترش «انبه» اشتها آور است. ۴۳- جوشانده برگ پخته «زردآلو» اشتها آور است. ۴۴- «گلابی» ترش اشتها آور است. ۴۵- «شاه توت»، «سماق»، «ریشه جعفری»، «مرزه»، «نخود»، «دوغ» و «شش شاخ» اشتها آور هستند.

بی خوابی

۱- مقدار ۲۰ تا ۳۰ گرم از گل های «زیرفون» در یک لیتر آب بجوشانید. بعد از یک ربع، صاف کنید و با «عسل» شیرین سازد. در شبانه روز سه تا پنج فنجان از آن به فاصله بنوشید. ۲- یک مشت از «گل های افسنتین» را در یک لیتر «سرکه» بریزید. یک ربع بجوشانید. محلول به دست آمده را در شیشه بریزید و به هنگام بیخوابی شدید کمی از این محلول را بر روی پیشانی ضاماد کنید (دو طرف پیشانی تا شقیقه ها). ۳- دم کرده برگ «پرتقال» را با یک یا دو قاشق عرق بهارنارنج مخلوط کنید و قبل از خواب مصرف نمایید. ۴- چند عدد برگ تازه «سوسنبر» را در یک فنجان آب جوش یک ربع بگذارید. سپس آن را صاف کنید. شیرین سازید و بنوشید. ۵- حدود ۲۰ گرم از ریشه «سنبل الطیب» را با دو عدد «لیمو عمانی» و یک قاشق «گل گاوزبان» در یک لیتر آب بجوشانید. با «نات» شیرین کنید و روزی ۲ بار بنوشید. ۶- یک مشت برگ «به» تازه و نورسیده را بچینید. با یک لیتر آب جوش ۱۰ دقیقه بخيسانید. آن را صاف کنید. پس از ۱۰ دقیقه آن را با شکوفه نارنج مخلوط و شیرین کنید و هر شب موقع خواب یک یا دو قاشق از آن بنوشید. ۷- اگر شبها همراه با غذای خود «پیاز» بخورید زودتر و آسوده تر به خواب می روید. ۸- «گل نسترن» مفید است. ۹- «سیب» مفید است. قبل از خواب چند دانه سیب بخورید یا یک استکان، آب سیب سر بکشید. ۱۰- روغن نوع شیرین «بادام» برای رفع بیخوابی مفید است. ۱۱- «نوشدارو» خواب آور و قوی ترین مسکن است. ۱۲- اگر دانه «خشخاش» به نان بزیند، خواب را کمی زیاد و عمیق می کند. ۱۳- «کلم» کمی خواب آور است. ۱۴- «تازه پنیر» که آب آن را هنوز نگرفته و در اصطلاح پنیر سازان دلمه نامیده می شود، خواب آور است. ۱۵- مبتلایان به مرض کم خوابی و بی خوابی می توانند از «عسل» استفاده کنند. قبل از خواب چند قاشق مرباخوری از شهد گوارای «عسل» میل نمایید. ۱۶- استشمام و چکاندن آب «کدو» چنانچه خام فشرده شود، در بینی و گوش جهت رفع بی خوابی نافع است. ۱۷- آب مقطر برگ «غار گیلاسی» برای بی خوابی تجویز می شود. ۱۸- روغن تخمه «تخم کدو» جهت رفع بی خوابی بی نظیر است. ۱۹- چکاندن آب جوشانده «زعفران» جهت بی خوابی نافع است. ۲۰- «روغن بنفشه» خواب آور است. چون آن را بر پنبه آغشته و شیاف نمایید. اثری فوق العاده دارد. ۲۱- عصاره روان سنبله های «بید» برای درمان بی خوابی که نتیجه ضعف اعصاب است مفید می باشد. ۲۲- «بادرنجبویه» مقوی قلب و مغز بوده و در بی خوابی اثر مفید دارد. ۲۳- سرشاخه های گلدان «ناخنک» برای بی خوابی نافع است. مخصوصاً در مورد بی خوابی اطفال سود فراوان دارد. ۲۴- بوییدن گل «نیلوفر آبی» مقوی قلب، دماغ و خواب آور است. ۲۵- «سنبل الطیب» در بهبود کیفیت خواب و برطرف کردن بی خوابی مؤثر است. ۲۶- قطره قطره ریختن آب «خیار» در بینی و بوییدن آن جهت کم خوابی مفید است. ۲۷- مبتلایان به مرض کم خوابی و بی خوابی می توانند از «عسل» استفاده کنند. قبل از خواب چند قاشق مرباخوری از شهد گوارای «عسل» میل نمایند. ۲۸- «سیب» پخته برای رفع بی خوابی مفید است. ۲۹- «اسفناج» را با «کدو»، «برگ کاهو»، «برگ خشخاش»، و گوشت مرغ چاق یا گوشت بزغاله پخته و کمی شیره «تخم خشخاش» و شیره «بادام شیرین» یا کره گاو مخلوط کرده، میل کنید برای بی خوابی حاصل از خشکی دماغ مفید است. ۳۰- دم کرده «تخم شوید» برای بی خوابی اثر مفید دارد. ۳۱- «برنج» خواب آور است و خوابی نیکو می آورد. ۳۲- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید این جوشانده برای بی خوابی نافع است. ۳۳- «کاهو»، ۱ لابی، ۳ «گلآبی»، «شقایق»، «سنبل الطیب»، «خشخاش»، ۱ برگ زیتون، ۴ «برگ زیتون»، «بیدمشک»، «کاکوتی» و «افسنتین» مفید می باشند.

بیضه آب آورده

ضماد گرم «برگ پنج انگشت» (فلفل بیابانی) مفید است.

بیماریهای مثانه

۱- لعاب دانه‌های «اسفرزه» تجویز شده است. ۲- «تخم خربزه» مثانه را پاک می‌کند. ۳- «خالواش»، «پونه»، «توت فرنگی»، «تمشک»، «کاکل ذرت»، «فندق»، «رازیانه»، «لوبیای سبز»، «کتان»، «آس»، «بابونه»، «شیرین بیان»، «بارهنگ»، «گوجه سبز»، «علف مرغ» و «ختمی صورتی» مفید می‌باشند.

بی‌نظمی عادت ماهانه

۱- «افستین» (خارا گوش)، «زنجیبیل شامی» و «آلبالوی تلخ» مفید می‌باشند. ۲- آب رنگین خیس خورده «زعفران» مفید است. ۳- جوشانده «زردچوبه» مفید است. ۴- «زنجیبیل» برای بی‌نظمی عادت ماهانه مفید است.

بیهوشی (اغماء)

۱- ۱۲۰ گرم گل خشک «ترنجان» را به همراه ۳۰ گرم تفاله «لیمو ترش»، ۳۰ گرم «جوزالطیب»، ۱۵ گرم «گل میخک» و ۱۵ گرم «دارچین»، داخل ۲۰ لیتر «عرق کشمش» بریزید. پس از ۸ روز (در این مدت گاهی ظرف را زیر و رو کنید) که خوب خیس خورد و جا افتاد آن را صاف کنید و داخل شیشه در بسته بریزید و در موارد لازم به یکی از دو طریق زیر عمل کنید: الف: به اندازه یک قاشق قهوه خوری از آن را در یک لیوان آب نیم گرم مخلوط و میل کنید. ب: ۳۰ تا ۴۰ قطره آن را روی یک حبه قند بریزید و میل نمایید. این درمان باید روزی ۳ تا ۴ بار تکرار شود. ۲- «هل» را با پوست دم کنید و بنوشید. ۳- «اسطوخودوس» مفید می‌باشد. ۴- دانه‌های «گل رنگ» برای اغماء مفید است.

پ**پُرستات**

«پیاز»، «تخم کتان»، «خالواش» و «گوجه جنگلی» مفید می‌باشند.

پرسوت

چنانچه برگ تازه «پنج انگشت» (فلفل بیابانی) را کوبیده، بدون آب مانند شامی در روغن سرخ کنید و بعد با «عسل» بخورید، درمان می‌شوید. اگر با خوردن یکی دو دانه از این شامی حال شما رو به بهبودی رفت، معالجه را ادامه دهید.

پر شدن کیسه صفرا

نوشیدن آب ریشه پخته «خشخاش» مفید است.

پشه‌گزیدگی

«پیاز» کوبیده را روی محل گزیدگی قرار دهید. آن را التیام می‌بخشد.

پف کردن زیر چشم

ضماد عصاره «سیب زمینی» را روی محل مورد نظر بگذارید.

پلاگر

برگ های «کلم» از این بیماری جلوگیری می کنند.

پوسیدگی دندان

۱- شیرینی «انگبین ها» نه تنها برای دندان مضر نیست بلکه از کرم خوردن و پوسیدگی آن جلوگیری می نمایند. ۲- صمغ درخت «گردو» زخمهای عفونی و پلید را مداوا می کند. مقدار کمی از این صمغ را در حفره ی دندان کرم خورده بگذارید و ببینید چگونه درد آن را ساکت کرده و از پیشرفت پوسیدگی دندان جلوگیری می کند.

پیچش روده ها

اگر دانه های «ارزن» را ساییده، با نمک مخلوط کنید، در کیسه ای بریزید و روی آن بنشینید مفید است.

پیچش صفاوی معده

«روغن تخمه کدو» جهت مداوا، دارویی بی نظیر است.

پیچیدگی اعصاب

۱- ضماد ریشه «کنگر» نافع است. ۲- مالیدن غده سیب زمینی «گل سیکلامن» با «سرکه» مفید است. ۳- ضماد «بسپایه» نافع است. ۴- خوردن یک مثقال عصاره ی ریشه «جنطیانا» مفید می باشد.

پیچیدگی عضلات

۱- از جوشانده «آویشن شیرازی» به عنوان کمپرس جهت درمان رگ به رگ شدن و پیچیدگی عضلات استفاده نمایید. ۲- یکصد گرم از ساقه های گلدار «آویشن» تازه، پنجاه گرم ساقه های گلدار خشک آن را در یک لیتر آب جوش دوازده دقیقه بجوشانید بعد صاف کنید. پارچه ای در آن بخیسانید و محل درد را کمپرس کنید و سپس خوب ببندید. روزی سه الی چهار بار این عمل را تکرار کنید. ۳- «کاکوتی»، «زرد تخم مرغ»، «آویشن»، «برگ بو» و «شیرین بیان» مفید می باشند.

پیری زودرس

۱- در دوران پیری برای حفظ سلامتی، غذایی مناسبتر از «عسل» نیست. ۲- «طالبی» دارای اکسیر جوانی است. ۳- «گرمک» دارای اکسیر جوانی است. و هر کس از آن استفاده کند عمرش برخلاف عمر گرمک که کوتاه است، طولانی خواهد شد. ۴- اگر هر روز صبح یک «سیب» تازه را با پوست، آب گرفته بنوشید، هیکل شما خوش اندام مانده و پیری به سراغ شما نخواهد آمد. ۵- به موارد «طول عمر» نیز توجه کنید. ۶- «روغن زیتون» به عنوان عامل ضد پیری است. ۷- «پرتقال» میزان اسیدوز، یعنی ترشی خون را متعادل می سازد و در نتیجه از پیری جلوگیری می کند.

پیزی

به «برص» مراجعه کنید.

پيله دندان (عفونت مغز دندان)

گذاشتن ضماد «نشاسته» پخته بر روی پيله بسیار مفید است.

پينه

۱- برگ های تازه «تره» را در «سرکه» خیس کنید. در حالیکه قبلا "محل پينه را چند دقیقه (نزدیک نیم ساعت) در آب گرم گذاشته‌اید، آن را بیرون آورده و این برگ های خیس شده در «سرکه» را روی آن قرار دهید. ۲- اگر شما «عسل» تازه را روی پينه های دست و پا و زبری های روی زانو و آرنج بمالید، آن‌ها را از بین خواهد برد. ۳- اگر ضماد «پنیر» با «عسل» را روی پينه های دست و پا بمالید، آن‌ها را برطرف می‌نماید. ۴- جوشانده برگ و لفافه سبز میوه «گردو» پينه دست و پا را از بین می‌برد.

پیوره

۱- مالیدن «کفری» به دندان از پیوره جلوگیری می‌کند. ۲- جوشانده گل «انار» تجویز شده است. ۳- مضمضه جوشانده برگ «بادرنجبویه» جهت معالجه نافع است. ۴- مضمضه آب جوشانه «مورد» نافع است. ۵- مضمضه جوشانده میوه «سرو» و مالیدن کوبیده آن با «عسل» مفید می‌باشد. ۶- مضمضه «حوض» مفید می‌باشد. ۷- خوردن «اسفناج» خام از پیوره جلوگیری می‌کند. ۸- نوشیدن روزانه مقداری آب مخلوط از «هویج» و «کلم»، به علت داشتن «ویتامین ث» فراوان درمان پیوره خواهد بود. ۹- شستن روزانه چندین مرحله با «جوشانده ختمی» و غرغره آن معالجه خواهد کرد.

ت

تاری چشم

۱- سرمه ضماد «میخک» مفید است. ۲- سرمه «اگیر ترکی» تجویز می‌شود. ۳- «گل های سوژا» مفید است. ۴- مالیدن «فلفل» به چشم برای رفع تاری و تیرگی چشم و درخشان کردن سفیده چشم نافع است. ۵- «قرقو معما» دارای کلیه خواص روغن زعفران می‌باشد. چشم را تقویت می‌کند و تیرگی آن را برطرف می‌سازد.

تاول پوست

۱- جوشانده ریشه و شاخه های «ارزن» را برای شستن تاولهای پوست به کار می‌برند. ۲- از جوشانده برگ های «توت کاغذی» برای بیرون ریختن بیماری‌ها تاولی استفاده می‌شود.

تب

تب

۱- مقدار ۵۰ گرم از گل های خشک یا تازه «آقطی» را در یک لیتر آب بجوشانید. پس از صاف و خنک کردن، با «عسل» شیرین سازید. سه بار در روز، هر بار یک فنجان از آن بنوشید. ۲- در حدود ۵۰ گرم برگ مخلوط با پوست ساقه نو شاخه های جوان (خشک یا تازه) درخت «زیتون» را در یک لیتر آب به مدت یک ربع بجوشانید. یک ربع کنار بگذارید. صاف و با «عسل» شیرین کنید. در هر روز سه بار، هر بار یک فنجان از آن بنوشید. ۳- جوشانده پوست «بیدمشک» تب بر است. ۴- خوردن «هندوانه» و «شیر خشت» تب های شدید را درمان می کنند. ۵- «افستین» درمان تب های همراه با سینه پهلو می باشد. ۶- «سیب»، تب بر بسیار خوبیست. ۷- سقراط پدر علم طب همیشه «انجیر» را تجویز می کرد. ۸- مقدار چهل تا پنجاه گرم پوست یا برگ درخت «فندق» خشک را در میان یک لیتر آب به مدت پنج دقیقه بجوشانید، صاف کنید و با شکر شیرین سازید. روزانه چهار تا پنج بار نیم فنجان به فاصله در سرتاسر روز تا موقع خواب بنوشید. ۹- ۴۰ گرم ریشه «آرتیشو» را در یک لیتر آب خیسانده، ۱۲ دقیقه بجوشانید. با شکر شیرین سازید و هر روز سه فنجان از آن را ۲۰ دقیقه قبل از غذا بنوشید. ۱۰- پوست درخت «اختر زغال» تب بر و مقوی است. ۱۱- از مغز دانه های میوه «سدر» شیره بکشید. تب را پایین می آورد. ۱۲- گل ها و اعضای مختلف گیاه «خار تلایی» تب بر است. ۱۳- پوست درخت «برگ نو» تب بر است. ۱۴- «تخم بالنگ» ضد تب است. ۱۵- شربت «گیلاس» برای کاهش تب تجویز می شود. ۱۶- مخلوط «انار شیرین و ترش» برای تب های تند بسیار نافع است. ۱۷- از برگ های «تُرشک درشت» در اروپا برای قطع تب استفاده می شود. ۱۸- در چین و ژاپن از «تخم گشنیز» برای تب های نوبه ای استفاده می شود. برلی این کار جوشانده آن را می خورند و یا بخور آن را به صورت و گردن می دهند. ۱۹- «نعنا»، «کدو»، «عَناب»، «گل آفتابگردان»، «به دانه»، «ماش»، «کرفس»، و «گل سرخ»، «دانه به»، «گلایی»، «اسفناج» و «تخم ترب» مفید می باشند.

تب بر فکی

«کدو»، «فلوس»، «شاه اسپرم»، «غافت»، «شلغم»، «تمشک»، «بنفشه»، «از گیل» و «آویشن» مفید می باشند.

تب بلغمی

۱- خوردن «سیاه دانه» و «سکنجبین» نافع است. ۲- خوردن دم کرده «خرما» با «شنبلیله» برای تب های بلغمی مفید است.

تبخال

۱- دو تا سه عدد «سیب» را بدون این که پوست بکنید، قطعه قطعه کنید و در یک لیتر آب سرد بخیسانید. پس از خیس خوردن، ۱۵ دقیقه بجوشانید. سپس آن را ۱۰ دقیقه کنار بگذارید. حال می توانید از این شربت خوشمزه پس از هر وعده غذا ۲ فنجان بنوشید. ۲- ضماد برگ «تاجریزی پیچ» سود فراوان دارد.

تب دائم

۳۰ گرم «خشخاش» را با شکر مخلوط کرده و بخورید.

تب راجعه

«فندق هندی» (فندق تلخ) مفید است.

تب ریح

۱- پودر «ریوند» معالجه می کند. ۲- آب برگ «کاسنی صحرايي» با «سکنجبین» اثر نیکو دارد. ۳- خوردن شش گرم «گل سرخ» مفید است. ۴- خوردن یک مثقال گیاه «خارشر» مفید می باشد. ۵- خوردن برگ «علف هزار چشم» با «سداب» نافع است.

تب و لرز

۱- جوشانده ریشه «کنگر» به تنهایی یا همراه با پوست بید تب بر بوده، تب و لرز را معالجه می کند. ۲- جوشانده‌ی «بومادران» معالجه می باشد. ۳- جوشانده برگ «اوکالیپتوس» ضد تب و لرز است. ۴- برگ های «هزاربندک» داروی کمی خوبی برای مداوا می باشند.

تب های حصه‌ای

در هند و چین میوه «گوجه فرنگی» برای تب های حصه‌ای تجویز می شود.

تب های دانه‌ای

گل «شقایق» دارای یک ماده‌ی رنگین، کمی قند و مقداری صمغ است. گلبرگ های آن دارای مختصری اثر تسکین دهنده بوده، عرق را زیاد می کند. مصرف آن مفید است.

تب های سودایی

«شاهتره» برای درمان مفید می باشد.

تب های صفراوی

۱- مقدار هشتصد گرم از گل های تازه «نیلوفر» را با سه کیلو قند بجوشانید. صاف کنید و به تواتر میل کنید. ۲- گردی که بر روی میوه «سماق» می نشیند و به آن خاک سماق بسیار قابض و کمی تلخ است. برای تب های صفراوی ۱۵ تا ۲۴ گرم در روز مصرف دارد. ۳- میوه های شیرین و ملس «انار»، صفرابر بوده، معده و کبد را تقویت کرده و مفید می باشند. ۴- آب مخلوط «انار شیرین و ترش» با شکر مفید است. ۵- دم کرده پوست درخت «سیب» در هند تجویز می شود.

تب های عفونی

۱- برگ های تازه، گل، تخم و ریشه‌ی «کاسنی صحرايي» به تمامی برای درمان نافع است. ۲- خوردن یک مثقال گیاه «خارشر» برای درمان مفید است. ۳- «هندوانه»، این نوع تبها را فرو می نشاند و حدت صفرا را برطرف می کند. ۴- «میوه لیموترش» در مورد تب های عفونی مفید است.

تب های نوبه‌ای

۱- مصرف «بومادران» مفید می باشد. ۲- برگ های «هزاربندک» قابض بوده و تجویز شده است. ۳- «آب لیمو» را با «برگ های

کلم، «کرفس» و «شلغم» بخورید.

تپش قلب

۱- گل «الزالک» یک داروی مفید و خصوصی است. ۲- دم کرده «سنبل الطیب» مفید است. ۳- «اسطوخودوس» را تجویز کرده‌اند. ۴- دم کرده «برگ پرتقال» با «پوست نارنج» و یا «بهار نارنج» جهت آرام کردن تپش و ناراحتی قلب دوا مؤثر است. ۵- نیم کیلو از سرهای تازه «مارچوبه» را در آسیای سبزی‌ها خرد کنید. آب آن را بگیرید و برابر وزن آن ملاس نیشکر اضافه کنید و آن را در شیشه‌ای که درب محکم دارد بریزید و دور از حرارت و گرما نگهدارید. هر وقت نیاز داشتید در فاصله غذا، چهار قاشق سوپخوری (به فاصله در سرتاسر روز) مصرف کنید. ۶- «پرتقال»، «لیمو»، «جوانه گندم»، «ذرت»، «گل نسترن» و «مارچوبه» مفید می‌باشند.

تحریکات چشم

بخور «چای»، «بارهنک» و «ریحان» مفید می‌باشند.

تخامه

پودر «ویونه» مفید می‌باشد.

تخمیر معده

اگر ۳ تا ۵ گرم «اسطوخودوس» را دم کرده و سه تا چهار فنجان بین دو غذا بخورید، درمان می‌کند.

تراخم

۱- چون «بلخ» را با «آب غوره» بجوشانید تا غلیظ شود و آن را در چشم سرمه نمایید، مفید می‌باشد. ۲- شستشوی چشم با آب برگ و دانه‌های «شنبلیله» مفید است. ۳- دود برگ «صنوبر کوچک» جهت جلوگیری نافع است. ۴- چکاندن آب برگ «مورد» در چشم جهت درمان مفید است. ۵- سرمه «سندروس» با «عسل» مجرب است. ۶- سرمه عصاره خشک «حضض» مفید است. ۷- مالیدن عصاره «قنطاریون باریک» با آب کاکنج نافع است. ۸- در کتاب دستور الاطباء نوشته شده است که چون ریشه «شیدر» را در سایه خشک کرده و آن را با آب و «گلاب» بسایید و در چشم کنید مفید است.

ترشحات رحم

۱- حمول گرد خشک گل برگ‌های «گل سرخ» ترشحات رحم را از بین می‌برد. ۲- شیاف «زیتون» برای قطع سیلان ترشحات رحم و خونریزی آن مفید است.

ترشحات زیادی معده

عرق و اسانس «نعنا»، ترشحات زیادی معده را کم می‌کند.

ترشحات سفید خانم ها

۱- جوشاندهی برگ «گردو» ترشحات بی رنگ زنانه را از بین می برد. ۲- از دم کرده ۱۵ تا ۲۰ گرم «اقاقیا» در یک لیتر شراب قرمز، شرابی مقوی به دست می آید که نافع است. ۳- «افستین» مفید می باشد. ۴- برگ های «هزاربندک» تجویز می شود. ۵- برگ «غافت» برای از بین بردن ترشحات زنانه توصیه شده است. ۶- برگ گیاه «تاجریزی پیچ» تجویز شده است. ۷- دم کرده برگ «پیچک صحرائی» تجویز شده است. ۸- پانزده گرم از گل های خشک «اسطوخودوس» را در یک لیتر آب بجوشانید. پس از صاف کردن با انژکسیون مورد شستشو قرار دهید. ۹- لعاب «به دانه» را چند روز با کمک انژکسیون به عنوان شستشو به کار برید. ۱۰- روزی یک لیوان از شربت «ریوند» بنوشید.

ترشحات صفرا

در اثر خوردن «انگور»، معده کاملاً تخلیه می شود و ترشحات صفرا به حالت اعتدال در می آید.

ترشحات غدد داخلی

«عسل» ترشحات غدد داخلی و بزاق را تعدیل می کند.

ترشحات مفرط عادت ماهیانه

۱- اگر در جوشانده پوست «انار» بنشینید مفید است. ۲- در چین و ژاپن پوست درخت «زرشک» تجویز می شود.

ترشحات مهبل

در هندوستان از میوه گیاه «برگ بو» برای قطع ترشحات مهبل استفاده می شود.

ترشح زهدان

«بلوط»، «چای کوهی»، «مازو»، «عرق انجبار»، «بابونه»، «گردو»، «ریحان»، «کاکوتی»، «مرزنگوش»، «شاه اسپرم» و «گل میخک» مفید می باشند.

ترش کردن

۱- تجویز ۹ آنزیم را عمل کنید. ۲- بیست گرم «برگ بو» تازه یا خشک را در یک لیتر آب جوش بریزید. چهل گرم پوست نارنج به آن اضافه کنید. ده دقیقه کنار بگذارید تا خوب جا بیفتد بعد آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. بعد از هر وعده غذا یک فنجان بنوشید.

ترشی معده

۱- شیر کوبیده «کنجد» با «نبات»، جهت جلوگیری از اثرات سوءترشی معده تجویز می شود. ۲- نوشیدن «آب معدنی شلف» هضم غذا را آسان می کند و ترشی معده را خنثی می نماید. ۳- آب یک «لیمو ترش» را در یک لیوان بگیریید و در لیوان دیگر نصف

قاشق چای خوری «جوش شیرین» را در آب حل کنید و جرعه جرعه از دو لیوان به نوبت بنوشید. ۴- مقدار ده گرم ریشه «ریوند» را در یک لیوان آب جوش به مدت بیست دقیقه دم کنید و یک لیوان قبل از غذا بنوشید. ۵- «مریم نخودی»، «بلوط»، «ریحان»، «لیمو»، «سیب زمینی»، «عرق نعناع» و «عرق آویشن شلغم» مفید می‌باشند.

ترک استخوان

ضماد مجموعی از ترکیب «سقز» و «روغن زیتون» بسیار نافع است (به خصوص در مورد شکستگی استخوان).

ترک پاشنه

«روغن کائو» برای ترکهای پوستی و نیز ترک پاشنه پا اثر معجزه آسا دارد.

ترک پستان

۱- ضماد برگ تازه و ریشه له شده «سگ زبان» و جوشانده آنها جهت التیام مفید می‌باشد. ۲- به تجویز ۱۰ «ترک پوست» عمل کنید.

ترک پوست

۱- ضماد «بادام تلخ» با «سرکه» مفید است. ۲- ضماد میوه «انجیر» با «روغن زیتون» یا موم جهت معالجه ترکیدن پوست که در اثر سرما ایجاد شده است، مفید می‌باشد. ۳- شستشو با آب جوشانده «شلغم» مفید است. ۴- ضماد گوشت و مغز «خیار» برای درمان نافع است. ۵- صمغ درخت «بنه» مخلوط با «روغن زیتون» جهت برطرف کردن سودمند می‌باشد. ۶- روغن دانه‌های «شنبلیله» مخلوط با موم جهت درمان توصیه شده است. ۷- مضمضه جوشانده بیخ «بابا آدم» سودمند است. ۸- روغنی مناسبتر از «روغن کائو» نیست. ۹- محلول «سندروس» در روغن بادام مفید می‌باشد. ۱۰- یک قاشق قهوه خوری «به دانه» را یک شب در یک فنجان آب سرد خیس کنید. صبح فردا آن را صاف کنید. آب غلیظی به دست خواهد آمد. با این آب، ترک پوست و لب و پستان را (از طریق ماساژ) درمان کنید. ۱۱- «برگ های جعفری» را له کنید و به شکل ضماد روی محل زخم و خراش بگذارید. ۱۲- مغز تخم هندوانه «نرم کننده پوست است».

ترک پوست شکم خانمها

اغلب مشاهده میشود بعضی از خانمها در زمان حاملگی، پوست شکمشان دچار ترکیدگی و خط خط شدن می‌گردد. برای درمان مقداری «رازیانه» را بکوبید، در آبجو حل کنید و بمالید.

ترک دست و پا

۱- «پیاز» تازه‌ای را رنده کنید. آب آن را بگیرید. سپس به صورت ضماد به مدت یک ربع روزی دو بار بر روی محل ترک بگذارید. ۲- شستشو با «محلول شستشوی زخم» مفید است. طرز تهیه: ۲۰ تا ۳۰ گرم «برگ بو» را تا ۱۲ دقیقه در یک لیتر آب داغ بریزید. بعد آن را صاف کنید. ۳- «سنا» را تجویز می‌نمایند. ۴- از گرد صمغ «انبه» برای معالجه ترک پا استفاده می‌شود. ۵-

«جوشانده شلغم»، «حنای بدون رنگ»، «مازو دود اسفند و وشا»، «بلوط»، «ریحان»، «سیب زمینی»، «پیاز»، «آب شلغم»، «آب چغندر»، «شنبلله»، «کنگر»، «شاه بلوط» و «همیشه بهار» مفید می‌باشند.

ترک سرما زدگی

۱- آن را مدتی در آب گرم «چغندر» بگذارید. ۲- اگر «سیر» را در روغن سرخ کنید و زیادی روغن آن را بگیرید، مالیدن آن ترک را درمان می‌کند. ۳- «شلغم» پخته را به صورت مرهم روی ترک بگذارید.

ترک لای انگشتان

ضماد کوبیده برگ تازه «شیرین بیان» درمان می‌نماید.

ترک لب

۱- میوه «بنه» دارای ویتامین‌های «A» و اقسام «B» و «D» می‌باشد و به همین جهت معالجه می‌کند. ۲- در استعمال خارجی، مالیدن «کتیرا» پوست را نرم می‌کند و ترک لب را التیام می‌دهد. ۳- مالیدن «روغن بادام» مفید است. ۴- به تجویز ۱۰ «ترک پوست» عمل کنید.

ترک ناخن

۱- «بلال» به علت داشتن گوگرد- سیلیس، آهن و کلسیم، غذای خوبی برای مو و ناخن‌ها هست و از ترکیدن و گوشه کردن ناخن‌ها جلوگیری می‌نماید. ۲- ترکیب مرهمی از تخم «تره تیزک» و «زهره گاو» برای ترک ناخن مفید است. ۳- ضماد پخته «خندروس» با «سرکه» مفید است.

ترومپوز (فلوبیت)

دکتر کلاین متخصص خون‌شناسی دانشگاه نیویورک پس از آزمایشات متعدد نظر دارد که شربت «نارنج» و «پرتقال» دارویی کامل علیه ترومپوز است و کسانی که استعداد غلظت خون و افزایش هموگلوبین را دارند بایستی «پرتقال» مصرف کنند تا دچار این بیماری نشوند و مبتلایان هم با خوردن آن خود را درمان کنند.

تسلل ادرار

۱- ۵/۱ گرم «اسفند» را صبح ناشتا به همراه کمی «خاکشیر» با آب، بدون این که کوبیده یا خرد شود بخورید. ۲ آب جوشیده پوست «انار» را بنوشید. ۳- در چین معتقدند که «لویبای چشم بلبلی» از تکرر ادرار جلوگیری می‌کند.

تشمع کبدی (سروز)

۱- «پیاز» اثر غیرقابل انکار دارد. ۲- سالاد «کلم» چه کلم قمری و چه کلم برگ سفید یا قرمز نتایج عالی و مؤثری برای درمان تشمع کبدی همراه با ورم و آب آوردن شکم دارد. ۳- «ریشه کاسنی»، «کلم» و «عناب» مفید می‌باشند.

تشنج

۱- «شلغم» مفید است. ۲- نوشیدن دم کرده گل «زیرفون» درمان تشنجات عصبی است. ۳- گل «زالزالک» ضد تشنج می باشد. ۴- شیرهی جوانه های تازه درخت «انگور» را با کمک الکل گرفته، به صورت عصاره در آورید و مجدداً تقطیر کنید تا سفت شود. این ماده مدر و ضد تشنج است. ۵- پختن «اسفناج» با «روغن بادام» و کره تازه گاو محسنات زیاد دارد و برای تشنج بدون نتیجه نیست. ۶- «ریحان» ضد تشنج می باشد. ۷- دم کرده «بهار نارنج» ضد تشنج می باشد. ۸- ارسطو خاصیت ضد تشنج بودن را به «مرزنگوش» نسبت داده است. ۹- خوردن برگ و بذر «سداب» نافع است. ۱۰- «برگ بو» ضد تشنج است. ۱۱- نوع بزرگ «سوزن نخ پیرزن» که به آن «مسیکه» می گویند ضد تشنج است. ۱۲- «گلپر» ضد تشنج است. ۱۳- چون برگ و شاخه تازه «غلب لب» را در «روغن زیتون» بجوشانید، روغن آن ضد تشنج می باشد. ۱۴- آب مقطر «برگ بو» ضد تشنج می باشد. ۱۵- اثر ارزنده آبهای معدنی سرد، کم کرن آب نسوج بدن است و برای حالات تشنجی مفید می باشند. ۱۶- سرشاخه های گیاه «اکلیل کوهی» ضد تشنج می باشد. ۱۷- آرد «ثعلب» برای درمان تشنج تجویز شده است. ۱۸- «سنبل الطیب» ضد تشنج می باشد. ۱۹- مداومت در خوردن «اسطوخودوس» تشنج را از بین می برد. ۲۰- «صمغ انجدان» مانند انجدان ضد تشنج می باشد. ۲۱- دم کرده گل های «مینا» ضد تشنج است. ۲۲- اعضای مختلف هوایی انواع «شیر پنیر» ضد تشنج است. ۲۳- «خار مهک» (یکی از انواع خارهای دارویی) ضد تشنج هست. ۲۴- بیخ گیاه «نیلوفر آبی» اثر ضد تشنج دارد. ۲۵- برگ و سرشاخه های درختچه «شاه پسند معطر» ضد تشنج است. ۲۶- «گل اه پسند» ضد تشنج است. ۲۷- اعضای مختلف گیاه «دیوخار» ضد تشنج است. برای درمان سیاه سرفه و سرفه های تشنجی آن را توصیه کرده اند. ۲۸- جوشانده، شربت و عصاره شکوفه گل های «شبدرد» ضد تشنج است. ۲۹- در ژاپن و چین میوه «پونسیروس» به عنوان ضد تشنج مورد استفاده می باشد. ۳۰- ریشه «آنژلیک» ضد تشنج است. ۳۱- گرد «زعفران» ضد تشنج است. ۳۲- «اسفناج» پخته ساده را اگر با «روغن بادام شیرین» آغشته و میل کنید برای تشنج های ناشی از یبوست مفید است. ۳۳- از «بادنجان» در برخی مناطق آفریقا به عنوان ضد تشنج استفاده می شود. ۳۴- برگ های «بادرنجوبیه» را در فرانسه مانند چای دم می کنند و به عنوان ضد تشنج می خورند. ۳۵- «زرد آلو»، «چای»، «مریم گلی»، «سوسن زرد»، «میخک»، «برنجاسب»، «کاکوتی»، «مرزنگوش» و «افستین» مفید برای جلوگیری از تشنج می باشند.

تشنگی

۱- «رب به ترش» تشنگی را تسکین می دهد. ۲- به «استسقاء» مراجعه کنید.

تصلب شرائین

۱- «تمشک» مفید است. ۲- «آلبالو» غذای مفیدی است. ۳- اقسام مختلف «گوجه» تجویز شده اند. ۴- «لیمو ترش» دارای املاح مختلف کلسیم، آهن، منیزیم، سدیم، فسفر و پتاسیم است. مقدار این املاح به قدری زیاد است که ترشی های موجود نه تنها خون را ترش نمی نمایند، بلکه آن را قلیایی کرده و تصلب شرائین را معالجه می کنند. ۵- «توت فرنگی» معالجه خوبی است. ۶- «آب معدنی شاهان گرماب» از اعماق بسیار ژرف زمین که از هزار متر بیشتر است خارج شده و به سوی زمین می آید و روی این اصل درجه ی حرارت آن در مظهر چشمه ۴۸ درجه سانتیگراد می باشد و به همین علت برای مبتلایان به تصلب شرائین درمانی بسیار ارزنده و مفید می باشد. ۷- به طوریکه از دانشگاه مونترال کانادا اطلاع داده شده اخیراً از «روغن تخم آفتاب گردان» ماده ای به نام سولوتین استخراج و کشف شده که ضایعات تصلب شرائین را برطرف می کند. ۸- خوردن «عسل» جریان خون را آسان می کند.

کندی آن را از بین می برد و گرفتگی مویرگ ها را باز می نماید و از سکتته قلبی جلوگیری می نماید. ۹- «چای جاوه» (چای نمسه) برای تصلب شرائین مفید است. ۱۰- «گزنه»، «پیاز»، «عنصل»، «تره فرنگی»، «تیول» و «استحمام در آب شور» مفید می باشند.

تقطیر ادرار

۱- «سوسنبر» غذای خوبی است. ۲- دانه های «مویز» را خارج و در داخل هریک، یک عدد «لفل سیاه» قرار دهید. روزی چند دانه بخورید. البته افراط نکنید. ۳- خوردن «لفل» مخلوط با سایر ادویه، جمع کننده بسیار نافع است.

تنبلی روده

«سیب» با پوست مفید است.

تنبلی کبد

«سیب» با پوست مفید است.

تنبلی معده

«خاکشیر» معده را به تحرک وا می دارد.

تنگی نفس

۱- آب «پیاز» خام را مخلوط با «آب لیمو» بنوشید. ۲- مخلوطی از آب «شلغم»، آب «هویج» و آب «کرفس» خام مفید است. ۳- ۸۰۰ گرم ۱ رکه، ۳ «سرکه» «عنصل» و ۳ کیلو «عسل» پاک را بجوشانید تا به قوام آید و مصرف کنید. ۴- «مرزه» پخته با «انجیر» بسیار مفید است. ۵- به تجویزهای «آسم» توجه کنید. ۶- «مویز» بدون هسته همراه با «گل گاوزبان» و «خرمای سبز» مفید است. ۷- «شوید» را تجویز کرده اند. ۸- مقدار کمی از «نوشدارو» (تریاک سیاه) تجویز می شود. ۹- جوشانده «بومادران» ضد تنگی نفس می باشد. ۱۰- خوردن جوشاندهی دو مثقال ریشه درخت «فندق» سودمند می باشد. ۱۱- نوشیدن خیسانده «زیره» در «سرکه» نافع است. ۱۲- میوه «انبه» تجویز می شود. ۱۳- میوه «توت فرنگی» برطرف می کند. ۱۴- «تخم کاسنی» سودمند می باشد. ۱۵- «سس» مفید است. ۱۶- ریختن «تره» در آش جو جهت درمان توصیه شده است. ۱۷- «آب زرشک» را با «آب سیب» به مقدار مساوی مخلوط کنید و معادل نصف آب زرشک، «آب لیمو» اضافه کنید و به آن مقداری شکر افزوده و به قوام آورید تا بسته شود. این معجون درمان می باشد. ۱۸- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب به دانه ساییده و حب نمایید، زیر زبان نگاهداشته و آب آن را فرو برید، تنگ نفس را معالجه می کند. ۱۹- ضماد «کاسنی» با «آرد جو» بر روی سینه تجویز شده است. ۲۰- بهتر است «نعناع» را همراه با مستکی بجوید. ۲۱- «تره فرنگی» شیر و عرق را زیاد می کند و تنگی نفس را شفا می بخشد. ۲۲- «شلغم» خلط آور و برای تنگ نفس تجویز می شود. ۲۳- «عسل آویشن شیرازی» تجویز می شود. ۲۴- مربای میوه «به» سودبخش می باشد. ۲۵- جوشانده «فراسیون» با «انجیر» و «عسل» اثری نیکو در معالجه دارد. البته فراسیون، پادزهر قارچهای سمی هست و خطر آن برای سقط جنین زیاد است. ۲۶- «سیب» مفرح و اشتها آور می باشد. خفقان و تنگی نفس را معالجه می کند. ۲۷- «کرفس» مجاری ادرار را ضد عفونی می نماید و مفید است. ۲۸- «گزنه» تسکین می دهد. ۲۹- «ریواس» مسرت بخش، قابض، مقوی معده و روده ها هست و برای تنگ نفس مفید می باشد. ۳۰- «آلبالوی تلخ» مقوی حواس پنجگانه بوده و تنگ نفس را برطرف می سازد. ۱- ترشی کهنه «سیر» مفید است. ۳۲-

«پیاز» به علت داشتن مواد گوگردی خون و مجاری تنفسی را ضد عفونی می کند و جهت درمان مفید می باشد. ۳۳- «شیرین بیان» بهترین دارو برای تنگ نفس می باشد. ۳۴- عصاره پوست و ساقه های «کتوس» سودمند می باشد. ۳۵- چون ۳۷ گرم دانه «اسفند» را با چهار برابر آب بجوشانید و بعد صاف کنید و با صد گرم «عسل» و هفتاد گرم «روغن کنجد» مخلوط کرده، به تدریج یک ماه بخورید، درمان می کند. ۳۶- گل «پیچ امین الدوله» را قبل از شکفتن چیده و در سایه، خشک کنید و به صورت دم کرده هشت در هزار روزی دو تا سه فنجان بنوشید. ۳۷- جوشانده «گل گاوزبان اصلی» تنگ نفس را شفا می دهد. ۳۸- «اسطوخودوس» را تجویز می نمایند. ۳۹- استشمام آب جوشانده «بادرنجوبیه» مفید می باشد. ۴۰- دم کرده گل های «مینای باغی» مفید است. ۴۱- دم کرده «زنبق» به طور دم کرده یا جوشانده تجویز می شود. ۴۲- مخلوط «برگ بو» با «عسل»، چه به صورت معجون و چه به صورت حب مفید است. ۴۳- «سندروس» را برای درمان تجویز کرده اند. ۴۴- دم کرده گل های تازه «حلبوب» مفید می باشد. ۴۵- «پرسیاوشان» درمان کننده است. ۴۶- دم کرده شکوفه های «شبدرد» ضد تنگ نفس می باشد. ۴۷- «علف سرفه - فرفره» باد شکن بوده و جویدن مقدار کمی از ریشه و برگ آن نافع می باشد. ۴۸- دود و بخور دانه های «تاجریزی» مفید می باشد. ۴۹- ضماد برگ «گون» (بر وزن لبن) سودمند است. ۵۱- جوشانده «درمنه» جهت مداوا تجویز می شود. ۵۲- ساقه ها و برگ گیاه «تاجریزی پیچ» که پیشاب آور مقوی و تصفیه کننده خون بوده و کمی مخدر می باشند، تجویز می شوند. ۵۳- «سنا» را که مقوی و ضد عفونی کننده پوست بدن هست، تجویز می کنند. ۵۴- عصاره «به» برای تنگی نفس نافع است. ۵۵- عصاره «ریحان» با شکر برای رفع تنگی نفس نافع است. ۵۶- شیر «بادام شیرین» برای تنگی نفس نافع است. ۵۷- «فلفل»، «دارچین»، «آویشن»، «تمشک»، «علف نقره»، «اسطوخودوس»، «اکلیل کوهی»، «زنجبیل شامی»، «رازیانه»، «کاکوتی»، «رازیانه رومی»، «بارهنگ»، «زرشک»، «زیتون»، «خردل سفید»، «خردل سیاه»، «مرزنجوش»، «پیاز»، «عسل بند»، «لبیده»، «ترب سیاه»، «ترب سفید»، «زوفای خشک»، «سوسنبر»، «سنبل الطیب»، «سیر»، «شقایق»، «شلغم»، «کرفس»، «همیشه بهار کوهی»، «اسفند» و «شا»، «وشا» مفید می باشند.

تومور

۱- ضماد پوست ریشه «کور» با «سرکه» سودمند می باشد. ۲- ضماد برگ های تازه و له شده «سگ انگور» مفید است. ۳- ضماد مخلوط «سیر کوبیده» با پیه یا با «روغن زیتون» برای تحلیل تومورهای سرد اثر قوی دارد. این ضماد به خردل شیطان معروف است. ۴- از سالها قبل پزشکان روسی از سیر و عصاره سیر بر ضد تومورها در انسان استفاده می کرده اند و نتایج موفقیت آمیزی داشته اند. ۵- میوه تازه «لیچی» در مورد بزرگ شدن تومورها تجویز می شود. ۶- در برزیل از برگ های جوان «موز» برای معالجه تومورها استفاده می کنند.

تومور خنازیری

ضماد «گل سیکلامن» به تنهایی یا همراه با ادویه محله سودمند می باشد.

تومور رحمی

۱- از ریشه «پاپایا» برای درست کردن مشمع دارویی استفاده می شود که برای معالجه تومورهای رحمی مفید است. ۲- «هل» به عنوان دارویی در استعمال خارجی برای معالجه تومور رحم مصرف می شود.

تهوع

به «قی» مراجعه کنید.

تیرگی رنگ چهره

۱- «سیر» مفید است. ۲- «مرزه» اگر با «آب انجیر» خورده شود اثر مفید دارد. ۳- «برنج» رنگ صورت را جلا می دهد. ۴- ضماد «گندم سوخته» با «موم» و روغن نافع است. ۵- ضماد «پیاز» روی پوست اصولاً خون را به طرف پوست جلب می کند و رنگ چهره را درخشان می نماید. ۶- «چای» رنگ چهره را درخشان می کند.

تیفویید

به «حصبه» مراجعه کنید.

تیفوس

۱- در هند جوشانده گیاه «کاکوتی» را برای معالجه تیفوس می خورند. ۲- در اندونزی از آب «کدو» که با فشار از گوشت میوه آن می گیرند برای کاهش تب به بیماران مبتلا به تیفوس می دهند. ۳- در چین از اسانس روغنی «لیمو ترش» به عنوان آنتی بیوتیک برای معالجه تیفوس استفاده می کنند.

ث

ثقل معده ۱- چون نیم کیلو کوبیده «کفری» (پوست شکوفه خرما نر) را در یک لیتر آب بجوشانید تا نصف شود. بعد هموزن آن شکر افزوده، به قوام آورید؛ معجونی به دست می آید که جهت تقویت معده و ثقل سرد و مسمومیت غذایی نافع است. ۲- ۱۰۰ گرم گوشت تکه تکه کدو را در یک لیتر آب، بجوشانید تا آب آن نصف شود. بوسیله صافی آب آن را بگیرید. با کمی شکر شیرین کنید و هر موقع خواستید بخورید. این آب کدوی پخته بترتیبی که ذکر شد برای کسانی که دچار ثقل معده یا اسهال شده باشند، هم دوا و هم غذاست. به خصوص غذای مناسبی برای بیماران مبتلا به حصبه است. کمپوت تهیه شده از کدو هم به ترتیبی که در بالا به آن اشاره شد برای ثقل معده و اسهال مفید است.

ج

جذام

۱- «شلغم» به علت وجود آرسنیک از این سخت ترین امراض جلوگیری می کند. ۲- «چغندر» به علت داشتن آرسنیک و گوهر شب چراغ و رویدیم، جلوگیری می کند. ۳- «روغن نخود» که از جوشاندن نخود در «روغن زیتون» به دست می آید، جهت دردهای سرد و جذام بسیار مفید است. ۴- «سنجد تلخ»، جذام - برجس و زخم های پلید را از بین می برد و درد آن ها را ساکت می کند. صاحب کتاب دستور الاطباء نوشته چون دوازده من میوه و برگ رسیده و زرد شده «سنجد تلخ» را با شش من آب در خمره ریخته و سر آن را ببندید و سه هفته در زمین، خاک کنید و بعد تا شش ماه هر روز یک لیوان از آن را بیاشامید، بهترین دوا برای بیماری جذام و پیسی است و بخور آن به تنهایی یا با برگ «پنج انگشت» درد را برطرف می کند. ۵- نوشیدن جوشانده بلخ برای درمان توصیه شده است. ۶- جوشانده «پونه نهری» (گل پونه) تجویز شده است. ۷- «فلفل» خون غلیظ را سبک کرده و برای

درمان مفید می باشد. ۸- «نخود سیاه» بسیار نافع است. ۹- «کلم» به علت داشتن کمی آرسنیک از ابتلا پیش گیری می نماید. ۱۰- ریشه «ماردارو» جهت پاک کردن و درمان زخم های چرکی و بدخیم و زخم های جذامی و خوره ای نافع است. ۱۱- پاشیدن گرد «گلپر» روی زخم های خوره ای و جذام سودمند می باشد. ۱۲- «تمر هندی» را جهت جلوگیری و معالجه مفید می دانند. ۱۳- برای معالجه می توانید از جوشاندهی قسمت های هوایی و بیخ «کنگر بزرگ» استفاده کنید. ۱۴- چنانچه مبتلایان هر روز ۵/۱ گرم بیخ «بسپایه» با ۳۰ گرم مغز «فلوس»، هفت روز بخورند، به درمان مرض کمک خواهد کرد. ۱۵- «چوب چینی» مفید می باشد. ۱۶- پوست درخت «تیمر» که دارای هفده درصد تانن، یازده درصد مواد نشاسته ای، کمی چربی و یک ماده صمغی است، دارای چندین عامل دارویی هست که میکرب جذام را از بین می برند. ۱۷- برگ درخت «کبات» نافع است. ۱۸- از امام صادق (ع): قوم یهود از بیماری خوره ایمن شدند زیرا «چغندر» بسیار می خوردند. ۱۹- ضماد «کتیرا» با گوگرد جهت آکله بسیار نافع است. ۲۰- «کاهو» مفید است.

جراحات (زخمها)

۱- ضماد برگ سرو جهت جلوگیری از جراحات چرکی پوستی تجویز می شود. ۲- تهیه مرهمی از کوبیده برگ های تازه غازیاقی مخلوط با «سرکه» و «نمک» درمان است. ۳- مخلوط «نعناع» و «آرد جو» ضماد خوبی برای جراحات می باشد. ۴- ضماد «بلخ» ضد جراحات است. ۵- پاشیدن گرد پوست درخت «تمر هندی» روی زخم جهت التیام جراحات سودمند می باشد. ۶- ضماد برگ های «کلم» با «پیه خوک» نافع است. ۷- گرد گل سوخته «انار» برای التیام جراحات و خشک کردن آنها مفید است. ۸- ریختن گرد «گلایی» وحشی روی جراحات برای خشک کردن جراحات و التیام آن مفید است.

جراحات روده

«کنگر» هضم روده غذا را آسان می کند و جراحات روده را التیام می دهد.

جراحات سرطانی

ضماد «نخود» با «عسل» توصیه شده است.

جراحات گلو

۱- عصاره میوه های «بادنجان» برای رفع جراحات گلو مفید است. ۲- دانه «به» برای جراحات گلو استفاده می شود.

جراحات لته

ضماد ترکیبی از «مرزه» و «زیره» پخته شده در «سرکه» مخلوط با «بابونه» بسیار مفید است.

جراحات مجرای ادرار

چکاندن میوه «به» در مجرای ادرار جهت دفع سوزش و معالجه جراحات آن مفید است.

جَرَب

۱- ضماد «مرزه» پخته مؤثر است. ۲- خوردن «تخمه آفتابگردان» درمان آن می باشد. ۳- «انار شیرین» بسیار سودمند می باشد. ۴- خوردن «هندوانه» همراه با «تمر هندی» مفید است. ۵- ضماد «آب خیار» یا تفاله جوشانده «قرنفل» کوبیده، مفید است. ۶- مالیدن میوه کال «موز» با «سرکه» تجویز شده است. ۷- ضماد پخته میوه کامل «نارنج» که پوست، مغز و هسته را با هم پخته باشید، بی نظیر است. - مالیدن خاکستر پوست میوه «نارگیل» مفید است. ۹- میوه «توت فرنگی» جهت امراض جلدی از قبیل جرب توصیه شده است. ۱۰- برگ درخت «گردو» را با پوست درخت بلوط بجوشانید و از بخور آن روی محل زخم استفاده کنید. ۱۱- «آلبالوی تلخ» امراض جلدی، مخصوصاً جرب را درمان می کند. ۱۲- خوردن خاک اره چوب «عناب» جهت درمان جرب مفید است. ۱۳- ضماد برگ، ریشه، ساقه و برگ «کرفس»، ضد ورم می باشد. مالیدن این ضماد جرب و سایر امراض جلدی را درمان می کند. ۱۴- برای معالجه جرب، آب معدنی «شاهان گرماب» مفید می باشد. زیرا علاوه بر تشعشعات رادیواکتیویته مقداری املاح سیلیکات آهک دارد. ۱۵- آب برگ «شاهتره» با «عسل» و «تمر هندی» جهت درمان جرب تجویز شده است. ۱۶- ضماد «بادام تلخ» با «سرکه» جهت جرب مفید است. ۱۷- ضماد «راتیانج» جهت جرب مفید است. ۱۸- آبی که از ساقه های «زیتون» هنگام سوختن بیرون می آید جهت معالجه جرب نافع است. ۱۹- دود برگ «صنوبر کوچک» جهت جرب نافع است. ۲۰- برای درمان جرب بهتر است چهارتا بیست گرم گیاه کامل «بنفشه» را در ۲۵۰ گرم آب دوازده ساعت خیس کرده، بعد آن را با کمی شیر و قند مخلوط کرده، بجوشانید تا مقدار آن یک سوم شود. این شربت را صبح ناشتا میل کنید. ۲۱- «روغن برزک» دارای خواص «ویتامین F» می باشد و به همین جهت برای درمان جرب مفید است. ۲۲- ضماد «خار مرار» را جهت جرب تجویز کرده اند. ۲۳- «حنا» را با «برگ گردو» و یا «نیلوفر پیچ» را با ده گرم شکر مخلوط کرده و مجموع را به سه قسمت کرده، سه روز بخورید، برای درمان جرب امتحان خوبی داده است. ۲۴- ضماد «سریش» با «سرکه» و «روغن زیتون» جهت جرب سودمند است. ۲۷- ضماد «کتیرا» با «گوگرد» جهت جرب بسیار نافع است. ۲۸- حمام آفتاب بگیرید. نور خورشید (اشعه ماوراءبنفش) مفید می باشد. ۲۹- برای معالجه گال «سیر» را پخته و روی آن ها چندین بار بگذارید تا بهبود به دست آید. ۳۰- «تمر هندی» هیجان و التهاب خون را کم می کند و برای خارش و گال مفید است. ۳۱- خوردن عصاره برگ تازه «دیوخار» جهت درمان گال و تسکین التهاب صفراف مفید می باشد. ۳۲- صاحب کتاب دستور الاطباء و دیگران عقیده دارند که برگ «درخت کبات» (درخت مسواک) جهت گال نافع است. ۳۳- ۵ یا ۶ حبه «سیر» رنده کرده را در یک لیتر آب بجوشانید و زخم را با آن بشوید. ۳۴- «سیر» رنده شده را در پیه خوک، بدون نمک بپزید و مثل مرهم به کار برید. ۳۵- آب مخلوط «انار شیرین و ترش» (۵۰۰ - ۲۵۰ گرم) که با حدود ۱۰۰ گرم شکر مخلوط شده و خورده شود برای درمان جرب مفید است. ۳۶- ریختن قطره «آب پیاز» در چشم برای جرب پلک نافع است.

جرب صفراوی

ضماد برگ «بنفشه» جهت جرب صفراوی بی مانند می باشد.

جنون

۱- هرگاه پخته «توت ترش» را با «عسل» و «انجیر» مخلوط کنید، درمان کننده خواهد بود. پخته برگ آن نیز همین خواص را دارد. ۲- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب «به دانه» ساییده و حب نمایید و زیر زبان نگاه داشته و آب آن را فرو برید، برای جنون نافع است. ۳- میوه «فلفل بیابانی» برای معالجه جنون تجویز شده است. ۴- بخور میوه «فندق» جهت جنون تجویز شده است. ۵- خوردن مغز میوه «نارگیل» مواد سودایی و بلغمی را از بین می برد و به همین جهت برای جنون نافع است. ۶- مداومت در خوردن «اسطوخودوس» جنون را از بین می برد. ۷- جوشانده «گل گاوزبان» اصلی همراه با داروهای دیگر جهت جنون مفید است. ۸-

«دارچین» برای درمان جنون تجویز شده است. ۹- پخته «کدو» با تمبر هندی و شکر جهت جنون از غذاهای خوب می باشد. ۱۰- خوردن انه های «اسفند» جهت جنون مفید می باشد. ۱۱- «سنا» را جهت جنون تجویز می نمایند. ۱۲- چکاندن آب ساقه «شبدرد» در بینی جهت جنون مفید است. ۱۳- روغن «ارژن» جهت جنون نافع است. ۱۴- به موارد «مانیا» نیز توجه کنید. ۱۵- اگر «اسفناج» را با آب پخته با کره گاو یا روغن بادام شیرین سرخ کرده و میل شود، غذای مناسبی برای اشخاص مبتلا به جنون و قُطرب (نوعی مالیخولیا که مبتلایان به آن، از مردم گریزانند و در گوشه های منزوی می نشینند) و مانیای حادث از سودای صفاوی که با حرارت شدید می باشد، مفید است. ۱۶- «کاهو» برای جنون مفید است.

جنین مرده

خوردن پیاز «نرگس» زهکش رحم بوده و باعث افتادن جنین مرده است.

جوش

از گوشت میوه «کدو» به صورت ضماد برای جوش استفاده می شود.

جوش سر

ضماد خاکستر چوب «زیتون» با «عسل» و آب میوه «زیتون» برای جوش های سر نافع می باشد.

جوش و زخم خنازیر

تهیه ضمادی از باقلای پخته مخلوط با شراب برای ناراحتی و ورم بیخ ران و خنازیر و جوش های گرم مفید است.

جوش ها و سوزش چشم

ضماد گل «خشخاش» برای سوزش چشم خوب است، به خصوص زخم گوشه های چشم.

جوش های پلک چشم

۱- عصاره برگ و ساقه «تمشک» که تازه چیده و کوبیده و با کمی صمغ مخلوط نمایید، مفید می باشد. ۲- سرمه کردن صمغ «وشا» مفید است. ۳- یکصد گرم از گل های خشک یا تازه «آقطنی» را در یک لیتر آب جوش ده دقیقه بجوشانید. صاف و خنک کنید. با آن بوسیله یک تکه پنبه تمیز پلک چشم ها را روزی چهار تا پنج بار بشوید.

جوش های توأم با ترشح

ضماد مخلوطی از «آلو» و «سرکه» درمان کننده جوش ها، به خصوص جوش بدن اطفال که توأم با ترشح است، می باشد.

جوش های جلدی

۱- مالیدن پخته «اسفناج» مخلوط با سفیداب نتیجه بخش می باشد. ۲- ضماد پخته میوه کامل «نارنج» که پوست، مغز و هسته را با

هم پخته باشید، بی نظیر می باشد. ۳- ابتدا بدن را با آب سرد بشویید و بعد مقداری «کره» به جوش های جلدی بمالید و لباس پشمی بر تن کرده، در محل گرم بمانید تا عرق کنید. ۴- ضماد «تخم کتان» با آب سرد نافع است. ۵- دانه های «نخود» مفید است. ۶- مالیدن برگ «مازریون» مفید است. ۷- برای درمان جوش های ریز و قرمز پوستی بایستی آن را با محلول آب دم کرده «جعفری» شستشو داد. ۸- «بنفشه»، ص ۱ ابونه»، ۳ «بابونه»، «بخور بابونه»، «چای کوهی» و «گزنه» مفید می باشند. ۹- ضماد برگ «سدر» و شستشو با آن سودمند می باشد. ۱۰- ضماد «بولاغ اوتی» توصیه شده است. ۱۱- ضماد برگ «گشنیز» توصیه و تجویز شده است. ۱۲- «هویج» دارای جوهری است که در کبد تبدیل به «ویتامین A» می شود و با کمک این ماده می توان مقاومت مخاط و پوست را در برابر امراض جلدی زیاد کرد و از بثورات جلدی جلوگیری نمود. ۱۳- اگر رب «انار» را با «عسل» مخلوط کنید برای معالجه بثورات جلدی مصرف آن از خارج مفید است. ۱۴- ضماد «انجیر» با بوره تجویز می شود. ۱۵- ضماد ریشه «زنجبیل» شامی درمان خوبی است. ۱۶- مالیدن برگ «مازریون» برای لکه های جلدی مفید است. مخصوصاً اگر با گوگرد همراه باشد. ۱۷- ضماد ساقه زیرزمینی «سریش» با «سرکه» جهت لکه های جلدی مفید است.

جوش های خارش دار

ضماد «تخم گشنیز» مخلوط با «عسل» و «روغن زیتون» نافع است.

جوش های داخل رحم

تهیه شیافی از «زعفران»، «موم» و «مغز استخوان» بسیار نافع است.

جوش های دهان

۱- خوردن و جویدن «طرخون» بسیار مفید است. ۲- جویدن مغز «پسته»، درمان جوش هایی است که معمولاً در دهان می زند. ۳- مضمضه و نگاهداشتن آب میوه ترش «انار» در دهان، برفک و جوش های دهان را پاک می کند. ۴- «گشنیز» دارای ویتامین های A و B بوده و سرشار از «ویتامین C» می باشد. مضمضه آب آن جوش های دهان را از بین می برد. ۵- جویدن برگ «تمشک»، جوش های دهان را از بین می برد. ۶- جویدن برگ «زیتون» جهت معالجه جوش دهان مفید است. ۷- جویدن «برگ دیوچار» جهت جوش های دهان نافع است. ۸- مضمضه آب جوشانده «فلوس»، جوش های دهان را از بین می برد. ۹- جویدن برگ «درخت آتش انگور» جهت جوش های دهان سودمند می باشد. ۱۰- مضمضه عصاره «قنطوریون باریک» با «گلاب» جوش های دهان را برطرف می کند. ۱۱- مضمضه عصاره مایع «خارخسک» با «عسل» جهت جوش های دهان مفید است. ۱۲- مضمضه با آب جوشانده برگ «برگ نو»، جوش های دهان را برطرف می کند. ۱۳- غرغره با آب یا رب «شاه توت» برای جوش های دهان مفید است.

جوش های سرخ خارش دار

۱- ضماد مخلوطی از آب یا روغن «برگ توت» و «سرکه» در حمام برای دفع این جوش ها بسیار مفید است. اصولاً ضماد برگ تازه آن خشکی پوست و آبسه های گرم، کورک و زخم را التیام می دهد و برگ تازه آن را پخته، ضماد ناراحتی های پوست کنید. ۲- ضماد ترکیب مرهمی از «تره» و «سماق» بسیار مفید است.

جوش های صورت

۱- «آب معدنی شاهان گرماب» مفید می باشد. ۲- روغن دانه های «شنبلله» به کار می رود. ۳- «بنفشه سهرنگ» مفید است. ۴- برای درمان جوش های قرمز یا لکه های صورت، کمی «نمک» با «آب لیموی تازه» مخلوط کرده، روی صورت بمالید. ۵- ضماد پوره «سیب زمینی» (روزانه ۲ بار) به روی قسمتی از پوست که مبتلا به جوش است، بسیار مفید است. (شرح در تجویز ۵ «ضرب خوردگی») ۶- چند روز صبح ها ناشتا، «آب غوره»، «آلو بخارا»، «آب لیمو»، «انار»، «سماق»، «تمر هندی»، «کاهو»، «هندوانه»، «عناب»، «قراقات»، «شلغم پخته»، «تمشک»، «آلبالو» و امثال این ها که ترش مزه یا ملس باشد بخورید. ۷- پنج مثقال «گل قاصد» را بجوشانید و بخورید. ۸- هر روز صبح نصف استکان «آب لیمو» را با مقداری «عسل» و یا شکر مازندران مخلوط نموده بخورید. ۹- محل زخمها را با «آب لیموی ترش» خوب ماساژ دهید. ۱۰- خانمها پس از اصلاح صورت یک تکه «زاج سفید» را در آب سرد فرو کنند و به صورت خود بمالند. ۱۱- «اسفناج» را بپزید با سفید آب قلع مخلوط کنید روی جوشها بمالید و ماساژ بدهید. ۱۲- «بنفشه»، «بخور بابونه»، «چای کوهی» و «گزنه» مفید می باشند.

جوش های صورت بچه ها

در صورت بعضی از بچه های شیرخوار گاه جوش هایی ظاهر می شود که رفته رفته تبدیل به زخم می گردد. به منظور درمان آن بایستی چهار تا پنج گرم بنفشه فرنگی را در ۲۵۰ گرم آب جوش به مدت یک شب بخیسانید و صبح روز بعد به مدت دو دقیقه بجوشانید. سپس آن را صاف کرده، به اندازه یک چهارم، شیر به آن مخلوط کنید. بعد شیرین کنید و هر روز صبح ناشتا به بچه های شیرخوار بدهید.

جوش های عصبی

۱- مبتلایان می توانند در حدود سیصد گرم جوشانده ی برگ «گردو» را در وان حمام بریزند و بدن خود را شستشو دهند. ۲- ضماد «مغز تازه گردو» و مالیدن آن جهت معالجه نافع است.

جوش های غرور

۱- از ورقه های نازک «گوجه فرنگی» به عنوان یک ماسک زیبایی استفاده کنید این ماسک از زیاد شدن جوش غرور جلوگیری می کند و پوست را نرم و لطیف و شفاف می نماید و چربی زیادی پوست را می گیرد. ۲- همه روزه کمی «عسل» به صورت خود بمالید و آن قدر با دست مالش دهید تا از بین برود. اگر چند روز مرتباً به این کار ادامه دهید، جوش از بین رفته و آثار آن نیز محو می گردد. ۳- «هویج» دارای جوهری هست که در کبد تبدیل به «ویتامین A» می شود و با کمک این ماده از جوش غرور جلوگیری می نماید. ۴- آب «برگ بید» را با فشار گرفته و به صورت خود بمالید تا مانع پیدایش جوش شود. ۵- برگ «بارهنک» را له کرده و به صورت بمالید. ۶- ریشه «بابا آدم» نافع است. ۷- مالیدن «ماست» از امراض جلدی مخصوصاً جوش غرور جلوگیری می نماید و باعث نرمی و لطافت پوست می شود. ۸- «شلغم» به علت داشتن گوگرد و آرسنیک و رویدیم بسیار سودمند است و البته خوردن آب آن بسیار مفیدتر و مصلح تر است. ۹- مقدار یک تا دو گرم از گل های تازه «همیشه بهار» را در یک فنجان آب جوش ده دقیقه بگذارید و نوش کنید.

جوش های قرمز

۱- ضمادی از «پیاز» ریز شده در «سرکه» مصرف کنید. ۲- ضماد «آب خیار» یا تفاله جوشانده قرنفل کوبیده برای جوش های قرمز

ریز مفید است.

جوش‌های مزمن

مقداری «بادام تلخ» کوبیده، مخلوط با «سرکه» بر روی جوش و زخم‌ها بمالید.

چاقی

۱- کسانی که استعداد چاقی دارند بهتر است یک وعده غذای خود را منحصر به «شلغم» کنند. ۲- «گیلاس» ضد چاقی است. گیلاس را قبل از غذا میل نمایید. ۳- برای کم کردن وزن همه روزه ناشتا آب سه عدد «لیمو» را با چهار قاشق قهوه خوری آب و یک قاشق کوچک شکر، مخلوط و میل کنید. این عمل را ۴ تا ۶ هفته ادامه دهید. ۴- «آب غوره» درمان چاقیست. ۵- از جوشانده گل‌های نر «فندق» (شرح در تجویز ۵۲ اسهال) استفاده کنید. در ضمن از افراط در خوراکی‌های خیلی چرب و نشاسته‌ای بپرهیزید. ۶- بایستی مقدار زیادی «سرکه» مصرف کرد. ۷- صبحانه خود را به «انگور» اختصاص دهید. ۸- «گرمک» چاق‌ها را لاغر و لاغر‌ها را چاق می‌کند. ۹- آب نوع قرمز یا بنفش «کلم» را گرفته، با کمی شکر مخلوط کرده به‌قوام آورید. بعد با دو برابر آن آب «پرتقال» یا «نارنج» مخلوط کرده، نوش جان نمایید. برگ‌های قرمز و بنفش خانواده کلم ضد چاقی هستند. ۱۰- «لیمو ترش» دارای املاح مختلف کلسیم، آهن، منیزیم، سدیم، فسفر و پتاسیم هست و چاقی را معالجه می‌کند. ۱۱- اشخاص چاق که می‌خواهند لاغر شوند، دوایی بهتر از «کشک» ندارند. زیرا اگر آن را قبل از غذا بخورند، اشتهای آن‌ها را کم کرده و با داشتن مواد سفیده‌ای، نیروبخش بوده و به علت نداشتن مواد قندی چاق نمی‌کند. ۱۲- «کدو» ضد چاقی می‌باشد. ۱۳- برای مبارزه با چاقی مصرف چربی خود را در حداقل نگه دارید. ۱۴- در وقت نهار یا شام، حجم زیادی سالاد و «سبزی» بخورید تا معده شما پر شود و احساس سیری بکنید. ۱۵- «نان جو» و «غلات» با «سبوس» استفاده کنید. ۱۶- به جای دسر‌ها و شیرینی‌های پر کالری، میوه‌های تازه بخورید. ۱۷- آهسته غذا بخورید. از غذاهای لذت ببرید. به بدن خود فرصت بدهید که احساس کند سیر شده است. ۱۸- از غذا خوردن دیروقت در شب بپرهیزید. زیرا کالری‌های مصرفی به جای آن که برای انرژی سوزانده شوند، ذخیره می‌شوند. ۱۹- ورزش اهمیت خاص دارد.

چربی پوست

۱- «آب لیموی تازه» را به صورت و بدن خود مالش دهید. علاوه بر کم شدن چربی، رنگ پوست شما شفاف و نرم خواهد شد. ۲- خاکرس و گل سرشور را الک کنید. با «گلاب» یا «بهار نارنج» مخلوط نمایید و به صورت و دست‌ها بمالید.

چربی خون (کلسترول)

۱- «جو» به علت داشتن انواع ویتامین‌های «B» زیاد از بالا رفتن چربی خون جلوگیری می‌کند. ۲- «هویج» با چربی خون که دشمن سرسخت جوانی است می‌جنگد. ۳- جوشانده دم کرده برگ «نعناع» ضد کلسترول بوده و خون غلیظ را طبیعی می‌نماید و روی این اصل به اشخاصی که خون غلیظ دارند و چربی خونشان زیاد است توصیه می‌شود به‌جای چای، از دم کرده نعنا خشک استفاده نمایند. ۴- «کدو» در زیادی چربی خون اثرات معجزه آسا دارد. ۵- آب نوع مسامی «کدو» را گرفته روی آن کمی «آب لیمو»

ریخته و روزی یک لیوان بزرگ میل نمایید. ۶- میوه «آرتیشو» سرشار از ویتامین های «A» و «B» می باشد و املاح معدنی مثل گوگرد، منگنز و فسفر زیاد دارد. چربی و اوره‌ی خون را پائین می آورد. ۷- «مرزه» مفید است. ۸- یک قاشق سوپ‌خوری پوست خشک «سیب» را ریزیز کنید و در یک فنجان بزرگ آبجوش بریزید و روی آتش بگذارید تا به مدت ۱۵ دقیقه بجوشد. بعد آن را صاف کنید و بنوشید و همه روزه دوبار بعد از غذا این جوشانده ساده را بنوشید. به طور قطع کلسترول اضافی خون شما کم خواهد شد. ۹- برای کاهش کلسترول، مصرف غذاهای گیاهی سرشار از الیاف (میوه‌ها، سبزی‌ها، حبوبات و بقولات) را افزایش می دهد. ۱۰- «الیاف جو» سطح کلسترول خون را به شدت کاهش می دهد. ۱۱- میوه‌های تازه‌ای چون «گلابی»، «سیب»، «گریپ فروت» و «پرتقال» سطح کلسترول را کاهش می دهد. ۱۲- مطالعات بسیاری رابطه مستقیمی را بین فعالیت جسمانی (ورزش) و سطح کلسترول نشان داده‌اند. ۱۳- «سیر» و «پیاز» هر دو روی پائین آوردن کلسترول خون تاثیر دارد. ۱۴- «کنگر فرنگی» در کاهش کلسترول خون تا حدود زیادی مؤثر است. ۱۵- «سیب»، «انار»، «موسیر»، «گزنه»، «گلابی» و «بومادران» مفید می باشند.

چربی سر

شستشو با جوشانده «برگ چغندر»، شوره و چربی سر را از بین می برد.

چرک چشم

سرمه‌ی گل «خشخاش شاخی» با «روغن زیتون» مفید است.

چرک گوش

۱- چکاندن آب «پیاز» در گوش نافع است. ۲- به مقدار ۵۰ الی ۱۰۰ گرم آب «پیاز» کوبیده شده بخورید (بسته به ضعف و شدت عارضه). ۳- چون برگ بوته «افستین» را در آب یا الکل و یا روغن بجوشانید و با آن گوش را بخور دهید، درد آن را ساکت می کند، ورم بناگوش را التیام می دهد، چرک و عفونت گوش را از بین می برد. ۴- چکاندن «سرکه» در گوش، عفونت و چرک آن را از بین می برد.

چسبندگی روده

تنقیه جوشانده «تخم کتان» نافع است.

چین و چروک صورت

۱- به خانم‌ها توصیه کنید برای پاک کردن آرایش صورت خود همیشه از آب «پرتقال» استفاده نمایند تا هیچگاه مبتلا به چین و چروک نشده، نرمی و لطافت خود را برای همیشه حفظ نمایند. ۲- پرده‌ای از «موم» که زنبور «عسل» روی «عسل» می کشد، بهترین نشانه اصلیت «عسل» است. اگر این پرده را به عنوان ماسک زیبایی به روی صورت خود بکشید و پس از چندی آن را با آب، پاک کنید و با آب نیمه گرم بشوید، چین و چروک و گوشت‌های اضافی و پست و بلندی های کوچک را از بین می برد و به لطافت پوست شما کمک می کند. ۳- «گرمک» از چین و چروک صورت جلوگیری می نماید. ۴- ضماد «ترب» با «عسل» برای از بین بردن چین و چروک صورت سودمند می باشد. ۵- «لوسیون شقایق» برطرف کننده چین و چروک‌های صورت می باشد. ۶- مالیدن «روغن بادام»، چین و چروک صورت را برطرف می کند. ۷- یک «پیاز» درشت را چهار قسمت کنید و در سه فنجان آب بجوشانید. به

حدی که پیاز کاملاً بپزد و آب آن به یک فنجان تقلیل یابد. صبح ناشتا آن را بنوشید. ۸- «انگور» را در «روغن زیتون» بجوشانید. صاف کنید. ماسک زیبایی خوبی برای برطرف کردن چین و چروک است.

ح

حبس البول

۱- دم کرده ۲۵ گرم «برگ انگور» برای حبس البول توصیه شده است. ۲- «اسفناج» و «موسیر» برای حبس البول نافع می‌باشند. ۳- به گرفتگی ادرار و حیض نیز مراجعه کنید.

حرارت ادرار

«کتیرا» از حرارت ادرار می‌کاهد.

حرارت باد سرخ

اثر «خرفه» در تسکین آن قطعی است.

حرارت جگر

برگ یا تخم و شیر «خشخاش» سیاه مفید است.

حرارت خون

۱- «چغندر» حرارت خون را فرو می‌نشانند. ۲- برگ و ساقه «خرفه» حرارت خون را تسکین می‌دهد. ۳- «خیار» حرارت خون را تسکین می‌دهد. ۴- ضماد آب «برگ کاسنی» برای تسکین حرارت خون مؤثر است. ۵- «خیار» حرارت خون را تسکین می‌دهد.

حرارت صفراوی

«برگ کاسنی» حرارت صفراوی را از بین می‌برد.

حرارت کبد

۱- «ماء‌الشعیر» سرد و تر است. حرارت کبد و عطش مفرط را فرو می‌نشانند. ۲- اگر ضماد برگ و ساقه «خرفه» را بر کبد گذارید برای تسکین حرارت آن مفید می‌باشد.

حرارت معده

۱- رب نوع ترش «به» مسکن تشنگی و حرارت معده است. ۲- لعاب «به دانه» حرارت معده را تسکین می‌دهد. ۳- «زردآلو» مفید است. ۴- «انار ترش» حرارت معده و غلیان خون را تسکین می‌دهد. ۵- اگر ضماد برگ و ساقه «خرفه» را بر معده گذارید برای تسکین حرارت معده مفید می‌باشد.

حرکات دودی روده‌ها

آب‌های «لیمونادی» کلسیم‌دار این حرکات را کم می‌کنند.

حرکت در خواب

برگ و میوه «علف هزار چشم» را توصیه می‌نمایند.

حصبه

۱- هوردین (ماده‌ای در جوانه‌ی «جو») بسیار سودمند می‌باشد. ۲- «کاسنی صحرائی» تجویز شده است. ۳- «کرفس» مفید می‌باشد. ۴- اسانس «پرتقال» قادر است میکرب‌های حصبه را نابود سازد. ۵- در انواع حصبه از خوردن «ترنجبین» خودداری کرده و به جای آن «شیر خشت» یا بید خشت میل نمایید. ۶- «هندوانه» بهترین درمان حصبه است. ولی چون سلولز زیاد داشته و دیر هضم و نفاخ است، این بیماران نمی‌توانند از گوشت آن استفاده کنند. لذا توصیه شده است که آب آن را گرفته صاف کرده و با کمی شیرخشت مخلوط نموده و نوش جان نمایند. ۷- از مغز دانه‌های میوه‌ی «سدر»، شیر بکشید. برای حصبه مفید است. ۸- خوردن گل و «گلاب» «نیلوفر آبی» جهت حصبه بعد از بروز دانه‌ها مفید است. ولی خوردن آن قبل از بروز دانه‌ها جایز نیست چون مایع بیرون آمدن آن‌ها است. ۹- ۸۰۰ گرم «عنب جرجانی» و درشت را در ۴ لیتر آب بپزید و سپس با دست مالش دهید. صاف کنید و سپس با آب ۳ کیلو قند مخلوط کرده، شربت درست کنید. ۱۰- عصاره «توت فرنگی» در چند دقیقه میکروب حصبه را از بین می‌برد. ۱۱- عصاره «لیمو ترش» در چند دقیقه میکروب حصبه را از بین می‌برد. ۱۲- مخلوطی از «خاکشیر» و «شاهتره» مفید است. ۱۳- «سیب» رسیده آبدار مفید است.

حکّه

۱- ضماد برگ و ساقه «خُرفه» با «آرد جو» برای حکّه نافع است. ۲- آب مخلوط «انار شیرین و ترش» که با شکر مخلوط شده و خورده شود بسیار مفید است. ۳- ضمادی که از پخته له شده تمامی میوه «نارنج»، اعم از پوست، گوشت، مغز و تخم آن تهیه شود، بسیار مؤثر است. ۴- اگر «آب انار شیرین» بعد از طعام خورده شود برای حکّه نافع است.

حمله قلبی

۱- «سیر» در تأخیر ابتلا به حمله‌های قلبی اثر مسلم دارد. ۲- حتی اگر نصف پروتئین مورد نیاز در خوراکی‌های روزانه از فرآورده‌های «سویا» باشد، خطر حمله قلبی بسیار کاهش خواهد یافت. ۳- مصرف «روغن زیتون» به عنوان داروی بسیار مؤثری برای پیشگیری حمله‌های قلبی و حتی پس از وقوع اولیه حمله، برای جلوگیری از حملات بعدی قلبی توصیه می‌شود.

حمله مغزی

«سیر» در تأخیر ابتلا به حمله‌های ناگهانی مغزی اثر مسلم دارد.

خارش

۱- میوه «توت فرنگی» درمان می کند. ۲- «سرکه» معالجه می کند. ۳- شستشو با آب جوشانده‌ی «شلغم» مفید است. ۴- آب برگ «شاهتره» با «عسل» و «تمر هندی» تجویز شده است. ۵- صمغ درخت «بنه» (سقز) سودمند است. ۶- خوردن خاک اره چوب «عنب» مفید است. ۷- ضماد «بادام تلخ» با «سرکه» مفید است. ۸- ضمادی که با پختن پوست و هسته «انار» تهیه نماید خارش را از بین می برد. ۹- «تمر هندی» برای خارش مفید است. ۱۰- ضماد «راتیانج» (زنگباری) مفید است. ۱۱- چون ۵/۷ گرم «خارخسک» را کوبیده و شیر گرفته و با قند، شکر سرخ یا «عسل» مخلوط کنید، با ایتیمون جهت معالجه مؤثر است. ۱۲- ضماد برگ تازه و ریشه له شده «سپستان» و جوشانده آن‌ها مفید می باشد. ۱۳- ضماد «خار مرار» را تجویز کرده اند. ۱۴- ضماد شکوفه و برگ «پنبه» همراه با پنبه سوخته، خارش بدن را برطرف می کند. ۱۵- «انار شیرین» بسیار سودمند است. ۱۶- هرگاه آب انار (انار میخوش) را با پیه و شکر خام به هم بمالید و معجون تهیه کنید، ۵ سیر تا ۱۰ سیر آن بسیار مفید است. ۱۷- خوردن «کنجد» همراه با لعاب «اسپرز» مفید است. ۱۸- ضماد «گشنیز» مخلوط با نان خشک بسیار مفید است. ۱۹- مالیدن دم کرده «پونه» برای رفع خارش و دفع گازهای رحم و رفع سستی رحم مفید است.

خارش پلک

۱- سرمه «عسل» به تنهایی یا مخلوط با آب پیاز مفید است. ۲- چکاندن آب «پیاز» در چشم نافع است. ۳- سرمه عصاره خشک «حوض» توصیه شده است.

خارش پوستی

۱- آب «کنگر» را گرفته، با یک سوم آن، «موم» و روغن مخلوط کرده، روی آن بگذارید. ۲- ضماد خشک «شاهتره» مخلوط با «حنا» که در حمام استعمال شود، مفید است. ۳- ضماد اقسام «نخود» نافع است. ۴- ضماد گوشت و مغز «خیار» نافع است. ۵- اغلب دیده شده که پیران دچار این عارضه می شوند به طوری که در اثر خاراندن، آن را بیشتر تحریک می کنند. نوشیدن جوشانده «بنفشه فرنگی» درمان آن است. ۶- ضماد «آب خیار» یا تفاله جوشانده «قرنفل» بشرط این که آن را کوبیده باشید، مفید است. این ضماد ضمن برطرف کردن خارش، پوست را نرم می کند. ۷- ضماد ترکیبی از کمی «تریاک» مخلوط با «موم» روغن بسیار مفید است. ۸- «هلو» برای رفع خارش پوستی مفید است.

خارش رحم

۱- شستشو با آب جوشانده‌ی «پونه‌ها» خارش رحم را برطرف می کند و سختی آن را از بین می برد. ۲- ریختن قطره «آب پیاز» در چشم برای خارش چشم نافع است.

خارش سر

۱- چهل گرم «سدر» و «شاهتره» و ده گرم «جوش شیرین» را با مقداری ماست مخلوط کنید، به سرتان بمالید و پس از چند ساعت بشوید. ۲- «گل بابونه شیرازی»، «گل ختمی» و «سدر» را با «آب غوره» مخلوط کنید، مثل حنا به سرتان بمالید و پس از چند ساعت بشوید. ۳- هرگاه خارش سر و احياناً دردسر به علت ضعف عمومی باشد، مقداری «گندم» را برشته کنید. داغ داغ داخل کیسه‌ای

بریزید. روی ملاح سرتان بگذارید، و پس از سرد شدن دوباره این کار را تکرار کنید. ۴- شستن سر با آب دم کرده «شنبليله» برای از بین رفتن خارش سر ناشی از بیوست و زخمهای سرد مفید است.

خارش مقعد

۱- «انار» را با پوست و دانه به طور سالم بپزید و سپس کوبیده روی محل های خارش در صورتیکه از گرم طبع باشد) بگذارید. ۲- ضماد مجموعی از پخته پوست و برگ درخت «پسته» مفید است. ۳- ضماد «گشنیز»، مخلوط با نان خشک بسیار مفید است. ۴- ضماد «پیاز پخته» با زرده تخم مرغ و یا با روغن تازه یا پیه برای رفع خارش مقعد مفید است.

خارش مهبل

۱- ۵۰ گرم لفافه خارجی میوه «گردو» را در یک لیتر آب بجوشانید. شستشو با این آب مفید است. ۲- «مغز گردو» به علت داشتن املاح مس، بهترین دارو جهت خارش مهبل است.

خال گوشتی

«شیرابه انجیر»، شیر را منعقد می کند و آن را تبدیل به نوعی پنیر می نماید. مالیدن آن خال گوشتی و آثار جلدی را از بین می برد.

خال های ریز صورت

«پوست شلتوک برنج»، «ناخنک»، «زنبق سفید»، «پونه»، «سوسنبر»، «ترب سیاه» و «جعفری» مفید می باشند.

خارش پوست

از خیسانده «مریم گلی» در استعمال خارجی برای خارش پوست استفاده می شود.

خستگی

۱- دم کرده «آویشن» شیرازی برای رفع خستگی تجویز شده است. ۲- آرد «ثعلب» برای رفع خستگی منافع زیاد دارد. ۳- دم کرده گل های تازه «حلبوب» خستگی عمومی بدن را کاهش می دهد. ۴- یک «پیاز» درشت را چهار قسمت کنید و در سه فنجان آب بجوشانید. تا بپزد و آب آن به یک فنجان تقلیل یابد. صبح ناشتا آن را بنوشید. ۵- نوشیدن دم کرده «گل زیتون» مفید است. ۶- مقدار پانزده تا بیست گرم از گل های «مریم گلی» را در یک لیتر آب جوش ده دقیقه بریزید تا دم بکشد. بعد صاف کنید. با «عسل» شیرین سازید. روزی سه بار، یک فنجان بعد از غذا مصرف کنید.

خشکی اعصاب

۱۰ گرم «زعفران» را در ۱۵۰ گرم «روغن زیتون» با «کنجد» به مدت ۵ روز بخیسانید و مرتب آن را به هم بزنید. بعد صاف کنید. سپس آن را ضماد کنید.

خشکی پوست

۱- «پنیر تازه» که آب آن را هنوز نگرفته‌اند (دلمه) معالج است. ۲- آب «گرمک» را با شیر بجوشید. به مقدار مساوی مخلوط کرده، روی آن بمالید. ۳- ضماد «خیار» و آب آن، پوست را لطیف می‌کند. ۴- «لوسیون شقایق»، برطرف کننده است. ۵- خوردن «کنجد» همراه با لعاب اسپرزه مفید است. ۶- برگ «توت» و «تمشک» را بکوبید. به صورت و یا دست خودتان ضماد کنید. ۷- «سیاه دانه» را بکوبید. با صابون مخلوط کنید و به صورت و دست خود بمالید. ۸- «گل زیرفون» (تیول) را بجوشانید. آب آن را در وان حمام بریزید. چند دقیقه داخل آب وان بدن خودتان را ماساژ دهید. ۹- «نمک» را داخل وان حمام بریزید و خوب حل کنید. در آب آن استحمام نمایید. ۱۰- به وسیله «هویج»، «پوست خیار» یا «آب خیار»، «پرتقال»، «نارنج»، «زرده تخم مرغ»، «کدو حلوائی» ماسک درست کنید (هر کدام را جداگانه)، هفته‌ای یک بار روی صورت خود بگذارید و پس از چند ساعت بردارید. ۱۱- به وسیله «سفیده تخم مرغ» با «فلفل بدون دانه» (فلفل دلمه‌ای)، یا مخلوطی از «لعاب اسفرزه» و «قدومه» با «سیب زمینی» رنده کرده خام تهیه نمایید. هفته‌ای یک بار روی صورت ضماد کنید. ۱۲- ورزش و تحرک زیاد که باعث ترشح عرق و چربی از راه منافذهای پوستی می‌گردد، مفید است. ضمناً اگر چاق هستید از وزن بدن خود بکاهید. ۱۳- مالیدن «انگور» به صورت و پوست، رنگ آن را روشن می‌کند و به لطافت و نرمی آن می‌افزاید. ۱۴- مالیدن سوزانده‌ی پوست میوه‌ی «انگور» جهت نرمی پوست مفید است. ۱۵- اگر مقداری از میوه‌ی «انگور» را در «روغن زیتون» جوشانده و صاف کنید و بر روی پوست صورت و بدن بمالید، معنی نرمی و لطافت را خواهید دانست.

خشکی دماغ

میوه «توت» چه خشک و چه تازه، چه سفید و چه سیاه برطرف می‌کند.

خشکی زبان

۱- ساقه هوایی «مرغ» را با مقداری ریشه «شیرین بیان» دم کنید، درمان خوبی است. ۲- «به دانه» سرد و تراست و برای خشکی زبان و دهان نافع است.

خشکی سینه

۱- «حریره نشاسته» را صبح ناشتا میل کنید، مفید است. ۲- «کدو حلوائی»، سینه را نرم می‌کند. ۳- میوه «به» قابض و نرم کننده سینه و مقوی قلب است. ۴- پوست و آب «پرتقال» نرم کننده سینه است. ۵- در چین از میوه «خرمالو» برای تقویت معده و به عنوان قابض و نرم کننده سینه استفاده می‌شود. ۶- دم کرده «انجیر» با «شنبلله» برای سینه درد و خشونت سینه بسیار نافع است. ۷- میوه «گواوا» نرم کننده سینه و کمی ملین است. ۸- در چین از دانه «خردل» سفید به عنوان بادشکن و نرم کننده سینه استفاده می‌شود. ۹- دم کرده‌ای که از برگ‌های «چای» و جوانه‌های آن تهیه می‌شود، نرم کننده سینه است. ۱۰- ریشه «آنژلیک» و میوه آن نرم کننده سینه است. ۱۱- «نیشکر» خشونت سینه و ریه را رفع می‌کند.

خشکی گلو

۱- «عسل» برای معالجه تجویز شده است. ۲- در کره از مغز هسته «زردآلو» به عنوان داروی معالجه خشکی حلق و گلو استفاده می‌شود.

خشکی مزاج

میوه‌های خشک و رسیده «لادن» که به صورت پودر درآمده باشد، ملین خوبیست و عصاره آن تحریک کننده بزاق است.

خفقان

۱- «آلبالوی تلخ» خفقان را برطرف می‌سازد. ۲- «نشاسته» ضد خفقان می‌باشد. ۳- «سیب» خفقان و تنگی نفس را معالجه می‌کند. ۴- چون «نعناع» را با «پرسیاوشان» بجوشانید و آن را بنوشید، نافع است. ۵- «مغز پسته» ضد خفقان است. ۶- میوه درخت «بنه» خفقان را تسکین می‌دهد. ۷- نوشیدن خیسانده «زیره» در «سرکه» نافع است. ۸- «گشنیز» برای رفع خفقان سودی فراوان دارد. ۹- «میخک» مفید می‌باشد. ۱۰- میوه «بلوط» مفید می‌باشد. ۱۱- «عرق گل گاو زبان» مفید می‌باشد. ۱۲- نوشیدن «عرق گل خار مغیلان» نافع است. ۱۳- «دارچین» ضد خفقان می‌باشد. ۱۴- شکوفه گیاه «پنبه» نشاط آور است و شربتی که با آن بسازند برای رفع خفقان، سود فراوان دارد. ۱۵- خوردن «کهربا» با «گلاب» نافع است. ۱۶- به تجویز ۱۷ «ضعف قلب» عمل کنید. ۱۷- «سندروس» را تجویز کنید. ۱۸- اگر «آب انار شیرین» بعد از طعام خورده شود برای خفقان نافع است. ۱۹- «انبه» خفقان را رفع می‌کند. ۲۰- «گلابی» رافع خفقان است. ۲۱- خوردن دم کرده «تخم رازیانه» با گل گاو زبان برای خفقان مؤثر است. ۲۲- «چای» برای خفقان مفید است.

خلط سینه

۱- «مشکطرامشیر» قوی‌ترین اقسام «نعناع» هست و زیاده‌روی در خوردن آن خطرناک است. خوردن آن به مقدار کم سینه را از خلط پاک می‌کند. ۲- «آلبالوی تلخ» مقوی حواس پنجگانه بوده و سینه را از خلط پاک می‌کند. ۳- «راتیانج» را بمکید. ۴- «پونه» برای پاک کردن خلط سینه نافع است.

خماری (مستی)

۱- «رب انار» مفید است. ۲- بوییدن «مرزنگوش» مستی را کم می‌کند و رفع خماری می‌نماید. ۳- عصاره‌ی میوه «به» مانع خماری است. ۴- «سکنجین» که برطرف کننده خمار مستی است به این شرح است: از «سرکه» کهنه و «گلاب» هر یک ۸۰۰ گرم، برگ گل ۳۵۰ گرم، گلنار ۱۴۰ گرم، این مخلوط را سه شبانه‌روز در «سرکه» و «گلاب» بخیسانید. سپس مخلوط با کمی قند سفید بجوشانید و بقوام آورید.

خمیدگی پیران

اگر مرتباً تا مدتی مهره‌های پشت را با «روغن بادام» چرب کنید برای خمیدگی پیران مفید است.

خنازیر*

۱- ضماد «برگ گردو» نافع است. ۲- ضماد «گشنیز» مخلوط با آرد جو درمان کننده است. ضماد مخلوط گشنیز با «آرد باقلا» بسیار مؤثر است. ۳- مالیدن ضماد عصاره «نعناع» مخلوط با «روغن گل سرخ» تا سه مرحله بسیار مؤثر است. ۴- پاشیدن «نروک» روی خنازیر مفید است. ۵- مبتلایان به خنازیر می‌توانند در حدود سیصد گرم جوشانده‌ی برگ «گردو» را در وان حمام بریزند و

بدن خود را شستشو دهند. ۶- ضماد مغز «فندق هندی» با «سرکه» جهت خنازیر سودبخش است. ۷- «شیرابه‌ی مامیران» ضد خنازیر است. ۸- ضماد پخته «گندم» با آب «گشنیز» جهت تحلیل خنازیر مجرب است. ۹- ضماد برگ «آفتابگردان» جهت خنازیر مفید است. ۱۰- ضماد ریشه «زنجبیل شامی» در خنازیر درمان خوبی است. ۱۱- ضماد «گلپر» با «موم» و روغن جهت خنازیر نافع است. ۱۲- خوردن دم کرده پنچ در هزار «رازک» جهت معالجه خنازیر توصیه شده است. ۱۳- ضماد پوست ریشه «کور» جهت درمان خنازیر سودمند می‌باشد. ۱۴- دم کرده «عدس» با «سرکه» برای خنازیر مفید است. ۱۵- «موسیر»، «والک»، «بومادران»، «پیچک»، «علف سرفه»، «گردو»، «بلوط» و «گزنه» مفید می‌باشند.

خُنَاق

به «دیفتری» مراجعه کنید.

خواب‌های پریشان

شصت گرم از ریشه «سنبل الطیب» را در یک لیتر آب نیم گرم دوازده ساعت بگذارید. سپس آن را صاف کنید. با «عسل» شیرین سازید. هر شب قبل از خواب یک فنجان از آن بنوشید.

خوره

به «جذام» مراجعه کنید.

خون در ادرار

۱- دم کرده بیست و پنج تا سی گرم در هزار گیاه «مینا» را تجویز کرده‌اند. ۲- ساقه زیرزمینی «اسپیره» برای جلوگیری تجویز می‌شود. ۳- برگ های «هزاربندک» برای معالجه تجویز می‌شوند. ۴- برگ «غافت» برای جلوگیری تجویز شده است. ۵- خوردن «آب لیمو» مفید است. ۶- جوشانده ریشه و شاخه‌های «ارزن» را برای رفع خون در ادرار زنها تجویز می‌کنند.

خون دماغ

۱- کمی «پیاز» را رنده کنید و چند قطره «سرکه» بر روی آن بچکانید و چند قطره از آب این محلول را در بینی بچکانید. ۲- آب «ریحان» را با «سرکه» و «کاور» مخلوط کنید و چند قطره در بینی بچکانید. ۳- چکاندن چند قطره «زیره» کوبیده و «سرکه» در بینی مفید است. ۴- نوشیدن جوشانده «گزنه» مفید است. ۵- به بینی کشیدن پودر و گردی که در موقع برنج کوبی به دست می‌آید مؤثر است. ۶- چند قطره مخلوطی از «آب سبزی» و «کندر» را در بینی بچکانید، خونریزی قطع می‌شود. ۷- مالیدن «برگ تره» با «سرکه» به پیشانی و جلو سر، خون دماغ را بند می‌آورد. ۸- «ریحان» دارای «ویتامین K» بوده و برای خون دماغ سودبخش می‌باشد. ۹- برای جلوگیری از خون دماغ، پنبه را با آب «لیمو ترش» یا «نارنج» آغشته کرده و در سوراخ‌های دماغ بگذارید تا خون بند آید. ۱۰- گذاشتن برگ کوبیده «گزنه» در سوراخ بینی، خون دماغ را بند می‌آورد. ۱۱- شکوفه درخت «زردآلو» ضد خونریزی است. برای این کار جوشانده‌ای تهیه کنید. مقداری از آن را بخورید یا پنبه را در این آب آغشته، در بینی مبتلایان به خون دماغ بگذارید. ۱۲- طعم «برگ انگور» کمی گس و ترش است. در طب به عنوان مقوی معده و خون دماغ مصرف می‌شود. ۱۳- نوشیدن جوشانده برگ و پوست «صنوبر کوچک» برای خون دماغ تجویز شده است. ۱۴- پوست سخت بیرون «تخم مرغ» را اگر کوبیده در سوراخ

بینی بریزید، خون دماغ را بند می آورد. ۱۵- اسانس، «مینای باغی» خون ریزی را بند می آورد و برای خون دماغ مفید است. ۱۶- شیر عصاره و گیاه «دم اسب»، خون دماغ را بند می آورد. ۱۷- بالا کشیدن گرد «برنج» در بینی، خون دماغ را بند می آورد. ۱۸- «کهربا» مفرح و مقوی قلب بوده و از خون دماغ جلوگیری می کند. ۱۹- جوشانده «اگیر ترکی» برای رفع خون دماغ مفید است. ۲۰- جوشانده ۹۰ تا ۱۰۰ گرم سرشاخه های گلدار تازه «فرنل» در نیم لیتر آب جهت خون دماغ توصیه شده است. ۲۱- چنانچه چوب درخت «آبنوس» را با آب «بارهنگ» سوده ببویید و قدری از آن را بر پیشانی بمالید، خون دماغ را بند می آورد. ۲۲- «گل تلفونی»، «بومادران»، «بلوط» و «گزنه» مفید می باشند.

خون رقیق

خوردن کمی از «کتیرا» همراه با ادویه، خون رقیق را اصلاح می کند.

خونریزی

۱- عصاره «به» برای بند آوردن خونریزی نافع است. ۲- «زرشک» بی دانه از خونریزی مزمن جلوگیری می کند. ۳- مغز هسته «هلو» و «زردآلو» خونریزی را بند می آورد. ۴- گرد «زعفران» برای رفع خونریزی مفید است. ۵- «سماق» خونریزی را بند می آورد. ۶- «نیشکر» برای قطع خونریزی مؤثر است.

خونریزی از محل زخم زالو

هرگاه «باقلائی تازه» را به دو نیم تقسیم کرده و نیمی از آن را روی زخم زالو و امثال آن گذارید، خون ریزی قطع خواهد شد.

خونریزی بینی

۱- خیسانده «زیره سبز» در «سرکه» و استشمام آن و یا ریختن آن در بینی برای جلوگیری از خونریزی بینی مفید است. ۲- «نعنا» برای خونریزی بینی مفید است.

خونریزی چشم

از قطره های «زیره سبز» به تنهایی یا با «روغن زیتون» برای خونریزی چشم استفاده می شود.

خونریزی داخلی

۱- «سرکه» جلوگیری می نماید. ۲- جوشانده بیست تا سی گرم «برگ داروش» در یک لیتر آب به مقدار یک فنجان قبل از غذا تجویز می شود. مصرف زیادتر خطرناک می شود. ۳- دم کرده ۵ تا ۱۵ گرم گیاه «زنجبیل سگ» در یک لیتر آب را می توان برای بند آوردن خونریزی های داخلی به کار برد.

خونریزی رحم

۱- نوشیدن آب سرد مخلوط با «سماق» ساییده قاطع خونریزی است. به خصوص گرد نرمی که بر روی سماق می نشیند قاطع

خونریزی رحم است. ۲- شیاف «زیتون» برای قطع سیلان ترشحات رحم و خونریزی آن مفید است. ۳- «بلخ» (میوه سبز نرسیده خرما) خونریزی رحم را قطع می کند. ۴- ریشه «شنگ» برای جلوگیری از اسهال و خونریزی، از برگ آن قویتر است و خوردن خیسانده آن در شراب برای جلوگیری از خونریزی رحم تجویز می شود. ۵- مهمترین فایده «زنجبیل سگ» آن است که خون را بند می آورد و دانشمندان با مصرف ۳۰ تا ۴۰ قطره از عصاره آن سه مرتبه در روز خون رحم را بند آورده اند. ۶- جوشانده «اگیر ترکی» برای رفع خونریزی رحمی مفید است. ۷- پوست ریشه گیاه «پنبه» قاعده آور است و خون رحم را بند می آورد. ۸- مغز هسته «هلو» خونریزی رحمی را بند می آورد. ۹- مغز هسته «زردآلو» خونریزی رحمی را بند می آورد. ۱۰- «پار شیر»، «بومادران»، «گزنه»، «شاه اسپرم»، «کیسه کشیک»، «بابونه»، «بنفشه عطری» و «گل همیشه بهار» مفید می باشند.

خونریزی روده

۱- «بادنجان» برای معالجه خونریزی روده و سایر انواع خونریزیها مفید است. ۲- «زنجبیل» برای خونریزی روده مفید است.

خونریزی ریوی

۱- «کاسنی صحرايي» درمان خوبی برای خونریزی ریوی است. ۲- خوردن «طلع» (مغز شکوفه‌ی درخت خرما که پس از شکفتن کفوی از آن خارج می شود) به قدر سه گرم ونیم نافع است. ۳- تخمه «کدو» نافع است.

خونریزی سینه

۱- «علف هفت بند» دارای تانن زیاد بوده و سرشار از سیلیس می باشد. به همین جهت در جلوگیری از خونریزی سینه و معده تجویز می شود. ۲- پخته «گندم» با شکر و «بادام» به صورت حریره، چنانکه کم کم خورده شود، درمان خونریزی سینه است. ۳- میوه «بلوط»، کمی دیر هضم است، ولی چون هضم شود غذایت بسیار داشته و از خونریزی سینه و معده جلوگیری می نماید. ۴- خوردن برگ های «شنگ» از خونریزی سینه جلوگیری می کند. ۵- خوردن پوست خشک «کدو» جهت خونریزی معده و سینه مفید می باشد. ۶- برگ های «بارهنگ» را با «عدس» بپزید و برای معالجه میل نمایید. ۷- بیخ و میوه «کنگر بزرگ» جهت جلوگیری از خونریزی سینه به کار می رود. ۸- خوردن نیم مثقال «کهربا» با ادویه مناسب دیگر، مانع خونریزی سینه است. ۹- جوشانده گیاه و گل «نوارس» (نوعی گون) را نوشیدن، از خونریزی سینه و خونریزی معده جلوگیری می نماید. ۱۰- برگ های «هزاربندک» قابض بوده و از خونریزی سینه و معده جلوگیری می نماید. ۱۱- خوردن «کتیرا» با شیر تازه جوشیده، خونریزی سینه و معده را بند می آورد. ۱۲- «سندروس» از خونریزی سینه و معده جلوگیری می کند. ۱۳- خوردن «گل سرخ» برای درمان نافع است. ۱۴- «هندبازی» برای قطع خونروی از سینه مفید است. ۱۵- میوه «دیوخار»، «بای شیر»، «بومادران» و «بارهنگ» مفید می باشند.

خونریزی قاعده‌گی

۱- مالیدن ضماد ریشه‌ی «جنطیانا» با «حنا» در کف دست قاطع خون قاعدگی است. ۲- هرگاه ساییده مخلوطی از پوست خشک «انار» و «مازو» را در لگن یا طشتی بریزید و بیمار داخل آن حمام ته نشین کند، خونریزی کم کم قطع خواهد شد. ۳- برای درمان شدت خونریزی قاعده گی از مخلوط «شکر» و «انگور» پخته بدون هسته، شیاف نرمی تهیه کنید.

خونریزی لته

۱- روزی پنج الی شش بار با جوشانده «مریم گلی» دهان را بشویید و مضمضه کنید. (شرح در درد گلو) ۲- اگر لثه‌های شما یا پای دندان شما خون‌ریزی دارد، هر روز دوبار با جوشانده «شیرین بیان» دهان را بشویید و مضمضه کنید. برای تهیه جوشانده آن دو بیست گرم از ریشه آن را در یک لیتر آب به مدت بیست دقیقه بجوشانید. ده دقیقه کنار بگذارید. بعد صاف کنید. آماده استفاده است.

۳- «گوجه فرنگی» بخورید. «ویتامین C» آن شما را معالجه می‌کند. ۴- «مازو»، «سیب»، «بلوط»، «شیرین بیان» و «آب لیمو» مفید می‌باشند. ۵- ۴۰ تا ۵۰ گرم «به» را در یک لیتر آب و شراب بخیسانید. پس از ۸ روز می‌توانید دهان را با آن شستشو دهید. ۶- خوردن و جویدن و در دهان نگهداشتن «طرخون» درمان آن است. ۷- پوست «انار» را بجوشانید. این جوشانده را مضمضه کنید. برای استحکام لثه‌ها مفید است. ۸- شستن دندان و لثه‌ها با «سماق» مفید است. ۹- جوشانده گل «انار» تجویز شده است. ۱۰- «بلخ» (میوه سبز نرسیده خرما) دارای ویتامین‌های C و E و مقدار زیادی تانن هست. از خون‌ریزی لثه و معده جلوگیری می‌کند. ۱۱- جویدن «خرفه» خون‌ریزی لثه را از بین می‌برد. ۱۲- مالیدن «گشنیز» به دندان برای تقویت لثه‌ها و قطع خون‌ریزی آن مفید است.

خون‌ریزی معده

۱- تنقیه «گل ختمی» معده را ضد عفونی می‌کند و زخم‌های آن را التیام می‌بخشد. ۲- اگر تکه‌ای از ریشه «ریواس» را در دهن گذاشته و بمکید و آب آن را فرو برید جهت جلوگیری از خون‌ریزی معده مفید است. ۳- «علف هفت بند» سرشار از سیلیس و تانن می‌باشد. به همین جهت در جلوگیری از خون‌ریزی معده تجویز می‌شود. ۴- «اخلال و بسر» (مرحله سوم و چهارم خرما) مفید است. ۵- «انگور» از خون‌ریزی معده جلوگیری می‌کند. ۶- از خاک اره چوب «سدر» جهت جلوگیری از خون‌ریزی می‌توان استفاده کرد و خوردن آن نیز از خون‌ریزی معده جلوگیری می‌کند. ۷- آب میوه «به» برای معالجه خون‌ریزی «معدی» تجویز شده است. ۸- نوع کوهی «زالزالک» از بستانی کوچکتر و قابض تر از سنجد بوده و از خون‌ریزی معده جلوگیری می‌کند. ۹- میوه «بلوط» کمی دیر هضم است ولی چون هضم شود غذاییت بسیار داشته و از خون‌ریزی سینه و معده جلوگیری می‌نماید. ۱۰- جوشانده و پخته «لونی» برای جلوگیری از خون‌ریزی معده نافع است. ۱۱- خوردن میوه و پوست «نارون» از خون‌ریزی معده و سینه جلوگیری می‌کند. ۱۲- خوردن برگ‌های «شنگ» خون‌ریزی معده را بند می‌آورد و از خون‌ریزی سینه جلوگیری می‌کند. ۱۳- دانشمندان با مصرف ۳۰ تا ۴۰ قطره از عصاره «زنجیبیل سگ» - سه مرتبه در روز - خون‌ریزی‌های معده را بند آورده‌اند. ۱۴- «سندروس» از خون‌ریزی سینه و معده جلوگیری می‌کند. ۱۵- برای خون‌ریزی معده از «کنگر» بزرگ استفاده کنید. ۱۶- خوردن «خون سیاوشان» از خون‌ریزی معده و سینه جلوگیری می‌کند. ۱۷- جوشانده گیاه و گل «نوارس» و نوشیدن آن از خون‌ریزی سینه و خون‌ریزی معده جلوگیری می‌نماید. ۱۸- «بلوط»، «سیب کال»، «بیدمشک»، «بومادران»، «کیسه کشیک» و «مازو» مفید می‌باشند.

خون‌ریزی مقعد

شستن مقعد با آب جوشانده پوست «انار» بسیار مفید است.

خون مردگی

۱- ضماد غده‌های ریشه «عشبه» که آن را در آب جوش له کرده باشند، برای درمان مفید است. ۲- روغن قرمزی که از گل «علف هزار چشم» می‌گیرند مفید می‌باشد. ۳- ضماد «تخم ترب» با «عسل» برای رفع خون‌مردگی و لکه‌های پوست بدن مفید است. ۴- کمپرس جوشانده ریشه «پامچال» درمان کننده مؤثر است. یکصد گرم از ریشه تازه پامچال را در یک لیتر آب بجوشانید تا حدود یک سوم حجم آن بجوش برود و کم شود. بعد آن را صاف کنید و با آن، محل مورد نظر را کمپرس کنید.

خون مردگی زیر چشم

۱- جوشانده «ماردارو» در «روغن زیتون»، پاک می کند. ۲- ضماد سوخته «سیر» با «عسل» برای رفع خون مردگی زیر پلک چشم نافع است.

خون منجمد در مثانه

خوردن جوشانده برگ «سنجد تلخ» خون منجمد در مثانه را خارج می کند و سموم را دفع می کند.

داء الثعلب

۱- بذر «پیاز» مفید است. ۲- آب میوه «زیتون» مفید است. ۳- ضماد بیخ «نیلوفر آبی» با «عسل» تجویز شده است. ۴- ضماد تازه گرد خشک «پرسیاوشان» مفید می باشد. ۵- «سنا» تجویز می شود. ۶- عصاره «غافت» با عصاره «افستین» جهت معالجه به کار می رود.

داء الحیه

۱- این مرض را در طب جدید با خوردن «روغن ماهی» معالجه می نمایند و مالیدن «آب ترب» نیز روی آن مفید است. ۲- آب میوه «زیتون» نتیجه نیکو دارد. ۳- «سنا» تجویز می شود. ۴- عصاره «غافت» با عصاره افسنتین جهت معالجه به کار می رود.

داء الصدف

ضماد برگ «تاجریزی» پیچ برای داء الصدف سود فراوان دارد.

داء الفیل (چاقی زیاد)

۱- «پیاز دشتی» همراه با «کاکل ذرت»، «دم گیلانس» و «خارخسک» بهترین درمان است. ۲- جوشانده «پونه نهری» (گل پونه) تجویز شده است. ۳- به موارد چاقی نیز توجه کنید.

درد استخوان

۱- ضماد «سورنجان» با «زعفران» و «تخم مرغ» برای تسکین مفید است. ۲- برگ گیاه «تاجریزی پیچ» تجویز می شود. ۳- اگر «بادنجان» را زیر آتش بگذارید تا نیم پخته شود و سپس آن را بیرون آورده و با فشار آب بگیرید و ۷۵ - ۵۰ گرم از آب آن را با ۳۰ - ۲۵ گرم شکر قهوه ای مخلوط کرده بیاشامید، برای تسکین درد استخوان شکسته و درد استخوان ضرب خورده مفید و جانشین مومیایی است.

درد اعصاب

۱- نوشیدن روزانه دو تا سه فنجان شربت «برگ بو» قبل از هر وعده غذا مفید است. ۲- برگ های «پیچک» را به منظور ماساژ و استحکام طبی به کار می برند. ۳- ضماد خردلی که توأم با آرد تهیه شده باشد مفید است. ۴- دم کرده ده در هزار برگ «سوسنبر» برطرف می کند. ۵- «ترخون» مفید می باشد. ۶- «فلفل» مسکن هست. ۷- سرشاخه های گلدار «ناخنک» تجویز می شود. ۸- دم کرده گل های «گل شاه پسند» مفید است. ۹- جوشانده و دم کرده شکوفه «نوارس» مفید می باشد. ۱۰- میوه «لیچی» در موارد اختلالات عصبی و دردهای عصبی تجویز می شود. ۱۱- «شاهدانه» برای درد اعصاب مفید است.

درد اعضاء (دست و پا)

ضماد ترکیب «سقز» و «پیه» بسیار نافع است. حدود ۷۵ گرم سقز و ۱۵۰ گرم پیه جگر بز را داغ کنید.

درد بواسیر

۱- «بادنجان» مسکن است. ۲- شیافی که با پودر «چوبک» ساخته شود، مسکن است. ۳- هر روز، سه لیوان آب «کدو» را در ۳ مرحله میل کنید. (شرح در تجویز ۲) «ثقل معده»

درد بیضه

ضماد «نعناع» نافع است.

درد پا

۱- «مغز گردو» را با «زیره» سیاه کرمانی نرم ساییده، با «عسل» مخلوط کنید و در حمام به خود بمالید. ۲- ضماد «زیره» مفید است. ۳- حدود دوازده گرم برگ خشک یا تعدادی برگ تازه «سوسنبر» را در میان یک لگنچه پر از آب جوش بریزید یک ربع بماند تا حدی که از لحاظ گرما قابل تحمل شود. سپس پاهای خود را در میان آن قرار دهید و ماساژ دهید. ۴- در اغلب منازل چینی فرآورده های «سوژا»ی شور به انواع مختلفه خمیری یا مایع تهیه می شود و برای معالجه درد پا مصرف می شود.

درد پستان

«کاهو» سرد و مرطوب است و برای درد پستان مفید می باشد.

درد پشت

۱- اگر برگ سرخ رنگ «چغندر» را خام با «سرکه» و «خردل» بخورید، مفید است. ۲- اگر «آلبالوی تلخ» را همراه با «عسل» میل نمید، مفید است. ۳- «کرفس» مسکن است. ۴- خوردن «بذر مخلصه» تجویز می شود. ۵- ضماد پخته و ساییده «برگ خرزهره» سودمند است. ۶- هشت گرم «کبات» را کوبیده، نرم کرده و با هموزن آن شکر قاووت نمایید و پس از خوردن روی آن آب سرد یا شربت بنوشید، تولید اسهال کرده، معده را پاک و درد پشت را تسکین می دهد. ۷- دو کیلو «انجیر» را در ۵ لیتر آب بجوشانید تا به حدود یک کیلو تقلیل پیدا کند. سپس دو کیلو نخود سفید را در پنج لیتر آب بجوشانید تا به حدود یک و نیم لیتر تقلیل یابد. حال مقدار یک و نیم کیلو «عسل» بر روی این دو بریزید. مقداری جزئی «دارچین» قولخون، «قرنفل» و «سنبل الطیب» و حدود یک

مثقال زعفران را در کیسه‌ای کوچک بریزید. آن را با کیسه بداخل این مجموع بیندازید. همه را بجوشانید تا به قوام آید. در هر روز در حدود ۲۵ گرم از آن بخورید.

درد پلک چشم

ضماد گوشت «سیب» روی پلک چشم، جهت تسکین درد آن نافع است.

درد پهلو

۱- «آلبالوی تلخ» مفید می‌باشد. ۲- خوردن «کرفس» مفید است. ۳- «بادنجان» مسکن است. ۴- مالیدن «حنا» با «موم» و «روغن گل سرخ» سود فراوان دارد. ۵- «سنا» تجویز می‌شود. ۶- خوردن یک مثقال عصاره‌ی ریشه‌ی «جنطیانا» جهت تسکین مفید است. ۷- آشامیدن جوشانده بیخ خارهای دارویی با شکر مفید است. ۸- خوردن «سریش» مفید است. ۹- آب نیم گرم «به» را ضماد کنید، مفید است. ۱۰- مقدار شصت تا یکصد گرم از ریشه «سنبل‌الطیب» خشک را در یک لیتر آب جوش بخیسانید. صاف و شیرین سازید. روزانه در سه وعده قبل از غذا بنوشید.

درد جگر

۱- مربای میوه «بادام» با «عسل» مفید می‌باشد. ۲- «بابونه» مفید می‌باشد.

درد چشم

۱- شستن چشم با آب پخته‌ی «بابونه» نافع است. ۲- ضماد کوبیده‌ی «برگ کاسنی» سود بخش می‌باشد. ۳- در موقعی که «درخت انگور» را هرس میکنند، آبی از سرشاخه‌های آن بیرون می‌آید که به اشک مو معروف است. مایعی است بی‌رنگ و زلال که برای معالجه چشم درد به کار می‌رود. ۴- «بادنجان» درد چشم را که علت سودایی نداشته باشد برطرف می‌کند. ۵- سرمه خاک اره نرم «آبنوس» مفید می‌باشد. ۶- ضماد «خار مرار» بر روی پلک چشم، درد چشم را تسکین می‌دهد. ۷- چون میوه «آش انگور» را بکوبند و آب آن را گرفته، صاف کرده، خشک نمایند و در موقع لزوم مقدار یک گرم آن را با سفیده تخم مرغ و شیره سوده در چشم بچکانند، جهت درد چشم نافع است. ۸- چکاندن عصاره «زیره» مفید است. ۹- ضماد گوشت «خرزبه» مفید است. ۱۰- کوبیده «برگ جعفری» را ضماد کنید. ۱۱- ۸۰۰ گرم «بنفشه» تازه را بجوشانید و صاف کنید. سپس مخلوط با ۳ کیلو قند بپزید و شربت تهیه کنید. اگر بنفشه تازه میسر نشد بنفشه خشک را به مدت زیادتری بجوشانید. ۱۲- ضماد «سیب» برای تسکین درد چشم نافع است.

درد دل

به «دل درد» مراجعه کنید.

درد دل فصلی

دم کرده چند شاخه «جعفری» با یک فنجان آب مفید می‌باشد.

درد دل کهنه

۱- جوشانده‌ی ۵۰ تا ۸۰ گرم «بلغور جو» در یک لیتر آب اثر مفید دارد. ۲- خوردن «مرزه» با «ماست» بسیار مفید است.

درد دندان

۱- مضمضه «زیره سیاه» و «سرکه» مخلوط با «مرزه» بسیار نافع است و جویدن تخم مرزه برای دفع درد دندان مفید است. ۲- «سیر» را ریز ریز کنید و در کره تازه بپزید. ضماد خوبی است. ۳- ضماد ترکیبی از «مرزه» و «زیره» پخته شده در «سرکه»، مخلوط با «بابونه» بسیار مفید است. ۴- جویدن و مضمضه «گل سرخ» مفید است. ۵- مضمضه آب بیخ «پوست انار» مفید است. ۶- پودر نرم «فلفل» برای ناراحتی‌های دندان کرم خورده مفید است. ۷- غرغره «آب انگور» مفید است. ۸- چون هفت گرم «زردچوبه» را با همین مقدار «انیسون» در یک لیتر شراب خیس نمایید، مضمضه کردن این محلول مسکن درد دندان می‌باشد. ۹- مضمضه و نوشیدن آب خیس‌انده سبز تازه «نخود» جهت از بین رفتن درد دندان نافع است. ۱۰- اگر «زیره» را با «سرکه» جوشانیده و آب آن را مضمضه نمایید، درد دندان را ساکت می‌کند. ۱۱- خوردن آب «برگ چغندر» جهت دندان درد مفید است. ۱۲- مضمضه جوشانده «زیره» درد دندان را ساکت می‌کند. ۱۳- مضمضه جوشانده «زردچوبه» جهت درد دندان مفید است. ۱۴- بخور بذر «تره» با «موم» و «قطران»، درد دندان را تسکین می‌دهد و پوسیدگی آن را راکد می‌کند. ۱۵- مالیدن «فلفل» به لثه، درد دندان را ساکت می‌کند. ۱۶- مضمضه جوشانده «سیاه دانه» در «سرکه» جهت تسکین درد دندان و محکم شدن دندان سود بسیار دارد. ۱۷- جویدن ساقه و «برگ «نعناع»» درد دندان را از بین می‌برد. ۱۸- مضمضه با آب ریشه «آفتابگردان» درد دندان را تسکین می‌دهد. ۱۹- غرغره و مضمضه آب فشرده خام «کدو» مخلوط با کمی آب لیمو جهت درد دندان مفید می‌باشد. ۲۰- برای تسکین درد دندان کمی آب «پیاز» را با پنبه آغشته و آن را در حفره دندان کرم خورده بگذارید. ۲۱- «بابا آدم» برای دندان درد مفید می‌باشد. ۲۲- مضمضه جوشانده «مازیرون»، مخصوصاً نوع سیاه آن مسکن درد دندان است. ۲۳- برای تسکین درد دندان دم کرده «ریشه انار» بسیار مؤثر است. ۲۴- مضمضه دم کرده «زیره سبز» برای تسکین درد دندان مفید است. ۲۵- «ریوند» و «تخم کدو» برای معالجه درد دندان نافع می‌باشند.

درد دندان‌های آسیا

ضماد جوشانده‌ی «برگ و بذر کاسنی» جهت درد دندان‌های آسیا، سودبخش می‌باشد.

درد رحم

۱- جوشانده «سی سبز» مسکن است. ۲- دانه‌های کوبیده «سیاه دانه»، مخلوط با «عسل» جهت تسکین درد رحم و پس درد زایمان داده می‌شود. ۳- حمول گرد کوبیده «زعفران» درد رحم را تسکین می‌دهد. ۴- شیافی که با پودر «چوبک» ساخته شود، مسکن درد رحم بوده، زایمان را آسان می‌نماید. ۵- حمول برگ خشک کوبیده «خرزهره» جهت درد رحم مفید می‌باشد. ۶- «ریوند» درد رحم را تسکین می‌دهد. ۷- دم کرده «سی سبز» برای درد رحم نافع است. ۸- دم کرده «حشا» برای تسکین درد رحم بسیار نافع است.

درد روده

- ۱- خوردن مرتب دانه‌های «تخم کتان»، هر روز نیم مثقال جهت تسکین درد روده سودمند می‌باشد. ۲- «برنج» بهترین غذا برای بیماران مبتلا به درد روده است. ۳- اگر «پسته کوهی» (فستق) با پوست نازکی که روی مغز آن است خورده شود، مفید می‌باشد.
- ۴- خوردن پخته «مارچوبه» رافع درد روده‌ها می‌باشد.

درد روماتیسمی

- ۱- «ترخون» مفید می‌باشد. ۲- برگ‌های «پیچک» (پاپیتال) را به منظور ماساژ و استحمام طبی دردهای روماتیسمی و عصبی به کار می‌برند. ۳- مقدار دویست گرم از میوه کاملاً رسیده «برگ بو» را به وسیله هاون یا هر وسیله دیگر بکوبید. آب آن را بگیرید. روی نقاط دردناک ضماض کنید. ۴- در ژاپن له شده «ترب» به شکل ضماض برای تسکین درد روماتیسم به کار می‌رود. ۵- از اعضای سبز «سیب زمینی» از جمله برگ و ساقه آن که سولانین دارد و اثر آن تخدیر کننده است، در استعمال خارجی برای تسکین دردهای روماتیسمی و عصبی استفاده می‌شود. ۶- عصاره گیاه «شاهدانه» مفید است. ۷- در استعمال خارجی، اگر «سیوس گندم» را در داخل پارچه‌ای گرم کرده و روی عضو دردناک از روماتیسم و درد مفاصل و درد پهلو بگذارید و مرتباً همین که سرد شد گرم کرده، تجدید کنید، درد را تسکین می‌دهد. ۸- اسانس «پرتقال»، روغن مالیدنی مؤثری برای تسکین درد روماتیسم است.

درد ریه

- ۱- خوردن پخته و بورانی «اسفناج» برای درد ریه مناسب است. ۲- «مارچوبه» مفید است.

درد زانو

- ۱- مالیدن روغن کهنه «نارگیل» درد زانو را تسکین می‌دهد. ۲- ضماض پخته و ساییده برگ «خرزهره» جهت تسکین درد زانو سودمند است.

درد زایمان

- ۱- دانه‌های کوبیده «سیاه دانه» مخلوط با «عسل» جهت تسکین درد رحم و پس درد زایمان داده می‌شود. ۲- «کاسنی» و «برگ بو» مفید می‌باشند. ۳- در هندوستان «ارزن» به عنوان یک داروی محلی برای کاهش درد زایمان تجویز می‌گردد.

درد سر از گرم‌زدگی

- آب سه کیلو «نارنج» را بجوشانید تا به نصف برسد. کف آن را بگیرید. با کرباس نو صاف کنید. با قند مخلوط کرده شربت درست کنید.

درد سر ناشی از سردی

- ضماض «زعفران» بسیار مناسب است.

درد سینه

۱- خوردن پخته و بورانی «اسفناج» برای درد سینه مناسب است. ۲- ضماد «بومادران» جهت درد سینه به کار برده شده است. ۳- عصاره‌ی «ریحان» با شیر برای درمان درد سینه به کار می‌رود. ۴- دم کرده «گل شاه‌پسند» را می‌توان تجویز کرد. ۵- خوردن و بخور «سیاه دانه» مفید است. ۶- تخم «خرزبه» برای درد سینه مفید می‌باشد. ۷- جویدن «انیس سبز» مفید است. ۸- ریشه گیاه «بادنجان» ملین و نرم کننده سینه است و برای تسکین سرفه، آسم و رفع درد سینه به کار می‌رود. ۹- عصاره «ریحان» با شکر برای رفع درد سینه و تنگی نفس مفید است. ۱۰- پخته «کاهو» برای درد سینه مؤثر است. ۱۱- دم کرده «مرزنگوش» مفید است. ۱۲- آشامیدن عصاره «نعنا» برای تسکین درد سینه و پهلو مفید است. ۱۳- «هویج» برای سرفه و درد سینه نافع است. ۱۴- «انجیر» برای درد سینه نافع است. ۱۵- خوردن «آب نخود» پخته (نخود آب) با قدری نمک برای درد سینه نافع است. ۱۶- اگر «اسفناج» را با «کدو»، «جو» یا «ماش» پوست گرفته، در روغن بادام و آب بپزید مفید است.

درد شقیقه (درد کبکگاه)

۱- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب «به دانه» ساییده و حب نمایید و زیربان نگاهداشته و آب آن را فرو برید، برای درد شقیقه نافع است. ۲- اگر میوه «فندق» را با آب بمالید تا کف کند. جهت درد شقیقه نافع است. ۳- «پیاز دشتی» جهت درد شقیقه مفید می‌باشد. ۴- بوییدن گل های خوشبوی «عشبه» درد شقیقه را برطرف می‌کند. ۵- «سنا» را جهت درد شقیقه تجویز می‌نمایند.

درد شکم

۱- خوردن «کرفس» جهت درد شکم مفید است. ۲- خوردن برگ کوبیده «چغندر» با «خردل»، مسکن شکم درد می‌باشد. ۳- اگر چهار تا هشت گرم «پوست ریشه گردو» را بجوشانید و آب آن را بعد از غذا بنوشید، فضولات معده و اخلاط لیزابه آن خارج شده، شکم درد را معالجه می‌کند. ۴- خوردن یک مثقال عصاره‌ی ریشه‌ی «جنطیانا» جهت تسکین درد شکم مفید می‌باشد. ۵- خوردن اعضاء هوایی «قنطاریون باریک» درد شکم را که در نتیجه‌ی سوء هاضمه و نفخ معده باشد، تسکین می‌دهد. ۶- یک قاشق چایخوری «زیره» را مخلوط با کمی قند بکوبید و در دهان بریزید. ۷- آب «تخم اسفناج» برای درد احشا (اعضای داخل شکم) مفید است. ۸- به «دل درد» و «درد معده» نیز توجه کنید. ۹- «نعنا» برای درد شکم مفید است. ۱۰- «شاهدانه» برای درد شکم مفید است.

درد ضربه

۱- «تره تیزک» به صورت ضماد برای تسکین درد ضربه به کار می‌رود. ۲- گرد «ریوند» مخلوط با «سرکه» برای پراکنده کردن و کاهش دردی که در اثر ضربه و یا افتادن در عضوی ایجاد شده مفید است.

درد طحال

۱- اگر گیاه «علف چشمه» تازه یا پخته خورده شود برای کاهش درد پهلو و کاهش درد طحال نافع است. ۲- اگر تا چند روز، هر روز در حدود ۳۰ گرم از دم کرده «کلم» خورده شود، برای درد طحال مفید است. ۳- «خردل» برای تسکین درد کبد و طحال نافع است.

درد عادات ماهانه

۱- به دخترانی که به هنگام عادت ماهانه دچار درد شدید می‌شوند توصیه کنید از جوشانده‌ی «رازبان» استفاده کنند تا درد آن‌ها تسکین و عادت آن‌ها منظم شود. ۲- نوشیدن دم کرده «ترنجان» یا آب جوشیده آن بسیار مفید است. ۳- روزانه سه وعده از شربت «سنبل الطیب» (طبق تجویز ۱۰ «درد پهلو») بنوشید. ۴- به تجویز ۴ اختلالات کلیدی عمل کنید. ۵- خانم‌هایی که دچار قاعدگی‌های دردناک هستند اگر یک هفته قبل از قاعدگی شروع به نوشیدن شربت «مریم گلی» (پس از هر وعده غذا یک فنجان) کنند؛ دچار ناراحتی نخواهند شد.

درد عضلات

۱- ضماد گرم میوه «انجیر» با آرد جو مسکن درد عضلات است. ۲- خوردن چهارده مثقال «روغن زیتون» با آب گرم و با جوشاندن جو مسهلی عالی است و جهت درد عضلات و سیایتک به کار می‌رود. ۳- ترکیبی از برگ «پیچک»، همراه با بابونه و بزم ترانکیل برای تسکین دردهای عضلانی توصیه شده است.

درد قلب

۱- چون «نعناع» را با «پرسیاوشان» بجوشانید و بنوشید جهت درد قلب نافع است. ۲- آب «تخم اسفناج» برای درد ناحیه قلب مفید است. ۳- دم کرده ریشه «مارچوبه» را به مقدار ۲۰ گرم در هزار گرم آب جوش تهیه کنید و یک یا دو فنجان به عنوان مدر و مسکن قلب استفاده کنید. ۴- دم کرده «مرزنگوش» نافع است. ۵- اگر داروهای مسهل با دم کرده «مرزه» خورده شود برای درد قلب مفید است.

درد کبد

۱- «آلبالوی تلخ» مفید می‌باشد. ۲- ۶۰ تا ۹۰ گرم «ریشه زنبق» خشک را بکوبید. در داخل یک لیتر آب جوش بریزید و مدت ۲۰ دقیقه کنار بگذارید تا خوب دم بکشد. سپس آن را صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید و روزانه ۲ تا ۳ فنجان از آن در فاصله غذاها بنویید. ۳- اگر «پسته کوهی» (فستق) با پوست نازکی که در روی مغز آن است خورده شود، مفید می‌باشد. ۴- «تخم اسفناج» جهت درد کبد مفید می‌باشد. ۵- «هویج» و «خردل» نافع می‌باشند. ۶- «تخم ترب» درد کبد را تسکین می‌دهد. ۷- اگر یک «بادام شیرین» را ساییده و با «عسل» بخورید، برای درد کبد مفید است.

درد کشاله ران

جوشانده «درمنه» جهت مداوای درد کشاله ران تجویز می‌شود.

درد کلیه

۱- مخلوط نیم لیتر آب «بولاغ اوتی» با روغن بادام شیرین یا زیتون درمان بند آمدن ادرار، درد کلیه و مثانه است. ۲- «لیمو ترش» درد کلیه را معالجه می‌کند. ۳- «چغندر» برای درد کلیه مفید می‌باشد. ۴- اگر کمی از «بادام تلخ» را با «نعناع» بخورید، درد کلیه را تسکین می‌دهد. ۵- میوه «نارگیل»، درد کلیه و مثانه را تسکین می‌دهد. ۶- جوشانده «خارخاسک» درد کلیه را تسکین می‌دهد. ۷- خوردن «کتیرا» مسکن درد کلیه و مثانه است. ۸- ۲۰۰ گرم «پیاز» را به صورت پوره در آورید. با یکصد گرم «عسل» خوب مخلوط کنید. در جای خنکی قرار دهید تا مدتی بماند. سپس آن را صاف کنید و هر روز صبح ناشتا یک فنجان کوچک از آن بنوشید. ۹-

کنید. در جای خنکی قرار دهید تا مدت بماند. سپس آن را صاف کند و هر روز صبح ناشتا یک فنجان کوچک از آن بنوشید. ۹-
 «لوبیای سبز» دارای مادهاست که جهت درد کلیه مفید است. ۱۰- برگ پخته «چغندر» به خصوص اگر با دنباله قرمز رنگ آن، با
 «سرکه» و خردل خورده شود، مفید می‌باشد. ۱۱- اگر برگ و ساقه سبز «خرفه» را مانند سالاد با «سرکه» بخورید، نافع است. ۱۲-
 «ریوند» دردهای کلیه، مثانه و رحم را تسکین می‌دهد. ۱۳- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک
 لیتر آب بجوشانید. این جوشانده برای درد کلیه نافع است.

درد کمر

۱- خوردن پخته و بورانی «اسفناج» برای درد کمر مناسب است. ۲- «خرمای رسیده» درد کمر را تسکین می‌دهد. ۳- مخلوط
 «مشک زمینی» با روغن بنه درد کمر را تسکین می‌دهد. ۴- مالیدن روغن کهنه «نارگیل» درد کمر را تسکین می‌دهد. ۵- ضماد
 برگ های تازه «زنجبیل سگ» را می‌توان به کار برد. ۶- روغن قرمزی که از گل «علف هزار چشم» می‌گیرند برای معالجه مفید
 می‌باشد. ۷- دم کرده گل «شاه‌پسند»، درد کمر را تسکین می‌دهد. ۸- «وشا» مسکن درد کمر می‌باشد. ۹- «توت ترش» پخته یا
 برگ پخته آن مخلوط با «عسل» و «انجیر» مفید است. ۱۰- «لوبیای سبز» دارای ماده‌ای است که برای درد کمر مفید است. ۱۱- به
 تجویز ۸ درد کلیه عمل کنید. ۱۲- عصاره «اسفناج» با شکر برای درد کمر مفید است. ۱۳- «بنه» برای درد کمر مفید است. ۱۴- در
 چین «تخم شنبلیله» برای درد کمر تجویز می‌شود.

درد گلو

۱- از میوه و پوست «انبه» علاوه بر ترشی و مربا، عصاره‌ی روانی می‌سازند که دارای اثر قابض است. غرغره این عصاره، مخلوط با
 کمی آب، جهت درد گلو به کار می‌رود. ۲- غرغره شربت «تمشک» برای درمان گلو سود فروان دارد. ۳- غرغره و مضمضه آب
 فشرده خام «کدو»، مخلوط با کمی آب لیمو جهت درد گلو سودمند می‌باشد. ۴- غرغره جوشانده «برگ سرو» برای درد گلو نافع
 است. ۵- جوشانده «گل گاوزبان اصلی» درد گلو را شفا می‌دهد. ۶- پنجاه گرم از برگ و ساقه‌های خشک یا تازه «مریم گلی» را
 در یک لیتر آب به مدت یک ربع بجوشانید. ده دقیقه کنار بگذارید. صاف کنید و هر روز پنج یا شش بار غرغره کنید. ۷- ۶۰ گرم
 ساقه‌های خشک و گلدار «پونه کوهی» را در یک لیتر آب جوش بریزید. ۱۵ دقیقه کنار بگذارید تا دم بکشد. بعد آن را صاف
 کنید و قبل از سرد شدن، روزانه دوبار غرغره کنید. ۸- جوشانده «خرمای رسیده» برای گلودرد مفید است. ۹- ریشه گل و برگ
 «بامیه» را برای معالجه گلودرد مصرف می‌نمایند. ۱۰- اگر مبتلا به گلودرد کهنه هستید و با داروهای دیگر معالجه نشده‌اید، کمی
 «سرکه» را رقیق کرده، با نمک مخلوط و غرغره نمایید. ۱۱- «شاه توت» دارای آب، قند، اسید، مواد سفیده‌ای و مواد نرم کننده
 است و به حد کافی «ویتامین C» و «ویتامین A» و «B» دارد و به همین جهت برای گلودرد مفید است. ۱۲- ریشه «زنجبیل شامی»
 درمان گلودرد است. ۱۳- غرغره با آب «گشنیز» تازه و شیر «فلوس» برای گلودرد نافع می‌باشد. ۱۴- غرغره جوشانده برگ و گل
 های «برگ نو» برای درمان و تسکین گلودرد مفید می‌باشد. ۱۵- شربت «شلغم» مصرف کنید یا با آب ساده شلغم غرغره کنید. ۱۶-
 مضمضه «زیره» سیاه و «سرکه» مخلوط با مرزه بسیار نافع است. ۱۷- جوشانده «بارهنک» را سه بار در هر روز غرغره کنید. جوشانده
 بارهنک: بیست و پنج گرم از برگ های خشک بارهنک را در نیم لیتر آب به مدت سه دقیقه بجوشانید. پانزده دقیقه کنار بگذارید
 تا خنک شود، سپس صاف کنید. ۱۸- غرغره جوشانده برگ «سیب» برای گلودرد مفید است. ۱۹- از «بادیان خطائی» برای گلودرد
 استفاده می‌شود. ۲۰- آب «کرفس» خام را بگیرید و با آب لیموی ترش تازه مخلوط کنید و غرغره کنید. هر روز چندبار تکرار
 کنید. ۲۱- ۳۰ تا ۵۰ گرم ریشه خشک «ختمی» را بکوبید و قطعات ریز آن را به مدت ۱ تا ۲ ساعت در یک لیتر آب سرد بخیسانید
 و سپس آن را تا ۱۰ دقیقه بجوشانید. پس از سرد شدن آن را صاف کنید و روزی چندین بار با آن غرغره نمایید. ۲۲- «اسفناج»

مفید است. ۲۳- غرغره با «شیره جو» که آن را کشک الشعیر گویند برای درد گلو نافع است. ۲۴- «ازگیل»، «اسطوخودوس»، «جو»، «چوبک»، «بارهنک»، «سیب»، «همیشه بهار کوهی»، «رازیانه»، «پیاز»، «بابونه»، «شیرین بیان»، «لبیده»، «خردل سیاه»، «خردل سفید»، «علف ریه»، «زوفای خشک»، «برگ جو»، «بلوط»، «پونه کوهی»، «بنفشه»، «گل تلفونی»، «ریحان»، «شلغم»، «غافت»، «کرفس»، «لیمو»، «شاه اسپرم» مفید می‌باشند. ۲۵- به موارد «آئین» نیز توجّح کنید.

درد گوش

۱- هرگاه چند قطره مخلوط «رب انار» و «عسل» را در گوش بچکانید درد برطرف خواهد شد. ۲- چکانیدن «روغن بادام تلخ» مفید است. ۳- خوردن و مالیدن روغن «تخم بالنک» مفید است. ۴- هنگام خوابیدن «سیبی» را که کوره پز شده بگوش بمالید. ۵- چکاندن ترکیبی از «آب تره» و «روغن گل» بسیار مفید است. ۶- ضماد ترکیبی از «مرزه» و «زیره» پخته شده در «سرکه» مخلوط با «بابونه» بسیار مفید است. درد گوش را این مایع با چکاندن آن در گوش برطرف می‌کند. ۷- چکاندن آب جوشانده‌ی «برگ سنجید تلخ» در گوش، درد آن را درمان می‌کند. ۸- چکاندن «روغن بادام تلخ» در گوش جهت تسکین آن مفید است. ۹- اگر چند قطره آب نیم گرم «چغندر» را در گوش بچکانید درد آن را ساکت می‌کند. مخصوصاً اگر با روغن بادام یا «عسل» مخلوط کرده باشید. ۱۰- چکاندن آب گرم «برگ گردو» در گوش، درد آن را تسکین می‌دهد و چرک آن را بیرون می‌آورد. ۱۱- چون برگ بوته «افستین» را در آب با الکل و یا روغن بجوشانید و با آن گوش را بخور دهید، درد گوش را ساکت می‌کند. ۱۲- چکاندن جوشانده «صمغ انجدان» در گوش جهت درد گوش توصیه شده است. ۱۳- چنانچه برگ و ریشه «ملج» را کوبیده و با روغن بجوشانید و آن را در گوش بچکانید، درد آن را ساکت می‌کند. ۱۴- چکاندن عصاره آب «گل سرخ» در بینی در درمان درد مؤثر است. ۱۵- مالیدن ضماد دانه‌های «کرچک» به بناگوش برای گوش درد سودمند می‌باشد. ۱۶- دود و بخور دانه‌های «تاجریزی» برای گوش درد مفید است. ۱۷- اگر چند قطره از عصاره «نعنا» مخلوط با آب «عسل» در گوش چکانیده شود درد گوش را تسکین می‌دهد.

درد لگن خاصره

۱- اگر برگ گل «خرزهره» را بپزید و له شده آن را در یک قسمت آب و دو قسمت «روغن زیتون» ریخته و با آتش ملایم بجوشانید تا آب آن تمام شده و روغن آن بماند، روغنی به دست می‌آید که مالیدن آن درد لگن خاصره را تسکین می‌دهد. ۲- «سیر» درد لگن خاصره و امثال آن را تسکین می‌دهد. ۳- ضماد برگ خشک کوبیده «کورک» درد لگن خاصره را تسکین می‌دهد. ۴- دم کرده «تخم رازیانه» برای درد پهلو و لگن خاصره مفید است.

درد مثانه

۱- اگر برگ سرخ رنگ «چغندر» را خام با «سرکه» و خردل بخورید، جهت درد مثانه مفید است. ۲- مخلوط نیم لیتر از آب «بولاغ اوتی» با روغن بادام شیرین یا زیتون، درمان درد کلیه و مثانه است. ۳- «بادنجان» مسکن درد مثانه است. ۴- ضماد دانه‌های «نیلوفر آبی» مانع درد مثانه می‌باشد. ۵- نوشیدن شربت «جو»، روزانه در سه نوبت، هر بار یک لیوان، درمان آن است. ۶- «خیار» برای معده‌های گرم و دردهای مثانه مفید است. ۷- «ریوند» تسکین می‌دهد. ۸- «آب لیموی هندی» مفید است. ۹- «نارگیل» بسیار مفید است. ۱۰- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید این جوشانده برای درد مثانه نافع است.

درد معده

۱- عرق و اسانس «نعنا» مسکن درد معده است. ۲- «آویشن شیرازی» در دردهای معدی تجویز می‌شود. ۳- اگر «گلاب» را نیم گرم کرده بنوشید، درد معده را معالجه می‌کند. ۴- از دم کرده گل‌های «گل شاه‌پسند» می‌توان استفاده کرد. ۵- نوشیدن جوشانده و شربت «بارهنک»، در هر روز سه فنجان مفید است. ۶- مقدار ده گرم ریشه «ریوند» را در یک لیوان آب جوش به مدت بیست دقیقه دم کنید و روزی یک لیوان قبل از غذا بنوشید. ۷- پانزده تا سی گرم تخم «رازیانه» را نیمکوب کرده، به مدت یک دقیقه بجوشانید. سرد که شد صاف کنید. با «نبات» شیرین کنید و بعد از هر وعده غذا یک فنجان بنوشید. ۸- نوشیدن شربت «زیرفون» (شرح در تجویز ۱ «بی‌خوابی») درمان آن است. ۹- بهترین دارو دم کرده رقیق «سوسنبر» است. (شرح در تجویز ۱ «سکسکه») ۱۰- رژیم «گلابی» رسیده مفید است. هر روز بیش از ۲۰۰ گرم «گلابی» نخورید. به جای مصرف «گلابی» می‌توان از دم کرده برگ «گلابی» استفاده کرد. ۱۱- از شربت «سنبل‌الطیب» استفاده کنید. ۱۲- خوردن چند شاخه «نعناع» همراه با آب انار ترش مسکن است. ۱۳- «رب به ترش» درد معده را تسکین می‌دهد. ۱۴- به «درد شکم» و «دل درد» نیز توجه کنید.

درد مفاصل

۱- ضماد «سیاه دانه» مفید است. ۲- خوردن و ضماد روغن گل یا تخم «مرزه» مفید است. ۳- ضماد تخم «ترب» مفید است. ۴- ضماد «برگ آفتابگردان» جهت تسکین درد مفاصل مفید است. ۵- «خرمای رسیده» درمان درد مفاصل می‌باشد. ۶- «شلغم»، درد مفاصل را تسکین می‌دهد. ۷- آب «برگ چغندر» جهت درد مفاصل سودمند است. ۸- اگر «مغز گردو» را با «زیره سیاه کرمانی» نرم ساییده و با «عسل» مخلوط کرده و در حمام بر سر و بدن بمالید و بگذارید در حمام گرم بماند تا عرق کند، درد مفاصل و پادرد را می‌توان معالجه کرد. ۹- جوشانده‌ی «ریشه ریواس» با پرسیاوشان جهت معالجه درد مفاصل مفید است. ۱۰- ضماد برگ و ریشه‌ی «کاسنی صحرايي» همراه با آرد جو جهت درد مفاصل مفید است. ۱۱- «آب معدنی شاهان گرماب» برای درد مفاصل درمانی مفید است. ۱۲- چنانچه دانه‌های «آلبالوی تلخ» را با «اسفند» و «مصطکی» در روغن بجوشانید، خوردن و مالیدن آن جهت معالجه‌ی درد مفاصل مفید است. ۱۳- انواع «کرفس» برای درد مفاصل مفید است. ۱۴- «آلبالو» برای درد مفاصل مفید می‌باشد. ۱۵- «سیب»، سموم بدن، مخصوصاً اسید اوریک را دفع می‌کند و در نتیجه درمان خوبی برای مبتلایان به درد مفاصل است. ۱۶- میوه «حب‌الصنوبر» برای درد مفاصل نافع است. ۱۷- دم کرده بیست‌وپنج تا سی گرم در هزار گیاه «مینا» را جهت درد مفاصل تجویز کرده‌اند. ۱۸- «ترشی کهنه سیر» جهت درد مفاصل مفید است. ۱۹- چون «زنجبیل» کوبیده را روی آبگوشت پاشیده و بخورید، درد مفاصل را تسکین می‌دهد. ۲۰- «پیاز دشتی» جهت درد مفاصل مفید است. ۲۱- استنشام آب جوشانده «بادرنجبویه» جهت درد مفاصل مفید است. ۲۲- ضماد ۱ گیر ترکی، «۳» اگیر ترکی» جهت درد مفاصل توصیه شده است. ۲۳- از جوشاندن گیاه «خارخسک» در روغن کنجد، روغنی به دست می‌آید که مالیدن آن درد مفاصل را تسکین می‌دهد. ۲۴- ضماد گیاه «خارشر» با «سرکه» برای تسکین درد مفاصل توصیه شده است. ۲۵- مالیدن کوبیده ریشه «چوبک» جهت درد مفاصل سودمند است. ۲۶- «سنا» را جهت درد مفاصل تجویز می‌نمایند. ۲۷- ضماد شهد «فلوس»، درد مفاصل را تسکین می‌دهد. ۲۸- خوردن «بذر مخلصه» جهت رفع درد مفاصل تجویز می‌شود. ۲۹- سر شاخه‌های گلدار «ناخنک» برای درد مفاصل تجویز می‌شود. ۳۰- چنانچه دو مثقال «قنطاریون باریک» را با هفتاد مثقال آب بجوشانید تا مقدار آب آن نصف شود و بعد با شکر یا «عسل» شیرین کرده بنوشید، برای درد مفاصل مفید است. ۳۱- دانه‌های «نیلوفر پیچ» که به حب‌النیل معروف است، برای درد مفاصل مفید است. ۳۲- مالیدن «روغن شاهدانه» جهت درد مفاصل نافع است. ۳۳- خوردن «گلنگین» بعد از غذا جهت مبتلایان به درد مفاصل مفید است. ۳۴- ضماد

«تخم کتان» با «اسفرزه» جهت تسکین درد مفاصل تجویز می‌شود. ۳۵- ضماد پخته تمامی میوه «بالنگ» در «سرکه» برای درد مفاصل نافع است. ۳۶- خوردن «تخم ترب» و «ریشه ترب» برای درد مفاصل مفید است. ۳۷- «سیر» تسکین دهنده درد مفاصل است.

درد نشیمنگاه

۱- چون با «نخود» حلیم بپزید، با «سرکه» بخورید و در آب جوشانیده نخود بنشینید، جهت درمان درد نشیمنگاه، پاک کردن رحم و اخراج کرم شکم نافع است. ۲- ضماد «پیاز» با «زرده تخم مرغ» جهت بواسیر و درد نشیمنگاه به کار می‌رود. ۳- ضماد مجموعی پخته از پوست و برگ «درخت پسته» برای درمان درد مقعد بسیار مفید است. ۴- شیاف «زعفران» مفید است. ۵- ضماد «پیاز» پخته برای نرم کردن ورمهای سرد و با زرده تخم مرغ و یا روغن تازه یا پیه برای دفع دردهای مقعده و خارش و تحلیل ورم مقعده مفید است.

درد نقرس

۱- ضماد «آلبالوی تلخ» هرچند کهنه باشد برای تسکین درد نقرس معجزه می‌نماید. ۲- مالیدن روغن قرمزی که از «گل علف هزار چشم» می‌گیرند برای تسکین دردهای نقرس مفید است. ۳- ضماد پخته تمامی میوه «بالنگ» در «سرکه» برای نقرس نافع است. ۴- اسانس «پرتقال» روغن مالیدنی مؤثری برای تسکین درد نقرس است. ۵- به «نقرس» مراجعه کنید.

درد رفتگی

۱- ضماد «اسطوخودوس» در رفتگی را درمان می‌نماید. ۲- جوشانده و دم کرده شکوفه «نوارس» جهت گرفتگی اعضا و در رفتگی استخوان و عضلات مفید است. ۳- مالیدن روغن قرمزی که از «گل علف هزار چشم» می‌گیرند برای در رفتگی مفید می‌باشد.

دریا زدگی

۱- «سیب» درمان می‌کند. ۲- در هند و چین «سیب زمینی شیرین» تجویز می‌شود.

دق

۱- «به» دارای ویتامین‌های «E»، «B»، «A»، و «P» بوده، دارای آهک و تاتن هست. از این رو برای مبتلایان به امراض سل و دق غذای مطلوبی می‌باشد. ۲- «ماء‌الشعیر» برای دق توصیه و تجویز می‌شود. ۳- «تازه پنیر» (دلمه) جهت امراض سل و دق، زیاد تجویز می‌شود.

دل پیچه

۱- خوردن خاک اره چوب «عُتاب» جهت درمان دل پیچه مفید است. ۲- خوردن صمغ «انجدان» با ادویه مناسب جهت دل پیچه مفید است. ۳- خوردن برگ کوبیده «نارون» با «فلفل» جهت درمان دل پیچه توصیه شده است. ۴- میوه «بلوط» برای دل پیچه نافع است. ۵- چنانچه «صمغ سداب» را با چهار برابر آب و ده قسمت «روغن زیتون» بجوشانید تا آب آن تبخیر شده و روغن بماند، تنقیه

آن مفید می‌باشد. ۶- بذر «پیاز دشتی» شکم را نرم می‌کند و درمان دل پیچه است. ۷- «گلاب»، درد معده و روده و دل پیچه را معالجه می‌نماید. ۸- جوشانده «درمنه» جهت مداوای دل پیچه تجویز می‌شود. ۹- خوردن «سریش» (اشراس) جهت دل پیچه مفید است. ۱۰- خوردن «خون سیاوشان» برای دل پیچه مفید می‌باشد. ۱۱- آشامیدن جوشانده بیخ خارهای دارویی با شکر برای دل پیچه نافع است. ۱۲- بو داده «برنج» جهت دل پیچه نتایج نیکو دارد. ۱۳- «روغن بادام»، پیچش شکم را برطرف می‌کند. ۱۴- «پیاز دشتی» مفید است. ۱۵- «بادام» به سبب لعابی که دارد جهت پیچش شکم مفید می‌باشد. ۱۶- آشامیدن جوشانده‌ی ساقه‌های زیرزمینی «مرغ» مفید می‌باشد. ۱۷- جوشانده «سوسنبر» مسکن است. ۱۸- خوردن روغن میوه شیرین «بادام» مفید می‌باشد. ۱۹- خوردن «حسن لبه» مفید است. ۲۰- «کرفس سنگ» توصیه شده است. ۲۱- «عرق کفری» تسکین می‌دهد. ۲۲- بو داده «تخم تره» قاطع است. ۲۳- میوه «برگ بو» برای دل پیچه مفید است. ۲۴- «هویج» دل پیچه را تسکین می‌دهد.

دل درد

۱- نوشیدن یک فنجان شربت «شیرین بیان» مفید است. ۲- دم کرده گل «پرتقال» یا «بهار نارنج» ضمن آسان کردن هضم غذا، دل دردها را تسکین می‌بخشد. ۳- دم کرده ۱۵ تا ۲۵ گرم «کاکوتی» در یک لیتر آب جوش مفید است. ۴- به تجویز ۱۱ آنژین عمل کنید. ۵- «فلفل» باد شکن بوده و دل درد را معالجه می‌کند. ۶- خوردن روغن میوه «بادام شیرین» جهت دل درد مفید است. ۷- «تخم اسفناج» جهت درد دل مفید است. ۸- «سس» جهت دل درد مفید است. ۹- برای رفع دل درد می‌توانید از «عسل» استفاده کنید. ۱۰- «ریواس» دل درد را از بین می‌برد. ۱۱- عرق ریشه «درخت چنار» که از چهار کیلوی آن یک کیلو عرق گرفته باشند، جهت دل درد سودمند است. ۱۲- دانه‌های «ارزن» دل درد را برطرف می‌کند. زیاده‌روی در خوردن آن تولید سنگ مثانه می‌کند. ۱۳- عرق برگ «شاهسپرم» برای رفع دل درد تجویز می‌شود. ۱۴- خوردن پخته «پیاز» در شیر برای رفع دل درد به کار می‌رود. ۱۵- «آویشن»، «نعناع»، «کاکوتی»، «بابونه»، «سیب»، «بارهنگ»، «بهار نارنج»، «تیول»، «رازیانه»، «شیرین بیان»، «سوسنبر»، «سنبل‌الطیب»، «گلپر»، «کدو»، «گردو»، «گل همیشه بهار»، «شاه اسپرم»، «برگ مو»، «شاه‌پسند وحشی»، «میوه نسترن» و «میوه گل سرخ» مفید می‌باشند. ۱۶- به «درد شکم» نیز توجه کنید.

دمل

۱- ضماد مرهمی مخلوط از «تمر هندی» و «پیه» و امثال آن جهت سرباز کردن دمل مفید است. ۲- ضماد «مویز» بدون دانه مخلوط با پیه یا ضماد مخلوطی از کشمش، زعفران، «زرده تخم مرغ» و «مرزه» برای باز کردن دمل و چرک‌های زیرپوست بی‌نظیر است. ۳- «شلغم» پخته بر روی دمل بسیار مفید است. سر زخم را باز می‌کند و آن را می‌رساند. ۴- شربت «بنفشه فرنگی» مفید است. ۵- تخم «حرف» (از خانواده شب‌بو) برای رسانیدن و سرباز کردن دمل مفید می‌باشد. ۶- ضماد «آرد باقلا» با «شنبلیله» و «عسل» برای تحلیل و نرم کردن دمل مفید است. ۷- «آرد چاودار» برای سرباز کردن دمل و آبه نافع است. ۸- ضماد تهیه شده از «انجیر خشک» با «آرد جو» و «گندم» برای تحلیل ورم بناگوش و دملها مفید است. ۹- گرد برگ های خشک «موز» مخلوط با «روغن کنجد» یا «شیره زنجبیل» تازه برای تحلیل و رساندن ورم و دمل نافع است. ۱۰- ضماد «اسفناج» برای سر باز کردن دمل مفید است.

دیابت

به «مرض قند» مراجعه کنید.

دیر دندان در آوردن

۱- انگشتان خود را تمیز با صابون بشویید. آن را در محلولی از مخلوط آب جوشیده و «لیموی تازه» فرو کنید. سپس با انگشت لتهای کودک را ماساژ دهید. ۲- به اطفال شیرخوار به جای شربت قند، شربتی از «شیر خشت» بدهید تا زود دندان در آورند.

دیرزایی

«لوبیای قرمز» را بپزید. آب آن را با مقداری قند بجوشانید. کمی از آن را بخورید.

دیسک

وزن سنگین بلند نکنید و به پزشک مراجعه کنید.

دیفتری

۱- غرغره «سرکه» نافع است. ۲- بذر «ترب» با «سکنجبین» نافع است. ۳- رب پوست سبز «گردو» که با «عسل» یا شیر «انگور» ترتیب دهید، جهت دیفتری نافع است. ۴- غرغره برگ و بذر «کاسنی»، با آب «فلوس» برای ورم گلو و دیفتری نافع است. ۵- «سس» برای تنگ نفس، دیفتری و دل درد به کار می رود. ۶- «اسانس مرکبات» قادر است بزرگترین دشمنان بشر را که میکروبهای دیفتری، مننژیت و حصبه می باشند را نابود سازد. ۷- چنانچه «عدس» را در آب بپزید، مضمضه با آن جهت ورم مخاط دهان و دیفتری مفید است. ۸- غرغره خیسانده «تمر هندی» در آب، بعد از زدن سر آن، برای مبتلایان به دیفتری مفید است. ولی هرگز آن را در آب نباید مالید. چون خوردن آن ایجاد قی می نماید. بلکه بایستی آن را در آب خیس کرد و چون خوب خیس خورد، آن را صاف کرده، با کمی «نبات» یا شکر نوش جان نمود. ۹- «گل بنفشه» برای درمان دیفتری و سردرد اطفال تجویز می شود.

ذ

ذات الجنب

۱- اگر «اسفناج» را با «جوسفید» و «ماش بی پوست» پخته بخورید برای اوایل ابتلای به ذات الجنب و بیماریهای سینه و ریه نافع است. ۲- «ماء الشعیر» برای ذات الجنب توصیه و تجویز می شود. ۳- «گل بنفشه» برای درمان ذات الجنب تجویز می شود. ۴- «کره» با «عسل» جهت ذات الجنب توصیه و تجویز می شود. ۵- «عرق گل نیلوفر آبی» درمان ذات الجنب است. ۶- نوشیدن عصاره آبی گیاه «نوارس» جهت معالجه، دارویی کم نظیر است.

ذات الریه

۱- اخیراً دانشمندان آمریکا ویتامین جدید دیگری در «لیمو ترش» پیدا کرده اند که در معالجه ذات الریه نقش مهمی دارد. ۲- اگر میوه خشک «انجیر» را بو داده و بکوبید، گردی به دست می آید که به نام «قهوه انجیر» معروف است و برای ذات الریه مفید می باشد. ۳- «کره» با «عسل» جهت ذات الریه تجویز می شود. ۴- «پیاز» دارای چندین نوع قند بوده و با کمک نیتراهایی که دارد، ادرار را زیاد می کند و در معالجه ذات الریه تجویز می شود. ۵- «گل بنفشه» برای درمان ذات الریه تجویز می شود. ۶- گل «گل رنگ» مانند

دانه‌هایش دارای اثر مسهلی است. جوشانده ۱۲ تا ۲۴ در هزار آن در ذات‌الریه تجویز می‌شود. ۷- شربت «نیلوفر آبی» جهت ذات‌الریه تجویز می‌شود. دستور تهیه: گل نیلوفر تازه را در چهار برابر وزن آن بخیسانید و بجوشانید. بعد از صاف کردن با مقداری قند به قوام آورید و اگر گل تازه نباشد، گل خشک را در هشت برابر آب، خیس کنید. ۸- ۸۰۰ گرم «بنفشه» تازه را بجوشانید و صاف کنید. سپس مخلوط با ۳ کیلو قند، بپزید و شربت تهیه کنید، اگر بنفشه تازه میسر نشد، خشک آن را به مدت زیادتری بجوشانید. ۹- آب «پیاز» خام را مخلوط با «آب لیمو» بنوشید. ۱۰- مخلوطی از آب «شلغم»، آب «هویج» و آب «کرفس» خام مفید است. ۱۱- در لهستان «سیر» و فرآورده‌های آن برای کنترل ذات‌الریه در کودکان تجویز می‌شود. ۱۲- «فلفل قرمز» به صورت مشمع طبی برای ذات‌الریه اثر مفید دارد.

راشیتیس

به «نرمی استخوان» مراجعه کنید.

رشک

۱- غذاهای خنکی مانند: «آش آلو»، «آب آلو»، «آب برگه‌ها»، «آب لیمو شیرین»، «شیر خشت»، «عناب» و امثال این‌ها بخورید. ۲- «تخم خیار»، «تخم گشنیز»، «تخم کاهو» و «تخم کاسنی» را هر کدام ۲۰ گرم باهم بجوشانید و آب آن را میل نمایید. ۳- «گل ارمنی»، «طباشیر»، «برز» و «سرشور» را به مقدار مساوی تهیه نموده بکوبید، با «شیر» گاو مخلوط کنید و به موضع بمالید. ۴- «جوش شیرین» را با «ماست» مخلوط کنید. محل خارش را با آن ماساژ دهید.

رطوبات دماغ

جویدن «دانه فلفل» همراه با «مویز» جهت دفع رطوبات دماغ و معده مفید است.

رطوبت چشم

۱- مالیدن سوزانده‌ی پوست میوه‌ی «انگور» جهت نرمی پوست و کم کردن رطوبت چشم و بیشتر زخم‌ها مفید است. ۲- سرمه کردن صمغ «وشا» برای دفع رطوبت چشم مفید است.

رطوبت گوش

چکاندن آب جوشانده‌ی «برگ سنجد تلخ» در گوش، درد و رطوبت آن را درمان می‌کند.

رطوبت معده

۱- میوه نارس و غیر پیوندی «زالزالک» دارای طعم گس بوده، رطوبت معده را جمع و اسهال را درمان می‌نماید. ۲- جویدن «دانه فلفل» همراه با مویز مفید است. ۳- اگر دانه «زیره» را با نمک بجوید و میل نمایید، رطوبت معده را از بین می‌برد. ۴- «پنیر» نمک زده و کهنه در صورتی که فاسد نشده باشد، رطوبت معده را می‌گیرد. ۵- نوشیدن آب و خوردن «وشا» رطوبت معده را از بین

- می برد. ۶- چنانچه به مقدار کم روغن «شاهدانه» خورده شود، رطوبت معده را جمع می کند. ۷- به تجویز رطوبات دماغ عمل کنید.
- ۸- «سیر وحشی و صحرایی» خشک کننده رطوبت معده می باشد.

رطوبت مفاصل

- ۱- خوردن «زنجبیل» با «ترب» خوب است. ۲- مقداری «زنجبیل» کوبیده را با نفت بجوشانید، مرحم آن را ضماد کنید. ۳- «سیر وحشی و صحرایی» خشک کننده رطوبت مفاصل می باشد.

رَعِشَه

- ۱- جوشانده پوست درخت «بنه» با «مصطکی» جهت رعشه مفید است. ۲- «زیره» درمان رعشه است. زیاده روی در خوردن آن ترشح تیروئید را زیاد می کند و باعث لاغری و زردی رخسار می شود. ۳- «برگ های کلم» به علت داشتن کمی آرسنیک، مقوی اعصاب بوده و رعشه را از بین می برد. ۴- «چغندر» پخته رعشه را معالجه می کند. ۵- چنانچه دانه های «آلبالوی تلخ» را با «اسفند» و «مصطکی» در روغن بجوشانید، جهت رعشه مفید است. ۶- ضماد پخته «یونجه» - روزی دوبار - جهت معالجه رعشه توصیه شده است. ۷- «اسفناج» دارای مواد صمغی، مواد سفیده ای، مواد قندی، سبزینه و یک ماده صابونی هست. رعشه را از بین می برد. ۸- چون صمغ «انجدان» را در آب حل کنید، به صورت مایعی شیری در می آید که خوردن آن برای رعشه تجویز می شود. ۹- خوردن برگ و بذر «سداب» جهت رعشه نافع است. ۱۰- عرق ریشه «درخت چنار» که از چهار کیلوی آن یک کیلو عرق گرفته باشید، جهت رعشه سودمند می باشد. ۱۱- ترشی کهنه «سیر» جهت رعشه مفید است. ۱۲- اگر «دارچین» را در روغن بجوشانید، مالیدن این روغن به تنهایی یا با «زرده تخم مرغ» پخته، جهت رعشه مفید است. ۱۳- جوشانده بیخ و میوه «کنگر بزرگ» جهت معالجه رعشه توصیه شده است. ۱۴- «چوب چینی» مفید می باشد. ۱۵- خوردن برگ پخته «چغندر» برای رفع رعشه نافع است.

رَقَّتْ خُون

- ۱- پوست «لیموترش» سرشار از ویتامین های مختلف است و رَقَّتْ خُون را از بین می برد. ۲- انواع «کرفس» به علت داشتن «ویتامین C» از رَقَّتْ خُون جلوگیری می نمایند. ۳- میوه «تمشک» رَقَّتْ خُون را درمان می کند. ۴- برگ ها و ساقه های «غازیاقی» به علت داشتن «ویتامین C» زیاد برای رَقَّتْ خُون مصرف می شود. ۵- «لوبیا» مثل تمام سبزی ها دارای «ویتامین C» بوده و از رقیق شدن خون جلوگیری می کند. ۶- «شلغم» از رَقَّتْ خُون جلوگیری می کند. ۷- قسمت های مختلف گیاه «منداب» به علت داشتن «ویتامین C» زیاد، جهت معالجه رَقَّتْ خُون تجویز می شود. ۸- «برگ و گل لادن» ضد رَقَّتْ خُون می باشد. ۹- برگ های «هزاربندک»، قابض بوده و رَقَّتْ خُون را معالجه می نماید. ۱۰- قسمت گوشتدار و میوه سان «نسترن» دارای مقدار زیادی «ویتامین C» است. از رقت خون جلوگیری می کند. ۱۱- شیر تازه انواع «شیر پنیر» برای رَقَّتْ خُون مفید می باشد. ۱۲- «لیمو ترش»، «لیمو شیرین»، «آب لیمو» و سایر میوه های ترش، «کاهو»، «سبزیجات خوراکی و خورشتی»، «کرفس» و «کاسنی» مفید می باشند.

رگ به رگ شدگی

از جوشانه ی «آویشن شیرازی» جهت رگ به رگ شدن و پیچیدگی عضلات استفاده نمایید.

رنگ پریدگی و زردی

چند روز غذا را منحصر به «کرفس» کنید.

روماتیسم

۱- خوردن «زنجبیل» با «ترب» خوب است. ۲- جوهر «بومادران» را بر روی محل دردناک اورام و روماتیسم بمالید. ۳- «سیب»، سموم بدن، مخصوصاً اسید اوریک را دفع می‌کند و درمان خوبی برای روماتیسم است. ۴- اقسام مختلف «گوجه» برای معالجه روماتیسم تجویز شده‌اند. ۵- «آرتیشو» برای مبتلایان به روماتیسم مفید می‌باشد. ۶- «آلبالو» برای مبتلایان به روماتیسم غذای مفیدی است. ۷- «تمشک» بهترین درمان روماتیسم است. ۸- ساقه زیرزمینی «توت فرنگی» درمان خوبی برای درمان روماتیسم است. ۹- «گلایبی» برای مبتلایان به روماتیسم مفید است. ۱۰- ناشتا خوردن یک استکان آب پوست سبز «لوبیا»، ناشتا روماتیسم را معالجه می‌کند. ۱۱- «انگور»، روماتیسم را معالجه می‌کند. ۱۲- «آب غوره»، ضد روماتیسم است. ۱۳- انواع «کرفس» برای مبتلایان به روماتیسم مفید می‌باشد. ۱۴- ضماد برگ‌های سفت «کلم» مسکن دردهای روماتیسمی است. ۱۵- «لیمو ترش» برای درمان روماتیسم مفید است. ۱۶- «گرمک» از روماتیسم جلوگیری می‌کند. ۱۷- «طالی» برای روماتیسم مفید است. ۱۸- «والک»، درد روماتیسم را تسکین می‌دهد. ۱۹- خمیر گرم کرده‌ی «سبوس گندم» در قسمت‌های دردناک روماتیسم، مفید شناخته شده است. ۲۰- مالیدن تفاله‌ی «انگور» در حمام به بدن باعث تسکین درد روماتیسم می‌شود. ۲۱- چون ضماد پوست تازه «گردو» با «حنا» را بر محل دردهای روماتیسم بگذارید، درد آن را تسکین می‌دهد. ۲۲- «تره» برای از بین بردن ذرات و رسوبات زردرنگ از ادرار مبتلایان به روماتیسم تجویز شده است. ۲۳- ضماد «اسطوخودوس» مفید است. ۲۴- برگ‌های «آقطی» برای درمان روماتیسم به کار می‌رود. ۲۵- دم کرده ۸ تا ۱۵ گرم «شالک» در نیم لیتر آب و جوانه پوست درخت شالک، برای مبتلایان به روماتیسم تجویز می‌شود. ۲۶- کمپرس جوشانده ساقه‌های گلدار «صنوبر کوچک» برای تسکین درد روماتیسم نافع است. ۲۷- برای معالجه روماتیسم جوشانده شصت گرم ریشه «شنگ» را تجویز کرده‌اند. ۲۸- برگ «زبان گنجشک» برای درمان روماتیسم تجویز می‌شود. ۲۹- مالیدن خشک «زنجبیل» و آب تازه زنجبیل برای معالجه روماتیسم نافع است. ۳۰- جوشانده سی تا شصت در هزار گل «باقلا» برای درمان روماتیسم مفید است. ۳۱- برای درمان روماتیسم از «زنجبیل سگ» استفاده می‌کنند. ۳۲- نوشیدن «آب معدنی شلف» درمان خوبی برای روماتیسم است. ۳۳- «برگ غافت» برای روماتیسم توصیه شده است. ۳۴- ریشه «بابا آدم» برای درمان روماتیسم اثر فراوان دارد. ۳۵- بیخ «اگیر ترکی» دارای صمغ و لعاب بوده و برای درمان روماتیسم سودمند می‌باشد. ۳۶- میوه «انگور فرنگی» برای مبتلایان به روماتیسم مفید است. ۳۷- اگر «خیار» را با پوست فشار دهید و آب آن را بگیرید و با آن دوغ درست کنید، برای روماتیسم بسیار مؤثر است. ۳۸- مصرف جوشانده «گزنه»، روماتیسم را تسکین و درمان می‌کند. ۳۹- یکصد گرم از برگ و ساقه‌های گلدار «مریم گلی» خشک یا تازه را در میان دو لیتر آب، ده دقیقه بجوشانید. صاف کنید و آن را در داخل وان حمام بریزید. در وان بخوابید و نقاط دردناک را ماساژ دهید. ۴۰- دم کرده «زیرفون» مفید است. ۴۱- از جوشانده کاکل «ذرت» استفاده کنید. شرح در تجویز ۲۶ نفرس آمده است. ۴۲- جوشانده برگ‌های «آقطی» (به طریق تجویز ۱ اختلالات کلیوی) مفید است. ۴۳- مقدار یکصد گرم از برگ‌های تازه یا خشک «سوسنبر» را در دو لیتر آب جوش به مدت کافی خوب بخیسانید. گرماگرم آن را در داخل پارچه نازکی پیچید و به صورت کمپرس روی محل‌های دردناک بگذارید. ۴۴- نوشیدن جوشانده «سیب» (شرح در تجویز ۱ «تبخال») دردهای بحرانی انواع روماتیسم را تسکین می‌دهد. ۴۵- مقدار سی گرم برگ «درخت فندق» را با بیست گرم برگ «درخت گردو» مخلوط کنید. مقداری نمک آشپزخانه بر روی آن پاشید و روی آن‌ها «روغن زیتون» بریزید. ظرف محتوی آن را روی آتش ملایمی بگذارید تا خوب بجوشد و برگها پخته شود. بعد خوب بکوبید و با این محلول نقاط مورد درد و ناراحتی را خوب ضماد کنید و مالش دهید. ۴۶- نوشیدن مداوم جوشانده «بنفشه فرنگی» مفید است. ۴۷- «تمشک» برای تسکین درد روماتیسم

بسیار نافع است. ۴۸- نیم مشت «جعفری» خشک را در نیم لیتر آب بجوشانید و گرما گرم بنوشید. ۴۹- یک مشت «ازگل خلنگ» را در یک لیتر آب بجوشانید تا به یک سوم تقلیل یابد. این شربت را به تواتر حداقل سه بار در شبانه روز مصرف نمایید. ۵۰- تانن و املاح معدنی پتاسیم موجود در «گلایی» اسیداوریک را به هر اندازه باشد حل می کند. لذا برای روماتیسم مفید است. ۵۱- دم کرده ۱۵ تا ۲۵ گرم «کاکوتی» در یک لیتر آب جوش مفید است. ۵۲- آب ساقه و برگ های تازه «علف هفت بند» مفید است. ۵۳- «کرفس» را بکوبید. با «آرد برنج» مخلوط کنید و به صورت ضماد خمیری شکل در آورید. این ضماد را روی نقاط دردناک بدن بگذارید. ۵۴- ضماد «خردل»ی که توأم با آرد تهیه شده باشد مفیدترین نوع برای کاستن دردهای روماتیسمی است. ۵۵- مقداری «سیر» را رنده کرده و ۲ برابر «روغن کامفر» به آن بیافزایید و کاملاً مخلوط کنید. ۵۶- «سرکه» را مخلوط با «انگور فرنگی سبز» و «عسل» کرده، بخورید. ۵۷- مصرف آب میوه تازه در معالجه روماتیسم نقش دارد. ۵۸- یک راه تقلیل عکس العمل التهابی روماتیسم، مصرف انواع ماهی های آب سرد مثل «ماهی خال مخالی» (اسقومری)، «شاه ماهی»، «ساردینها» و «قزل آلا» و یا «ماهی آزاد» است. ۵۹- به «درد روماتیسمی» مراجعه کنید. ۶۰- به علت وجود تارتارات اسید دو پتاسیم در «آب غوره»، برای روماتیسم حاد بسیار نافع است. ۶۱- پوست «سیب» خشک شده به صورت جوشانده برای روماتیسم مفید است. ۶۲- جوشانده میوه رسیده و خشک شده «کیوی» برای معالجه روماتیسم مصرف می شود. ۶۳- مغز هسته «هلو» برای روماتیسم مفید است. ۶۴- ۱ و ۴ «توت»، «زردآلو»، «چای جاوه» (چای نمسه)، ۱ «یلاس»، ۴ «گیلاس»، «انگورها»، «قوتها» و «مرکبات»، «زنجیبیل»، «آب کدو»، «آرتیشو»، «کنگر»، «دارچین»، «آقطی»، «کاکوتی»، «برگ بو»، «گل بنفشه»، «بیدمشک»، «توت فرنگی»، «تمشک»، «چوبک»، «کاکل ذرت»، «زیتون»، «شنبلیله»، «اسفند»، «گل شب بو»، «چای کوهی»، «گل آفتابگردان»، «ترنجبین»، «موسیر»، «پیاز»، «والک»، «فتق»، «علف مرغ»، «کلم»، «گزنه»، «همیشه بهار»، «شیرین بیان»، «گل گاوزبان»، «شاه اسپرم»، «کرفس» و «شاهدانه» مفید می باشند.

روماتیس مفصلی

در موارد «روماتیس مفصلی» حاد ۱۵۰ - ۱۲۰ گرم آب «لیمو ترش» را با شربت قند مخلوط کرده و در عرض روز مرتباً بتدریج میل کنید.

ریزش اشک

۱- شستن چشم با جوشانده ی آرد هسته ی «خرما» از ریزش اشک و فشار چشم جلوگیری می نماید. ۲- عصاره برگ و ساقه «تمشک» که تازه چیده و کوبیده و با کمی صمغ مخلوط نمایند. جهت ریزش اشک مفید می باشد.

ریزش موی سر

۱- ضماد مخلوطی از «کندر» و روغن، از ریزش مو جلوگیری می کند. ۲- «تره تیزک»، «تخم پیازچه» و «آب لیمو» مفید می باشند. ۳- ضماد مخلوطی از «روغن گل سرخ» و «کندر» از ریزش مو جلوگیری می کند. ۴- جوشانده «سنا» مخلوط با «سرکه» مفید است. ۵- یک نوع از «ویتامین B» به نام اسید پانتوتیک در «گوجه فرنگی» می باشد که برای جلوگیری از ریزش مو بسیار مفید است. ۶- ضماد سوخته «سیاه دانه» مخلوط با «موم روغن» و «حنا» برای جلوگیری از ریختن مو مفید است. ۷- نوشیدن مخلوطی از عصاره «کاهو»، «هویج» و «یونجه» بسیار نافع است. ۸- «بلال» از ریزش مو جلوگیری می نماید. ۹- «روغن کفزی» (پوست شکوفه خرما ی نر) که پس از رسیدن با مواد وسط آن نیم کوب کرده با مساوی آن «روغن زیتون» مخلوط نموده، سه چهار روز، روزی چندبار آن را به هم زده و یکنواخت سازند داروی خوبی است که مالیدن آن مقوی مو بوده و از ریزش آن جلوگیری می کند. ۱۰- چنانچه

«برگ درخت بنه» را کوبیده و بر محل ریزش مو بمالید، باعث روئیدن مو شده و مو را دراز نگاه می‌دارد. ۱۱- وجود گوگرد در «انجیر» باعث زیاد شدن مو شده، از ریزش آن جلوگیری می‌نماید. ۱۲- اگر «ریشه‌ی گزنه» را در الکل شصت درجه خیس کنید و آن را پانزده روز در آفتاب بگذارید و بعد صاف کنید، مایعی به دست می‌آید که چنانچه سه قاشق آن را با آب مخلوط کرده، به سر بمالید، از ریزش مو جلوگیری می‌نماید. ۱۳- ضماد «برگ سدر» و شستشو با آن جهت تقویت مو و جلوگیری از ریزش آن سودمند می‌باشد. ۱۴- «خرمای رسیده» از ریزش مو جلوگیری میکند. ۱۵- جوشانده برگ و لفافه سبز میوه «گردو» از ریزش مو و طاسی جلوگیری می‌کند. ۱۶- شستشو با «حسن لبه» جهت تقویت مو و جلوگیری از ریزش آن نافع است. ۱۷- ضماد «کنگر» از ریزش مو جلوگیری می‌نماید. ۱۸- «پیاز» به علت داشتن گوگرد، موهای سر و صورت را تقویت کرده و از ریزش آن‌ها جلوگیری می‌نماید. مقدار خوراک تا ۵ گرم است. ۱۹- «سیر» برای جلوگیری از ریزش مو مفید می‌باشد. ۲۰- مالیدن «آرد ثعلب» بر سر، مقوی مو بوده و از ریزش آن جلوگیری می‌کند. ۲۱- مالیدن عصاره برگ و ساقه «کاهو» بر سر، مانع ریزش مو می‌باشد. ۲۲- ضماد له شده گیاه تازه «گل لادن» بر سر، پیاز مو را تقویت کرده و از ریزش آن جلوگیری می‌کند. ۲۳- شستشوی سر با «ماست»، مو را تقویت می‌کند و از ریزش آن می‌کاهد. ۲۴- استمرار خوردن «سیر»، موجب ریختن موی سفید و روئیدن موی سیاه است.

ریشه کردن ناخن (گوشه کردن ناخن)

۱- «شنبلیله» مفید است. ۲- «رب نارنج» مفید است. ۳- «بلال» مفید است.

ز

زاغی (کبودی)

اگر به بچه‌های زاغ و سرخ مو علاقه ندارید و نوزاد شما با این شرایط به دنیا آمد، کافی است «فندق» را با «روغن زیتون» ساییده و بر محل تلاقی استخوان جلو سر با استخوان عقب سر نوزاد بمالید و این عمل را مداومت دهید تا رنگ موی نوزاد برگردد و سیاه چشم و سیاه موی گردد.

زالوی گلو

۱- وقتی زالو در بینخ گلوی کسی چسبید، دستپاچه نشوید. یک لیوان «آب لیمو» به او بدهید و بگوئید جرعه جرعه بنوشد تا زالو کنده شود. ۲- اگر در گلوی شما زالو چسبیده و دسترسی به پزشک نداشتید، «سرکه» را جرعه جرعه بنوشید. این جانور خونخوار کشته و دفع می‌شود. ۳- غرغره صمغ «انجدان» با «سرکه» جهت اخراج زالویی که در گلو چسبیده باشد، سودمند می‌باشد. ۴- «سیر» برای خارج ساختن زالوی در حلق مانده مفید است.

زایمان سخت (سختی زایمان)

۱- جوشانده‌ی سرشاخه‌های گلدار «بومادران»، زایمان را آسان می‌سازد. ۲- خوردن انواع «ویتامین B» در اواخر روزهای حاملگی، درد زایمان را کم و خاصیت ارتجاع نسوج را می‌افزاید. «رازایانه» و «شبت» خوردن بسیار مفید هست و وضع حمل را آسان و در ضمن بسیار هم شیرافزا هستند. ۳- برداشتن یا مالیدن کمی «روغن بادام» کاملاً برای خروج جنین مفید است. ۴- خوردن ۵ گرم «زعفران» مفید است. ۵- «شنبلیله» را در آب ریخته و در آب آن، حمام ته نشین کنید. ۶- خوردن ۱۰ گرم پوست خشک شده

«خیار»، زایمان را آسان می‌کند. ولی زنان حامله قبل از درد زایمان نباید از آن تناول نمایند. ۷- جوشانده‌ی «کاسنی» زایمان را آسان می‌کند. ۸- «نارنج» زایمان را آسان می‌کند. ۹- «بذر هویج»، زایمان را آسان می‌کند. ۱۰- جوشانده برگ و دانه‌های «شنبلیله» زایمان را آسان می‌کند. ۱۱- فرزجه دانه‌های «خاکشیر»، زایمان را آسان می‌کند. ۱۲- جوشانده شاخه‌های «شجر مریم» زایمان را آسان می‌کند. ۱۳- دم کرده گل‌های «گل شاه‌پسند» زایمان را آسان می‌کند. ۱۴- جوشانده دانه‌های «ماش هندی» را برای سهولت زایمان تجویز می‌نمایند.

زبری پوست

۱- ماسک زیبایی که با گوشت «گیلاس» تهیه می‌شود، پوست را نرم می‌کند. ۲- مالیدن جوشانده «گل هلو» بعد از ازاله‌ی مو، بر بدن، زبری و بدبویی آن را از بین برده، پوست را نرم و لطیف می‌سازد. ۳- از روغن دانه‌های «شنبلیله» که همانند «روغن ماهی» است می‌توانید برای درمان سخت شدن پوست بدن و رفع زبری و پوسته پوسته شدن استفاده کنید. ۴- اگر «سیب زمینی» خام را در شیر رنده کنید، بهترین شیر زیبایی جهت نرم و لطیف کردن پوست‌های دست و صورت شما می‌باشد. به این شیر بهتر است کمی «گلاب» اضافه نمایید. ۵- اگر شما «عسل» تازه را روی پینه‌های دست و پا و زبری‌های روی زانو و آرنج بمالید، آن‌ه را از بین خواهد برد. ۶- روغن «انگور» بسیار محلل، گرم کننده بدن و نرم کننده پوست است. ۷- روغن مغز هسته «زردآلو» اعم از تلخ و شیرین زبری پوست را رفع می‌کند. ۸- پنیر تازه (دلمه) معالج خشکی پوست است. ۹- آب «خیار»، پوست بدن را نرم می‌کند. ۱۰- جوشانده میوه نارس «بامیه» چون نرم کننده و لطیف کننده پوست است برای زبری پوست مفید است.

زخم

۱- «رب نارنج» یک مرهم ضد زخم است. ۲- در موقعی که «درخت انگور» را هرس می‌کنند، آبی از سرشاخه‌های آن بیرون می‌آید که به «اشک مو» معروف است. این اشک به صورت کمپرس برای التیام تمام زخم‌ها به کار می‌رود. ۳- شستشو روزانه سه یا چهار بار با جوشانده «آویشن» (شرح در تجویز ۲ «پیچیدگی عضلات») مفید است. ۴- ساقه خشک «کنف» را بکوبید. آن را بسایید و روی زخم بگذارید. ۵- ضماد کوبیده هسته و روغن سوخته مغز «هلو» مفید است. ۶- «پیاز» مؤثرترین وسیله برای ضد عفونی و جوش دادن جراحات است. ۷- ضماد «پیاز آب پز» یا پیازی که در حرارت ملایم بریان شده، التیام می‌دهد. ۸- پوست خام «کدو» را نرم بسایید و به صورت ضماد روی زخم‌ها بگذارید. همچنین ضماد برگ‌های تازه یا گوشت کدو نیز مفید است. ۹- خوردن یا ضماد جوشانده برگ و ریشه «توت فرنگی» مفید است. ۱۰- شستشو با جوشانده «برگ گردو» زخم‌ها را شفا می‌بخشد. ۱۱- لعاب «به دانه» در استعمال خارجی برای زخم‌ها مفید است. ۱۲- «تخم خربزه» برای التیام زخم مفید است. ۱۳- ضماد برگ «زیتون» برای التیام زخم نافع است. ۱۴- «دارچین» برای ضد عفونی زخم‌ها بسیار مفید است. ۱۵- در شبه جزیره مالایا برای قطع خونریزی و التیام زخم، ساقه «نیشکر» را روی زخم می‌گذارند. ۱۶- در هندوستان از بیخ «زردچوبه» در استعمال خارجی برای التیام زخم استفاده می‌شود. ۱۷- آب «لیمو ترش» به صورت محلول شست و شو برای تمیز کردن زخم به کار می‌رود. ۱۸- در استعمال خارجی، ضماد «بامیه» روی انواع زخم‌ها گذارده می‌شود و التیام دهنده است.

زخم آبدار

۱- اگر گرد کوبیده‌ی پوست سخت «گردو» را روی زخم‌های آبدار بپاشید، آب آن‌ها جمع و جراحات آن‌ها را تخفیف می‌دهد. ۲- ضماد «انجیر» با «زاج» جهت زخم‌های آبکی تجویز می‌شود. ۳- ضماد مرهم مخلوطی از ریشه «خربزه» و «عسل» برای این نوع

زخم‌ها نافع است.

زخم آبله

۱- الیدن جوشانده‌ی چوب «سدر» روی زخم‌های آبله منافع زیاد دارد. ۲- مالیدن «روغن کنجد» برای زخم آبله نافع است.

زخم آلت تناسلی مرد

۱- ضماد «شوید» با خاکستر شیشه زخم‌های تر و چرکین را خشک می‌نماید و برای زخم آلت تناسلی مرد بسیار مؤثر است. ۲- مالیدن ضماد روغن «تخم کدوی شیرین» با «دم‌الاحوین» که نرم ساییده شده باشد و یا با «مغز تخم کدو» که خوب ساییده شده باشد، مفید است. ۳- عصاره «گل انار» که به گلنار فارسی معروف است با «گلاب» مفید است.

زخم بینی

۱- اگر «رب انار» را با «عسل» مخلوط کنید، برای معالجه زخم بینی مفید است. ۲- «زنجبیل سگ» را برای معالجه زخم بینی تجویز می‌کنند. ۳- در چین وانه‌های «گل خربزه» را چیده، بو داده و به صورت گرد برای معالجه زخم‌های داخل بینی به کار می‌برند. ۴- در هند و چین «هسته نارگیل» را در محلولهایی برای زخم بینی مصرف می‌کنند.

زخم چشم

۱- چکاندن قطره آب «پیاز» با «عسل» در چشم، جهت زخم چشم و ضعف بینایی تجویز شده است. ۲- سرمه «کتیرا» با ادویه جهت زخم چشم مفید است. ۳- سرمه «سندروس» با «عسل» جهت زخم چشم مجرب است. ۴- چکاندن عصاره «زیره» مفید است. ۵- از قطره‌های «زیره سبز» به تنهایی یا با «روغن زیتون» برای زخم چشم استفاده می‌شود.

زخم حلق

۱- در هندوستان میوه «فلفل» برای زخم حلق تجویز می‌شود. ۲- از غرغره جوشانده گیاه «بادنجان بری» برای التیام زخم‌های حلق استفاده می‌شود. ۳- در فیلیپین از جوشاندن میوه سبز تازه «بامیه» شربتی درست می‌کنند که مفید است. ۴- غرغره آب «عدس» پخته برای زخم‌های دهان و گلو نافع است. ۵- پولپ «هندوانه» برای رفع ناراحتی و زخم‌های گلو و دهان مفید است.

زخم داخلی

حقنه یا آماله با آب دم کرده «زیتون» برای زخم‌های داخلی، مقعد و رحم نافع است.

زخم دهان

۱- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب «به دانه» ساییده و حب نماید و زیر زبان نگاهداشته و آب آن را فرو برید، زخم‌های دهان را معالجه می‌کند. ۲- جوییدن «ترخون»، دهان را خوشبو می‌کند و زخم‌های دهان را درمان می‌نماید. ۳- اگر با «آب انار» دهان شوئی و مضمضه کنید، جوش و زخم‌های ناراحت کننده دهان را برطرف می‌کند. ۴- مضمضه آب «انار» نافع است. ۵- از رزین

«انبه» برای التیام زخم‌های دهان استفاده می‌شود. ۶- روغن «به» سرد، تر و قابض است و برای زخم‌های دهان مفید است. ۷- گرد برگ و ساقه خشک «خرفه» برای زخم‌های دهان اطفال نافع است. ۸- «گل انار» که به گلنار معروف است به صورت دم کرده به طور غرغره برای التیام زخم دهان نافع است. ۹- جویدن برگ «زیتون» برای زخمهای دهان خوب است. ۱۰- مضمضه خیس کرده «سماق» در آب، برای زخم دهان مفید است. ۱۱- مضمضه و جویدن «ریحان» برای زخم دهان نافع است. ۱۲- غرغره «آب عدس» پخته برای زخم دهان نافع است.

زخم روده

۱- تنقیه «آب برنج» پخته جهت زخم روده و معده نافع است. ۲- تنقیه «گل سرخ» مفید است. ۳- خوردن حریره «نشاسته» مخلوط با پیه بسیار نافع است. ۴- «بادام شیرین»، به سبب لعابی که دارد جهت زخم روده مفید می‌باشد. ۵- خوردن «کرفس» جهت زخم روده مفید است. ۶- «سیب زمینی ترشی» معالج زخم روده است. ۷- تنقیه جوشانده چوب «سدر» جهت زخم روده مفید است. ۸- «شیر برنج» بهترین غذا برای مبتلایان به زخم روده می‌باشد. ۹- تنقیه محلول «حضض» جهت زخم روده مفید است. ۱۰- خوردن گل و ریشه «نیلوفر آبی» برای زخم روده مفید است. ۱۱- «موز» ملین معتدلی است و شفای زخمهای روده‌ای را تسریع می‌نماید. ۱۲- خوردن روغن «به» برای زخم روده مفید است. ۱۳- خوردن میوه «برگ بو» با «عسل» برای زخم روده مفید است. ۱۴- اگر آب پخته «خندروس» را صاف کرده تنقیه نمایید برای زخم روده مفید و جان‌نشین ذرت است. ۱۵- «بادام شیرین»، «ماء‌الشعیر»، «بولاغ اوتی»، «خون سیاوشان»، «شاه توت» و «لف چشمه»، «علف چشمه» مفید هستند.

زخم ریه

۱- جوشانده «فراسیون» با «شربت بنفشه» جهت زخم ریه و التیام آن مفید است. اما خطر آن برای سقط جنین زیاد است. ۲- نوشیدن آب بوته «گون»، «علف کتیرا» جهت زخم ریه سودمند است. ۳- نوشیدن عصاره آبی گیاه «نوارس» جهت معالجه زخم ریه کم نظیر است. ۴- نیم کیلو «نخود» خام را پس از شستن، در آب بخیسانید. یک روز که جا افتاد، آب آن را در دو روز، روزی سه بار، هر بار نصف لیوان بخورید. ۵- برگ «اوکالیپتوس» و «پرسیاوشان» را هر کدام ۲۰ گرم تهیه نمایید. باهم بجوشانید و صاف کنید. آبش را در سه نوبت، بعد و یا قبل از هر غذا میل نمایید. یا شربت و اسانس آن‌ها را تهیه و استفاده کنید. ۶- «پیاز» خام یا پخته، «هویج» و «کنگر» بخورید. ۷- «ریوند» برای زخم ریه مفید است. ۸- «ماء‌الشعیر» برای زخم‌های ریه مفید است.

زخم سر

۱- مالیدن «روغن بادام تلخ» مخلوط با «سرکه» جهت زخم سر و کچلی مفید است. ۲- ضماد «برگ تمشک» برای التیام زخم‌های سر نافع است.

زخم سرطانی

۱- ضماد برگ «گزنه» همراه با مرهم‌های سربی جهت درمان زخم‌های سرطانی و به تنهایی جهت تحلیل ورم‌های دیگر سودمند می‌باشد. ۲- پاشیدن کوبیده تخم و برگ خشک شده «گزنه» جهت درمان زخم‌های سرطانی و خوره نافع است. ۳- ضماد برگ های انواع «شیر پنیر» برای زخم‌های سرطانی منافع زیاد دارد. ۴- میوه «موز» برای معالجه زخم سرطانی مفید است.

زخم سوختگی

۱- با انواع «لویبای پخته» می توان ضماد خوبی برای معالجه تاول و زخم های سوختگی درست کرد. ۲- مالیدن «روغن کنجد» برای زخم سوختگی نافع است.

زخم سوداوی ساق پا

ضماد «سیاه دانه» را با «گلاب» مفید دانسته اند.

زخم شش

مکیدن «کتیرا» برای درمان زخم شش تجویز می شود.

زخم های کفگیرک

ضماد «سیب زمینی هندی» را در استعمال خارجی روی آبسه، زخم های کفگیرک، جوش و کورک بیاندازید.

زخم کهنه

۱- میوه نارس خشک شده «زغال اخته» برای اورام، زخم های کهنه و مزمن مفید است. ۲- مقداری «بادام تلخ» کوبیده مخلوط با «سرکه» و شراب بر روی زخم ها بمالید.

زخم گلو

به «زخم حلق» مراجعه کنید.

زخم گوش

چکاندن عصاره «تاجریزی» درمان خوبی برای زخم گوش می باشد.

زخم گوشه لب

مالیدن مخلوطی از روغن «تخمه کدو» با «خون سیاوشان»، جهت زخم های گوشه لب و بناگوش اثر فوری دارد.

زخم لثه

جویدن برگ یا میوه «تمشک» برای زخم های لثه و سستی لثه ها مفید است.

زخم مثانه

۱- مغز «تخم کدو» سردتر است و برای زخم روده ها و مثانه نافع است. ۲- «بادام شیرین» برای زخم مثانه مفید است.

زخم مجاری ادرار

۱- «تخم گشنیز» سرد و خشک است و برای زخم‌های مجاری ادرار مفید است. ۲- خوردن دم کرده برگ «توت فرنگی» در ناراحتی مجرای ادرار مفید است.

زخم معده

۱- اگر «سدر» را خشک کرده و بعد آسیاب نمایید، آرد آن جهت اسهال و زخم معده مفید است. ۲- مبتلایان به زخم معده که نمی‌توانند میوه خام بخورند، به آسانی می‌توانند «سیب» را رنده کرده، بدون پختن نوش‌جان نمایند. زیرا بر روی درخت با حرارت آفتاب به حد کافی پخته می‌شود. ۳- چنانچه آب میوه «به» را در «روغن زیتون» ریخته و آن را غلیظ نمایید، تنقیه‌ی آن جهت معده‌ی اسهال و زخم معده اثر معجزه‌آسا دارد. ۴- عرق و اسانس «نعنا» ترشحات زیاد معده را کم می‌کند و مسکن درد و زخم معده و سوزش آن است. ۵- تنقیه جوشانده چوب «سدر» جهت زخم معده و روده مفید است. ۶- می‌توانید کمی «ناردان» را با هم وزنش «برنج» و «جو پوست کنده»، مخلوط کرده، در آب بجوشانید. برای معالجه زخم معده مفید می‌باشد. ۷- «مشک زمینی» برای معالجه زخم معده مفید می‌باشد. ۸- «اختر زغال» (زغال اخته) برای مبتلایان سودمند بوده و معده و روده‌ها را تقویت می‌نماید. ۹- «علف هفت بند» دارای تانن زیاد بوده و سرشار از سیلیس می‌باشد. به همین جهت در زخم معده و روده تجویز می‌شود. ۱۰- مهمترین خاصیت درمانی «سیب زمینی» که شایان توجه و تحسین است، معالجه زخم معده می‌باشد. یب‌زمینی به علت داشتن دیاستاز و آنزیمی مخصوص، زخم‌های معده را التیام و فضولات خارجی معده را که غالباً سبب زخم هستند، همراه خود دفع می‌نماید. ۱۱- «روغن کفوی» (پوست شکوفه خرمای نر) که پس از رسیدن با مواد وسط آن نیم کوب کرده، با مساوی آن «روغن زیتون» مخلوط نموده، سه چهار روز، روزی چندبار به هم زده و یکنواخت سازید، داروی خوبی برای زخم معده و سردرد است. ۱۲- «باقلا» برای مبتلایان غذای خوبی است. ۱۳- «تخمه کدو» برای مبتلایان نافع است. ۱۴- زرده‌ی عسلی «تخم مرغ» مفید است. ۱۵- نوشیدن «عرق برگ بارهنگ» برای زخم معده و زخم‌های داخلی بسیار مفید است. ۱۶- «روغن کنجد» روی خمول (پرزها) معده را پوشانده، آن‌ها را چرب و نرم نگاه می‌دارد. از این رو جهت مبتلایان به زخم معده ارزش زیادی دارد. ۱۷- میوه «بلوط» برای دل پیچه و زخم معده و روده نافع است. ۱۸- عصاره «شیرین بیان» همراه با «عسل» جهت مبتلایان به زخم معده بهترین اکسیر است، زیرا از انقباض معده جلوگیری کرده و این آرامش جدار معده، سبب بهبود زخم می‌شود. ۱۹- از میوه و برجستگی‌های روی ساقه «مورد» جهت معالجه زخم معده استفاده کنید. ۲۰- بو داده «برنج» جهت رفع زخم معده نتایج نیکو دارد. برای این کار اگر برنج را به طوری بو دهید که رنگ آن سرخ و تیره و سیاه نشود و نسوزد و بعد ده تا پانزده مثقال آن را صاف کرده ناشتا بیاشامید، سودمند می‌باشد. ۲۱- برای درمان زخم معده و روده، نوشیدن جوشانده گیاه «دم اسب» معجزه است. ۲۲- قسمت‌های مختلف گیاه «شاهدانه» آرام‌کننده دردهای معده است. ۲۳- اگر «انجیر» و «عسل» را به نسبت مساوی با هم مخلوط نمایید، بسیار مفید است. ۲۴- ریشه «شیرین بیان» را شسته و بجوشانید تا به صورت شیر در آید. ۵۰ گرم از این شیر غلیظ را با آب مخلوط کرده، قبل از هر وعده غذا یک یا دو جرعه بنوشید. ۲۵- دکتر چارمست استاد دانشگاه سانه فورت کالیفرنیا اظهار کرده که بیش از یکصد نفر که مبتلا به زخم معده بوده‌اند با تجویز مصرف یک ربع لیتر عصاره «کلم» جوشانده شده قبل از صبحانه، درمان نموده و گفته است بیمارانی را که کاملاً مایوس بوده‌اند در مدت ۱۵ روز، بهبود بخشیده است، چون کلم دارای مقدار زیادی سولفور و ید است. ۲۶- برای درمان زخم معده، مصرف «حبوبات»، «بقولات» و «سبزی‌ها» را افزایش دهید. ۲۷- «خارخاسک»، «رازیانه»، «سوسنبر»، «نعنا»، «کتان»، «کنگر»، «بابونه» و «گل همیشه بهار» مفید می‌باشند.

زخم نشیمنگاه

۱- اگر کلاهک و دم «بادنجان» را در سایه خشک کنید و خوب بسایید و گرد آن را روی زخم‌های نشیمنگاه بپاشید، آن‌ها را معالجه می‌کند. ۲- مالیدن عصاره خشک «حوض» مفید می‌باشد.

زخم‌های جلدی (زخم‌های پوستی)

۱- برای معالجه جوش غرور و زخم‌های جلدی، «برگ بارهنگ» را له کرده و به صورت بمالید. ۲- روغن قرمزی که از گل «علف هزار چشم» می‌گیرند، بهترین دارو برای درمان زخم‌های جلدی است. ۳- «آب کدو»، «برگ گردو»، «آویشن»، «برگ بو»، «بنفشه»، «بیدمشک»، «جو»، «زیتون»، «گردو»، «لیمو»، «شلغم» و «گل همیشه بهار» مفید می‌باشند. ۴- سوخته «آفتابگردان» جهت زخم‌های پوستی تجویز می‌شود. ۵- ضماد «برگ سدر» و شستشو با آن جهت بثورات جلدی و زخم‌های پوستی سودمند می‌باشد. ۶- یک مشت از برگ‌های «بارهنگ» را بشویید. بکوبید یا خرد کنید. در داخل پارچه تمیز و نازکی بر روی زخم ببندید. ۷- برگ‌های «کلم» را در آبی که مقدار زیادی آب لیموی ترش تازه مخلوط کرده‌اند چند ساعت بخوابانید. سپس آن را روی زخم‌ها بگذارید و با نوار محکم در محل خود ثابت کنید. این عمل را روزی دوبار تکرار کنید.

زخم‌های خورهای

۱- پاشیدن کوبیده تخم و برگ خشک شده «گزنه» نافع است. ۲- پاشیدن برگ خشک کوبیده «عنب» جهت درمان زخم‌های خورهای مفید است.

زخم‌های عصبی

۱- بذر «ترب» با «سرکه» جهت از بین بردن زخم‌های عصبی مفید است. ۲- ضماد میوه تلخ «بادام تلخ» با «سرکه»، جهت زخم‌های عصبی مفید است.

زخم‌های عفونی

۱- پاشیدن «نروک» روی زخم‌های عفونی مفید است. ۲- ضماد پخته نمک زده «افستین» در روی زخم‌های عفونی، اثر ضد عفونی کننده و التیام دارد. ۳- مقدار کمی «زردچوبه» و «پیه» برای باز کردن دهان زخم و کورک‌های سر بسته پراالتهاب چرکی و رساندن زخم مفید است. ۴- تخم «سبت» را به صورت پودر بکوبید و روی زخم بپاشید. ۵- ضماد «سرکه» برای زخم‌های چرکی پوست مفید است. ۶- برای زخم‌های چرکی در سته مزاحم، چند ساقه از «ریواس» را خوب پاک کنید. بشویید. به مدت بیست دقیقه بجوشانید. سپس آن را نرم کنید و به صورت ضماد ببندید تا یک ساعت بماند. روزی سه بار آن را تجدید کنید. به زودی سر باز خواهد کرد و چرک آن خارج خواهد شد. ۷- ضماد «ترب» با «عسل»، زخم‌های پلید و چرکی را درمان می‌کند. ۸- ضماد برگ «به» جهت معالجه زخم‌های چرکی مفید می‌باشد. ۹- ضماد خاکستر گیاه «مرغ» جهت زخم‌های چرکی و خونی سودمند می‌باشد. ۱۰- «سنجد تلخ» برای زخم‌های چرکی و پلید مفید می‌باشد. ۱۱- پاشیدن گرد کوبیده برگ «علف هزار چشم» جهت خشک کردن زخم‌های چرکی متعفن بی نظیر است. ۱۲- ضماد ریشه «ماردارو» با «سرکه» جهت پاک کردن زخم‌های چرکی نافع است. ۱۳- مالیدن مخلوط کوبیده «دارچین» با «عسل»، زخم‌های چرکی را خشک می‌کند. ۱۴- ضماد «ترب» با «آرد شلمک» (نوعی

گندم) برای درمان زخمهای چرکی جلدی مفید است. ۱۵- آب «گریپ فروت» مقاومت بدن را در مقابل گسترش و ناراحتی زخمهای عفونی افزایش می دهد. ۱۶- از اسانس «پونه کوهی» به صورت پماد برای ضد عفونی کردن زخمها استفاده می شود.

زخمهای واریسی

۱- یک مشت از برگ های «بارهنگ» را بشویید. بکوبید یا خرد کنید. در داخل پارچه تمیز و نازکی بر روی زخم ببندید و روزی دوبار آن را عوض کنید. ۲- به تجویزهای «واریس» نیز توجه کنید.

زخمی که گرم گذاشته

پودر «پونه» خشک به آن بپاشید.

زرداب

به «صفر» مراجعه کنید.

زرده زخم

۱- برای شستشوی زخمها در سابق از مطبوخ «گل ختمی» استفاده می کردند. هنوز هم برای زرده زخم معمول است و هیچیک از داروهای جدید جای آن را نگرفته است. ۲- اگر داروهای شیمیایی مانند پماد در دسترس نباشد، همه روز اطراف زخم را با «سرکه» و «سیر» خوب ماساژ دهید که هم دارو بجسم بنشیند و هم خارش، ساکت شود. ۳- غذاهای نسبتاً ترش بخورید. ۴- «مازو»، «حنا» و «شنبلیله» را به مقدار مساوی، هر کدام یک مثقال تهیه نموده، با کره گاو یا وازلین مخلوط کنید، روزی چند بار روی زخم ماساژ دهید. ۵- «برگ تازه هویج» را بجوشانید. روی پارچه تمیزی بگذارید. محل زخم را ضماد نمایید. یا «آب هویج» را با «شیر گاو» و کمی نمک مخلوط کرده، زخم را بشویید. ۶- از «آب اکسیژنه» یا محلول «مرکور گرم» برای شستشوی این گونه زخمها استفاده نمایید. ۷- «بلوط»، «توت فونه»، «مازو»، «بنفشه» و «بیدمشک» مفید می باشند.

زردی

۱- ریشه «جعفری» اشتها آورست و در مورد زردی مفید است. ۲- «مارچوبه» مدر است و برای زردی مفید است. ۳- «سیب» برای زردی مفید است.

زردی چشم

۱- سرمه‌ی عصاره «فراسیون» در چشم بهترین دارو جهت از بین بردن زردی آن است که در اثر یرقان به هم رسیده باشد. ۲- ساییده برگ «شیرین بیان» را به چشم بکشید. ۳- پودر و ساییده «بالنگ» برای یرقان و زردی در چشم بسیار مفید است. ۴- چکاندن آب «گشنیز» کوبیده بسیار مفید است.

زُکام

۱- مقدار ۲ گرم پودر ریشه خشک «زنبق» را با «عسل» مخلوط و داخل «چای» نمایید. روزانه چندین بار بنوشید. ۲- آب یک عدد «پرتقال» را در فنجانی از آب جوش بریزید. با دو حبه قند شیرین کنید و گرم‌گرم در موقع خواب سر بکشید. ۳- مقدار دو یا سه مشت از دانه‌های «ذرت» را در دو لیتر آب آن قدر بجوشانید تا آب آن نصف شود. در عین جوشیدن بهتر است با یک قاشق چوبی مرتباً آن را هم بزنید. پس از خوب پختن، دانه‌ها را کنار بگذارید تا سرد شود. حال شیره آن را با فشار بکشید. آب ته مانده ظرف را هم به آن بیفزایید. مقدار هفتصد و پنجاه گرم شکر به آن بیفزایید و دوباره بجوشانید تا شربت، کاملاً بقوام آید و سفت شود. در هر روز سه بار، نصف قاشق از آن بخورید. ۴- جوشانده گل و برگ و ساقه «گاو زبان» را طبق تجویز ۲۷ نفرس مصرف کنید. ۵- چهار عدد «سیب» را پوست کنده قطعه قطعه کنید. داخل یک لیتر آب بریزید. یک مشت «کشمش» و ۱۵ گرم «عناب» به آن بیفزایید. سپس آن را یک ساعت بجوشانید. آن را صاف کنید. با ۱۵۰ گرم شکر شیرین کنید و دوباره روی آتش بگذارید تا به قوام آید و شربت سفتی شود. سپس هر بار چند قاشق از آن بخورید. ۶- چند قطره «آب لیمو» در کف دست بریزید و به بینی بکشید. در همان حال داخل بینی را با «کره» تازه یا «روغن نباتی»، چرب کنید. ۷- اگر جوشانده‌ی تکه‌ای از ریشه «ریواس» را در بینی بریزید زکام را برطرف می‌کند. ۸- جوشانده‌ی «خرمای رسیده» برای زکام مفید است. ۹- استنشاق آب جوشانده‌ی «بومادران» جهت درمان زکام توصیه شده است. ۱۰- کمپرس جوشانده «سیاه دانه» بر سر، زکام را درمان می‌کند. ۱۱- در «شلغم» یک ترکیب میکرب کش با طیف وسیع وجود دارد که بسیاری از میکرب‌ها و ویروس‌ها را از بین می‌برد. لذا زکام را معالجه می‌کند. ۱۲- بوییدن «مرزنگوش» و نوشیدن جوشانده آن معالج زکام است. ۱۳- عصاره‌ی «ریحان» با شیر برای درمان زکام به کار می‌رود. ۱۴- جوشانده «سبوس گندم»، درمان زکام‌های سخت است. ۱۵- «بولاغ اوتی» زکام را شفا می‌بخشد. بهتر است شیرهای آن را گرفته و همه روزه صبح و عصر یک قاشق سوپ خوری به بیمار بدهید. ۱۶- ریشه گل و برگ دو برادر «پنیرک» و «ختمی» را برای معالجه زکام مصرف نمایید. ۱۷- بو کردن «سیاه دانه» جهت زکام مفید است. ۱۸- جوشانده‌ی «تره» برای درمان زکام به کار می‌رود. ۱۹- بوییدن شکوفه «نارنج» که به «بهار نارنج» معروف است، رمان زکام است. ۲۰- دم کرده «آویشن» شیرازی جهت زکام تجویز شده است. ۲۱- «گل همیشه بهار» مفید است. ۲۲- به موارد سرماخوردگی نیز توجه کنید. ۲۳- دم کرده «پونه کوهی» برای زکام مفید است. ۲۴- آشامیدن دم کرده «مرزنگوش» زکام را قطع می‌کند. ۲۵- «آقطی»، «سوسنبر»، «بنفشه»، «ذرت»، «شیرین بیان»، «کرفس» و «گل گاوزبان» مفید می‌باشند. ۲۶- به موارد «گرفتگی بینی» نیز توجه کنید.

زگیل

۱- ضماد «سیاه دانه» مفید است. ۲- «سیر» را نرم بکوبید، به صورت مشمع و ضماد روی زگیل و میخچه بگذارید و هر چند ساعت یک بار آن را عوض کنید تا به کلی معدوم شوند. ۳- یک حبه «سیر» را نرم بپزید. سپس آن را گرم‌گرم روی زگیل بگذارید و با نوار یا پارچه نازکی آن را ببندید. هر روزه چندین بار این عمل را تجدید کنید. ۴- ضماد ترکیبی از «تره» و «سماق» مفید است. ۵- مالیدن شیرابه «انجیر»، زگیل را از بین می‌برد. ۶- ضماد برگ «گزنه» جهت قطع زگیل، مخصوصاً با «عسل» تجویز شده است. ۷- جوشانده برگ و لفافه سبز میوه «گردو» زگیل را از بین می‌برد. ۸- عصاره «مامیران» را جهت از بین بردن زگیل به کار می‌برند. ۹- نوع ترش «پرتقال» را با پوست و هسته در «سرکه» خیس کنید و بعد آن را له کرده روی زگیل بگذارید. ۱۰- خاکستر چوب «درخت بید» با سرمه جهت زگیل تجویز شده است. ۱۱- مالین خاکستر برگ، یا چوب درخت «نارون» با «سرکه»، جهت افتادن انواع زگیل نافع می‌باشد. ۱۲- چون «راتیانج» را با «روغن کتان» مخلوط کرده، روی زگیل گوشتی و پینه بگذارید، آن را از بین می‌برد. ۱۳- آب ریشه خام «شنک» زگیل را از بین می‌برد. ۱۴- ضماد ریشه «ماردارو» با «سرکه» جهت قطع زگیل نافع است. ۱۵- ضماد دانه‌های «تخم کتان» با پوره و خاکستر جهت زگیل مفید است. ۱۶- چون میوه «خرنوب» را دو پارچه کرده و یک پارچه را

روی زگیل بچسبانید، آن را از بین می برد. ۱۷- اگر «بادنجان» را بسوزانید و خاکستر آن را با «سرکه» خمیر نمایید و به زگیل بمالید، زگیل کنده می شود. ۱۸- «شیره انجیر»، «گل همیشه بهار» و «چوبک» مفید می باشند.

زگیل میخی

اگر «تخم پنبه» را کوبیده، با کمی «زنجیبیل» مخلوط کرده و پنبه را با آن آغشته کرده، فتیله سازید و بعد یک سر آن را بر زگیل میخی بسته و سر دیگر آن را آتش بزنید به طوری که گرمی و حرارتش به زگیل برسد، ولی نسوزاند و این عمل را سه روز متوالی، روزی یک بار تکرار کنید، زگیل افتاده و از بین می رود.

زنان نازا

پزشکان سنتی ایران عقیده داشتند که چنانچه زنان نازا «برگ ثعلب» را با «زعفران» و کمی «مشک» ساییده، قبل از آمیزش حمل نمایند، ممکن است آبستن شوند.

زهر قارچ های سمی

۱- «پونه نهری» پادزهر مسمومیت غذایی و ضد زهر قارچ های سمی است. ۲- «گلایی» پادزهر سموم، مخصوصاً زهر قارچ های سمی می باشد.

زیادی ادرار

۱- خوردن «برگ پنج انگشت» ادرار را کم می کند. ۲- هسته های دانه های «انگور» دارای تانن بوده، و قابض هستند. ادرار را کم می نمایند. ۳- داروهای زیر را پس از پاک و تمیز کردن با آب، دم کنید. پس از صاف کردن، آب آن را میل نمایید. وزن و مقدار مصرف هر کدام بسته به سن و سال بیمار دارد در این مورد با عطار فروشنده که خبره است مشورت نمایید: «سپستان»، «پرسیاوشان»، «برگ انواع توت»، «برگ سیب درختی»، «ریشه کاسنی»، «برگ و ریشه گیاه بابا آدم»، «گل خشک اسطوخودوس»، «گل گاوزبان»، «دارچین»، «زنجیبیل»، «برگ زبان گنجشک»، «قهوه»، «زعفران»، «صبر زرد»، «میوه درخت کاج»، «جوانه تاجریزی»، «دُم گیلاس» و «آلبالو». ۴- «کاهو» با «آب لیمو» یا کمی «سرکه»، «آب انگور»، «انار»، «گوجه فرنگی»، «ترب سیاه»، «آلبالو»، «توت»، «گیلاس»، «خیار»، «کمپوت سیب»، «تره»، «پیاز خام»، «هندوانه»، «خرزبه»، «کنگر»، «کدو»، «هویج»، «انواع آلو»، «سیر»، «ریحان»، «تخم خربزه»، «تخم گشنیز»، «تخم گرمک»، «تخم خیار»، «تخم خشخاش»، «خرفه»، «انجیر»، «شکر سرخ»، «طالبی»، «خاکشیر»، «ناردان»، «عنب»، «قدومه»، «ترنجبین»، «زردچوبه» و «سیاه دانه» مفید می باشند.

زیادی اوره

۱- آب میوه تازه «انگور» چنانچه از دانه های سالم و تخمیر نشده گرفته شود دارای مقداری قند، تانن، تارتارات دوپتاس، فسفات دوپتاس، مالانت دوپتاس، مواد صمغی، مواد سفیده ای، کلسیم و منیزیم می باشد که برای زیادی اوره سودمند است. ۲- «اسطوخودوس»، «آب گردو» و «آب ترس» مفید می باشند.

زیادی تری خون

«انگور» ترشی خون و مایعات بدن را کم می کند.

زیادی شهوت

۱- خوردن «برگ پنج انگشت» (فلفل بیابانی) شهوت را کم می کند. ۲- خاصیت اصلی «سداب» کم کردن فشار شهوت است. ۳- «برگ ضغیوس» (نوعی مارچوبه) شهوت را از بین می برد. ۴- دانه میوه «تمر هندی»، جوهر مازو زیاد دارد و خوردن مغز آن برای جوانان مجرد مفید بوده و غلیان شهوت آنان را کم می کند. ۵- یکی از خواص عجیب «شکوفه درخت بادام» این است که شهوت مردان را زیاد و شهوت زنان را کم می کند و این به علت داشتن هورمون مردانه است. ۶- در برگ، ساقه و ریشه «رازیانه»، هورمون های گیاهی، مخصوصاً هورمون زنانه زیاد است. به این جهت شهوت زنان را زیاد و از التهاب شهوت مردان می کاهد. ۷- برای کاهش فشار شهوت، خوردن «انگور یاقوتی» با نان خوب است. ۸- «زیره» مخلوط با «سرکه»، «نشاسته»، «برگ پنج انگشت»، «سداب»، «برگ ضغیوس»، «مغز دانه تمر هندی»، «انگور یاقوتی» و «ریواس» شهوت را کم می کنند.

زیادی قند ادرار

۱- انواع «درمنه» و «سنتوتین»، قند ادرار را کم می کند و یکی از داروهای مرض قند می باشد. ۲- «قهوه» در رفع گلیکوزوری یا وجود قند در ادرار مفید است.

زیادی مایعات بدن

«انگور»، ترشی خون و مایعات بدن را کم می کند و از ابتلاء به امراض گوناگون جلوگیری می نماید.

ژ

ژنژیویت* ۴۰ تا ۵۰ گرم «به» را در یک لیتر آب و شراب خیسانده و پس از ۸ روز دهان را با آن شستشو دهید.

س

سالک (کُبه ارمنی)*

۱- «فلوس» و «اشنان» مفید می باشند. ۲- ضماد مخلوطی از «سرکه»، «اسپرز»، و «بذر قلو» (شکم پاره) نافع است. ۳- «زاج سفید»، «زاج سبز»، «زاج سیاه»، را هر کدام یک مثقال تهیه نمایید. باهم بسوزانید، بعد آنها را بکوبید به صورت پودر درآورده با روغن خالص یا کره گاو یا شیر دختر (یکی از آنها) مخلوط نمایید و خمیر تهیه کنید. تا بهبودی کامل همه روز روی زخم بمالید و خوب ماساژ دهید. ۴- مغز هسته «هلو» را بسوزانید. با سنگ لاسرخ مخلوط نموده، روزی چند بار روی زخم بمالید. ۵- برگ های تازه «گل شب بو» را بکوبید. با «کتیرا» مخلو کنید و ضماد نمایید. ۶- برگ های خشک و یا تازه «درخت ازگیل» را بجوشانید. آب آن را صاف کنید و بخورید. ۷- «سرکه» و «اسفرزه» را مخلوط کنید. روی سالک ماساژ دهید.

سپرز* (طحال، اسپرز)

۱- خوردن «وشا» با «سرکه» جهت سپرز نافع است. ۲- خوردن آب میوه شیرین «انار» با «شکر» و «نشاسته» برای اصلاح سپرز

سودبخش می‌باشد. ۳- «سرکه» پاک کننده طحال می‌باشد. ۴- پوست بیخ «ترب» با «سکنجبین» موافق سینه پهلو و طحال است. ۵- خوردن نیم مثقال «برگ حنا» جهت طحال نافع است. ۶- ضماد «زیره» و «روغن زیتون» مفید است. ۷- «شیرین بیان» معالج طحال است. ۸- «مغز قلم استخوان» مفید است. ۹- «سدر گل گندم» مفید است. ۱۰- «شوید» را جهت اسپرز تجویز کرده‌اند. ۱۱- ضماد پخته «ترشک درشت» با «سرکه» برای اسپرز نافع است. ۱۲- اگر تا یک هفته، هر روز ۶۰ گرم «عرق بهار نارنج» با مقداری شکر و با یک گرم مرجان ساییده و خورده شود برای طحال بسیار معجب است. ۱۳- «هندوانه» مضر طحال است. ۱۴- میوه «برگ بو» برای طحال مفید است. ۱۵- پخته «پیاز» در «سرکه» و یا پرورده آن در «سرکه» برای طحال نافع است. ۱۶- «ریشه جعفری» برای طحال مفید است. ۱۷- پرورده «هویج» در «سرکه» برای تحلیل طحال بسیار نافع است. ۱۸- به «درد طحال» نیز مراجعه کنید.

سختی ادرار

۱- خوردن روغن میوه شیرین «بادام» (روغن بادام شیرین) معالج سختی ادرار است. ۲- آشامیدن جوشانده‌ی ساقه‌های زیرزمینی «مرغ» برای سختی ادرار مفید است. ۳- نوشیدن جوشانده «برگ سرو» برای معالجه سختی ادرار مفید است. ۴- خوردن «گلنگبین» (از سرشتن برگ گل تازه گل سرخ با هم وزن آن «عسل» به دست می‌آید) بعد از غذا، برای سختی ادرار مفید است. ۵- ضماد «خار مرار» را با «نانخواه» جهت سختی ادرار توصیه کرده‌اند. ۶- اگر ریشکهای باریک غده «شلغم» را خشک کرده، ساییده و با «عسل» بخورید، برای طحال و سختی ترشح ادرار نافع است. ۷- دم کرده «مرزنگوش» برای سختی در ترشح ادرار و حیض نافع است. ۸- «هویج» باز کننده انسداد کبد است. ۹- «هویج» برای ازدیاد ترشح ادرار نافع است. ۱۰- اگر مقداری «تخم هویج» را گرفته و با هم وزن آن «تخم شلغم» مخلوط و «تربی» را خالی نموده و داخل آن را از این دو تخم پر کنید و سر آن را بسته، در زیر آتش بپزید و بیرون آورده، بخورید؛ برای رفع سختی ادرار بسیار مفید است. مقدار خوراک از تخم آن تا ۸ گرم است.

سختی اسپرز

۱- «عرق بید» برای سختی اسپرز نافع است. ۲- به موارد «سپرز» نیز توجه کنید.

سختی حنجره

«سیب زمینی» جهت سختی حنجره مفید می‌باشد.

سختی سینه

۱- میوه «انجیر» مخلوط با «خرما»، «کشمش» و «عَنَاب»، به چهار میوه سینه نرم کن معروف هستند. ۲- «سیب زمینی» جهت سختی سینه مفید می‌باشد. ۳- «سیر» نرم کننده سینه است. ۴- در هند از برگ های گیاه «کاکوتی» به عنوان نرم کننده سینه استفاده می‌شود. ۵- «لوییا»، به ویژه «لویای سفید» سینه و ریه را نرم می‌کند. ۶- «پیاز» نرم کننده سینه است.

سختی طحال

«پیاز دشتی» مفید می‌باشد.

سر خچه

- ۱- اگر آب تازه «طرخون» را با «سرکه» رقیق گازدار مخلوط کرده و بخورید برای جلوگیری از ابتلاء به آبله و سرخچه مفید است.
- ۲- «توت سفید» و شیرین گرم و تر است و برای آبله و سرخچه نافع است.

سرخک

- ۱- شربت «تمشک» برای مبتلایان به سرخک بسیار مفید است. ۲- مصرف «گل بنفشه» در مورد سرخک به کار می‌رود. ۳- «بابا آدم» اثری معجزه آسا برای فرو نشاندن دانه‌های سرخک دارد. ۴- کلیه عارضه‌هایی که با پاشیدن دانه‌هایی در روی پوست ظاهر می‌شوند مثل سرخک بچه‌ها، با دم کرده «گل گاوزبان» برطرف می‌شوند. برای این منظور ۵۰ گرم گل گاوزبان را در یک لیتر آب سرد بریزید و بجوشانید. پس از ۱۵ دقیقه خنک شدن، صاف کنید. با «شیر» مخلوط و با «عسل» شیرین سازید و به آن‌ها بنوشانید. ۵- «لیمو شیرین»، «ازگیل» و «گری فروت» مفید می‌باشند. ۶- ضماد برگ «کلم» وحشی یا اهلی که نرم کوبیده شده و با آرد جو ضماد تهیه شود، مفید است. ۷- «زعفران» برای تسریع بیرون ریختن دانه‌های سرخک تجویز می‌شود.

سرخ مویی

اگر به بچه‌های زاغ و سرخ مو علاقه ندارید و نوزاد شما با این شرایط به دنیا آمده، کافی است «فندق» را با «روغن زیتون» ساییده و بر محل تلاقی استخوان جلو سر با استخوان عقب سر نوزاد بمالید و آن عمل را مداومت دهید تا رنگ موی نوزاد برگردد و سیاه چشم و سیاه موی گردد.

سرخی پلک

«بلخ» (میوه سبز نرسیده‌ی خرما) را چون با «آب غوره» بجوشانید تا غلیظ شود و آن را در چشم سرمه نمایید، مفید می‌باشد.

سرخی پوست

ضماد «عدس» با «سفیده تخم مرغ» جهت رفع سرخی پوست سودمند می‌باشد.

سرخی صورت

برگ های سبز «کاهو» را بکوبید و روی قسمت‌های سرخ صورت تا نیم ساعت قرار دهید. صورت را بشویید. این کار را چندبار تکرار کنید.

سردرد

- ۱- نوشیدن شربت «اسطوخودوس» درمان سردرد است. ۲- بوییدن «مرزنگوش» و نوشیدن جوشانیده آن سردرد را برطرف می‌کند.
- ۳- میوه «فلفل بیابانی» برای سردرد مفید است. ۴- بوییدن «گل سورنجان» سردرد را آرام می‌کند. ۵- مالیدن «مرزنگوش» با «حنا» در تسکین سردرد اثری نیکو دارد. ۶- میوه «انبه» برای سردرد مفید است. ۷- خوردن، بوییدن و مالیدن گوشت «خیار» برپیشانی در سردرد نافع است. ۸- خوردن آب برگ «چغندر» جهت سردرد مفید است. ۹- بو کردن «ریحان» برای رفع سردرد مفید است. ۱۰- ضماد برگ های سفت «کلم» مسکن سردرد است. ۱۱- «تخم کاسنی» جهت سردرد سودمند است. ۱۲- بو کردن «سیاه دانه» جهت

سردرد مزمن مفید است. ۱۳- مالیدن برگ «نعناع» مخصوصاً با «آرد جو» مسکن سردرد می‌باشد. ۱۴- اگر میوه «فندق» را با آب بمالید تا کف کند جهت سردرد مفید است. ۱۵- مالیدن آب برگ «کاسنی» به تنهایی و یا با «سرکه» جهت سردرد مفید است. ۱۶- ضماد «بادام تلخ» با «سرکه» جهت سردرد به کار می‌رود. ۱۷- «میخک» برای رفع سردرد مفید است. ۱۸- استنشام و چکاندن آب «کدو» چنانچه خام فشرده شود، در بینی و گوش جهت رفع سردرد نافع است. ۱۹- بخور «سندروس» با عود یا به تنهایی جهت رفع سردرد نافع است. ۲۰- «هلله‌ها» برای سردرد سود فروان دارند. ۲۱- چکاندن عصاره ۱ ل «سرخ»، ۳ «گل سرخ»، در بینی جهت رفع سردرد نافع است. ۲۲- ضماد جوشانده پوست «خشخاش» جهت سردرد مفید است. ۲۳- خوردن «نعناع» یا «عرق نعناع» برای سردرد بسیار مفید است. ۲۴- چند عدد برگ تازه «سوسنبر» را در یک فنجان آب جوش بیندازید. یک ربع بماند. سپس آن را صاف کنید و شیرین سازید و روزی سه تا چهار فنجان از آن به فاصله معین بنوشید. ۲۵- نوشیدن روزی سه تا چهار فنجان از شربت شیرین «گل بنفشه» با «عسل»، درمان سردرد است. ۲۶- «پیاز» پوست کنده تندی را خرد کنید. و گاز آن را تنفس کنید. ۲۷- «تخم اسفناج» جهت درد سردرد مفید است. ۲۸- ضماد «گل سرخ» تازه برای سردرد سرد مفید است. ۲۹- اگر «اسفناج» با «آب لیمو» یا «آب سماق» یا «آب غوره» ترش شود برای سردردهای ناشی از اختلالات صفراوی خیلی مفید است. ۳۰- «اسفناج» پخته که در کره گاو یا روغن بادام سرخ شده باشد برای سردردهای حاصله از اختلالات صفراوی خوب است. ۳۱- «چای» برای سردرد مفید است. ۳۲- «آرتیشو»، «بابونه»، «لیمو»، «گلابی»، «سنبل ختانی»، «سنبل الطیب»، «سوسنبر»، «ریحان»، «تیول»، «بنفشه»، «گل فنجانی»، «شاه‌پسند وحشی»، «چای کوهی»، «مویز عسلی»، «شاه اسپرم»، «پامچال»، «گل شب بو»، «خردل سیاه»، «لیبده» و «خیار»، مفید می‌باشند.

سردرد آفتاب زدگی

«سرکه» را بو کنید و یا «سرکه» را جوشانده و از بخور آن استفاده کنید. یک دستمال را با «سرکه» گرم شده، آغشته کرده و روی پیشانی بگذارید.

سردرد بر اثر غلبه خون

۱- «آب گشنیز»، «آب تاجریزی»، «سرکه»، «صندل سرخ» و «روغن گل سرخ» را مخلوط نموده، روی موضع ضماد نمایید، در ضمن خوردن ماهی تازه درد شقیقه را رفع می‌نماید. ۲- «آش‌های نسبتاً ترش» مثل «آش آلو» و «انار ترش» و «غوره» و «تمر هندی» و «گوجه» طبخ نموده بخورید برای انواع سردردها مفید است. ۳- از گرد «غوره» خمیری تهیه کنید و به پیشانی ببندند. ۴- برای سردرد بالای ابرو و پیش سر، «گلاب» و «سرکه» را دم کنید. بعد پارچه تمیزی را داخل آن بخیسانید و روی سر ضماد نمایید، یا با «گل ختمی» و «سرکه» خمیر تهیه نموده، روی سر و پیشانی ضماد نمایید. ۵- آب «گشنیز» تازه را با چند قطره «سرکه» مخلوط کرده در بینی بچکانید، و «سرکه» را بو بکشید.

سردرد بلغمی

۱- این دسته اشخاص باید مربای تازه، «نارگیل»، «سرکه شیره»، «پلو» با «شوید»، «خرما»، «خربزه»، «مغز گردو» بخورند. آبگوشت که با حبوبات و پیاز پخته شده و مایعات و سبزیجات خام نخورند. ۲- آب «ترب» را با «سکنجبین» بنوشید. البته تهوع آور است و بعد خوب می‌شود. ۳- «نمک» و «سرکه» را به کف پاها ضماد نمایید و کف پاها را در آب داغ بگذارید.

سردرد حاد

«ماش» درمان سردرد حاد است.

سرسام

به «منزیت» مراجعه کنید.

سرطان

سرطان

۱- «سس» مفید است. ۲- «توت فرنگی» به علت داشتن منیزیم ضد سرطان است. ۳- ضماد برگ های «کلم» با «آرد جو» برای سرطان مفید است. ۴- «اسفناج» دارای املاح کلسیم، سدیم، پتاسیم، ید، مس، آرسنیک و منیزیم هست و به علت داشتن منیزیم جلوی پیشرفت سرطان را می گیرد. ۵- «بولاخ اوتی» چون منیزیم دارد، ضد سرطان است. ۶- «خرمای رسیده» به علت داشتن منیزیم ضد سرطان است. ۷- «تره» به حد کافی منیزیم دارد و به همین جهت از سرطان جلوگیری می کند. ۸- «سرکه» از سرطان جلوگیری می کند. ۹- «انگور» از ابتلا به سرطان، جلوگیری می نماید. ۱۰- اهالی بلوچستان و استان های جنوبی که از میوه «سقز» استفاده می کنند، در برابر سرطان در امان می باشند. ۱۱- «سیب» تا حدی از سرطان پیشگیری می نماید. ۱۲- «لیمو ترش» در معالجه سرطان نقش مهمی دارد. ۱۳- اثر «پیاز» در جلوگیری از سرطان غیرقابل انکار است. ۱۴- «سیر» از پیدایش سرطان جلوگیری می نماید. ۱۵- اثر ریشه و سایر قسمت های گیاه «بنفشه» در معالجه سرطان قابل توجه است. ۱۶- «کاهوی دریایی» ضد سرطان می باشد. ۱۹- «موسیر» از پیدایش سرطان جلوگیری می کند. ۲۰- اشخاصی که خیلی به «پرتقال» و سایر میوه ها علاقه مند هستند و زیاد می خورند خیلی کمتر از سایرین به سرطان مبتلا می شوند. ۲۱- «روغن زیتون» به عنوان عامل ضد سرطان است. ۲۲- خوردن «سیب» طبیعی تازه و رسیده با پوست، ضد سرطان است. ۲۳- «گریپ فروت» ضد سرطان است. ۲۴- تحقیقات نشان می دهد همان انواع تانهای موجود در چای که ویروسها و باکتریها را از بین می برند، می توانند پیشرفت انواعی سرطان را نیز متوقف نمایند. ۲۵- «تخم کدو» و «گوشت کدو» هر دو دارای خواص درمانی برای پیشگیری سرطان هستند. ۲۶- در کشورهایی که «گوجه فرنگی» زیاد خورده می شود، مردم کمتر به انواع سرطان مبتلا می شوند. علت آن داشتن ترکیب ضد سرطانی از خانواده کار و تنوید است. ۲۷- «برنج» در به تأخیر انداختن رشد سرطان بسیار مؤثر می باشد. ۲۸- به «زخم سرطانی» نیز مراجعه کنید.

سرطان پروستات

۱- «گوجه فرنگی» خطر ابتلاء به سرطان پروستات را کم می کند. ۲- «نخودفرنگی» در کاهش نرخ ابتلای به سرطان پروستات تأثیر دارد. ۳- رژیم غذایی «ذرت شیرین» در کاهش نرخ ابتلاء مفید است.

سرطان پستان

۱- مصرف «سیر» تازه سرطانهای پستان را بهبود می بخشد. ۲- «کلم» مفید می باشد. ۳- «لوبیا» از گسترش سرطان پستان جلوگیری می کند. ۴- اشخاصی که رژیم غذایی روزانه آنها بیشتر از «برنج» همراه «حبوبات» و «ذرت» شیرین است، کمترین نرخ ابتلاء به بیماری سرطان کولون، پستان و پروستات را دارند. ۵- زنانی که گیاه خوارند و مرتباً «سویا» می خورند خیلی کمتر به سرطان پستان مبتلا می شوند. ۶- ضمادی از خیس شده گیاه «هندبازی» و تقطیر دانه های آن درست کنید و روی ورمهای سرطانی پستان

بگذارید.

سرطان حنجره

۱- له شده برگ های درخت «لرگ»، از پیشرفت سرطان، مخصوصاً سرطان حنجره جلوگیری می کند.

سرطان روده بزرگ

۱- «گوجه فرنگی»، «کلم»، «کاهو»، «خیار»، «هویج»، «شلغم» و «گل کلم» مفید می باشند. ۲- «سبوس گندم» پایه اصلی پیش گیری سرطان روده بزرگ می باشد.

سرطان ریه

۱- در هندوستان «کدو» را به عنوان دارو برای کنترل سل ریه ای می خورند. ۲- خوردن «گوجه فرنگی»، «هویج» و «کلم» در پیش گیری سرطان ریه اثر بسیار مفید دارد. ۳- «زردآلو» ضد سرطان ریه است.

سرطان کولون

۱- خوردن «کلم» در پیش گیری مؤثر است. ۲- «لوییا» منبع غنی لینان می باشد و ضد سرطان کولون می باشد. ۳- به تجویز ۴ «سرطان پستان» توجه کنید.

سرطان لوزالمعده

۱- «هویج» در رژیم غذایی روزانه احتمال ابتلای به سرطان لوزالمعده را تقریباً به صفر می رساند. ۲- «زردآلو» در ردیف ضد سرطان لوزالمعده است.

سرطان مثانه

آزمایشها و تجربیاتی که در سال ۱۹۷۸ در آمریکا انجام شد، نشان داد که مصرف «سیر» در جانوران آزمایشگاهی برای دفع سرطان های مثانه و دفاع در برابر آنها بسیار مؤثر است.

سرطان معده

۱- قسمت های مختلف گیاه «شاهدانه» در مورد سرطان معده تجویز می شود. ۲- تخم «ترب» برای سرطان های معده استفاده می شود. ۳- خوردن روزی یک کاسه متوسط سوپ خمیر «سویا» (میزو) خطر سرطان معده را ۳۰ درصد در ژاپنی ها کاسته است. ۴- در آفریقا از جوشانده ریشه و پوست گیاه «موزا»، به صورت حمام گرم برای معالجه سرطان معده استفاده می شود.

سرطان هاضمه

یک تحقیق نشان داد ساکنین شهری که «سیر» نمی خورند حدود ۱۲ برابر بیشتر در معرض خطر سرطان هاضمه قرار دارند.

سرفه

سرفه

- ۱- به تجویز ۲ گرفتگی قلب عمل کنید. ۲- «مرزه» پخته با «انجیر» بسیار مفید است. ۳- کدو حلوائی» سرفه را آسان می کند. ۴- «شلغم» درمان کننده سرفه، مخصوصاً سرفه های خشک می باشد. ۵- «انگبین ها» سرفه را تسکین می دهند. ۶- جوشانده «سبوس گندم» درمان سرفه است. ۷- میوه «بنه» سرفه را تسکین می دهد. ۸- عصاره «ریحان» با شیر برای درمان سرفه به کار می رود. ۹- شیرهای میوه «بادام» با شکر سرفه را آسان می کند. ۱۰- برای درمان سرفه بهتر است که صمغ درخت «آلبالو» را گرفته با آب سرد میل نمایید. ۱۱- «سیب زمینی ترشی» جهت سرفه مفید می باشد. ۱۲- شربت «ترب سیاه» برای سرفه مفید می باشد. ۱۳- ۵/۷ گرم «فندق» با «عسل» جهت سرفه کهنه مفید است. ۱۴- مربای میوه «به»، جهت نرم کردن و درمان سرفه سودبخش است. ۱۵- مغز میوه «پسته» درمان سرفه است. ۱۶- لعاب «به دانه» در درمان سرفه شهرت زیاد دارد. ۱۷- «ماش» سرفه و تب را تسکین می دهد. ۱۸- «بامیه» سرفه را درمان می کند. ۱۹- «عسل» برای درمان سرفه تجویز شده است. ۲۰- «سیاه دانه» جهت معالجه سرفه تجویز می شود. ۲۱- جوشانده «تره» برای سرفه به کار می رود. ۲۲- دم کرده پنجاه در هزار برگ «بلوط» به مقدار سه فنجان در روز، جهت سرفه تجویز می شود. ۲۳- خوردن مقدار کمی «قندرون»، موقع خواب برای تسکین سرفه تجویز می شود. ۲۴- خوردن ۵/۲ گرم «راتیانج» با «زرده تخم مرغ» و همچنین با سوپ «سبوس گندم»، جهت سرفه مزمن مفید است. ۲۵- نوشیدن آب «بوته گون» جهت سرفه سودمند است. ۲۶- مکیدن «کتیرا» برای درمان سرفه تجویز می شود. ۲۷- خوردن مغز مقشر «دانه های پنبه» درمان سرفه است. ۲۸- مصرف «پرسیاوشان» مفید است. ۲۹- میوه «دیو آلبالو» ضد سرفه است. ۳۰- خوردن «سریش» (اشراس) جهت سرفه مفید است. ۳۱- گونه بلند «حلبوب» سرفه را برطرف می کند. ۳۲- لعاب فراوان دانه های «تخم کتان» برای درمان سرفه مفید است. ۳۳- ۸۰۰ گرم «عناب جرجانی» و درشت را در ۴ لیتر آب بپزید. سپس با دست مالش دهید و صاف کنید. با این آب ۳ کیلو قند مخلوط کرده و شربت بپزید. ۳۴- شربت «سیب» (شرح در تجویز ۱ تبخال) را پس از هر وعده غذا یک فنجان بنوشی. ۳۵- جوشانده برگ های «به» برای دفع انواع سرفه مفید است. ۳۶- روزانه ۲ تا ۳ فنجان دم کرده برگ «پرتقال» بنوشید. ۳۷- «بادام تلخ» برای رفع سرفه مفید است. ۳۸- «عدس» برای سرفه و سینه درد مفید است. ۳۹- حریره «نشاسته» را صبح ناشتا میل کنید. سینه را نرم و سرفه را کاملاً تخفیف می دهد. ۴۰- «ترب سیاه» را پوست کنده از درازا به دو نیم کنید. داخل آن را خالی کرده پر از شکر کنید. پس از چند ساعت داخل آن پر از عصاره شیره ماندی می شود که شربت سینه بسیار مفیدی خواهد بود. ۴۱- به تجویز ۵ «آسم» عمل کنید. ۴۲- «تخمه آفتابگردان» درمان سرفه بوده، سرفه را آسان و اخلاط را نرم می کند. ۴۳- به تجویز ۸ «ذات الریه» عمل کنید. ۴۴- خوردن و بخور «سیاه دانه» مفید است. ۴۵- ظهر و شب سوپ «کلم» میل کنید. ۴۶- به تجویز ۲ «گرفتگی قلب» عمل کنید. ۴۷- از مغز هسته «انبه» برای معالجه سرفه های سخت استفاده می شود. ۴۸- خوردن جوشانده پوست «پرتقال» برای آرام کردن سرفه مفید می باشد. ۴۹- از دم کرده دانه و میوه «لیچی» برای تسکین سرفه استفاده می شود. ۵۰- مغز هسته «هلو» سرفه را تسکین می دهد. ۵۱- برای رفع سرفه چند گرم «تخم رازیانه» را در یک فنجان آب جوش ریخته، مدت ۱۵ دقیقه دم کنید. بعد به آن «عسل» افزوده و بخورید. خیلی مسکن و مؤثر است. ۵۲- اگر «اسفناج» را با «جوسفید» و «ماش بی پوست» پخته بخورید برای بیماری سرفه نافع است. ۵۳- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بوشانید این جوشانده برای سرفه نافع است. ۵۴- «زنجبیل»، «ریشه چغندر»، «تره تیزک»، «۱ خم ترب»، «۳ تخم ترب»، «توت»، «بنفشه فرنگی»، «سیب»، «لیمو»، «عسل»، «چوبک»، «پونه کوهی»، «پرتقال»، «نارنج»، «بارهنگ»، «زوفا» و «پرسیاوشان» مفید می باشند.

۱- بو داده «تخم کتان»، قابض بوده جهت بند آوردن خونریزی سینه و سرفه خونی نافع است. ۲- دم کرده بیست و پنج تا سی گرم در هزار گیاه «مینا» جهت درمان سرفه خونی تجویز می‌شود.

سرفه کهنه

۱- مقدار خوراکی «گل شقایق» جهت سرفه کهنه، ۵/۲ گرم می‌باشد و ۵ گرم آن خطرناک است. ۲- جوشانده‌ی «ترب» جهت سرفه کهنه و مزمن مفید است. ۳- مربای برگ «سرو» با «عسل» جهت درمان سرفه کهنه مؤثر است. ۴- از تنه درخت مسن «زیتون» یک ماده قندی ترشح می‌شود که به آن صمغ درخت زیتون یا انگبین زیتون می‌گویند. جهت درمان سرفه کهنه خشک مفید است. ۵- لیسیدن مخلوط «ماردارو» با «عسل» جهت سرفه کهنه مفید است. ۶- «خرنوب» بهترین دارو برای درمان سرفه کهنه و مزمن است. ۷- «پسته کوهی» (فستق) اگر با پوست نازکی که در روی مغز آن است خورده شود، جهت سرفه‌های مزمن مفید است. ۸- «تره تیزک» برای سرفه‌های مزمن نافع است. ۹- نوشیدن «شربت بنفشه» درمان آن است.

سرفه‌های بلغمی

«سکنجبین» عنصلی درمان آن است. طرز تهیه: ۸۰۰ گرم «سرکه» عنصل را با ۳ کیلو «عسل» پاک بجوشانید تا بقوام آید.

سرفه‌های خشک

۱- اثر «ماء‌الشعیر» در معالجه سرفه‌های خشک بسیار زیاد است. ۲- روغن نوع شیرین «بادام» با کمی «کتیرا» و شکر جهت سرفه‌ی خشک سودمند است. ۳- «موز» سرفه‌های خشک را آسان می‌کند. ۴- لعاب «به دانه»، گلو را نرم می‌کند و سرفه خشک را آسان می‌نماید.

سرفه‌های خلطی

بخور برگ «مورد» ابتدا سرفه را کم می‌کند و بعد به کلی از بین می‌برد.

سرگیجه

۱- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب «به دانه» ساییده و حَب ناپید و زیر زبان نگاهداشته و آب آن را فرو برید، برای سرگیجه نافع است. ۲- خوردن هر روز یک مثقال از ریشه «اقحوان» (درخت مریم) جهت سرگیجه مفید است. ۳- «افستین» برای درمان سرگیجه سودمند است. ۴- «پیاز دشتی» جهت اکثر امراض دماغی و عصبی مانند سرگیجه مفید می‌باشد. ۵- برگ و سرشاخه‌های درختچه «شاه‌پسند معطر» (به‌لیمو) برای سرگیجه مفید است. ۶- روغن «به» سرد، تر و قابض است و برای سرگیجه مفید می‌باشد. ۷- دم کرده گل‌های «زالزالک» و یا گرد گل خشک شده آن به مقدار ۸-۵ گرم در روز برای سرگیجه مفید می‌باشد. ۸- اگر با «ریوند»، «هلبله کابلی»، «غاریقون» و «صبر زرد» حب سازید و بخورید، مفید است. ۹- دم کرده «سی‌سبز» مفید می‌باشد. ۱۰- «خاکشیر» مخلوط و خیس شده در قند آب نافع است. ۱۱- نوشیدن روزی سه بار شربت «اسطوخودوس» مفید است. ۱۲- «چای کوهی» مفید است.

۱- مقداری «آب لیمو» را با آب گرم مخلوط کرده، با «عسل» شیرین کنید و بنوشید. ۲- «شلغم»، درمان اصلی و حقیقی سرماخوردگی است. ۳- در فصل زمستان، صبحانه یک لیوان شیر که با «ترنجبین» شیرین شده باشد بنوشید تا از سرماخوردگی در امان باشید. ۴- «لوبیاها» دارای مقدار زیادی «ویتامین A» هستند که از سرماخوردگی جلوگیری می نمایند. ۵- با «انجیر»، شربت ژله و مارمالاد درست کنید و در زمستان برای جلوگیری از سرماخوردگی میل نمایید. ۶- بخور تخمهی «گرمک» برای سرماخوردگی مفید است. ۷- «بولاغ اوتی» در سرماخوردگی اثر معجزه آسا دارد. ۸- دم کرده بیست تا چهل گرم گل «اسطوخودوس» برای معالجه سرماخوردگی کافی است. ۹- دم کرده پنج در هزار گل «بنفشه» مفید است. ۱۰- بخور و کمپرس با جوشانده سرشاخه های «اسطوخودوس» بهترین درمان سرماخوردگی است. ۱۱- بخور «سندروس» با عود یا به تنهایی جهت سرماخوردگی نافع است. ۱۲- خواب و استراحت زیاد یک توصیه خوب سرماخوردگی است. ۱۳- مصرف مایعات زیاد یکی از توصیه های رایج سرماخوردگی است. ۱۴- در طول سرماخوردگی باید از مصرف شکر اجتناب کرد. ۱۵- «چای گیاهی» برای سرماخوردگی یک نوشیدنی عالی است. ۱۶- سه بار در روز «شیرین بیان» مصرف کنید. ۱۷- از مغز هسته «انبه» برای معالجه سرماخوردگی استفاده می شود. ۱۸- خوردن جوشانده پوست «پرتقال» برای سرماخوردگی مفید می باشد. ۱۹- عصاره «سیب» یا آب تهیه شده از فشردن سیب رسیده شیرین، برای سرماخوردگی نافع است. ۲۰- اشخاصی که بیشتر «سیب» می خورند کمتر به سرماخوردگی مبتلا می شوند. ۲۱- آب «گریپ فروت» برای افزایش مقاومت بدن در مقابل سرماخوردگی است. ۲۲- «شاه پسند وحشی»، «گیلاس»، «گل کلم»، «علف هفت بند»، «شیرین بیان»، «شقایق بولاغ اوتی»، «سیر»، «سنبل ختایی»، «خشخاش»، «کوکناز»، «تره فرنگی»، «گل تلفونی»، «بنفشه»، برگ بو»، «کاکوتی»، «آقظی» و «سیب» مفید می باشند.

سرما زدگی دست

۱- «پیاز» تازه ای را رنده کنید. آب آن را بگیرید. سپس به صورت ضماد به مدت یک ربع، روزی دوبار بر روی محل سرما زده بگذارید. ۲- دست ها را با «آب لیموی تازه» مالش دهید. ۳- کمپرس جوشانده ی «کرفس» برای دست و پای سرما زده و سایر زخمها مفید است.

سستی اندام

«عسل» برای سستی اندام مفید می باشد.

سستی دندان

۱- «سیر» پخته با «زیره» برای تقویت دندان مفید است. ۲- مضمضه دم کرده یا جوشانده «بادرنجوبیه» برای استحکام لثه و دندانها مفید است. ۳- پخته «سیر» با زیره برای تقویت دندان مفید است. ۴- جویدن پوسته سبز خارجی میوه «پسته» در دهان برای استحکام دندان و لثه و خوشبو کردن دهان و التیام زخم داخل دهان مفید است.

سستی عضلات

ضماد مرهمی مخلوط از «تمر هندی» و «پیه» برای برطرف کردن سستی عضلات مفید است.

سستی قاعدگی

۱- «پیاز» قاعده آور است. ۲- «تره» خیلی گرم و به طور متوسط خشک و قاعده آور است. ۳- «حرف» قاعده آور است. ۴- ریشه «جعفری» اشتها آور، مدر و قاعده آور است. ۵- «سیر وحشی و صحرایی» مدر و قاعده آور است. ۶- در شبه جزیره مالایا تخم «شنبلیله» به عنوان قاعده آور استفاده می شود. ۷- از «کاسنی وحشی» به عنوان قاعده آور استفاده می شود. ۸- در هند و چین از تخم «گشنیز» به عنوان قاعده آور استفاده می شود. ۹- «لویا» قاعده آور و مدر می باشد. ۱۰- دم کرده «مرزنگوش» قاعده آور است. ۱۱- «نعنا» قاعده آور است. ۱۲- «هندبازی» سرد و خشک و قاعده آور است. ۱۳- از تخم «شاهدانه» به عنوان قاعده آور استفاده می شود. ۱۴- آب دم کرده «کنجد» با «نخود» قاعده آور است. ۱۵- گل های «لویا چشم بلبلی» قاعده آور است. ۱۶- میوه «پاپایا»، «علف چشمه»، «زیره کوهی»، «مریم گلی»، «بنه»، «خرزبه» و «بادیان کوهی» قاعده آور هستند.

سستی کبد

بگ «ترشک درشت» به خصوص اگر به طور مستمر انجام می شود برای تقویت کبد مفید می باشد.

سستی کلیه

۱- ده گرم «تخم تره» با ۱۰ گرم «تخم مورد» مقوی کلیه است. ۲- ده گرم «آویشن» مخلوط با «عسل»، با آب گرم برای تقویت کلیه مفید است.

سستی مثانه

ده گرم «تخم تره» با ۱۰ گرم «تخم مورد» مقوی مثانه است.

سفلیس

۱- ریشه «بابا آدم» برای معالجه سفلیس به کار برده می شود. ۲- «عشبه چینی» بهترین دارو برای معالجه سفلیس می باشد. ۳- مخلوطی از آب غلیظ یا «رب انار» با «عسل» مفید است. ۴- ضماد «سرکه» نافع است. ۵- از جوشانده ریشه «بامیه» برای معالجه سفیلیس استفاده می شود. ۶- مقدار ۲۰ گرم «پاسیانس» (ترشک شیرین) را در هزار گرم آب جوش دم کنید. سپس صاف نمایید و مصرف نمایید. ۷- از ریشه «تره تیزک» برای مرحله دوم سفیلیس استفاده می شود. ۸- غده «سیب زمینی هندی» برای سفیلیس توصیه می شود. ۹- صمغ «انبه» به عنوان داروی ضد سفیلیس به کار می رود.

سفید شدن مو

۱- «جو» از سفید شدن مو جلوگیری می کند. ۲- چون میوه «سرو» را با آمله در آب و «سرکه» بپزید تا له شود و بعد با روغن کنجد بجوشانید و بگذارید تفاله آن ته نشین شود و بعد تفاله را بر روی موی سر ضماد نمایید و روغن آن را بمالید، جهت سیاه شدن و دراز شدن مو مفید می باشد. چون برگ درخت سرو را بکوبید و بعد با حنا و «سرکه» مخلوط نمایید و بر روی موی سر ضماد نمایید، آن را سیاه و قوی می سازد. ۳- خوردن «کاهو» به علت داشتن «املاح» فراوان، مخصوصاً منگنز و روی، از سفید شدن مو جلوگیری می نماید و مانع از ریزش مو می گردد. ۴- «سیر» موجب ریختن موی سر سفید و رویدن موی سیاه است. ۵- اگر «ریشه کنجد» را در آب بجوشانید و با آن موی سر را بشوید، موجب سیاهی رنگ و رشد موی سر می شود.

سفیدک چشم

۱- چکاندن آب برگ «آش انگور» در چشم، هفت روز پی در پی، جهت رفع سفیدک چشم مجرب است. ۲- چون آب میوه «دیوخار» را گرفته خشک نمایید و در موقع لزوم آن را با «سفیده تخم مرغ» یا «شیر» در چشم بچکانید. یا آن را به صورت داروهای چشمی درآورده و در چشم بچکانیده.

سفیدک ناخن

۱- مالیدن «مامیران» با «عسل» یا «سرکه» جهت پاک کردن سفیدک ناخن به کار می رود. ۲- ضماد «فلفل» با «زفت» جهت سفیدک ناخن مفید است.

سقط جنین

۱- «لوییا» به علت داشتن «ویتامین E» از سقط جنین جلوگیری می کند. ۲- بهترین خاصیت میوه «به» حفظ جنین از سقط است و نوزاد را خوش آب و رنگ می نماید. ۳- «شنبلیله» را در آب ریخته و در آب آن، حمام ته نشین کنید. ۴- در مواردی که ادرار آلوده به خون است و آبستنی تهدید به سقط جنین می شود، «سس سوژا» تجویز می گردد.

سکته قلبی

۱- خوردن «عسل» جریان خون را آسان می کند. کندی آن را از بین می برد. گرفتگی مویرگها را باز می نماید و از سکته قلبی جلوگیری می نماید. ۲- «بادرنجبویه» مقوی قلب و مغز بوده و از سکته های مغزی و قلبی تا اندازه ای جلوگیری می کند.

سکته مغزی

۱- «میخک» مقوی عقل و حافظه و مسکن اعصاب می باشد. برای درمان فلج و سکته ناقص، تجویز شده و می گویند از سکته مغزی جلوگیری می کند. ۲- «بادرنجبویه» مقوی قلب و مغز بوده و از سکته های مغزی و قلبی تا اندازه ای جلوگیری می کند.

سکسکه

۱- بهترین دارو، دم کرده رقیق «سوسنبر» است. برای این منظور ۲ عدد برگ های تازه سوسنبر را در یک فنجان آب جوش به مدت ۱۲ دقیقه دم کنید و با «عسل»، شیرین سازید و هر روز ۳ تا ۴ فنجان بنوشید. ۲- خوردن چند شاخه «نعناع» همراه با آب انار ترش مسکن سکسکه است. ۳- «کرفس» جهت سکسکه مفید است. ۴- دم کرده «بهار نارنج» سکسکه را تسکین می دهد. ۵- «پونه ها» مسکن سکسکه می باشند. ۶- میوه «زیره» جلوی سکسکه را می گیرد. ۷- «شوید» را جهت سکسکه تجویز کرده اند. ۸- «میخک» سکسکه را بند می آورد. ۹- پخته «دارچین» با «سرکه» و «مصطکی» جهت درمان سکسکه تجویز شده است. ۱۰- خوردن روزی ۵/۱ گرم «برگ و بذر سداب»، درمان سکسکه مداوم است. ۱۱- خوردن دانه های «نانخواه»، ناشتا برای سکسکه مفید است. ۱۲- «بادرنجبویه» سکسکه را درمان می کند. ۱۳- جوشانده «درمنه» جهت مداوای سکسکه تجویز می شود. ۱۴- برگ و سرشاخه های گلدار «ماش هندی» را می توانید مانند چای دم کرده بنوشید. سکسکه را برطرف می کند. ۱۵- عصاره «دیوخار» جهت جلوگیری از سکسکه توصیه شده است. ۱۶- «چوبک» مسکن سکسکه است. ۱۷- خوردن پنج گرم «گل نسرین» از سکسکه قوی جلوگیری

می‌کند. ۱۸- «خرمالو» برای آرام کردن سکسکه نافع است. ۱۹- دم کرده «حاشا» برای سکسکه بسیار نافع است.

سکسکه اطفال

میوه «شوید» برای رفع سکسکه اطفال تجویز می‌شود. میوه شوید را می‌توانید به صورت دم کرده ۴ تا ۸ در هزار بنوشید. ولی بهتر است عرق آن را به صورت آب مقطر گرفته، میل نمایید.

سل

۱- «خیاری» که از اول صبح تا انتهای روز در روی بوته در معرض آفتاب قرار گرفته باشد دارای «ویتامین D» می‌باشد. چنانچه قبل از رفتن آفتاب این خیار را بچینید و بخورید، بسیار مفید است. ۲- خوردن «سیر» برای مسلولین بسیار مفید است. به خصوص اگر مخلوط با شیر باشد. ۳- خوردن مخلوطی از «سیر» و «نارگیل» کوبیده با آب لیمو بسیار نافع است. ۴- نانی که با «آرد بلال» پخته شود بهترین غذا است. ۵- «به» دارای ویتامین‌های «P»، «E»، «B»، «A» بوده، دارای آهک و تانن است از این رو برای مبتلایان به سل غذای مطلوبی می‌باشد. ۶- «ماء‌الشعیر» تجویز می‌شود. ۷- «کلم» سرشار از ویتامین‌های «A، B، C، P» است و همچنین دارای املاح گوگرد، کلسیم، پتاسیم و منیزیم بوده و کمی آرسنیک دارد. به همین جهت، برای مسلولین و اشخاص ضعیف‌البینه مفید می‌باشد. ۸- «ریوند» به عنوان مسهل اخلاط غلیظه، رقیقه و مدر برای سل مفید می‌باشد. ۹- دانه «شنبلله» برای تقویت بیماران مسلول مفید است. ۱۰- «شنبلله» داروی مؤثری برای کنترل بیماری سل استخوانی اطفال است. ۱۱- در هند و چین از گیاه «پونه کوهی» برای معالجه سل مصرف می‌شود. ۱۲- «به دانه» مفید است. ۱۳- سرشاخه‌های جوان، ساقه‌های جوان، میوه و پوست ریشه «توت» برای عوارض سل مفید می‌باشند. ۱۴- «سیب» مشوی، یعنی سیبی که در خمیر گرفته با آتش بپزید، مفید می‌باشد. ۱۵- در هند و چین میوه «گوجه فرنگی» برای تقویت مسلولین تجویز می‌شود. ۱۶- «برنج» برای اشخاصی که مبتلا به سل هستند خصوصاً اگر با شیر الاغ پخته شود در مواردی که تب عفونی نداشته باشند خیلی مفید است، زیرا زخم را پاک می‌کند و گوشت نو می‌آورد.

سل ریوی

۱- شیرهای «بولاغ اوتی» را گرفته، همه روزه صبح و عصر یک قاشق سوپ خوری به بیمار بدهید. ۲- «شنبلله» در سل ریوی و سل استخوانی آثار خوبی دارد. ۳- «کاهوی وحشی» برای برونشیت، آسم، سیاه سرفه و سل ریوی مفید است. ۴- در هندوستان «کدو» را به عنوان دارو برای کنترل سل ریوی می‌خورند. ۵- «تخم شنبلله»، «رازبانه»، «پسته»، «فندق»، «توت خشک»، «انجیر»، «شوید»، «تره تیزک»، «گزنه» و «گردو» مفید می‌باشند.

سلِس بول

۱- اگر ادرار زیاد می‌کنید، برای درمان آن دارویی بهتر از «سنجد» نیست. ۲- کودکان مبتلا «انار» و «سنجد» بخورند. ضمناً ده گرم «چای جنگلی» را که چای خُله هم می‌گویند، در آب دم کنید و روزی دو استکان آب خالص آن را بخورید. ۳- بزرگسالان و سالمندان مبتلا «کاکل ذرت» را به اندازه کافی تهیه نمایند و در یک لیتر آب دم کرده، آب آن را روزی چند استکان میل نمایند. زیاد خوردن آن ضرری ندارد. ۴- مومیایی اصل را در روغن حیوانی آب کنید. شب قبل از خوابیدن یک قاشق غذاخوری بخورید. ۵- داروهای مشروح زیر را تهیه نمایید. پس از تمیز کردن، روزی یک یا دو گیاه را مخلوط هم در آب دم کنید. آب خالص آن را روزی سه استکان قبل از خوردن هر غذای روزانه بخورید: «اسطوخودوس»، «گل بابونه»، «بادرنجبویه»، «زیره سیاه»، «زیره سبز»،

«تخم شوید»، «تخم هویج»، «تخم شنبلیله»، «زنیان» و «بادیان». مقدار هر کدام بستگی به سن و سال بیمار دارد.

سنگ کلیه

۱- «خرفه» مفید است. ۲- «غازیاقی» مفید است. ۳- شربت «شاهی آبی» و دم کرده برگ های آن افزاینده ادرار هستند و در ضمن سنگ های مجاری ادرار و کلیه را حل می کنند. ۴- ریشه «انجبار» برای سنگ کلیه مفید است. ۵- جوشانده ی سرشاخه های گلدار «بومادران» سنگ های کلیه و مثانه را دفع می کند. ۶- «خربزه» بهترین پاک کننده کلیه و مثانه است و سنگ کلیه را دفع می کند. ۷- جوشانده ی هسته ی «خرما» جهت سنگ کلیه و مثانه مفید است. ۸- «کاکل بلال» برای مبتلایان به سنگ کلیه و مثانه مفید هست. ۹- «عسل»، شکننده سنگ های کلیه و مثانه می باشد. ۱۰- آشامیدن آب «خیار» جهت بیرون کردن سنگ های کلیه و مثانه سودمند است. ۱۱- خوردن «عسل» مخلوط با آب مقطر یا باران نافع است. ۱۲- هسته «ازگیل» را بکوبید و گرد آن را به مقدار یک قاشق چایخوری با «چای» یا شربت ریشه «جعفری» بخورید. ۱۳- «گوجه فرنگی» سنگ کلیه و مثانه را دفع می کند. ۱۴- «آب معدنی شاهان گرماب» حلال سنگ های کلیه و مثانه می باشد. ۱۵- دم کرده ی پنجاه گرم آب برگ درخت «گلایی» مخلوط با پنجاه گرم «برگ سیب»، مفید است. ۱۶- روغن «بادام» شیرین در دفع سنگ های کلیه و مثانه کمک می کند. ۱۷- چنانچه مغز هسته «آلبالو» را گرفته با یک دهم وزنش، رازیانه جوشانده و میل نمایید، سنگ های کلیه و مثانه را از بین می برد. ۱۸- جوشانده نوع سیاه «نخود»، خرد کننده سنگ های کلیه و مثانه است. ۱۹- «گرمک» سنگ کلیه و مثانه را خرد کرده و خارج می نماید. ۲۰- «انگور» از پیدا شدن سنگ در کلیه و مثانه جلوگیری می نماید. ۲۱- مخلوط عرق «بهار نارنج» و آب «کرفس» به مقدار مساوی جهت استخراج سنگ های کلیه و مثانه و خرد کردن آن ها بسیار مفید می باشد. ۲۲- «شوید» سنگ کلیه و مثانه را خرد می کند. ۲۳- خوردن «پیاز» با نان شکننده سنگ کلیه و مثانه است. ۲۴- «ارغوان» سنگ کلیه و مثانه را دفع می کند. ۲۵- گل، سرشاخه و برگ «گل گاوزبان» سنگ های کلیه و مثانه را خرد کرده و از بین می برد. ۲۶- اثر «سیر» در خرد کردن سنگ کلیه قطعی است. ۲۷- دم کرده گل های «گل شاه پسند» سنگ کلیه را از بین می برد. ۲۸- میوه «انگور فرنگی» برای سنگ کلیه مفید است. ۲۹- «پرسیاوشان» برای سنگ کلیه مفید است. ۳۰- چون یک مثقال «تخم کتان» را در آب جوشانده و لعاب آن را با تخم آن بنوشید، برای دفع سنگ کلیه مجرب می باشد. ۳۱- شیره تازه انواع «شیر پنیر» برای سنگ کلیه مفید می باشند. ۳۲- خوردن دو مثقال خیسانده برگ «حنا» جهت سنگ های کلیه و مثانه نافع است. ۳۳- جوشانده «خارخاسک» سنگ کلیه و مثانه را خرد کرده و دفع می کند. ۳۴- «ماش هندی» سنگ کلیه را شکسته و دفع می کند. ۳۵- «برگ غافت» برای سنگ کلیه توصیه شده است. ۳۶- خوردن «گلنگبین» بعد از غذا جهت مبتلایان به سنگ کلیه مفید است. ۳۷- دانه میوه «خرمالو» که کوبیده و به صورت گرد در آمده باشد، سنگ کلیه و مثانه را دفع می کند. ۳۸- دم کرده «چوبک» سنگ های کلیه و مثانه را دفع می کند. ۳۹- «سیب»، سنگ کلیه را درمان می کند. ۴۰- آب «ترب سیاه» مفید است. ۴۱- خوردن دم کرده ریشه «آناناس» مخلوط با ریشه «پاپایا» برای معالجه سنگ کلیه مفید است. ۴۲- آشامیدن آب «هندوانه» با «سکنجبین» برای خرد کردن سنگ کلیه مفید است. ۴۳- «علف چشمه» برای خرد کردن سنگ کلیه خیلی مؤثر است. ۴۴- «هویج» برای اخراج سنگ کلیه نافع است. ۴۵- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید. این جوشانده برای دفع سنگ کلیه نافع است. ۴۶- «چای جاوه» (چای نمسه) برای سنگ کلیه مفید است. ۴۷- «چای کوهی»، «تاجریزی»، «گوجه سبز»، «کاکل ذرت»، و «دم گیلاس» مفید می باشند.

سنگ کیسه صفرا

۱- آب «سیب ترش» که آن را بدون شیرینی به قوام آورند، جهت درمان مفید است. ۲- هر روز صبح یک قاشق «روغن زیتون»

بنوشید. اگر از طعم «روغن زیتون» خالص خوششان نمی آید، آب آن را با یک «پرتقال» یا لیمو ترش مخلوط کنید. «پرتقال» و «لیموترش» نیز کمک مؤثری در درمان می کنند. ۳- به تجویز ۵ اختلالات هاضمه عمل کنید. ۴- «بیدمشک»، «کاسنی»، «سویا» و «عناب» مفید می باشند.

سنگ مثانه

۱- هرگاه حدود ۸۰۰ گرم آب ساقه های «ترب» را بگیرید و بنوشید، به خصوص اگر مخلوط با «سکنجبین» باشد، برای دفع سنگ مثانه بسیار مفید است. ۲- به تجویزهای ذی ربط «سنگ کلیه» عمل کنید. ۳- عصاره «اسفناج» با شکر نافع است. ۴- خوردن ۸ گرم از گرد پوست خشک «خریزه» برای خرد کردن سنگ مثانه مفید است. ۵- خوردن دم کرده «خرما» با «شنبلیله» برای سنگ مثانه مفید است. ۶- در فرانسه دم کرده مدری در موارد سنگ مثانه مصرف می کنند. به این ترتیب که ابتدا یک مشت «کاکل ذرت» را در یک لیتر آب جوشانده و سپس در این جوشانده دو قاشق قهوه خوری تخم رازیانه ریخته و دم می کنند. پس از دم کردن می گذارند که سرد شود و ۳-۲ فنجان از این دم کرده را در روز می خورند، آثار مفیدی دارد. ۷- خوردن «زعفران» با «عسل» برای خرد کردن سنگ مثانه مفید است. ۸- «هویج»، دم کرده «سی سنبر»، «خیار»، «تره تیزک»، «برگ بو»، «خریزه»، «چای جاوه» (چای نمسه) و «شوید» برای سنگ مثانه مفید هستند.

سنگ های صفراوی

۱- یک نوع زردچوبه که در مالزی، هند و چین به عمل می آید برای سنگ های صفراوی داروی ارزنده ای است. ۲- اگر «برگ ترب» را خوب بجوید، باعث دفع سنگ های صفراوی می شود. ۳- خوردن آب یا گوشت «هندوانه» با «سکنجبین» جهت سنگ های صفراوی مفید است. ۴- شیر برگ و ساقه های جوان هوایی «مرغ» در سنگ های صفراوی مفید می باشد. ۵- روغن میوه «زیتون» در موارد سنگ های صفراوی اثر مفید دارد.

سنگینی شنوایی

چکاندن چند قطره «آب پیاز» در گوش برای دفع سنگینی شنوایی مفید است.

سوء هاضمه

۱- «انگور» از سوء هاضمه جلوگیری می نماید. ۲- دم کرده ده در هزار برگ «سوسنبر» مفید می باشد. ۳- بیخ «اگیر ترکی» دارای صمغ و لعاب بوده و برای سوء هاضمه که منشاء اصلی نارسایی اعمال معده باشد، داروی بسیار خوبی است. ۴- از «بادیان خطائی»، برای رفع سوء هاضمه استفاده می شود. ۵- برگ و سرشاخه های درختچه «شاه پسند معطر» مفید است. ۶- «خردل» یکی از ادویه جات مفید و پرازش است که معده را تمیز و عمل گوارش را آسان می کند. ۷- لعاب «به دانه»، معده را بدون آن که بعداً تولید بیوست کند، نرم می کند. ۸- «سرکه» هضم غذاهای سنگین را آسان می کند و نفوذ عوامل غذایی را به یاخته سریع می نماید. ۹- خوردن جوشانده پوست «پرتقال» برای سوء هاضمه مفید می باشد. ۱۰- «کنگر»، «گلپر»، «تخم ترب»، «تخم گشنیز» و «نعنا» مفید می باشند.

سوختگی

۱- چند عدد برگ «زنبق» را در روی اجاق گرم کنید. پس از این که کاملاً گرم شد به شکل پوشش روی محل سوختگی بگذارید.

۲- ضماد برگ های «کلم» با «سفیده تخم مرغ» جهت سوختگی مجرب است. ۳- «سرکه» سوختگی را معالجه می کند. ۴- لعاب «به دانه» جهت آفتاب زدگی و سوختن با آتش و دفع ضرر تابش آفتاب نافع است. ۵- ضماد ریشه «کنگر» جهت سوختگی آتش نافع است. ۶- گوشت «گرمک» بهترین ضماد برای سوختگی است. ۷- ضماد خام «سیب زمینی»، سوزش و سوختگی را برطرف می سازد. ۸- ضماد برگ های تازه و له شده گیاه «گاو زبان» برای معالجه سوختگی مفید است. ۹- ضماد «پیاز نرگس» برای معالجه سوختگی تجویز می شود. ۱۰- ضماد برگ غلاف سبز خارجی «باقلا» جهت معالجه سوختگی به کار می رود. ۱۱- ضماد برگ له شده «خرفه»، همچنین شیره برگ های آن برای سوختگی مفید است. ۱۲- برای درمان سوختگی بهتر آن است که ابتدا «سفیده تخم مرغ» بمالید. بعد خاک اره «آبنوس» بپاشید تا از تاول زدن جلوگیری کند. ۱۳- روغن قرمزی که از «گل علف هزار چشم» می گیرند. بهترین دارو برای درمان تاول و سوختگی است. ۱۴- ضماد برگ له شده «علف هزار چشم» برای رفع سوختگی به کار می رود. ۱۵- نند عدد برگ «زنبق» را در روی اجاق گرم کنید و به شکل پوشش روی محل سوختگی بگذارید. ۱۶- مخلوط و مرهمی تهیه شده از کوبیده «برگ هلو» و «جعفری» مخلوط با «روغن زیتون» مفید است. ۱۷- چند برگ «مریم گلی» را بکوبید و روی محل سوختگی قرار دهید. ۱۸- «پیاز» تازه ای را پوست بکنید. رنده کنید. نمک دریایی به آن بزنید. مخلوط کنید. در وسط پارچه نازکی قرار دهید و روی زخم سوختگی بگذارید. ۱۹- تهیه مرهمی از کوبیده برگ های تازه «غازیاقی» مخلوط با «سرکه» و نمک درمان آن است. ۲۰- خوردن «کنجد» همراه با لعاب «اسپرزه» مفید است. ۲۱- ضماد برگ های تازه یا گوشت «کدو» مفید است. ۲۲- ضماد برگ و «پوست باقلا» جهت رفع سوختگی آتش مفید است. ۲۳- «بارهنک»، «چای کوهی»، «سیب زمینی»، «گل همیشه بهار»، «شاه اسپرم» و «هویج» مفید می باشند. ۲۴- اگر آب «پیاز» با «عسل» مخلوط شود برای محل سوختگی مفید است.

سوختگی آب جوش

۱- مالیدن برگ پخته «چغندر» پس از سرد شدن درمان سوختگی آتش و آب جوش است. ۲- مالیدن «سس سوژا» مفید می باشد. ۳- مالیدن «لعاب به دانه» برای تسکین و التیام سوختگی آب جوش نافع است.

سوختگی آتش

۱- به تجویز «سوختگی آب جوش» عمل کنید. ۲- ضماد میوه «موز» جهت سوختگی آتش مفید است و چنانچه بلافاصله به کار رود، از تاول زدن جلوگیری می نماید. ۳- ضماد خاکستر ریشهی درخت «بادام» جهت سوختگی آتش مفید است. ۴- ضماد برگ «سرو» جهت سوختگی آتش تجویز می شود. ۵- ضماد دانه «کنجد» درمان سوختگی آتش است. ۶- ضماد برگ تازه «خُمان صغیر» با آرد جو مفید است و درد آن را ساکت می کند. ۷- مضمضه جوشانده بیخ «بابا آدم» برای سوختگی آتش مفید است. ۸- شستشو با آب جوشانده «حنا» جهت سوختگی آتش سودمند می باشد. ۹- ضماد «گل شیر پنیر» جهت سوختگی آتش نافع است. ۱۰- لعاب «به دانه» در استعمال خارجی برای زخمها و سوختگی پوست در اثر آتش مفید است. ۱۱- مرهم له شده «خیار» برای ناراحتی های پوست، سوختگی آتش و سوختگی در اثر آب جوش بسیار مفید است.

سوداء

۱- «آب معدنی شاهان گرماب» مفید می باشد. ۲- خوردن یک مثقال برگ «اقحوان کوچک» با «سکنجبین» و نمک جهت سودا سودمند می باشد. ۳- «هلو» از میوه های خنک بوده و سودا را درمان می نماید. ۴- «بامیه» با تخم و لعاب خود معده و روده ها را جارو کرده و روغن زده و نرم می نماید و سودا را رفع می نماید. ۵- «شاهتره» سودا را از بین می برد. ۶- یک لیوان آب «خیار» با نیم

سیر «نبات» مسهل خوب و گوارا است و سوخته صفرا و سودا را از معده به خوبی خارج می نماید. ۷- چنانچه میوه «درخت داروش» را در آب گرم خیسانده و پوست آن را از شهد آن جدا کرده، صاف کنید و آن را با مغز گردو یا مغز دانه بید انجیر سرشته بخورید، جهت سودا نافع است. ۸- ضماد ریشه «زنجبیل شامی» در عوارض پوستی مانند سودا درمان خوبی است. ۹- چنانچه دو مثقال «قنطاریون باریک» را با هفتاد مثقال آب بجوشانید تا مقدار آب آن نصف شود و بعد با شکر یا «عسل» شیرین کرده بنوشید، سودا را دفع می کند. ۱۰- ضماد برگ «تاجریزی» پیچ برای سودا سود فراوان دارد. ۱۱- جوشانده غلیظ ریشه صابونی به صورت ضماد یا کمپرس در تسکین سودا نافع است. ۱۲- جوشانده غلیظ «پوست سیاه توسکا» در استعمال خارجی مفید است. ۱۳- ۲۰۰ گرم «هوئج» را خوب بشوئید و با دندانهای ریز رنده، آن ها را ریز ریز کنید. سپس این هوئج رنده شده را روی پارچه مخصوص کمپرس بریزید و به صورت ضماد روی جاهائی از بدن که سودا دارد بگذارید. خاصیت شفا دهنده کامل دارد. ۱۴- «انار شیرین» بسیار سومند است.

سوزاک

۱- در چین از جوشانده میوه «بامیه» برای معالجه سوزاک استفاده می شود. ۲- در هندوستان از غده های «سیب زمینی هندی» برای سوزاک استفاده می شود. ۳- قسمت متورم زیرزمینی گیاه «غازیاقی» مدر و خنک کننده است و برای سوزاک مفید می باشد. ۴- در هند از گیاه «ارزن» درشت برای معالجه سوزاک استفاده می شود. ۵- آب «لیمو عمانی» مخلوط با له شده گیاه «آمله» برای رفع سوزاک مصرف می شود. ۶- عصاره برگ و ریشه میوه «خارخاسک» مفید است. ۷- برای معالجه سوزاک مزمن دانه های «اسفرزه» را خیسانده و در کیسه یا پارچه ای ریخته، روی دهانه مجرا ضماد نمایید تا چرک آن خارج شده و زخم التیام پذیرد. ۸- دم کرده ریشه «آناناس» برای سوزاک به کار می رود.

سوزش دهان

«به دانه» سوزش دهان را درمان می کند.

سوزش زبان

۱- «به دانه» سوزش زبان را درمان می کند. ۲- مضمضه آب «گشنیز» بسیار نافع است.

سوزش زهدان

«کاهو»، «گردو» و «املاح مس» مفید می باشند.

سوزش مجرای ادرار

۱- چکاندن میوه «به» در مجرای ادرار جهت رفع سوزش و معالجه جراحات آن مفید است. ۲- جوشانده میوه نارس «بامیه» در مورد سوزش مجرای ادرار در موقع ادرار کردن و احساس درد در موقع ادرار مفید است. ۳- مغز تخم «کدو» نافع است. ۴- جوشانده ریشه «ذرت» مفید است. ۵- ریختن قطره آب «به» در مهبل برای رفع سوزش مجرای ادرار و جراحات مجرا نافع است. ۶- تخم «خرزبه» مفید است. ۷- عصاره «اسفناج» با شکر بای سوزش مجرای ادرار نافع است.

سوزش مری

«شکر تیغال» جهت سرفه و سوزش مری توصیه شده است.

سوزش مثانه

«گلابی» رافع سوزش مثانه است.

سوزش معده

- ۱- عرق و اسانس «نعنا» مسکن سوزش معده است. ۲- خانواده «پونه» از سوزش معده جلوگیری می کند. ۳- شیر کوبیده «کنجد» با «نبات» جهت رفع سوزش معده مفید می باشد. ۴- «بهار نارنج» سوزش هاضمه را تسکین می دهد. ۵- جوشانده «شنگ» مفید است. ۶- شیر کوبیده «کنجد» با «نبات» نافع است.

سوزش و خشکی زخمها

مقداری «انجیر» را در «سرکه» بپزید. ضماد آن بسیار مفید است.

سیاتیک

- ۱- مقداری «گل یاسمن» را به مدت ۱۵ روز در داخل شیشه ای پر از «روغن زیتون» بریزید و در مقابل آفتاب بگذارید. سپس با آن، موضع و محل های ناراحت بدن خود را ماساژ و مالش دهید. ۲- جوشانده ریشه «ریواس» با «پرسیاوشان» جهت معالجه سیاتیک مفید است. ۳- بذر «ترب» جهت سیاتیک مفید است. ۴- ضماد «برگ آفتابگردان» جهت تسکین سیاتیک مفید است. ۵- دو تا ده قطره اسانس «سوسنبر» در سیاتیک مفید است. ۶- جوشانده ریشه گیاه «خشخاش سیاه» که به نصف برسد، جهت سیاتیک تجویز می شود. ۷- «خرمای رسیده»، درمان سیاتیک می باشد. ۸- «والک» درد سیاتیک را تسکین می دهد. ۹- مالیدن تفاله ای «انگور» در حمام به بدن، باعث تسکین درد سیاتیک می شود. ۱۰- ضماد برگ های سفت «کلم» مسکن سیاتیک است. ۱۱- خوردن چهارده مثقال «روغن زیتون» با آب گرم و با جوشاندن جو، مسهل عالی است و جهت سیاتیک به کار می رود. ۱۲- «پیاز دشتی» برای سیاتیک مفید هست. ۱۳- ضماد «گلپر» با موم و روغن جهت سیاتیک نافع است. ۱۴- جوشانده سی تا شصت در هزار گل «باقلا» برای سیاتیک مفید است. ۱۵- «آب معدنی شلف» درمان خوبی برای سیاتیک است. ۱۶- دم کرده ۸ تا ۱۵ گرم «شالک» در نیم لیتر آب و جوانه پوست درخت آن برای سیاتیک تجویز می شود. ۱۷- دم کرده برگ های «غار گیلاسی» برای تسکین دردهای سیاتیک به کار می رود. ۱۸- ضماد «تخم کتان» با «اسفرزه» جهت تسکین درد سیاتیک تجویز می شود. ۱۹- «سنا» را جهت سیاتیک تجویز می نمایند. ۲۰- میوه «علف هزار چشم» جهت سیاتیک مجرب است. ۲۱- ضماد «چوبک» با «سرکه» جهت سیاتیک مفید است. ۲۲- خوردن عصاره «علف هزار چشم» - چهل روز پی در پی - جهت سیاتیک نافع است. ۲۳- «تخم ختمی» درمان خوبی برای عرق النساء می باشد. ۲۴- «لیموترش» در معالجه عرق النساء نقش مهمی دارد. ۲۵- جوشانده ریشه «خشخاش» شاخی جهت پاک شدن کبد و عرق النساء سودمند می باشد. ۲۶- چنانچه میوه «درخت داروش» را در آب گرم خیسانده و پوست آن را از شهد آن جدا کرده، صاف کنید و آن را با مغز گردو و یا مغز دانه بید انجیر سرشته بخورید جهت عرق النساء نافع است. ۲۷- «وشا» مسکن درد کمر و عرق النساء می باشد. ۲۸- مضمضه جوشانده «بیخ بابا آدم» برای عرق النساء سودمند است. ۲۹- مالیدن روغن قرمزی که

از گل «علف هزار چشم» می‌گیرند برای عرق‌النساء مفید می‌باشد. ۳۰- «سیر» برای سیاتیک نافع است. ۳۱- تنقیه با آب دم کرده «سیر» برای سیاتیک نافع است. ۳۲- «شالک»، «نمک طعام»، «همیشه بهار کوهی» و «سوسن زرد» مفید می‌باشند. ۳۳- به علت وجود تارتارات اسید دو پتاسیم در «آب غوره» برای سیاتیک بسیار نافع است.

سیاه زخم

۱- تا مراجعه به پزشک و درمان قطعی، از خوردن شیرینی و ادویه تند و آجیل و غذاهای شور، سیر، پیاز، تره و هر چه که ایجاد خارش می‌نماید اجتناب نمایید. ۲- «آرد جو» را با «ماست»، خمیر نموده روی زخم بگذارید. ۳- «نشاسته» یا «گل ختمی» و یا کوبیده «کاسنی» را روی زخم ضمامد نمایید تا زخم، پخته و نرم شود. سپس اطراف آن را فشار دهید و به وسیله شئی نوک تیز، ریشه آن را که مانند نخ باریک است از داخل نقطه سیاه خارج نموده، با محلول پرمنگنات یا مرکور کرم شستشو دهید ولی آب سرد نزنید، و یا این که نقطه سیاه را که خارش می‌کند به وسیله ممکن بسوزانید.

سیاه سرفه

۱- اگر میوه خشک «انجیر» را بکوبید گردی به دست می‌آید که به نام قطره انجیر معروف است و برای سیاه سرفه مفید می‌باشد. ۲- جوشانده «رازیانه» سیاه سرفه را درمان می‌کند. ۳- شربت «ترب سیاه» برای سیاه سرفه مفید می‌باشد. ۴- مصرف گلبرگ های ۱ قایق‌النعمان، ۳ «شقایق‌النعمان» در سیاه سرفه مفید است. ۵- برای سیاه سرفه «آویشن شیرازی» تجویز می‌شود. ۶- «شلغم» برای مداوای سیاه سرفه تجویز می‌شود. ۷- شیر تازه «گل بنفشه» برای معالجه سیاه سرفه به کار می‌رود. ۸- آب مقطر برگ «غار گیلاسی» برای سیاه سرفه تجویز می‌شود. ۹- برای معالجه سیاه سرفه از دم کرده گل «اسطوخودوس» نوش جان نمایید. ۱۰- «سیر» در سیاه سرفه اثر شگفت دارد. ۱۱- ریشه «زنجبیل شامی» درمان سیاه سرفه است. ۱۲- ساقه‌های مسن و برگ گیاه «تاجریزی» پیچ برای سیاه سرفه تجویز می‌شوند. ۱۳- جوشانده، شربت و عصاره شکوفه گل های «شبدرد» برای درمان سیاه سرفه تجویز می‌شوند. ۱۴- اعضای مختلف گیاه «دیوچار» را برای درمان سیاه سرفه توصیه کرده‌اند. ۱۵- جوشانده «ریشه زنبق» بسیار مفید است. ۱۶- شربت دم کرده «اسطوخودوس» مفید است. ۱۷- ۲۰ تا ۳۰ گرم ریشه «پامچال» را در یک لیتر آب به مدت ۱۵ دقیقه بجوشانید و مصرف کنید. ۱۸- برای درمان سیاه سرفه، به خصوص در کودکان، شربت «شلغم» مصرف کنید. ۱۹- به تجویز ۳ «اختلالات کلیوی» عمل کنید. ۲۰- دم کرده ساده «سیر» داروی مؤثری برای درمان سیاه سرفه است. ۲۱- ۱۵ تا ۲۵ گرم «کاکوتی» را در یک لیتر آب جوش دم کنید و بتدریج بنوشید. ۲۲- «قهوه» در رفع سیاه سرفه مفید است. ۲۳- «پونه» برای کنترل سیاه سرفه نافع است. ۲۴- دم کرده ۱۶ - ۱۲ گرم «سی سنبرخشک» در ۱۰۰۰ گرم آب جوش که با قند شیرین شود و قدری صمغ عربی کوبیده در آن بریزید در رفع سیاه سرفه مفید است. ۲۵- «انجیر»، «آویشن»، «بنفشه»، «رازیانه»، «ریحان»، «والک»، «انبه»، «شقایق» و «شلغم» مفید می‌باشند.

سیاهی پوست

۱- ضمامد برگ، ریشه، ساقه و «برگ کرفس» ضد ورم می‌باشد. مالیدن این ضمامد به مدت یک دقیقه جرب و سایر امراض جلدی را درمان می‌کند و با گوگرد و بوره جهت سیاهی پوست و لکه‌های پوستی مفید است. ۲- ضمامد «وشا» با «سرکه» آثار سیاهی پوست را از بین می‌برد. ۳- برگ درخت «سرو» قابض و محلل است و سیاهی جلد را پاک می‌کند.

سیاهی دندان

اگر دندان‌های شما به علت مصرف سیگار، سیاه و لکه‌دار شده‌اند. ریشه خشک «زنبق» را به صورت پودر در آورید و با آن، روزانه چند مرحله دندان‌های خود را مسواک بزنید.

سیاهی ماه گرفتگی

مالیدن «آلبالوی تلخ» در حمام به بدن، برای از بین بردن سیاهی ماه گرفتگی نافع است.

سیفلیس

به «سفلیس» مراجعه کنید.

سیلانِ رحم

برگ، تخم و شیر «خشخاش» سیاه در همه احوال از خشخاش سفید قوی‌تر و مؤثرتر است. جهت رفع سیلان رحم مفید است.

سیلان منی (سرعت انزال منی)

۱- خوردن گل و ریشه «نیلوفر آبی» سیلان منی را بند می‌آورد و آن را خشک می‌کند و مسکن شهوت و مانع احتلام است. ۲- روغن «شاهدانه»، «گلاب»، «کافور»، «شیر خشت»، «گشنیز»، «تخم خرفه»، «گل نیلوفر آبی»، «ترخون»، «آب لیمو»، «قهوه»، کمی بخورند و زیاد مصرف نکنند. مثلاً دو نخود کافور را در یک کپسول بریزند هفته‌ای یک عدد کپسول را تا تسکین و کاهش سیلان منی بخورند، یا قهوه بو داده را بکوبند و دم کنند بخورند روزی یک فنجان بیشتر نباشد همچنین روغن شاهدانه را خیلی کم مصرف نمایند. ۳- برای دفع سیلان منی خوردن «گندر» و «انزروت» مؤثر است. ۴- در هر مرحله نهار و شام ۲ گرم «خردل» را همراه با سه قطره «سرکه» میل کنید. توجه شود خردل خیلی گرم است و برای اشخاص رطوبتی و سرد مزاج خوب است. ۵- خوردن «آش‌های ترش» مانند: آش تمر گجرات، «قره‌قروت»، «قره‌قات»، «سماق»، «تمر هندی»، «آب غوره»، «آب نارنج» و نیز خوردن «ماست» و «دوغ»، «آلبالو»، «آلو»، «هلو»، «کاهو»، «هندوانه»، «ریواس»، جوشانده «کاسنی» و «تخم کاهو»، «تخم کاسنی» و «آب انار» شهوت را کم می‌کند و از شدت آن می‌کاهد.

سینه پهلو

۱- پوست بیخ «ترب» با «سکنجین» موافق سینه پهلو است. ۲- در فصل زمستان، صبحانه یک لیوان «شیر» که با «ترنجبین» شیرین شده باشد، بنوشید تا از سینه پهلو در امان باشید. ۳- ضماد برگ «کلم» در موارد مننژیت و سینه پهلو توصیه شده است و برای این منظور، قبل از رسیدن پزشک می‌توان برگ‌های آن‌ها را که با آتش کمی پخته‌اید، گرم در روی صورت و سینه و شکم بیندازید تا سبب تسکین آلام آن‌ها شود. ۴- روغن نوع شیرین بادام برای کسانی که مبتلا به سینه پهلو شده باشند، نافع است. ۵- مالیدن «روغن زعفران» در اطراف سوراخ بینی و چکاندن آن در بینی برای معالجه سینه پهلو تجویز می‌شود.

سینوسیتیس

«نعنا» برای سینوسیتیس مفید است .

ش

شاربن

به «سیاه زخم» مراجعه کنید.

شاش بند

ضماد پخته «اسفناج» برای شاش بند که از حرارت باشد مفید است .

شب کوری

۱- «آویشن شیرازی» «ویتامین A» زیادی دارد. به همین جهت برای درمان شب کوری تجویز می شود. ۲- رنگ «گوجه» ترکیبی شبیه جوهر زردک است که در بدن تبدیل به ویتامین A می شود. به همین جهت است که انواع آن برا درمان شب کوری مفید است. ۳- میوه «بنه» دارای «ویتامین های A و اقسام B و D» می باشد و از شب کوری جلوگیری می کند. ۴- «زردآلو» به حد وفور «ویتامین A» دارد و از شب کوری جلوگیری می کند. ۵- «شلغم» از شب کوری جلوگیری می نماید. ۶- «یونجه» دارای «ویتامین A» بوده و از شب کوری جلوگیری می کند. ۷- روغن دانه های «شنبلله» با داشتن «ویتامین A» ضد شب کوری است. ۸- «کره» و «خامه» با داشتن «ویتامین A» ضد بیماری شب کوری است. ۹- سرمه خاک اره نرم «آبنوس» به علت داشتن «ویتامین A» برای درمان شب کوری مفید است. ۱۰- کوبیده ال نرگس، «گل نرگس» را به چشم بکشید. ۱۱- «آب مرزه» برای شب کوری نافع است.

شپش سر

۱- مالیدن کوبیده «میوه تلخ بادام» به سر، شپش را از بین می برد. ۲- ضماد برگ «سدر» و شستشو با آن جهت از بین بردن شپش سودمند می باشد. ۳- شستشوی سر با آب جوشانده «برگ شاهدانه» شپش را از بین می برد. ۴- مالیدن عصاره «قنطاریون باریک» با «عسل» جهت دفع شپش مفید است.

شدت قاعدگی

۱- خانم ها و دختر خانم هایی که دچار این عارضه هستند اگر مدتی جوشانده «گزنه» بنوشند، خلاص خواهند شد. ۲- خانم هایی که به زودی رگل می شوند، یا خون زیادتری از آن ها می رود، بهتر است از شربت جوشانده «برگ بیدمشک» استفاده نمایند. ۳- نوشیدن آب برگ تازه «سنجد تلخ» با «زنجبیل» تازه اصلاح می نماید و رحم را برای بارداری آماده می سازد. ۴- خوردن «برگ پنج انگشت» (فلفل بیابانی) خون عادت ماهانه را کم می کند.

شقاق

۱- ضماد میوه کال «توت» با «سرکه» مفید است. ۲- شستشو با آب جوشانده «شلغم» مفید است. ۳- ضماد «پیاز» با «کوهان شتر» جهت شقاق مفید است. ۴- مالیدن «روغن وسمه» جهت شقاق نافع است. ۵- مالیدن «حوض» مفید است.

شقاق مزمن

۱- ضماد «سقر» که با پیه ذوب می شود جهت درمان شقاق مزمن (ترک نشیمنگاه) مفید می باشد. ۲- ضماد گذاخته «قندرون» با «پیه بز» جهت رفع شقاق مزمن، مخصوصاً با کمی «شنجرف» نافع است.

شقاق مقعد (ترک مقعد)

۱- محلول «سندروس» در روغن بادام جهت ترک پوست و شقاق مقعد مفید می باشد. ۲- خوردن «خون سیاوشان» مفید می باشد. ۳- «کتان»، «دود خاکستر» و «بومادران» مفید می باشند. ۴- مالیدن «روغن بادام» مفید است.

شکستگی

۱- «کهریا» با «صبر زرد» برای شکستگی مفید است. ۲- ضماد «سریش» (ساقه زیرزمینی گیاهی از تیره لاله ها) جهت رفع شکستگی اعضاء سودمند است. ۳- ضماد کوبیده‌ی هسته های میوه «سدر» مفید است. ۴- مخلوطی از «سقر»، «سندروس»، و «زرده تخم مرغ نیم پز» جهت شکستگی اعضاء، بهتر از مومیائی است. برطرف کننده درد و ورم آن است. ضمادی از «سقر» و «روغن زیتون» نافع است. ۵- اسانس «مرزنگوش» در استعمال خارجی به صورت مالش در موارد از جا در رفتن و شکستن اعضاء بدن مفید است. ۶- آب پخته «جو» با «سرکه» برای محکم کردن عضو شکسته نافع است.

شکستن ناخن

۱- کسانی که ناخن آن ها سست شده و زود به زود می شکنند، همه روزه صبح و شب به مدت ۸ روز ناخن ها را با «آب لیموی تازه» ماساژ دهند. ۲- «بالال» از شکسته شدن ناخن ها جلوگیری می نماید.

شوره سر

۱- مقدار ۶۰ گرم برگ های تازه یا خشک «گزنه» را با ۶۰ گرم برگ تازه یا خشک گلپر در شیشه در گشادی بریزید و روی آن یک لیتر الکل نود درجه اضافه کنید و در آن را محکم ببندید و در آفتاب بگذارید تا مدت ۱۵ روز بماند. بعد آن را صاف کنید و در شیشه دیگری بریزید. اکنون دارو آماده است. سه قاشق سوپ خوری از این تنتور را با ۱۴ حجم آن، آب مخلوط کنید و روزانه دو بار صبح و شب سر خود را با آن ماساژ دهید. ۲- مالیدن میوه ی کال «موز» با «سرکه» جهت شوره سر تجویز شده است. ۳- مالیدن کوبیده میوه «بادام تلخ» به سر، شوره را از بین می برد. ۴- شستشو با جوشانده برگ «چغندر»، شوره و چربی سر را از بین می برد. ۵- اگر خاک اره چوب «گردو» را در «روغن زیتون» خیس کنید و بر سر بمالید، شوره را از بین می برد. ۶- چون میوه «مورد» را با آب و «برگ چغندر» بپزید و بر سر بمالید، شوره سر را از بین می برد. ۷- آبی که از ساقه های «زیتون» هنگام سوختن بیرون می آید جهت معالجه شوره سر نافع است. ۸- ضماد خاک اره «چوب شمشاد» با «حنا» بر سر جهت درمن شوره مفید است. ۹- چون «ریشه کنجد» را در آب بجوشانید و سر و مو را با آن بشوید، شوره را از بین می برد. ۱۰- شستشوی سر با آب مطبوخ برگ و دانه های «شنبلیله» جهت برطرف کردن شوره سر مفید است. ۱۱- «وشا» را با کمی «حنا» مخلوط کرده و به سر بمالید. ۱۲- شستشوی سر با آب جوشانده برگ «شاهدانه»، شوره را از بین می برد. ۱۳- شستن موهای خشک با «کتیرا» و «زرده تخم مرغ»، شوره را برطرف می سازد. ۱۴- مالیدن «روغن کرچک» به سر، شوره را از بین می برد. ۱۵- «گزنه»، «برگ چغندر»، «بابونه» و «ختمی» مفید می باشند.

شیره پستان

از خیسانده «مریم گلی» در استعمال خارجی برای بند آوردن شیره پستان در موقع از شیر گرفتن بچه استفاده می شود.

ص

صداع

۱- ضماد برگ های سفت «کلم» مسکن صداع است. ۲- ضماد «تخم کتان» با آب سرد جهت صداع نافع است. ۳- خوردن یک مثقال «گل حنا» با ۲۰ گرم آب و «عسل» جهت رفع انواع صداع نافع می باشد. مالیدن «حنا» با «سرکه» سود فراوان دارد.

صداع مزمن

۱- ضماد پوست تازهی «گردو» با «حنا» جهت صداع مزمن مفید است. ۲- «سنا» را جهت صداع کهنه تجویز می نمایند.

صرع

۱- سرشاخه های گلدار و برگ «افستین» ضد صرع است. ۲- «سنبل الطیب» ضد صرع می باشد. ۳- خوردن «اسطوخودوس» با «عسل» ذهن را تقویت می کند و مداومت در خوردن اسطوخودوس صرع را از بین می برد. ۴- خوردن «دانه های اسفند» جهت صرع و سایر امراض دماغی و عصبی مفید می باشد. ۵- چون «صمغ انجدان» را در آب حل کنید به صورت مایعی شیری در می آید که خوردن آن برای صرع تجویز می شود. ۶- خوردن «وشا» با «عسل» جهت صرع نافع است. ۷- «گشنیز» برای رفع خفقان، سواس و صرع سودی فراوان دارد. ۸- در «بادنجان» ترکیباتی شیمیایی وجود دارد که تشنج را متوقف می کند. لذا برای بیماری صرع و سایر ناراحتی ها که تشنج زا هستند، بادنجان تجویز می شود. ۹- ریختن چند قطره دم کرده «مرزنگوش» در بینی برای پاک کردن دماغ، تسکین لقوه و صرع مفید است. ۱۰- خوردن ده گرم «آویشن» مخلوط با «عسل» با آب گرم برای رفع فلج، لقوه، فراموشی، صرع، تقویت کلیه و قوه باه مفید است.

صفراء

۱- خوردن «هندوانه» همراه با تمهندی مفید است. ۲- ۲۵۰ گرم «آب لیمو» و مقداری قند را بجوشانید. به قوام آورید و از آن شربت بنوشید. ۳- «رب شکوفه و برگ بالنک» برطرف می کند و حتی از رب غوره هم در رفع صفراء قوی تر است. ۴- میوه ترش «سدر» صفرا بر بسیار خوبی است. ۵- «سکنجبین»ی که با «عسل» تهیه شود، صفرا بری اعلا می باشد. ۶- صمغ بوتهی «کنگر»، ایجاد قی می کند و همراه آن صفرا و بلغم را خارج می نماید. ۷- «زالزالک» و «ازگیل» برطرف کننده التهاب معده و صفرا می باشند. ۸- نوشیدن «آب نارنج» مخلوط با شکر، مسهل صفرا و مسکن فشار آن است. ۹- از مغز دانه های میوه «سدر» شیره بکشید. حرارت خون و صفرا را فرو می نشاند. ۱۰- نوع میخوش «گلابی»، صفرا را برطرف می کند. ۱۱- برگ «گشنیز» مسکن صفرا است. ۱۲- آشامیدن آب «خیار» جهت تسکین التهاب و حرارت صفرا سودمند می باشد. ۱۳- «آلبالو» صفرا بر خوبی هست. ۱۴- «قیسی» خشک مسهل صفرا و ملین است. ۱۵- آب «سیب ترش» که آن را بدون شیرینی به قوام آورید، جهت درمان امراض صفراوی و سنگ کیسه صفرا مفید است. ۱۶- «ماء الشعیر» مسکن صفرا است. ۱۷- یک لیوان آب «خیار» با نیم سیر «نبات» مسهل خوب و گوارا است و

سوخته صفرا و سودا را از معده به خوبی خارج می نماید. ۱۸- «شاهتره» صفرا را کم می کند. ۱۹- «بامیه» صفرا را رفع می نماید. ۲۰- میوه «شاه توت» صفرا بری قوی و معروف است. ۲۱- «تمشک» مسکن صفرا و پاک کننده صفرا از امعاء است. ۲۲- برای از بین بردن صفرا، «آب هلو» را گرفته و شب در یخچال بگذارید و صبح ناشتا با شکر یا ترنجبین یا شیر خشت کمی شیرین کرده نوش جان کنید. ۲۳- چون گرد ریشه «ریواس» را با لعاب به دانه ساییده و حب نماید و زیر زبان نگاهداشته و آب آن را فرو برید، برای زیادی صفرا نافع است. ۲۴- «کشک» صفرا بر است. ۲۵- «کدو» در دفع صفرا مفید است. ۲۶- میوه «تمر هندی» صفرا بر خوبی است. ۲۷- «قره قروت» به علت داشتن اسید لاکتیک (جوهر ماست) بهتر از کشک، صفرا را از بین می برد. ۲۸- سرشاخه های گیاه «اکلیل کوهی»، صفرا بر می باشند. ۲۹- ساقه زیرزمینی «ضغیوس» صفرا بر و ماکول است. ۳۰- «گلاب» با صفرا و بلغم می جنگد. ۳۱- اگر آب برگ و شاخه های «ترب» به مقدار ۱۰۰ گرم با شکر خورده شود، برای اخراج زردآب مفید است. ۳۲- آب مخلوط «انار شیرین و ترش» (۵۰۰ - ۲۵۰ گرم) که با حدود ۱۰۰ گرم شکر مخلوط شده و خورده شود مسهل صفرا است. ۳۳- میوه تازه ترش «انبه» صفرا را تسکین می دهد. ۳۴- «زردآلو»، «زرشک»، «زغال اخته» و «سنجد» برای صفرا نافع هستند.

ض

ضربان چشم

ضماد «گشنیز» که با شیر دختران تهیه می شود برای رفع ضربان چشم نافع است.

ضرب خوردگی

۱- ضماد «ریواس» با «سرکه» جهت از بین بردن آثار ضربه نافع است. ۲- چنانچه دانه های «آلبالوی تلخ» را با «اسفند» و «مصطکی» در روغن بجوشانید، خوردن و مالیدن آن جهت از بین بردن ضربه مفید است. ۳- ضماد میوه «خرنوب» جهت ضرب خوردگی مفید است. ۴- مالیدن و ضماد «آب سماق» جوشیده مفید است. ۵- ۲۰۰ گرم «سیب زمینی» را پوست بکنید و آن را به مدت ۲۰ دقیقه بجوشانید. سپس آن را با ماشین چرخ گوشت و یا سایر وسائل ممکنه له کنید و به صورت پوره در آورید و سپس آن را در پارچه نازکی بریزید. پس از برطرف شدن شدت حرارت و داغی، آن را به صورت ضماد گرم روی ضرب خوردگی ببندید. ۶- اگر «سیب زمینی» را با گیاهان لعابدار بیزید و ضماد درست کنید برای تسکین ورمهای حاد و کوبیدگی و ضرب خوردگی مفید و اثر آرام بخش دارد.

ضعف

۱- در هند و چین از گیاه «پونه کوهی» برای ضعف مفرط مصرف می شود. ۲- «شیر نارگیل» کمی گرم و مرطوب است. برای سستی بدن مفید است. ۳- «انبه» ضعف را رفع می کند.

ضعف احشاء رحم

میوه «تمشک» مقوی احشاء رحم است.

ضعف استخوان بندی

۱- «چغندر» استخوان بندی را تقویت می کند. ۲- «اسفناج» عضلات و استخوانها را تقویت می نماید.

ضعف استخوان بندی اطفال

به اطفال شیرخوار به جای شربت قند، شربتی از «شیر خشت» بدهید تا استخوان بندی آنها محکم شود.

ضعف اعصاب

۱- ضماد مجموعی از ترکیب «سقز» و «روغن زیتون» بسیار نافع است. ۲- میوه «بنه» دارای ویتامین های A و اقسام B و D می باشد. به همین جهت مقوی اعصاب است. ۳- در «لیمو ترش» ویتامینی وجود دارد که مقوی اعصاب است. ۴- «گوجه فرنگی» به سبب داشتن ویتامین های B مقوی اعصاب است. ۵- «والک» اثر خوبی بر روی اعصاب دارد. ۶- «ماش» به علت داشتن ویتامین های A و B مقوی اعصاب می باشد. ۷- «سیب» دارای فسفر بوده و سلسله اعصاب را تقویت می کند. ۸- «فلفل» مقوی اعصاب و مسکن دردهای عصبی هست. ۹- برای تقویت اعصاب، خوردن «نان و پنیر و نعنا» سودمند می باشد. ۱۰- وجود ویتامین های B و P در «به» سبب می شود اعصاب را تقویت کند. ۱۱- «چغندر» اعصاب را محکم می نماید. ۱۲- «فندق هندی» مقوی اعصاب می باشد. ۱۳- «گوجه» علاوه بر جوهر زردک، دارای ویتامین های B و C هست، به این جهت برای اعصاب مفید است. ۱۴- «انار» به علت داشتن انواع «ویتامین B» اعصاب را تقویت می کند. ۱۵- «بادام شیرین» چون یک درصد فسفر دارد، مقوی مغز و سلسله اعصاب می باشد. ۱۶- «بابونه» مقوی اعصاب می باشد. ۱۷- «پنیر تازه» که آب آن را هنوز نگرفته و در اصطلاح پنیرسازان دلمه نامیده می شود، جهت تقویت اعصاب تجویز می شود. ۱۸- «بامیه» دارای ویتامین A، C و B می باشد و اعصاب را تقویت می نماید. ۱۹- «شیرین بیان» مقوی اعصاب می باشد. ۲۰- «قرقو معما» مقوی اعصاب است. ۲۱- «آرد ثعلب» مقوی اعصاب است. ۲۲- جوشانده ۱۲ تا ۲۴ در هزار گل ۱ ل رنگ، ۳ گل رنگ» مقوی اعصاب است. ۲۳- «زنجبیل» را جهت ضعف اعصاب تجویز کرده اند. ۲۴- پوست ریشه «کور» جهت ضعف اعصاب تجویز می شود. ۲۵- نوشیدن دم کرده گل «اسطوخودوس» برای آرام کردن اعصاب مفید است. ۲۶- «کاولی» (کشمشک کولی) درمان ضعف اعصاب است. ۲۷- «فونل» برای تقویت اعصاب مفید است. ۲۸- دم کرده ۳۰-۱۵ گرم برگ «مریم گلی» در ۱۰۰۰ گرم آب جوش برای ضعف اعصاب بسیار نافع است. ۲۹- «چای» تقویت کننده اعصاب است.

ضعف بینایی (ضعف باصره)

۱- چکاندن آب «ریحان» در چشم، روشنی بخش است و نزله ها را نیز برطرف خواهد کرد. ۲- به کار بردن سرمه «زعفران» بسیار خوب است. ۳- سرمه «بادام تلخ» به چشم جهت تقویت بینایی به کار می رود. ۴- «ماش» به علت داشتن ویتامین های A و B مقوی نیروی بینایی و اعصاب می باشد. ۵- بامیه دارای ویتامین های A و B و C می باشد و به چشم و نیروی بینایی کمک می نماید. ۶- «گوجه فرنگی» به علت داشتن «ویتامین A» حس بینایی را تقویت می نماید. ۷- چکاندن آب برگ «ترب» در چشم، باعث تقویت آن است. ۸- «خرمای رسیده»، قوه بینایی را تقویت می کند. ۹- «لوبیا» دارای مقدار زیادی «ویتامین A» هستند و به چشم نور و قوت می دهند. ۱۰- دود برگ «صنوبر کوچک» جهت بینایی نافع است. ۱۱- اگر بیخ «شیرین بیان» را ساییده و مانند سرمه به چشم بکشید، برای رفع لکه سفیدی و تقویت بینایی چشم سودمند می باشد. ۱۲- صمغی که از «برگ بید» بیرون می آید مقوی بینایی است و به صورت سرمه می توان آن را به کار برد. ۱۳- چکاندن آب «پیاز» با «عسل» در چشم جهت رفع لکه سفیدی و زخم چشم و ضعف بینایی تجویز شده است. ۱۴- عصاره «ریواس» جهت تقویت نیروی باصره تجویز شده است. ۱۵- مالیدن «روغن دارچین» به پلک چشم برای رفع پریدن پلک نافع است و مالیدن آن به چشم برای تقویت دید چشم مفید است. ۱۶- در چین از جوشانده

گیاه «رازبانه» برای ازدیاد بینایی چشم استفاده می‌شود. ۱۷- دم کرده ۱۶-۱۲ گرم «سی سنبر خشک» در ۱۰۰۰ گرم آب جوش که با قند شیرین شود و قدری صمغ عربی کوبیده در آن بریزید برای ضعف بینایی مفید است.

ضعف ترشحات بزاق

«سیب» ترشحات بزاق را تقویت می‌کند.

ضعف ترشحات غدد

«سیب» ترشحات غدد را تقویت می‌کند.

ضعف ترشحات معدی

۱- «سیب» ترشحات معدی را تقویت می‌کند. ۲- «قنطاریون باریک» ترشحات معدی را تقویت می‌کند.

ضعف جسمانی

۱- «لوییا» معادل گوشت، مواد سفیده‌ای و فسفر دارد و نیروی جسمی و حافظه را تقویت می‌نماید. ۲- میوه «انبه» مقوی جسم است. ۳- «کلم» سرشار از ویتامین‌های آ، ب، پ، ث و همچنین دارای املاح گوگرد، کلسیم، پتاسیم، منیزیم، بوده و کمی ارسینیک دارد و برای اشخاص ضعیف البینه مفید می‌باشد.

ضعف جگر

«آلبالوی تلخ» مقوی جگر و سپرز و مسکن دردهای داخلی هست.

ضعف حافظه

۱- «لوییا» معادل گوشت، مواد سفیده‌ای و فسفر دارد و نیروی جسمی و حافظه را تقویت می‌نماید. ۲- خوردن «انجیر» با «پسته» و «بادام» جهت تقویت نیروی حافظه و قدرت تعقل و تفکر سودبخش است. ۳- «فلفل» مقوی حافظه اعصاب و مسکن دردهای عصبی هست. ۴- مغز میوه «پسته» جهت تقویت ذهن و حافظه تجویز می‌شود. ۵- «چغندر» به علت داشتن فسفر غذای مغز بوده و نیروی حافظه را زیاد می‌کند. ۶- «سیر» حافظه را تقویت می‌کند و عضلات قلب را تقویت می‌کند. ۷- خوردن میوه «نارگیل» جهت تقویت حافظه و فهم مفید می‌باشد. ۸- «زنجبیل» مقوی حافظه است. ۹- خوردن «اگیر ترکی» جهت تقویت حافظه و کم شدن رطوبات دماغ سود فراوان دارد. ۱۰- انواع «هلبله‌ها» برای تقویت حافظه، ذهن و حواس ظاهری و باطنی مفید می‌باشند. ص ۱۱- «پسته کوهی» (فستق) اگر با پوست نازکی که در روی مغز آن است خورده شود جهت افزایش حافظه و ذهن مفید می‌باشد. ۱۲- مواد سفیده‌ای «شلغم»، مناسب اعصاب و مغز بوده و قوه حافظه را زیاد می‌کند. ۱۳- جوشانده «بادرنجبویه» برای ازدیاد هوش و حافظه تجویز می‌شود. ۱۴- «کنجد»، «ارده شیر»، «کاکوتی»، «افستین»، «ریحان»، «حلوا ارده»، «شاه اسپرم»، «گل میخک» و «سوسن زرد» مفید می‌باشند.

ضعف حواس پنجگانه

۱- «آلبالوی تلخ» مقوی حواس پنجگانه می‌باشد. ۲- «هلبله پرورده» و برای هلبله مقوی کبد و حواس پنجگانه است.

ضعف دماغ

«به» مقوی دماغ است.

ضعف رحم

۱- «لوبیا» ویتامین E دارد. به همین جهت شیر را زیاد می‌کند و نطفه و رحم را تقویت می‌نماید. ۲- خوردن ۴ گرم از «میخک» به طور مرتب در دوران پاکی بعد از قاعدگی در زنان باعث گرم شدن و تقویت زخم و آبستن شدن می‌باشد.

ضعف روده

۱- «پنیر» به علت داشتن ویتامین‌های C، انواع B و املاح معدنی، مخصوصاً کلسیم نان خورش کاملی هست که تمام عوامل حیاتی را در بر داشته و کمبود آن‌ها را جبران می‌نماید. پنیر مقوی معده و روده‌ها هست و موجودات مفیدی که در روده‌ها زندگی کرده و به هضم غذا کمک می‌نمایند، از پنیر تغذیه می‌کنند. ۲- «انگبین‌ها» مقوی کبد، معده و روده‌ها هستند. ۳- دم کرده «نعناع» جهت تقویت معده و روده توصیه شده است. ۴- میوه «تمشک» برای تقویت روده‌ها نافع است.

ضعف شنوایی

۱- «خرمای رسیده» قوه بینایی و شنوایی را تقویت می‌کند. ۲- خوردن ریشه «غازیاقی» چشم و گوش را تیز و حساس می‌کند. ۳- اگر با گرد «انیس سبز» مخلوط با روغن «گل سرخ» قطره‌ای درست شود و در گوش چکانیده شود برای تسکین درد گوش، رفع کری و سنگین شنوایی که از ضربه حادث شده باشد مفید است. ۴- قطره میوه ساییده «برگ بو» مخلوط با روغن گل سرخ و «سرکه» برای رفع درد گوش، رفع صدا، طنین در گوش و همچنین ثقل سامعه مفید است.

ضعف عضلات

۱- «اسفناج» دارای مواد صمغی، مواد سفیده‌ای، مواد قندی، سبزینه و یک ماده‌ی صابونی است. عضلات و استخوان‌ها را تقویت می‌نماید. ۲- منیزیم مقوی انرژی عضلانی می‌باشد.

ضعف قلب

۱- میوه «توت فرنگی» مقوی قلب بوده، التهاب صفرا را خاموش می‌کند. ۲- میوه‌ی «زالزالک» دارای ویتامین‌های A، B، C و جوهر لیمو است و برای تقویت قلب و کم خونی اثر نیکویی دارد. ۳- پنج گرم شربت ریشه «آفتابگردان» مقوی قلب است. ۴- مغز میوه «پسته» مقوی قلب و ضد خفقان است. ۵- «طالبی» به علت داشتن پتاسیم و عطر مطبوع، مقوی قلب هست و عروق را باز می‌کند. ۶- «گشنیز» مقوی مغز و قلب می‌باشد. برای رفع خفقان، وسواس و صرع سودی فراوان دارد. ۷- بوییدن سرشاخه‌های «نعناع» مقوی قلب و نیرو بخش است. ۸- ساقه زیرزمینی «مرغ» دارای چند عامل دارویی املاح و پتاس است و به علت داشتن پتاس، ادرار را زیاد می‌کند. خون را تصفیه می‌نماید و قلب را تقویت می‌کند. ۹- شربت «به لیمو» مقوی قلب و معده بوده و ایجاد سرور می‌نماید. ۱۰-

خوردن آب «توسرخ» به عنوان اشتها آور و مقوی معده و قلب به کار می‌رود. ۱۱- شکوفه تازه «به» مقوی قلب، دماغ و معده می‌باشد. ۱۲- پوست «لیموترش» مانند سایر مرکبات سرشار از ویتامین‌های مختلف است. مقوی قلب و معده می‌باشد. ۱۳- «کرفس» عروق را باز می‌کند و مقوی قلب و ریه است. ۱۴- دم کرده «سنبل‌الطیب» برای تپش و ضعف قلب مفید است. ۱۵- عصاره پوست و ساقه‌های «کتوس» جهت تقویت قلب و درمان تنگی نفس سودمند می‌باشد. ۱۶- گل و برگ «گل موگت» از دوستان قلب بوده و مقوی آن می‌باشد. ۱۷- «جَلَّاب»، یکی از شربت‌های قدیمی است که از ساخته‌های داروسازان سنتی ایران جهت تقویت قلب، درمان خفقان و توحش و مالیخولیا و امثال آن‌ها ترتیب می‌دادند. دستور ساختن آن چنین بود: یک من «نبات» سفید با شکر را گرفته، با سه من «گلاب» روی آتشی ملایم می‌جوشانند و کف آن را می‌گرفتند تا میزان آن به نصف برسد. بعد دو گرم زعفران را در کمی «گلاب» ساییده و در آن می‌ریختند و بعد آن را در یک شیشه سربسته ریخته، نگاهداری می‌کردند و در موقع مصرف، آن را با یکی از عرق‌های بیدمشک یا عرق کاسنی مخلوط کرده و در آن تخم شربتی، یا تخم ریحان یا اسفرزه ریخته، می‌نوشیدند. ۱۸- مقدار ده گرم «دارچین» کوبیده را در یک لیتر آب به مدت پنج دقیقه بجوشانید. روزی یک فنجان از آن بنوشید. ۱۹- «پوست سبز پسته»، سرد و خشک و کاملاً مقوی معده و قلب می‌باشد. ۲۰- چهار قسمت گیاه «غار» و یک قسمت پوست خشک «نارنج» را به مدت یک ساعت در یک چهارم لیتر آب جوش دم کنید و مقداری قند به آن بیفزایید. نوشابه مفرحی برای قلب خواهد بود. ۲۱- نوشیدن روزانه ۳ تا ۴ فنجان «زرشک» (طبق تجویز ۱۲ آئین) به صورت شربت برای ضعف و نارسائی‌های قلبی مفید است. ۲۲- «سیر» عضلات قلب را تقویت می‌کند. ۲۳- «تمشک» برای تقویت قلب مفید است. ۲۴- «گلابی» مقوی قلب است.

ضعف قوه باه

به ضعف نیروی جنسی مراجعه کنید.

ضعف کبد

۱- شیرابه‌ی «مامیران» مقوی کبد است. ۲- خوردن میوه خام «به» جهت تقویت کبد و معده مفید می‌باشد. ۳- «انگبین‌ها» مقوی کبد می‌باشند. ۴- «انار» کبد را تقویت می‌کند. ۵- «شاهتره» مقوی کبد و معده بوده و آن‌ها را دباغی می‌کند. ۶- «نارگیل» کبد را تقویت می‌کند. ۷- «هلبله پرورده» و «مربای هلبله» مقوی کبد و حواس پنجگانه است. ۸- «پسته شام» خون را می‌افزاید و کبد را تقویت می‌کند. ۹- «آب خیار ترش» کاملاً زرد و رسیده، خنک کننده و جلادهنده کبد است. ۱۰- اگر «آب انار شیرین» بعد از طعام خورده شود برای تقویت کبد نافع است. ۱۱- «انجیر»، «توت»، «زرشک»، «زغال اخته»، «گلابی» و «زنجبیل» مفید می‌باشند.

ضعف کلیه

۱- میوه «انبه» کلیه و مثانه را باز و تقویت می‌کند. ۲- خوردن دو مثقال تخم «تره» با دو مثقال «مورد» مقوی کمر، کلیه و مثانه است. ۳- «کنگر فرنگی» تقویت کننده لوزالمعده و کلیه‌ها است. ۴- «پسته کوهی» اگر با پوست نازکی که در روی مغز آن است خورده شود برای ضعف کلیه مفید می‌باشد. ۵- «خریزه» و «آزره» مفید می‌باشند.

ضعف لثه‌ها

۱- انواع «کرفس» به علت داشتن «ویتامین C» لثه را محکم می‌کنند. ۲- اگر پوست سخت میوه «بادام» را که سوخته و به سرحد خاکستر شدن نرسیده باشد گرد دندان نموده و به دندان‌های خود بمالید، لثه و دندان را محکم می‌کند و دندان را سفید می‌نماید.

۳- «سرکه» لته‌ها را محکم می‌کند. ۴- مالیدن سوخته «پونه» به دندان، لته را محکم می‌کند. ۵- مالیدن کوبیده «کفری» (پوست شکوفه خرما می‌نر) به دندان باعث تقویت لته می‌شود. ۶- از جوشاندن میوه «انجیر» در شیر، شربت‌ی به دست می‌آید که مضمضه آن لته‌ها را محکم می‌کند. ۷- مسواک کردن با پوست سبز «گردو» یعنی مالیدن آن بر دندان مقوی لته بوده و دندان را سفت می‌کند. ۸- مضمضه جوشانده‌ی «گزنه» جهت تقویت لته نافع است. ۹- «اسفناج» لته را سفت می‌کند و از تباهی و فساد دندان می‌کاهد. ۱۰- جویدن مغز هسته شیرین «هلو»، کندی دندان را از بین می‌برد و لته‌ها را محکم می‌کند. ۱۱- «گشنیز»، دارای ویتامین‌های A، B، C می‌باشد. آب آن لته را محکم کرده و از خون‌ریزی آن جلوگیری می‌کند و درد دندان کرم خورده را تسکین می‌دهد. ۱۲- جویدن اخلاص و بسر (خرما خرد) لته را محکم می‌کند و از امراض عفونی لته و دندان جلوگیری می‌نماید. ۱۳- «عسل» لته‌ها را محکم می‌سازد. ۱۴- «برگ ترب» به علت داشتن «ویتامین C» به مقدار زیاد و سبزینه، لته را محکم می‌کند. ۱۵- «شاهتره» به علت داشتن «ویتامین C» مقوی لته بوده و از خون‌ریزی آن جلوگیری می‌کند. ۱۶- شستشوی دهان با جوشانده «اسپیره» برای محکم شدن لته و دندان مفید است. ۱۷- جویدن برگ «اوکالپتوس» لته را محکم می‌کند. ۱۸- پخته و جوشانده برگ و ساقه «آلو» مفید است. ۱۹- اگر «گل میخک» را در آب لیمو فرو برده در کنار حرارت خشک کنید. سپس آن را بسایید. گرد آن، دندان‌ها را سفید و لته‌ها را تقویت می‌کند. ۲۰- گوشت «بالنگ»، در دهان لته‌ها را تقویت می‌کند. ۲۱- پوست «انار» را بجوشانید. آن جوشانده را مضمضه کنید. برای استحکام لته مفید است. ۲۲- غرغره و مضمضه دم کرده برگ و ریشه «آلو» برای تقویت لته مفید است. ۲۳- مضمضه خیس کرده «سماق» در آب برای تقویت لته‌ها مفید است.

ضعف مثانه

میوه «انبه» کلیه و مثانه را باز و تقویت می‌کند.

ضعف معده

۱- «شاهتره» مقوی معده و کبد بوده، آن‌ها را دباغی می‌کند. ۲- اخلاص و بسر (مرحله سوم و چهارم خرما) مقوی معده است. ۳- ترشی مغز «گردو» ضعف معده را برطرف می‌کند. ۴- «فندق هندی» مقوی معده و دستگاه گوارش است. ۵- خوردن میوه خام «به» جهت تقویت معده مفید است. ۶- صمغ درخت «بنه» که سقز نام دارد، مقوی معده است. ۷- «پنیر» مقوی معده و روده‌هاست. ۸- «انگبین‌ها» مقوی معده و روده‌ها هستند. ۹- نوع ترش «به» در تقویت معده بهتر از شیرین است. ۱۰- چون نیم کیلو کوبیده «کفری» را در یک لیتر آب بجوشانید تا نصف شود بعد هموزن آن شکر افزوده، به‌قوام آورید، معجونی به دست می‌آید که جهت تقویت معده نافع است. ۱۱- مربا و ترشی «انبه» برای تقویت معده اثری نیکو دارد. ۱۲- دم کرده «نعناع» جهت تقویت معده و روده توصیه شده است. ۱۳- میوه‌های شیرین و ملس «انار» معده را تقویت می‌کند. ۱۴- انواع «هلبله‌ها» برای تقویت معده مفید است. ۱۵- ریشه «خار طلابی» مقوی معده است. ۱۶- برگ و سرشاخه‌های درختچه «شاه‌پسند معطر» مقوی معده می‌باشد. ۱۷- گیاه «آذریون» مفتاح و مقوی معده است. ۱۸- پوست سبز روپوش «پسته»، سرد، خشک و کاملاً مقوی معده است. ۱۹- برای تقویت معده ۲۰ گرم «زیره» را با مقداری ریشه «افستین» و «مرزنگوش» و «بابونه» و خنیتانارزرد که به آن کوشا هم می‌گویند در یک لیتر آب به مدت ۱۰ دقیقه بجوشانید. سپس ۵ دقیقه کنار بگذارید تا خوب دم بکشد و همه روزه صبح و شب یک فنجان از آن را میل کنید. ۲۰- میوه «انبه» مقوی جسم و روح و اعضای دستگاه گوارش است. ۲۱- «فندق تلخ» مقوی معده و دستگاه گوارش و اعصاب می‌باشد. ۲۲- «سیب» را رنده کنید. قدری سبوس جو سیاه که قبلاً در «عسل» خیس شده باشد با قدری «آب لیمو»، «ماست» و چند دانه مغز گردو و بادام کوبیده مخلوط کنید. همه روزه صبح ناشتا از آن معجون تقویت میل کنید. ۲۳- اگر مخلوط «آب انار شیرین و ترش» (۵۰۰)

۲۵۰ گرم) که با حدود ۱۰۰ گرم شکر مخلوط شده و خورده شود مقوی معده است. ۲۴- دم کرده ۳۰-۱۵ گرم برگ «مریم گلی» در ۱۰۰۰ گرم آب جوش به عنوان مقوی معده بسیار نافع است. ۲۵- برای تقویت معده ۱۵ - ۱۰ گرم برگ «کاسنی» را با هزار گرم آب جوش دم کرده، صاف نمایید و یک فنجان قبل از غذا مصرف نمایید. ۲۶- «پرتقال»، «توت کاغذی»، «زالزالک»، «زغال اخته»، «زیتون پرورده»، «لیچی»، «لیمو عمانی»، «نارنگی»، «بادیان کوهی»، «تخم رازیانه»، «تخم ترب»، «چغندر»، «تخم گشنیز»، «دارچین»، «زنجبیل»، «زیره»، «فندق»، «شاهتره»، «کاکوتی»، «گلابی»، «برگ انگور»، «پوست لیموترش»، «به شیرین»، «ریحان»، «شوید»، «کاسنی صحرائی»، «ریواس»، «زردچوبه»، «سنجد» و «مربای سیب» مقوی معده می باشند.

ضعف مغز

۱- چون «بادام» یک درصد فسفر دارد، مقوی مغز و سلسله اعصاب می باشد. ۲- «گشنیز» مقوی مغز و قلب می باشد. ۳- «فندق» بهترین مقوی مغز بوده و جوهر دماغ را زیاد می کند. ۴- «سیر» بهترین مقوی پیاز مغز می باشد و روی غدد مغزی تأثیرات نیکویی دارد.

ضعف موی سر

۱- «کلم» به علت داشتن کلسیم و گوگرد، برای مو و ناخن ها سود فراوان دارد. ۲- ضماد اقسام «نخود» جهت تقویت مو نافع است. ۳- «روغن نخود» که از جوشاندن نخود در «روغن زیتون» به دست می آید، مقوی مو می باشد. ۴- سوخته «سیب زمینی» ترشی جهت تقویت مو تجویز شده است. ۵- برای سیاهی و تقویت مو می توانید پوست ریشه درخت «ملح» را داخل خضاب نمایید. ۶- ماساژ «آب لیمو»، موی سر را تقویت می کند و از طاسی جلوگیری می کند. ۷- نوشیدن مخلوطی از عصاره «کاهو»، «هویج» و «یونجه» بسیار نافع است. ۸- «روغن کنجد» برای جلای مو بسیار مفید است و مفید ترین روغن های سر است. ۹- «گزنه»، «بابونه»، «ختمی» و «تخم پیاز» مفید می باشند. ۱۰- شستشو با آب «گل نرگس»، موها را بلند می کند. برای این کار مقدار پنج تا ده گرم گل یا ساقه آن را در یک چهارم لیتر آب بجوشانید و موها را بشویید. ۱۱- وجود گوگرد در «انجیر» باعث زیاد شدن مو شده، از ریزش آن جلوگیری می نماید.

ضعف نیروی جنسی

۱- «خرمای رسیده» مقوی غرایز جنسی هست و شهوت را زیاد می کند. ۲- «فندق هندی» دارای آهک، فسفر، گوگرد و پتاسیم بوده، سرشار از ویتامین های A، D، F هست. پنجاه تا شصت درصد، مواد روغنی دارد. مقوی معده و دماغ و نیروی شهوانی هست. ۳- «سیب زمینی ترشی» غرایز جنسی را بیدار می کند. ۴- «بابونه»، مقوی دماغ، اعصاب و شهوت است. ۵- اگر «شیر» تازه دوشیده را با «انگین ها» شیرین کرده، میل نمایید، شهوت را تقویت می کند و بدن را گرم می نماید. ۶- چون «نخود» را در آب خیسانده و خام بخورید و آب خیسانده آن را با «عسل» شیرین کرده، بالای آن بنوشید، جهت برگشت جوانی و شهوت مایوسان بی نظیر است. ۷- چنانچه «نخود» را در آب جوشانده «خارخاسک» پرورده نمایید، در تقویت شهوت دارویی بی نظیر است. ۸- «دارچین» مقوی شهوت است. ۹- «نانخواه» مقوی شهوت است. ۱۰- «آرد ثعلب» برای تقویت شهوت مفید است. ۱۱- «شکر» مقوی شهوت است. ۱۲- دانه های گیاه «منداب» پیشاب آور و نیروبخش است و اثر آن در تقویت قوای شهوانی غیرقابل انکار است. ۱۳- «بیدمشک» شهوت را تقویت می کند. ۱۴- بذر «پیاز» مقوی قوای شهوانی است. ۱۵- اگر آب خیسانده «برنج» را با هم وزن آن «شیر» مخلوط کرده، ده روز متوالی بنوشند، برای تقویت قوای شهوانی نافع است. ۱۶- گل نر و مادهی «پسته» در دو شاخهی مختلف قرار دارند و

قسمت‌های پایه‌ی نر پسته دارای هورمون مردانه بوده و مقوی شهوت مردان است. ۱۷- شهرت «کنگر» در تقویت غرایز جنسی است ولی تنها یک مقوی ساده نیست بلکه یک محرک شهوت بوده و آن را لذت‌بخش می‌نماید. ۱۸- «باقلا» از حبوبات خنک محسوب می‌شود، پیشاب را زیاد می‌کند و غرایز جنسی را نیرو می‌دهد. ۱۹- «حب‌الصنوبر»، بطی‌الهضم بوده و زیاد خوردن آن خوب نیست و «عسل» آن برای تقویت غرایز جنسی با کنجد و «عسل» بهتر است. ۲۰- خوردن مغز میوه «نارگیل» حرارت غریزی و جنسی را زیاد می‌کند و نیروی جنسی را تقویت می‌نماید. ۲۱- خوردن مغز مقشر دانه‌های «پنبه»، سینه و شکم را نرم می‌کند و درمان سرفه است. با «دارچین» و «شکر» برای سرد مزاجان و با «سکنجین» برای آن‌هایی که مزاجی گرم دارند برای تقویت غرایز جنسی به کار می‌رود. ۲۲- «والک» شهوت را زیاد می‌کند. ۲۳- گرد سفید «طلع» (مغز شکوفه‌ی درخت خرما) که به آن کش یا پنیر گویند، محرک شهوت است. ۲۴- «مغز به دانه» شهوت را زیاد می‌کند. ۲۵- میوه «انجیر» با «مغز گردو» محرک شهوت است. ۲۶- خوردن برگ «تره» شهوت را زیاد می‌کند. ۲۷- خوردن «مشکطامشیر» به مقدار کم شهوت را زیاد می‌کند. مخصوصاً اگر همراه با «عسل» خورده شود. ۲۸- «زیره» مخلوط با «عسل» شهوت را زیاد می‌کند. ۲۹- «یونجه»، «کاسنی»، «زردک»، «بذر مرزه»، «موز»، «آلبالوی تلخ»، «بادام»، «گزنه» (میوه رسیده و یاقوتی رنگ زیتون)، «بذر شبدر قرمز»، «بیخ شش شاخ»، «پیاز و سیر»، «هلو» و «تره» غریزه جنسی را تحریک می‌کنند. ۳۰- «نعناع» مقوی قوه باه می‌باشد. ۳۱- «شلغم» به علت داشتن فسفر و ویتامین B مهیج قوای شهوانی و افزایش‌دهنده نیروی جوانی است. ۳۲- خوردن «سیاه دانه» به همراه «روغن زیتون» و کندر بسیار مفید است. ۳۳- هرگاه مقداری «خرمای رطب تازه» را که خشک نباشد با روغن حیوانی و تخم مرغ پزید و خوراکی ترمیه یا املت خرما تهیه کنید، برای قوه باه بسیار مفید است. خوردن خرما به همراه ماست بسیار مضر است. ۳۴- اعراب «آراشید» (پسته زمینی) را بهترین تقویت کننده قوه باه می‌دانند. پسته زمینی دارای ویتامین‌های A، B، C و اسیدهای آمینه می‌باشد. ۳۵- «دارچین» اعصاب را تقویت و به قوه باه می‌افزاید. ۳۶- «سیب زمینی» به علت داشتن فسفر، مقوی قوه باه و مغز می‌باشد. به علاوه مقدار زیادی ویتامین C و B دارد. ۳۷- «انار شیرین» در گرم مزاجها موجب و باعث نعوظ می‌شود. ۳۸- در چین «تمشک» را برای تقویت نیروی جنسی می‌خورند. ۳۹- مغز هسته «زردآلو» مقوی نیروی جنسی است اما دیر هضم است و کم باید خورده شود. ۴۰- «لفل» اگر با شیر و شکر خورده شود برای تقویت نیروی جنسی نافع است. ۴۱- خوردن برگ پخته «چغندر» برای ضعف نیروی جنسی نافع است. ۴۲- اگر «سیر» را با شیر گوسفند، پخته و با روغن حیوانی سرخ کنید و با «عسل»، شیرین کرده و حلوا درست کنید در تحریک نیروی جنسی و انعاظ بسیار مؤثر است. ۴۳- «تخم کلم وحشی» یا «کلم بری» بسیار محرک نیروی جنسی است. ۴۴- مربای «گردو» با «عسل» برای تحریک نیروی جنسی بسیار مؤثر است. ۴۵- «باقلا»، «تره تیزک»، «زنجبیل»، «قولنجان»، «پسته»، «کنجد»، «آفتاب گردان»، «انبه»، «توت»، «توت کاغذی»، «بنه»، «نارنگی»، «بادیان کوهی»، «زعفران»، «تخم کلم»، «هویج» و «جوز بویا» مفید می‌باشند.

ضعف هاضمه

۱- چون «نعناع» را با پر سیاوشان بجوشانید و آن را بنوشید جهت تقویت هاضمه و تسکین درد معده نافع است. ۲- «انجیر» در هضم غذا در انسان اثر مثبت محسوسی دارد. ۳- «لیچی» کمک به هضم غذا می‌کند. ۴- «زیره کوهی» کمک به هضم غذا می‌کند. ۵- پخته «پیاز» در «سرکه» و یا پرورده آن در «سرکه» برای تقویت هاضمه نافع است. ۶- به نظر ابن ماسویه، طیب معروف، خوردن «آب ترب» برای هضم غذا مفید است. ۷- خوردن ۲ گرم از «تخم ترب» بعد از غذا برای هضم غذا بسیار نافع است. ۸- «چای برگ جعفری» برای هضم غذا بسیار مؤثر است. ۹- از «مریم گلی» به عنوان کمک به هضم غذا استفاده می‌شود. ۱۰- «افستین»، «سوسنبر»، «تره»، «بابونه»، «تره فرنگی»، «ریحان»، «بولاغ اوتی»، «علف مرغ»، «کدو»، «خرمای رسیده»، «لیمو»، «هویج»، «سیب درختی»، «گزنه»، «گل میخک»، «مرزه»، «پیاز»، «کتان» و «شنبلله»، «گللابی» و «جوز بویا» مفید می‌باشند.

طاسی

۱- ضماد برگ «چغندر» با بوره (اسید بوریک) جهت کک مک و طاسی به کار می‌رود. ۲- اگر میوه‌ی «بنه» را کمی سوزانده و آن را بر محل گری بمالید، باعث رویاندن مو می‌شود. مخصوصاً در مورد طاسی، اثر بیشتری دارد و چنانچه برگ درخت بنه را کوبیده و بر محل ریزش مو بمالید، باعث روییدن مو شده و مو را دراز نگاه می‌دارد. ۳- چنانچه ضماد «ترب» با «عسل»، مدت زیاد بر محل طاسی مالیده شود مفید است. ۴- ضماد سوخته «فندق» با پوست و پیه خوک جهت طاسی سودمند است و باعث روییدن موی صورت جوانان و اشخاص کوسه می‌گردد. ۵- ۱۰۰ گرم شیره «شاهی آبی» را با ۱۰۰ گرم الکل مخلوط کنید و ۱۰ قطره اسانس ژرانیوم را با این مخلوط در هم کنید. ۳ ساعت بماند. سپس پوست سر را روزانه ۲ تا ۳ بار با این محلول ماساژ دهید. این محلول شهرت زیادی در متوقف کردن ریزش مو و رویاندن مجدد آن دارد. ۶- ماساژ «آب لیمو» موی سر را تقویت می‌کند و از طاسی جلوگیری می‌کند. ۷- جوشانده برگ و لفافه سبز میوه «گردو» درمان کچلی است. ۸- «روغن گندم» که از جوشاندن و پختن گندم در «روغن زیتون» به دست می‌آید، جهت معالجه کچلی مفید است. ۹- مالیدن میوه‌ی کال «موز» با «سرکه» جهت کچلی تجویز شده است. ۱۰- برای معالجه کچلی، «سیر» را پخته روی آن بگذارید و این عمل را چندین بار تکرار کنید تا بهبودی به دست آید. ۱۱- مالیدن برگ «سنوبر کوچک» مخلوط با مردابسنگ جهت کچلی نافع است. ۱۲- مالیدن شیرابه «غلب لب» کچلی را معالجه می‌کند. ۱۳- شیره گیاه و برگ های تازه له شده «کنگر بزرگ» برای درمان زخم‌های جلدی و کچلی تجویز می‌شوند. ۱۴- له شده «برگ های درخت لرگ» کچلی و امراض جلدی را از بین می‌برد. ۱۵- جوشانده غلیظ «پوست سیاه توسکا» در استعمال خارجی برای معالجه کچلی مفید است. ۱۶- برای معالجه کچلی مقداری از برگ «عشقه» را در «سرکه» خیسانده و ده شب متوالی هنگام خواب روی سر و محل زخم بگذارید. اگر پارچه‌های تیره‌رنگ را با جوشانده آب عشقه بشوید، به خوبی تمیز شده و به صورت نو در می‌آید.

طحال

به «سپرز» مراجعه کنید.

طنین گوش (وزوز گوش)

۱- چند قطره از «سرکه» داخل آن بچکانید. ۲- پنبه کمی خیس شده از آب «پیاز» را در گوش بگذارید. ۳- چکانیدن «روغن بادام تلخ» مفید است. ۴- به مقدار ۵۰ الی ۱۰۰ گرم آب «پیاز» کوبیده شده بخورید. (بسته به ضعف و شدت عارضه) - «ازگیل»، «زنبق»، «کاکوتی» و «شاه‌پسند وحشی» مفید می‌باشند.

طول عمر

۱- اکسیر طول عمر را در «عسل» جستجو کنید. ۲- «توت فرنگی» چون دارای ید است عمر را طولانی می‌کند. ۳- «کنجد» غذای کسانی است که می‌خواهند در کمال صحت عمر طولانی داشته باشند. ۴- «پیاز» دارای ویتامین‌های A، B، C و آهن، آهک، فسفر، پتاسیم، سدیم، گوگرد، ید، سیلیس، و قند می‌باشد. با وجود داشتن قند برای بیماران مبتلا به قند زیان ندارد. در مجموع برای

طول عمر مفید می باشد. ۵- به موارد «پیری زودرس» نیز توجه کنید.

ظ

ظفره ضماد پیاز «گل نرگس» با «عسل» تجویز می شود.

ع

عدم آرامش نوزادان

آب «سیب» چون معده اطفال را از سموم و میکروب پاک می کند، آرامش می بخشد.

عدم سفیدی و نرمی دستها

«آب لیمو» ناخن و دست را نرم و سفید می کند. آب لیمو تازه، گلیسرین و ادوکلن را با هم مخلوط کنید و دستها را با آن ماساژ دهید.

عرق النساء (سیاتیک)

به «سیاتیک» مراجعه کنید.

عرق زیاد پا

۱- پاهای خود را با محلول «نمک» و «زیرفون» بشویید و سپس با «آب لیمو» ماساژ دهید. ۲- آب سیاهی که قبل از طبخ در موقع خیسانیدن از «بادنجان» بریده شده، خارج می شود برای رفع و خشک کردن عرق دست و پا مفید است و اگر دست و پا را چند بار با آن آب بشویید عرق بکلی زایل می شود.

عرق کردن زیاد

۱- ضماد «بلخ»، خوشبو کننده عرق بدن بوده و از عرق کردن زیاد جلوگیری می نماید. ۲- «پونه» برای عرق کردن زیاد مفید است.

عرق کم

۱- «مرزنگوش» معرق می باشد. ۲- خوردن «مرزه» و «انجیر» خشک مفید است. ۳- صبح ناشتا «آب لیمو» را مخلوط با دوشاب «عسل» بنوشید.

عسرالبول (دشواری ادرار)

۱- «تخم خیار»، «تخم خرفه»، «تخم کدو»، «تخم خربزه»، «تخم گرمک»، «تخم خشخاش» و «مغز پنبه دانه» را هر کدام ده گرم تهیه نموده در آب دم کنید. شیره آنها را بگیرید با ۳۵ گرم شربت بنفشه یا ۲۵ گرم «نبات» مخلوط کنید. صبح ناشتا بخورید. ۲- ۲۵

گرم «خارخاسک» را دم کنید. آب خالص آن را بخورید. ۳- چهل روز ناشتا «انجیر» خشک یا تازه و مادیان بخورید. ۴- فقط یک مثقال «کاکنج» را دم کنید. آب خالص آن را بخورید. برای درد و سوزش مجاری ادرار و استسقاء مفید است. زیاد نخورید چون مسموم کننده و جنون آور است. ۵- غذاهای سرد و خشک مصرف کنید. «حلیم»، «پاچه گوسفند»، «خریزه»، «هندوانه»، «گرمک»، «تمشک»، «سماق»، «سیاه دانه»، لعاب به دانه و «اسفرزه» میل نمایید. ۶- بیست گرم «کاکل ذرت» را در یک لیتر آب دم کنید عوض چای بخورید، و چند روز این کار را ادامه دهید. ۷- هرگاه بیماری به علت گرمی مزاج بوده باشد صبح ها شربت «آلبالو» یا «دوغ گاو» بخورید. ضمناً «کاهو»، «انار»، «تخم خیار»، «کدو» و «اسفناج» هم مفید می باشند.

عصبانیت

۱- ۲۵۰ گرم ساقه های خشک و گلدار «پونه کوهی» را در دو لیتر آب جوش بریزید و ۱۲ دقیقه کنار بگذارید تا کاملاً دم بکشد. سپس آن را صاف کنید. بعد این دم کرده را در یک وان پر از آب گرم بریزید و حداقل یک ربع ساعت در آن بمانید. ۲- باید در برخورد با هر نوع ناملازمات روزمره بی توجه و بی تفاوت و خونسرد باشید، اعمال و رفتار و سخنان افراد خانه و کوچه و بازار را که وفق طبع و مرام شما نمی باشد بزرگ جلوه ندهید و به اصطلاح آگرانديسمان ننمایید. با حسن نیت و تلقین بنفس خود، گذشت و غمض عین بنمایید. چنانچه این نکات را که یک بحث روانشناسی است رعایت نمایید، موفق خواهید بود. ۳- به محض عصبانی شدن یک لیوان «آب خنک» بخورید. در صورتی که در حال نشسته عصبانی شدید راه بروید و افکار خود را در مسیری غیر از آنچه رخ داده متمرکز نمایید. ۴- روزی چند بار آب سرد را از راه بینی استنشاق نمایید. و تا جایی که مقدور است آب را با استنشاق بینی تا مخ و مغز سر برسانید. ۵- ۳۵ گرم برگ «شفتالو» و ریشه درخت «توت» را در آب کافی بجوشانید و صاف کنید آب خالص را با «عسل» و انجیر بخورید. ۶- مقدار ۹ نخود «میخک» را دم کنید و بخورید.

عفونت

۱- اسانس «پرتقال» اثر ضد عفونی کننده دارد و از پوست آن گرفته می شود و چون خیلی زود فاسد می شود همیشه باید تازه مصرف شود و اگر نگهداری شود برای مدت کم در جای تاریک و خنک باید گذارده شود. ۲- مصرف ۵۰ گرم از «شربت سیب» ضد عفونی کننده است. طرز تهیه : ۲-۳ عدد از سیب رسیده اعلاء را قطعه قطعه کرده در مقداری آب بجوشانید که جمعاً ۱۰۰۰ گرم به دست آید. آن را صاف کرده و به آن شکر بیفزایید. ۳- میوه «لیمو عمانی» ضد عفونی کننده است .

عفونت معده

۱- «گیلاس» معده را ضد عفونی می نماید. ۲- عصاره «انگور فرنگی سیاه» برای عفونتهای معده روده ای مفید است. ۳- خوردن انواع «تره» و «تره تیزک ها» مفید می باشند. ۴- «سیر» ضد عفونی کننده است .

عفونت های مجرای تنفسی

وجود گوگرد در «پیاز»، آن را به صورت ضد عفونی قوی در آورده است. گوگرد پیاز وقتی وارد خون شود و به ریه ها برسد با انواع عفونت های تنفسی مثل آسم، ورم گلو، برونشیت، گریپ و غیره مبارزه می کند.

عقربک

۱- بستن کوبیده «زیره» و نمک بسیار مفید است. ۲- ضماد «فلفل» مخلوط با زفت نافع است.

عقب ماندگی ذنی

تفاله بعد از روغن کشی «بادام زمینی» منبع غنی از آرژینین و گلوتامیک اسید است و این دو ماده در موارد کمبودها و «عقب ماندگی دماغی» و فکر اثر شفا بخش دارد.

غ

غانغرایا*

۱- بذر «ترب» با «سرکه» جهت از بین بردن آثار غانغرایا و زخم‌های عصبی مفید می‌باشد. ۲- مقداری «گزنه» را کوبیده و با نمک روی آن ضماد نمایید. این بهترین درمان غانغرایا شناخته شده است. ۳- شیر تازه برگ «سیرک» (سیرچه) به طور ضماد برای معالجه زخم‌های چرکی و غانغرایا مفید است. ۴- ضماد تخم «ترب» با «سرکه» برای از بین بردن آثار غانغرایا نافع است.

غانغرایای ریوی

«سیر» ضد عفونی کننده دستگاه تنفس و دستگاه گوارش هست. در بیماری‌های ریوی مخصوصاً غانغرایا ریوی اثر شگفت آور دارد.

غدد سرطانی

عصاره «مامیران» را سابقاً برای از بین بردن تومورهای سرطانی تجویز می‌کردند و چنانچه آن را در اطراف غدد سرطانی تزریق نمایند، اثری عالی دارد.

غده‌ی سیب

برای معالجه گواتر سمی و کوچک کردن غده‌ی سیب آدم بهترین وسیله ضماد کوبیده‌ی پوست «پرتقال» و لیمو است.

غش

۱- به مبتلایان به غش توصیه کنید که همیشه یک شیشه «بهار نارنج» در خانه داشته باشند و هنگام ناراحتی از آن کمی بنوشند. ۲- چون خوردن «اقحوان» تولید قی صفاوی می‌کند، برای مالیخولیا و غش زیاد توصیه شده است. خوردن هر روز یک مثقال از ریشه اقحوان جهت سرگیجه مفید است. ۳- «گشنیز» برای رفع خفقان، وسواس و هیستری (غش) سودی فراوان دارد. ۴- میوه «بنه» را جهت درمان غش و استسقاء تجویز کرده‌اند. ۵- بذر «هویج» (دوقو) ضد غش و مدر است. ۶- چون آب «زرشک» را با «آب سیب» به مقدار مساوی مخلوط کرده و معادل نصف آب زرشک، آب لیمو اضافه کرده و به آن مقداری شکر افزوده و به قوام آورید تا بسته شود. معجونی به دست می‌آید که درمان تنگ نفس و غش می‌باشد. ۷- «بادرنجبویه» مقوی قلب و مغز بوده، به همین جهت در بیماری‌های حمله، غش، بی‌خوابی، پریشان حالی، صدا کردن گوش و مالیخولیا تجویز شده و اثر مفید دارد. ۸- بوییدن «گلاب» برای تقویت قلب و رفع غش و بیهوشی و تقویت دماغ و حواس باطنی سود فراوان دارد. ۹- آب «سیب» با کمی «سرکه» و «آب گوشت» برای رفع غش مجرب است. ۱۰- استشمام بوی «پونه» برای رفع غش مفید است.

غلظت خون

۱- جوشانده دم کرده برگ «نعناع» ضد کلسترول بوده و خون غلیظ را طبیعی می نماید. این خاصیت در نوع بومی ایران زیادتر است و روی این اصل به اشخاصی که خون غلیظ دارند و چربی خونشان زیاد است توصیه می شود به جای چای از دم کرده نعنا خشک استفاده نمایند. ۲- مقدار ۲۵ گرم «مرزه» و ۲۵ گرم عنباب را در ۳۵۰ گرم آب بخیسانید. بگذارید تا حجم آن کاملاً کم و به ۱۴ برسد. بسیار نافع است. ۳- سبزیجات به طور کلی، «بارهنگ»، «بومادران»، برگ و ریشه «بابا آدم» مفید می باشند. ۴- «سیر وحشی و صحرايي» رقیق کننده خون است. ۵- «هندوانه» سرد و تراست و تولید خون رقیق می کند. ۶- برای رفع سموم معده و روده و صافی خون، از «آش های ساده و ترش» مانند: «تمر هندی» یا «آب شاه تره»، «آب نارنج»، «آب غوره»، «آب لیمو»، «گشنیز»، «برگ چغندر» و خوراکیهایی مانند: «ماست»، «خیار»، «هندوانه»، «خاکشیر»، «قدومه»، «خرفه»، «شاه تره»، «عرق کاسنی»، «کاهو»، «آلبالو»، «عنباب»، «گیلاس»، «آب زرشک»، «آب ترب»، «آب کنگر»، «گل گاوزبان» و «جوش شیرین» بخورید.

غلظت قرنيه چشم

سرمه «اگیر ترکی» برای برطرف کردن لکه سفیدی چشم و غلظت قرنيه و جلای چشم تجویز می شود.

غلیان حرارت

«خاکشیر» خیس کرده نافع است.

غلیان خون

۱- «قیسی» خشک مسهل صفرا و ملین بوده؛ عطش را کم می کند و غلیان خون و التهاب را برطرف می نماید. ۲- «اختر زغال» (زغال اخته) از فشار و غلیان خون و صفرا می کاهد. ۳- «سیب ترش» دارای اسید مالیک است و برای دفع غلبه صفرا و غلیان خون بسیار مفید است. ۴- «دوغ» مسکن غلیان خون و التهابات داخلی می باشد. ۵- «انار» خیلی ترش، سرد و خشک است و حرارت معده و غلیان خون را تسکین می دهد. ۶- «گلایبی» ترش که به «گلایبی» چینی معروف است، سرد و خشک است و مسکن غلیان خون و وحدت صفرا می باشد. ۷- «هلو» سرد و تراست و غلیان خون و صفرا را فرو می نشاند. ۸- «زردآلو» غلیان خون را فرو می نشاند. ۹- «جو» غلیان خون را تسکین می دهد.

غلیان صفرا

۱- ۵ تا ۷ دانه «سپستان» را بجوشانید و چندبار در روز میل نمایید. ۲- «جو» غلیان صفرا را تسکین می دهد.

غمباد (گواتر)

به گواتر مراجعه کنید.

غم و غصه

۱- «رب انار» غم و غصه را تسکین می دهد. ۲- «انگین ها» غم و غصه را برطرف می سازند. ۳- «لیمو ترش» به علت داشتن کلسیم

زیاد، غم و غصه را زایل می کند. ۴- «انگور»، غم و گرفتگی خاطر را برطرف می کند. ۵- «چای» برای رفع غم نافع است.

ف

فتق (غری)

۱- ضماد «راتیانج» (صمغ درخت کاج کوچک) جهت فتق مفید است. ۲- در چین از تخم «شنبلیله» برای معالجه فتق استفاده می کنند. ۳- «سبوس گندم» مهمترین ماده طبیعی برای رفع یبوست است و به عقیده غالب دانشمندان، رفع یبوست پایه اصلی پیش گیری بواسیر، واریس و فتق می باشد. ۴- دانه های «گریپ فروت» را با آب، بادیان یا انیسون بپزید و آب آن را برای رفع فتق مصرف کنید. ۵- سرشاخه های جوان گلدار و میوه های نارس «هلو» را در چین با گوشت خوک می پزند و در مورد فتق می خورند. ۶- در چین از جوشانده تهیه شده از تمام گیاه «رازیانه» برای معالجه فتق استفاده می کنند.

فرو رفتگی استخوان

ضماد «تمر هندی» برای بیرون کشیدن و بالا آوردن استخوان فرو رفته (مثل دنده ها) مفید است.

فساد خون

۱- «بامیه» دارای «ویتامین A، C و B» می باشد و از فساد خون جلوگیری می کند. ۲- «پرتقال» از فساد خون و لخته شدن آن جلوگیری می کند. ۳- میوه «تمشک» بسیار خنک و از فساد خون جلوگیری می کند. ۴- برگ «درخت کُبات» جهت فساد خون نافع است. ۵- به تجویزهای «آلودگی خون» نیز توجه کنید.

فساد دندان

۱- «اسفناج» لثه را سفت می کند و از تباهی و فساد دندان می کاهد. ۲- «کره» به علت داشتن «ویتامین D» ضد نرمی استخوان هست و از فساد دندان جلوگیری می نماید. ۳- «چای» به علت داشتن مقدار قابل ملاحظه ای تانن و فلوئوراید، عامل ناسازگار نیرومندی با فساد دندان است.

فشار خون

۱- «انگور» فشار خون را معالجه می کند. ۲- «برگ کاسنی»، خون را تصفیه می کند و از فشار آن می کاهد. ۳- «والک» سرشار از «ویتامین C» بوده و دارای لعاب و صمغ زیاد می باشد. فشار خون را کم می کند. ۴- «شلغم» فشار خون را پائین می آورد و از رقت خون جلوگیری می کند. ۵- «عناب» فشار خون را پایین می آورد. ۶- «اختر زغال» (زغال اخته) از فشار و غلیان خون و صفرا می کاهد. ۷- «گلابی» مسکن التهاب و فشار خون است. روزانه ۲۰۰ تا ۲۵۰ گرم «گلابی» بخورید و چیز دیگری نخورید. ۸- «تازه پنیر» که آب آن را هنوز نگرفته اند و در اصطلاح پنیرسازان دلمه نامیده می شود. معالجه امراض صفراوی و فشار خون است. ۹- برگ و ساقه ی زیرزمینی «توت فرنگی» فشار خون را پایین می آورد. ۱۰- «هندوانه» مسکن التهاب فشار خون است. ۱۱- «نارنج» فشار خون را کم می کند. البته زیاده روی در خوردن آن کبد را ضعیف می کند. ۱۲- پوست «لیمو ترش» فشار و رقت خون را از بین می برد. ۱۳- «ماء الشعیر» مسکن فشار خون است. ۱۴- برای تسکین فشار صفرا و خون، «ماش» را با انار یا سماق میل نمایید. ۱۵-

«کاهو» مسکن فشار خون است. ۱۶- خوردن جوشانده برگ «شمعدانی عطری» فشار خون را پایین می آورد. ۱۷- پائین آوردن فشار خون از خواص ذاتی خانواده «سیر» و «پیاز» است. موسیر در عین داشتن این خاصیت بوی زننده هم ندارد. ۱۸- برگ «زیتون» به صورت جوشانده، عصاره و محلول در الکل به عنوان پایین آورنده فشار خون به کار می رود. ۱۹- «قره قروت» به علت داشتن اسید لاکتیک (جوهر ماست) بهتر از کشک، صفرا را از بین می برد و عطش و فشار خون را تسکین می دهد. ۲۰- «گل بنفشه» فشار خون را پایین می آورد. ۲۱- «کشک» خنک کننده بوده، قابض و صفرا بر است و فشار خون را کم می کند. ۲۲- «سیر» فشار خون را به طور ثابت پایین می آورد. زیرا ادرار می افزاید و عروق شعریه را باز می کند. ۲۳- یکی از اسرار وجود «تخم مرغ» آن است که با این که دارای کلسترول بوده و بایستی چربی خون را زیاد کند، خوردن آن سبب افزایش فشار خون نمی شود، زیرا نوعی چربی در آن وجود دارد که خاصیت آن پایین آوردن فشار خون است. ۲۴- شهد میوه «فلوس» فشار خون را کم می کند. ۲۵- عصاره «دیوخار» جهت تسکین فشار خون توصیه شده است. ۲۶- از شربت «سنبل الطیب» (طبق تجویز ۱۰ درد پهلوی) استفاده کنید. ۲۷- «تمشک» چون دارای ویتامین های C و K می باشد، برای فشارخون مفید است. ۲۸- انواع «تره» و «تره تیزک» فشار خون را پائین می آورند. ۲۹- دم کرده «نعناع» خوب است چون درمان زیاد شدن کلسترول خون است. ۳۰- «توت فرنگی»، «زیتون» و «زرشک» مفید می باشند. ۳۱- مهمترین توصیه غذایی که می توان به بیماران مبتلا به فشار خون کرد این است که تلاش کنند تا در رژیم غذایی خود مصرف غذاهای گیاهی بیشتری را بکنجانند. ۳۲- کاهش وزن باید اولین هدف درمانی جهت کاهش فشار خون در افراد چاق باشد. ۳۳- در سطح وسیعی از عصاره «خفچه» برای پایین آوردن فشارخون استفاده می شود. ۳۴- شیرهای که از فشردن میوه نارس «خرمالو» به دست می آید برای پایین آوردن فشار خون بالا خیلی مؤثر است. ۳۵- مغز هسته «هلو» برای کاهش فشار خون مفید است. ۳۶- تحقیقاتی در ژاپن نشان داده است که «زنجیل» فشار خون را کاهش می دهد. ۳۷- خوراکی های مخصوص برای افرادی که به فشار خون بالا مبتلا هستند عبارت است از «کرفس»، «سیر»، «پیاز»، «فندق»، «گردو»، «دانه های حبوبات»، «ماهی آزاد»، «ماهی خال مخالی»، «سبزی ها» و «سیب».

فشار خون پائین

«مغز قلم و استخوان»، «ترنجبین»، و «هویج» مفید می باشند.

فضولات بینی

اگر بیخ «چغندر» را با «عسل» ممزوج کرده و در بینی بکشید، فضولات را پاک می کند.

فلج

۱- چنانچه دانه های «آلبالوی تلخ» را با «اسفند» و «مصطکی» در روغن بجوشانید؛ خوردن و مالیدن آن جهت فلج مفید است. ۲- «خرمای رسیده» برای اشخاص فلج و لقوه ای مفید می باشد. ۳- اگر میوه «فندق» را با آب بمالید تا کف کند، برای فلج مفید است. ۴- «سس» جهت فلج، لقوه و بی حسی اعضا مفید می باشد. ۵- مالیدن میوه «فلفل» با روغن جهت فلج و بی حسی توصیه شده است. ۶- چنانچه آب برگ «ترب» را قبل از آن که بذر پیدا کند گرفته و در «روغن زیتون» ریخته بجوشانید و آن را صاف کنید و مجدداً بجوشانید تا آب آن از بین برود به شرط آن که نسوزد. خوردن این روغن جهت فلج مفید است. ۷- میوه درخت «بنه» ضد فلج می باشد. ۸- چنانچه روزی سه مثقال پوست ریشه «سنوبر کوچک» به اشخاص فلج و رعشه ای بخورانید مفید است. ۹- خوردن «گلپر» برای فلج مفید است. ۱۰- خوردن «دانه های اسفند» جهت هیستری و فلج مفید می باشد. ۱۱- «ابهل» (میوه یکی از گونه های

سروکوهی) برای فلج تجویز می‌شود. ۱۲- چون برگ و شاخه تازه «غلب لب» را در «روغن زیتون» بجوشانید؛ روغن آن جهت معالجه فلج مفید است. ۱۳- «میخک» برای درمان فلج و سکنه ناقص تجویز شده است. ۱۴- خوردن برگ و بذر «سداب» جهت امراض رعشه، تشنج و فلج نافع است. ۱۵- خوردن مغز میوه «نارگیل» مواد سودایی و بلغمی را از بین می‌برد و به همین جهت برای بی حسی اعضا و فلج نافع است. ۱۶- «پیاز دشتی» جهت فلج مفید می‌باشد. ۱۷- «چوب چینی» برای فلج مفید می‌باشد. ۱۸- مالیدن «حنا» جهت فلج سود فراوان دارد. ۱۹- خوردن و ضماد کردن «روغن گل» یا «تخم مرزه» بسیار مفید و مؤثر شناخته شده است. ۲۰- جوشانده «فلفل» در روغن را ضماد کنید. ۲۱- عصاره‌ی «شقایق» برای معالجه فلج و بی حسی مفید است. ۲۲- «والک» را برای درمان اشخاص فلج و لقوه‌ای تجویز کرده‌اند. ۲۳- خوردن دم کرده «زنجبیل» تازه بدون ریشه بسیار خوب است. ۲۴- خوردن ده گرم «حاشا» مخلوط با «عسل» و آب گرم برای فلج مفید است. ۲۵- خوردن «روغن ترب وحشی» برای فلج نافع است.

فَم مَعِدَه (فَم المَعِدَه)

«سیب» برای فَم المَعِدَه مناسب می‌باشد.

ق

قَارِچ مَعِدَه

۱- ریشه «شیرین بیان» و ریشه «انار» را هر کدام چهار مثقال، باهم بجوشانید به مدّت چهل ناشتا آب خلص آن را بخورید. ۲- «گز علفی» و ریشه «شیرین بیان» را به مقدار مساوی تهیه و بجوشانید، چهل روز ناشتا آبش را بخورید. ۳- «سیر» مفید است.

قَارِچ های سمی

۱- «فراسیون» پادزهر قارچ‌های سمی است و خطر آن برای سقط جنین زیاد است. ۲- جوشانده‌ی «ترب»، ضد قارچ‌های سمی است. ۳- میوه «بادنجان» در موارد مسمومیت‌های حاصل از خوردن قارچ سمی، پادزهر خوبی است و آن را خنثی می‌کند.

قَرَاقر مَعِدَه*

۱- «اقحوان» جهت قراقر معده تجویز شده است. ۲- مربای «اگیر ترکی» جهت قراقر شکم مفید می‌باشد.

قَرَحَه رِیَه

برگ، ریشه و گل «شنگ» با «ماء‌الشعیر» برای قرحه ریه مفید است.

رَحَه سِیْنَه

جویدن مقدار کمی از ریشه و برگ «علف سرفه - فرفره» جهت تنگ نفس و قرحه سینه نافع است.

قَرَحَه مَثَانَه

«کاهو» برای قرحه مثانه مفید است.

قرمزی چشم

۱- چکاندن آب مطبوخ «زیره» در چشم، قرمزی آن را برطرف می کند و مانع خونریزی شده، از چسبندگی پلک ها جلوگیری می نماید. ۲- شستشوی چشم با آب برگ و دانه های «شنبلله» جهت رفع قرمزی چشم مفید است.

قُشَعْرَبِه

تخم گیاه «بادرنجبویه» در عمل ضعیف تر از برگ آن بوده و مقدار خوراک آن یک مثقال است و معمولاً برای درمان قُشَعْرَبِه وقتی موی بدن در اثر ترس راست شود و لرزه بر اندام مستولی گردد) تجویز می شود.

قَصْبَةُ رِيه (قَصْبَةُ الرِيه)

۱- خوردن «عسل» همراه با «کندر» جهت قصبه الریه نافع است. ۲- اگر میوه خشک «انجیر» را بو داده و بکوبید گردی به دست می آید که به نام قهوه انجیر معروف است و خشونت قصبه الریه را از بین می برد. ۳- خوردن روغن نوع شیرین «بادام» با کمی «کتیرا» و شکر جهت قصبه الریه سودمند است. ۴- خوردن خام «تره» قصبه الریه را پاک و کیسه صفرا را باز می کند.

قطع ترشحات زنانه

برای معالجه قطع ترشحات زنانه می توانید از جوشانده قسمت های هوایی و بیخ «کنگر بزرگ» استفاده کنید.

قُولُنْج**قُولُنْج**

۱- خوردن جوشانده ریشه ی درخت «بادام» جهت رفع قولنج مفید است. ۲- میوه «بنه» مسکن درد قولنج هست. ۳- ترشی «تره» معالج قولنج است. ۴- «آلبالوی تلخ» برای درد قولنج مفید می باشد. ۵- «اقحوان» جهت قولنج تجویز شده است. ۶- خوردن «روغن بادام شیرین»، معالج قولنج است. ۷- «عرق بهار نارنج» برای رفع قولنج نافع است. ۸- خوردن خام «تره» از قولنج جلوگیری می کند. ۹- میوه «انبه» برای دردهای قولنجی تجویز می شود. ۱۰- روغن میوه «زیتون» برای قولنج های کبدی اثر مفید دارد. ۱۱- خوردن مغز مقشر دانه های «خارخسک» جهت قولنج نافع است. ۱۲- خوردن برگ کوبیده «نارون» با «فلفل» جهت درمان قولنج امعاء توصیه شده است. ۱۳- برای معالجه قولنج می توانید جوشانده «بسپایه» را با «ماءالشعیر» و «عسل» میل نمایید. ۱۴- «سنا» را جهت قولنج تجویز نموده اند. ۱۵- جوشانده غلیظ «تخم کتان» جهت قولنج انسانی و حیوانی هر دو تجویز شده است. ۱۶- مربای «اگیر ترکی» جهت قولنج مفید می باشد. ۱۷- خوردن بذر «مخلصه» جهت رفع قولنج تجویز می شود. ۱۸- نوشیدن روزانه سه تا چهار لیوان (قبل از هر وعده غذا یک لیوان) از «شربت جو» بسیار مفید است. طرز تهیه در تجویز ۱۱ آثرین آمده است. ۱۹- خوردن «تره» در «سرکه» پرورده شده برای قولنج نافع است. ۲۰- پس از غذا روزی پنج تا شش «فندق» تازه خام، خوب بجوید و بخورید. ۲۱- نوشیدن شربت «اسطوخودوس» علاج و تسکین دهنده درد قولنج است. ۲۲- «پرتقال»، «نارنج»، «جو»، «خشخاش»، «رازیانه»، «ریحان»، «زیتون»، «سوسنبر»، «کرفس» و «فندق» برای قولنج مفید می باشند.

قُولُنْج روده

«عسل» باد شکن بوده برای معالجه قولنج روده تجویز شده است.

قولنج کبدی

۱- اگر ساقه زیرزمینی «مرغ» را با مقداری ریشه شیرین بیان دم کنید، معالجه قولنج کبدی است. ۲- روغن میوه «زیتون» به عنوان نرم کننده شکم و در موارد سنگ‌های صفراوی و قولنج‌های کبدی و کلیوی و رفع یبوست اثر مفید دارد. ۳- سرشاخه‌های گلدار «ناخنک» برای قولنج کبدی تجویز می‌شود. ۴- برگ «غاف» برای قولنج کبدی سودمند می‌باشد. ۵- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای درمان قولنج کبدی تجویز می‌شود.

قولنج کلیه

۱- خوردن جوشانده برگ «اقحوان کوچک» با آب «عسل»، همراه با گل آن قولنج کلیوی را باز می‌کند. ۲- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای درمان قولنج کلیوی تجویز می‌شود. ۳- جوشانده گیاه «دم اسب» در بیماری قولنج‌های کلیوی اثر قاطع دارد. ۴- آثار شفافبخش نوشیدن شربت «کاکل ذرت» (طرز تهیه در تجویز ۲۶ نفرس) به زودی ظاهر می‌شود. ۵- یک «سیب» را با پوست چهار قسمت کنید. نیم لیتر آب داغ روی آن بریزید. پس از دم کشیدن، شیرین کنید و بنوشید. ۶- به تجویز ۲ قولنج کبدی توجه کنید.

قی (استفراغ)

۱- دود و بخور «سیاه دانه» جهت معالجه قی تجویز می‌شود. ۲- عصاره میوه «به» مانع قی است. ۳- نوع کوهی «زالزالک» کوچکتر از بستانی بوده و از قی جلوگیری می‌کند. ۴- عصاره «پونه نهری» با «سکنجبین» و رب انار از قی جلوگیری می‌کند. ۵- «آلبالو» قی و اسهال صفراوی را درمان می‌کند. ۶- خوردن چند شاخه «نعناع» با رب انار ترش مانع و مسکن قی است. ۷- «پونه‌ها» مسکن قی می‌باشند. ۸- برگ «گشنیز» از قی کردن جلوگیری می‌کند. ۹- «ریواس» مانع قی می‌باشد. ۱۰- «بلخ» (میوه سبز نرسیده خرما) قی و اسهال را درمان می‌نماید. ۱۱- ترشی «پیاز» جهت جلوگیری از قی صفراوی و بلغمی سودمند است. ۱۲- «میخک» قی را بند می‌آورد. ۱۳- عصاره «دیو خار» جهت جلوگیری از قی توصیه شده است. ۱۴- شربت منع «انار» درمان قی است. طرز تهیه: ۶ کیلو انار ترش و شیرین را با پیه آن بکوبید. آب آن را بگیرید. با ۳ کیلو قند بجوشانید و به قوام آید. ۱۵- «پسته کوهی» یا فستق اگر با پوست نازکی که در روی مغز آن است خورده شود، جهت قی و استفراغ مفید می‌باشد. ۱۶- ضماد «آلوی پخته» بر روی شکم برای درمان قی و استفراغ‌های حاصله از گرمی و حرارت طبع مفید است. ۱۷- خوردن و بخور «سیاه دانه» مفید است. ۱۸- نیمکوب «سماق» مخلوط با زیره، قی و حالت استفراغ را قطع می‌کند. ۱۹- ده گرم خشک کرده «نارنج» کوبیده با آب میل نمایید، مفید است. ۲۰- آب مقطر برگ «غار گیلاسی» تجویز می‌شود. ۲۱- ریشه «زنجبیل» شامی تسکین می‌دهد. ۲۲- نوشیدن آب یا شربت جوشیده «ترنجان» درمان استفراغ خانم‌های حامله است. ۲۳- کسانی که هنگام مسافرت حالشان به هم می‌خورد و دچار دردسر و دل به هم خوردگی می‌شوند، می‌توانند از «ریحان» استفاده کنند و با بو کردن و جویدن برگ‌های نازک ریحان خود را تسکین دهند. ۲۴- دو عدد «لیموترش» را با پوست و هسته، برش برش کنید و آن را در دو لیتر آب داغ ۱ تا ۲ ساعت بیندازید. سپس آن را بیرون بیاورید و بفشارید و آب فشرده آن را با قند یا شکر شیرین کنید و بنوشید. هر روز یک لیوان از این نوشیدنی را به همین طریق تهیه کنید و بنوشید. بیش از یک لیوان در روز، زیان‌آور خواهد بود. ۲۵- «رب به ترش» قی را بند می‌آورد. ۲۶- پوست و

آب «پرتقال» ضد قی است. ۲۷- «گلابی» ترش قی و اسهال را بند می آورد. ۲۸- «سیب»، «نارنگی»، «جوز بویا» و آب «نیشکر» مفید می باشند.

قی بلغمی

«شاهتره» با «سرکه»، از قی بلغمی جلوگیری می کند.

قی صفراوی

۱- «شاهتره» با «سرکه»، از قی صفراوی جلوگیری می کند. ۲- جوشانده‌ی پوست خشک شده‌ی «لیمو ترش» مسکن قی صفراوی است. ۳- رب «به ترش» اگر با «آب برگ نعنا» خورده شود برای جلوگیری از قی، خصوصاً قی صفراوی مفید است. ۴- «لیمو ترش» سرد و تر است و برای قی صفراوی مفید است. ۵- میوه «لیمو عمانی» برای قطع قی های صفراوی مؤثر است. ۶- پوست «بالنگ» پخته جهت تسکین قی صفراوی مفید است.

ک

کابوس

۱- «سس» جهت کابوس مفید می باشد. ۲- «افستین» برای درمان کابوس، سرگیجه و مالمیخولیا سودمند می باشد. ۳- چنانچه بذر «سداب» را کوبیده یک تا دوازده گرم آن را با «عسل» و یا «سکنجبین» بیاشامید برای هیستری، کابوس و فشار چشم مفید می باشد. ۴- اگر دم کرده «بادیان رومی» را با آب «عسل» بیاشامید برای کابوس نافع است.

کبودی دور چشم

ضماد ترکیبی از «سرکه»، «انگور» با «عسل» بسیار مفید است.

کبودی زیر چشم

۱- ضماد «ترب» با «عسل» جهت از بین بردن آثار کبودی زیر چشم نافع است. ۲- ضماد «بلبوس» با «زرده تخم مرغ» برای پاک کردن سیاهی زیر چشم مفید است.

کپه ارمنی

به سالک مراجعه کنید.

کچلی

اگر «گوشت موز» را با «سرکه» و «آب لیمو» مخلوط کنید و در مواضع کچلی به موضع بمالید مفید است.

کرم

۱- عصاره برگ «سیب» ضد کرم است. ۲- جوشانده ریشه درخت «موز» ضد کرم است. ۳- «سوسنبر» ضد کرم بوده و زیاده روی در خوردن آن جهت زنان آبستن خوب نیست. زیرا ممکن است باعث سقط جنین شود. ۴- دو کیلو «کلم قرمز» را خرد کنید. آب آن را بگیرید. هم وزن این آب «عسل» به آن مخلوط کنید. روی آتش بگذارید تا بجوشد. کف آن را بگیرید تا موقعی که به صورت شربت غلیظی در آید. بگذارید تا سرد شود. هر روز سه بار، هر بار یک قاشق قهوه خوری از این شربت بخورید. هر نوع کرمی را برطرف می کند. ۵- «تخم بالنگ» کرم کش است. ۶- عصاره برگ های «آناناس» ضد کرم است. ۷- گرد مغز هسته «انبه» به عنوان ضد کرم به کار می رود. ۸- «تخم خیار» اثر ضد کرم دارد.

کرم تنیا

«زیره سیاه» کرم تنیا را دفع می کند.

کرم خوردن دندان

۱- مضمضه جوشانده برگ «توت» و جویدن صمغ درخت آن برای محکم کردن لثه مفید است و از کرم خوردگی دندان جلوگیری می کند. ۲- شیرینی «انگبین ها» نه تنها برای درمان مضر نیست، بلکه از کرم خوردن و پوسیدگی آن جلوگیری می نماید. ۳- مضمضه جوشانده جوان و جوانه های «آفتی» کرم خوردگی دندان را متوقف می کند. ۴- در مناطقی که بیشتر از «ذرت» استفاده می کنند تا گندم و برنج، نرخ مبتلا شدن به کرم خوردگی دندان خیلی کمتر است. ۵- در چین از جوشانده ساقه و برگ گیاه «زرشک» به صورت غرغره برای معالجه کرم خوردگی دندان استفاده می شود. ۶- غرغره دم کرده ۵۰ گرم میوه گیاه «زنیان» در هزار گرم آب جوش مفید است. ۷- چای به علت داشتن مقدار قابل ملاحظه ای تانن و فلوئوراید، عامل ناسازگار نیرومندی با کرم خوردن دندان است.

کرم روده

۱- برای درمان کرم روده یک تکه از لفافه سبز میوه «گردو» یا یک برگ آن را بجوید و آبش را فرو برید. ۲- «سندروس» کرم روده را می کشد. ۳- نوشیدن آب و خوردن «وشا»، کرم روده را می کشد و رطوبت معده را از بین می برد. ۴- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای کرم روده تجویز می شود. ۵- دانه های «نیلوفر پیچ» که به حب النیل معروفند، ضد کرم معده، روده و کرم کدو می باشند. ۶- یک عدد «لیمو» را با پوست و گوشت و هسته له کنید و به مدت یک یا دو ساعت مخلوط با یک قاشق سوپخوری «عسل» در آب بخیسانید. سپس آن را صاف کرده قبل از خواب بنوشید. ۷- یک سهم گرد «جعفری» خشک، یک سهم گرد «کرفس» و یک سهم گرد «گل بنفشه» را بجوشانید و صبح ناشتا بنوشید. برای کرم های ریز روده ها مفید می باشد. ۸- خوردن مقدار کمی از عصاره برگ «فلوس» (لرگ) کرم های گرد روده را می کشد.

کرمک

۱- برای رفع کرم بایستی چهار تا هشت گرم سرشاخه گلدار و برگ «افستین دریایی» را جوشانده و صبح ناشتا پس از شیرین کردن بنوشید. برای دفع کرمک می توان این جوشانده را تنقیه کرد. ۲- تنقیه جوشانده «ریشه صابونی» (خروالعصافیر) برای دفع کرمک توصیه شده است. ۳- «بامیه» به علت ماده ضد عفونی که دارد، کرم معده و کرمک را از بین می برد. ۴- نوع رومی «جنطیانا» از داروهای مقوی تلخ است و آن را برای معالجه مالاریا و دفع کرمک اطفال تجویز می نمایند.

کرم کبد

بیخ «سرخس» بهترین دارو برای انداختن کرم کبد است.

کرم کدو

۱- جوشانده گل «هلو»، کرم معده و کرم کدو را از بین می‌برد. ۲- خوردن مغز کهنه «گردو»، «کرم کدو» را از بین می‌برد و چون رنگ آن برگشته و تند شود، خوردن آن سمی و خطرناک است. ۳- برای معالجه کرم کدو می‌توانید از پوست، ریشه یا ساقه «انار» مستقیماً استفاده کنید. به این منظور باید ۶۰ گرم پوست ریشه‌ی تازه یا گرد خشک آن را گرفته، شش ساعت در ۷۵۰ گرم آب خیس نمایید. بعد آن را بجوشانید تا حجم آن نیم لیتر شود. پس از صاف کردن در سه قسمت به فاصله ۵/۱ ساعت میل نمایید و پس از دو ساعت یک مسهل بخورید. در اطفال یک ششم تا یک سوم استفاده شود. ۴- خوردن «پونه نهری» با «عسل» و «نمک» جهت کرم کدو نافع است. ۵- جوشانده ریشه «توت» بسیار نافع است مخصوصاً اگر با مقدار مساوی برگ شفتالو مخلوط و جوشیده شود. ۶- «والک» ضد کرم کدو می‌باشد. ۷- تخمه «کدو» بهترین درمان کرم کدو می‌باشد. ۸- از شیر تازه «خرفه» به مقدار ۶۰ تا ۱۲۰ گرم مخلوط در شیر، برای کرم کدو استفاده کنید. ۹- «سرکه» «نارگیل» جهت اخراج کرم کدو مفید است. ۱۰- دود و بخور دانه‌های «کاکنج» کرم معده، مخصوصاً کرم کدو را ساقط می‌نماید. ۱۱- میوه «کبات» کرم کدو را ساقط می‌کند. ۱۲- دانه‌های «نیلوفر پیچ» که به «حب‌النیل» معروفند ضد کرم معده و روده و کرم کدو می‌باشند. ۱۳- نوع نر «سرخس» در دفع کرم کدو اثر زیادی دارد. ۱۴- «سندروس» کرم روده و کرم کدو را می‌کشد. ۱۵- به مدت ۸ روز «هویج» رنده شده را ناشتا میل کنید. ۱۶- ریشه «انار» مفید است. ۱۷- «سیر» برای اخراج کرم کدو مفید است.

کرم معده

۱- جوشانده گل «هلو» کرم معده و کرم کدو را از بین می‌برد. ۲- چون با «نخود» حلیم بپزید و با «سرکه» بخورید و در آب جوشانده نخود بنشینید جهت درمان درد نشیمنگاه و اخراج کرم شکم نافع است. ۳- به تجویز ۵ گرم روده توجه کنید. ۴- «افستین رومی» و درمنه ترکی و ریشه و پوست انار را هر کدام یک مثقال تهیه نموده در یک لیتر آب بجوشانید، آب صاف کرده آن را ناشتا بخورید. ۵- موقع خوابیدن ۲۰ گرم «قارچ کوهی» خشک شده را بخورید. ۶- قبل از غذا سه نخود «آنقوزه» را در سه نوبت، هر نوبت یک نخود، لای نان بگذارید، از حلق فرو ببرید. گاز نزنید. ۷- در سه روز و هر روز ده مثقال «قره‌قروت» را در آب جوشیده حل کنید. صبح‌ها ناشتا میل کنید. ۸- مقدار سه گرم پوست تازه درخت «انار» یا ساقه آن را در یک لیتر آب بجوشانید تا نصف شود. آب صاف کرده آن را هر سه ساعت یک استکان بخورید. اگر کرما دفع نشد روز دوم مسهل بخورید. ۹- ۵ گرم «سیاه دانه» را با «سرکه» بخورید ولی خانمهای آبستن نباید بخورند، تنها خوردن یا جویدن سیاه دانه هم برای دفع کرم معده و تقویت اعصاب و کلیه و مثانه و بسیاری از دردها مفید است. ۱۰- حداقل ۱۰ تا ۲۰ عدد «سپستان» را در آب بخیسانید. دانه‌های آن را بگیرد و به بچه‌ها لعاب آن را بخوراند. ۱۱- «سیر» خام کوبیده یا پخته آن را با شیر به بچه‌ها بدهید. بزرگسالان می‌توانند از سیر بیشتر استفاده کنند ولی تا ظهر نباید چیزی بخورند. ۱۲- یک بوته «پیاز» را رنده کنید. شب در آب بخیسانید. صبح ناشتا آب پیاز را بخورید و شش روز ادامه دهید. پس از چند روز مجدداً این عمل را تکرار کنید، تا آن‌جا که مطمئن شوید کرما دفع شده است. ۱۳- برای دفع کرم خوردن، خوراکیهای زیر مفید می‌باشند: پوست خشک «نارنج» مخلوط با آب گرم، یک مثقال «تخم کلم»، هر شب ده عدد «خرمای خشک»، «آش‌های ترش»، «کلم»، «لیمو ترش»، «هویج»، «کوبیده تخم گشنیز با شیر انگور»، «سیر خام» با

«شیر». ۱۴- برگ خشک درخت «شلیل» و «سیاه دانه» را با نمک بکوبید. با «سرکه» و زهره گاو خمیر تهیه نموده روی ناف ضماد کنید. ۱۵- به تجویز ۳ گرم کرمک توجه کنید. ۱۶- به تجویز ۱۲ گرم کدو توجه کنید. ۱۷- خوردن دم کرده برگ و ریشه «آلو» برای دفع کرم معده نافع است. ۱۸- اگر «نخود» را یک شب در «سرکه» خیس کرده و صبح ناشتا بخورید و در آن روز چیز دیگری نخورید برای کشتن کرم معده نافع است. ۱۹- «زنجبیل» برای کرم معده مفید است.

کرم‌های انگل

۱- یک صد گرم از برگ های خشک «افستین» را با یکصد گرم ریشه «شیرین بیان» مخلوط کنید. بیست و پنج گرم گرد «رازیانه» سبز بیفزایید. تا پنج روز، هر روز پنج گرم از آن را به همراه «آلو» مصرف کنید. ۲- نوشیدن شربت دم کرده گل و برگ های «هلو» یا استفاده از شربت غلیظ به طریق بن ماری به دست آمده از هلو به مدت چند روز درمان کرم‌های انگل است. ۳- برای رفع کرم‌های انگل معده بایستی شربت جوشانده برگ یا پوست «بیدمشک» را به صورت تنقیه به کار برد. (با تجویز پزشک) دستور تهیه آن در تجویز بی‌خوابی آمده است.

کزاز

۱- جوشانده پوست درخت «بنه» با مصطکی جهت کزاز مفید است. ۲- خوردن میوه «علف هزار چشم» جهت کزاز مفید می‌باشد. ۳- خوردن یک مثقال از برگ «خار مهک» جهت درمان کزاز مفید است. ۴- بخور عصاره «قنطاریون باریک» از کزاز جلوگیری می‌نماید. ۵- جوشانده یا دم کرده «گل سنجد» مفید است. ۶- گیاه «شاهدانه» ارزش زیادی برای معالجه کزاز دارد.

کفش زدگی و ترک پا

پخته و خمیر «گل انار» توأم با استراحت، بسیار مفید است.

کفگیرک (گنده تاول)

۱- مالیدن «سرکه» بی نتیجه نمی‌باشد. ۲- ضماد «انجیر» با «زاج» جهت بثورات جلدی و گنده تاول زیاد تجویز می‌شود. ۳- مالیدن «سرکه» به هم حل گنده تاول بی نتیجه نمی‌باشد. ۴- برای شستشوی معده و دفع سموم «گل سرخ» و «سنا» را دم کنید و بخورید. بدرقه آن آش «آب غوره» بخورید. ۵- غذاهایی که در طبیعت سرد و خشک است میل نمایند مانند: «تمر هندی»، «زرشک»، «هندوانه»، «قدومه» و «آش های ساده» که با تمر «گجرات» و «تمر هندی» و «آب غوره» طبخ شود، چند روز بخورید تا خون را صاف و معده را پاک کند. ۶- «زرشک کوهی» و «زرشک پلویی» را دم کنید، صبح ها آبش را بخورید یا آنها را در آب بخیسانید صاف کنید بخورید. ۷- «تمر گجرات» را با آب «گشنیز» و چهل گرم شکر مازندران مخلوط نموده بخورید. ۸- برگ های «هلو»، «عنب»، «کاسنی»، «خرفه»، «گشنیز» خشک را خوب بکوبید، با شیر گاو خمیر تهیه نموده روی زخم بمالید. ۹- با جوشانده «گل ختمی» محل زخم را شستشو دهید. ۱۰- «تخم خیار»، «تخم گشنیز»، «تخم کاهو»، «تخم خرفه» و «تخم کاسنی» را به مقدار مساوی تهیه نموده، بکوبید و با آب گشنیز و آب خرفه خمیر نمایید و روی کفگیرک ضماد کنید. ۱۱- با مغز «انجیر» تازه محل را ضماد نمایید برای زخمها و هر نوع قرحه به کار می‌رود.

کک و مک

۱- ضماد مغز تازه «گردو» و مالیدن آن جهت پاک شدن کک و مک نافع است. ۲- مالیدن «مامیران» با «عسل» یا «سرکه» جهت کک و مک به کار می‌رود. ۳- مالیدن گل «زردچوبه» کک و مک را برطرف می‌کند. ۴- ضماد «ترب» با «عسل» جهت از بین بردن کک و مک سودمند است. ۵- ضماد انواع «خلر» جهت پاک کردن کک و مک نافع است. ۶- ضماد برگ «چغندر» با بوره (اسید بوریک) جهت کک و مک به کار می‌رود. ۷- مالیدن «خولنجان» با «روغن زیتون» کک و مک را از بین می‌برد. ۸- ضماد «نخود» جهت کک و مک مفید است. ۹- روغن «گندم» که از جوشاندن و پختن گندم در «روغن زیتون» به دست می‌آید جهت پاک شدن کک و مک مفید است. ۱۰- جوشانده برگ و لافافه سبز میوه «گردو» کک و مک را از بین می‌برد. ۱۱- مالیدن میوه «موز» مخلوط با «مغز تخم خربوزه» جهت کک و مک مفید است. ۱۲- ضماد عصاره بذر تخم «تره» برای پاک کردن کک و مک مفید است. ۱۳- ضماد «وشا» با «سرکه»، کک و مک را از بین می‌برد. ۱۴- «آب لیموی تازه» را با غذا بخورید و با آن می‌توانید محل را شستشو دهید. ۱۵- پوست «پرتقال»، «نارنج»، «نارنگی»، «خیار» و «پوست هندوانه» را که تازه مصرف شده باشد را روی صورت و موضع بمالید و خوب ماساژ بدهید. ۱۶- یک مثقال «کندر» را بکوبید، و با ده مثقال «آب لیمو» مخلوط کرده روی موضع ماساژ بدهید. ۱۷- چند روز از ماسک «گوجه فرنگی» یا «لیموترش» استفاده نمایید. ۱۸- «آب لیمو ترش» تازه یا «آب تمشک» و یا «آب ترب» را با «سرکه» و «کندر» مخلوط کنید. به صورت بمالید و خوب ماساژ بدهید و پس از چند ساعت بشویید. ۱۹- «شیره دم انجیر» تازه یا «ماست» را به صورت بمالید. ۲۰- «اسفناج» را کمی بپزید و با سفید آب قلع مخلوط کنید ضماد نمایید. ۲۱- پوست و تخم «خربزه» را خوب بکوبید محل را ضماد نمایید. ۲۲- خوردن «عناب» به صورت دم کرده و یا خام برای این گونه امراض سودمند است. ۲۳- «ریحان» و «خیار» و «آش‌های ترش» مانند: «آش آلو» با «عدس» و سایر میوه‌های ملس و غذاهای اسیددا بخورید مفید و مؤثر است.

کلسترول

۱- دانشمندان ژاپنی در سال ۱۹۶۹ نتیجه تحقیقاتی را انتشار دادند که در آن آمده است «اسفناج» در کاهش کلسترول خون در جانوران اثر زیادی نشان داده است. ۲- به «چربی خون» مراجعه کنید.

کمبود آب بدن

آن‌هایی که در اثر بیماری آب بدنشان کم شده می‌توانند از «هلو» استفاده کنند.

کمبود ادرار

۱- «گزنه» ادرار را زیاد می‌کند. ۲- دم کده و جوشانده‌ی برگ «گزنه» ۳۰ تا ۶۰ در هزار و جوشانده ریشه گزنه ۳۰ تا ۴۰ در هزار به کار می‌رود. ۳- خوردن کاکل «بلال» خواه به صورت جوشانده یا شربت، جهت زیاد شدن ادرار نتایج نیکو دارد. ۴- ریشه‌ی «کاسنی» جهت زیاد شدن شیر و ادرار سودمند می‌باشد. ۵- «هندوانه» ادرار را زیاد می‌کند. ۶- خوردن پنج گرم «اقحوان» کوچک جهت زیاد شدن ادرار نافع است. ۷- «تره بیابانی» ادرار آور خوبی هست. ۸- میوه «تمشک»، ملین و اشتها آور بوده، ادرار را زیاد می‌کند. ۹- «شلغم» ادرار را زیاد می‌کند و این خاصیت در ساقه‌های نازک و نورسته گیاه آن خیلی زیاد است. ۱۰- ساقه زیرزمینی «مرغ» به علت داشتن پتاس ادرار را زیاد می‌کند. ۱۱- «آلبالو» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۲- «زردچوبه» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۳- ریشه نوع طبی «ریواس» با «سکنجبین» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۴- خوردن «عسل» مخلوط با آب مقطر یا باران جهت زیاد شدن ادرار نافع است. ۱۵- «بومادران» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۶- «لبیا» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۷- خوردن «گرمک» ادرار را زیاد می‌کند. ۱۸-

دم کرده‌ی پنج تا ده در هزار برگ های بو داده «چای» ادرار آور است. ۱۹- آشامیدن جوشانده برگ «زردآلو» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۰- خوردن یک استکان آب پوست سبز «لوبیا» ناشتا ادرار را زیاد می‌کند. ۲۱- «والک» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۲- خانواده «زردک» ادرار را زیاد می‌کنند. ۲۳- «تره» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۴- جوشانده پوست، ریشه و برگ «توت» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۵- گل و برگ «هلو» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۶- تخمه «خیار» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۷- آب خانواده‌ی «مرکبات» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۸- «بابونه» ادرار را زیاد می‌کند. ۲۹- خوردن جوشانده‌ی برگ «سنجد» تلخ ادرار را زیاد می‌کند. ۳۰- خوردن «انگور» ادرار را زیاد می‌کند. ۳۱- آشامیدن آب «خیار» جهت زیاد شدن ادرار سودمند می‌باشد. ۳۲- نوشیدن «آب معدنی حسنک» (کچسر) ادرار را زیاد می‌کند. ۳۳- ماده تثبیرومین دانه «کاکائو» مدر است. ۳۴- «گل گاوزبان»، «انبه»، «انگور فرنگی»، «به»، «بنه»، «سنجد»، «سماق»، «مریم گلی»، «قند نیشکر»، «کنگر فرنگی» و «زیره کوهی» مدر می‌باشند.

کمبود ترشح بزاق

«فلفل سبز» ترشح بزاق را زیاد می‌کند.

کمبود ترشی خون

«پرتقال» میزان اسیدوز یعنی ترشی خون را متعادل می‌سازد و در نتیجه از پیری جلوگیری می‌کند.

کمبود ترشی معده

«شبر» ، «گل گندم» و «گلنار فارسی» مفید می‌باشند.

کمبود شهوت زنان

۱- در برگ، ساقه و ریشه «رازیانه» هورمون گیاهی، مخصوصاً هورمون زنانه زیاد است به این جهت شهوت زنان را زیاد و از التهاب شهوت مردان می‌کاهد. ۲- «شوید» دارای «ویتامین C» و مقدار زیادی هورمون زنانه هست. به همین جهت شهوت زنان و شیر آنان را زیاد می‌کند. ۳- بوی گل های «سنجد» شهوت زنان را زیاد می‌کند. ۴- خوردن گل «رازک» (از خانواده شاهدانه) تمایلات جنسی زنانه را زیاد می‌کند. ۵- «گل سنجد» مهیج شهوت، خصوصاً در مورد زنان و دختران جوان است. مقدار خوراک از گل آن ۵ گرم است که به صورت دم کرده یا جوشانده مصرف می‌شود.

کمبود شیر

۱- «مشک زمینی» زیاد کننده شیر است. ۲- خوردن «گرمک» شیر را زیاد می‌کند. ۳- «گزنه» شیر را زیاد می‌کند. ۴- «والک» شیر را زیاد می‌کند. ۵- میوه «رازیانه» زیاد کننده‌ی شیر است. ۶- خوردن برگ «فلفل بیابانی» شیر را زیاد می‌کند. ۷- یکی از مشخصات «لوبیها» داشتن «ویتامین E» می‌باشد. به همین جهت، شیر را زیاد می‌کنند. ۸- دم کرده و جوشانده‌ی برگ «گزنه» ۳۰ تا ۶۰ در هزار، و جوشانده ریشه گزنه ۳۰ تا ۴۰ در هزار برای زیاد شدن شیر به کار می‌رود. ۹- چون «پنیر تازه» را در آب جوشانده و آب آن را به زن بچه شیر ده بدهید، شیر او را زیاد می‌کند. ۱۰- مادرانی که می‌خواهند شیرشان زیاد شود، غذایی بهتر از خانواده «زردک» پیدا نخواهند کرد. ۱۱- «شوید» دارای «ویتامین C» و مقدار زیادی هورمون زنانه هست و به همین جهت شهوت زنان و شیر آنان را زیاد می‌کند. ۱۲- ریشه‌ی «کاسنی» در زیاد شدن شیر سودمند می‌باشد. ۱۳- بذر «ترب» با «سکنجبین» شیر را زیاد

می کند. ۱۴- بذر «یونجه» مقوی تر از سایر اعضا است. شیر را زیاد می کند. ۱۵- «بابونه» شیر را زیاد می کند. ۱۶- «تره فرنگی» شیر را زیاد می کند. ۱۷- چون آب ریشه «ماردارو» را با گندم بپزید و بخورید، شیر را غلیظ و زیاد می کند. ۱۸- اگر شیر پستان زنی کم شد یا خشک شد، مقداری از «صمغ انجدان» را در «سکنجبین» حل کرده و به او بدهید تا بنوشد. ۱۹- «تخم مرغ» شیر مادران را زیاد می کند. ۲۰- «هندوانه» باعث افزایش شیر زنان شیرده می شود. ۲۱- «گل پنیرک» برای زیاد شدن شیر زنان مفید است. به خصوص خوردن نوعی از آن به نام «خبازی» مفید می باشد. ۲۲- «آویشن» به علت داشتن هورمون زیاد، همراه با دوغ، شیر را می افزاید. ۲۳- جوشانده دانه «هویج» شیر را می افزاید. ۲۴- در هندوستان «تخم زیره سبز سیاه» را برای افزایش ترشح شیر می خورند. ۲۵- پخته «کاهو» برای زیاد کردن شیر مؤثر است. ۲۶- خوردن «بادام زمینی» نارس ترشح شیر را زیاد می کند. ۲۷- «عدس»، «کرفس»، «خریزه»، «تخم تره تیزک» و «هندبابری» مفید می باشند.

کمبود عرق

ساقه زیرزمینی «مرغ»، «گرمک»، «انجیر»، «سوسنبر»، «تره فرنگی»، «بابونه»، «زیره»، «سیر»، «نعنا» و «گلبرگ های شقایق النعمان» و عرق را زیاد می کنند.

کمبود منی

۱- بذر «یونجه» مقوی تر از سایر اعضا آن است. مولد منی است. ۲- «زنجبیل» با زرده تخم مرغ نیم پز بسیار نافع است. ۳- «زنجبیل»، «قولنجان» و «پسته» بسیار مفید است. ۴- هرگاه «قارچ خوراکی» به طور مرتب و مداوم خورده شود زیاد کننده منی است. ۵- خوردن «آب برنج» پخته مخلوط با شیر هرگاه به مدت ۱۰ روز ادامه یابد منی را زیاد می کند و قوه بقاء را تقویت می بخشد. (بهتر است آب برنج با شیر به نسبت مساوی مخلوط گردد).

کمبود ویتامین A

«بادنجان»، «بامیه»، «پیاز رسمی»، «تره»، «ترشکها»، «ترشک درشت»، «تره»، «تره تیزک»، «جعفری»، «چغندر»، «خرفه»، «خیار»، «سیب زمینی»، «سیب زمینی شیرین»، «سیب زمینی هندی»، «سیر مزروع»، «شقال»، «شلغم»، «شنگ»، «علف چشمه»، «فلفل سبز»، «کاسنی»، «کاهو»، «کدو»، «کلم»، «کنگر فرنگی»، «گشنیز»، «گوجه فرنگی»، «لوبیا»، «مارچوبه»، «نخود فرنگی»، «هندبابری»، «هویج»، «ارزن»، «باقلا»، «ذرت»، «سوزا»، «عدس»، «لوبیا چشم بلبلی»، «نخود»، «بادام»، «بلادر»، «پسته»، «گردو»، «ص ۱ لو»، «آلو»، «آلبالو»، «گیلاس»، «آناناس»، «انبه»، «انجیر»، «آوکادو»، «به»، «پرتقال»، «تمشک»، «توت فرنگی»، «خریزه»، «طالبی»، «خرما»، «خرمالو»، «زردآلو»، «سیب»، «کیوی»، «گریپ فروت»، «گلابی»، «گواوا»، «لیموترش»، «لیمو عمانی»، «موز»، «نارنگی»، «هلو»، «هندوانه»، «رازیانه»، «کاکائو»، «ملاس»، «شاه توت»، «آویشن شیرازی»، «بنه»، «یونجه»، «روغن دانه های شنبلیله»، «کره»، «خامه» و «ماش» دارای «ویتامین A» هستند.

کمبود ویتامین B

«اسفناج»، «بادنجان»، «چغندر»، «سیب زمینی»، «گوجه فرنگی»، «ارزن»، «یولاف»، «بادام زمینی»، «گردو»، «خریزه»، «طالبی»، «خرما»، «ماش»، «بامیه»، «زالزالک»، «گواوا»، «انار»، «۱ ریشو»، «۳ آرتیشو»، «شاه توت»، «سیب»، «بنه»، «پنیر»، «گشنیز» و «پیاز» دارای «ویتامین B» هستند.

کمبود ویتامین C

«بادنجان»، «بامیه»، «ترب»، «ترشکها»، «ترشک درشت»، «ترشکهای شیرین»، «تره»، «تره تیزک»، «جعفری»، «جعفری فرنگی»، «چغندر»، «خرفه»، «خیار»، «سیب زمینی»، «سیب زمینی شیرین»، «سیب زمینی هندی»، «سیر مزروع»، «شقاقل»، «شلغم»، «شنگ»، «علف چشمه»، «فلفل سبز»، «قارچ خوراکی»، «اسنی»، «کاسنی»، «کاهو»، «کدو»، «کلم»، «کنگر فرنگی»، «گشنیز»، «گوجه فرنگی»، «لوبیا»، «مارچوبه»، «نخودفرنگی»، «هندبابری»، «هویج»، «ارزن»، «باقلا»، «جو»، «ذرت»، «سوژا»، «لوبیا چشم بلبلی»، «گردو»، «آلو»، «آلبالو»، «گیلاس»، «انار»، «آناناس»، «انبه»، «آوکادو»، «به»، «پاپایا»، «پرتقال»، «تمشک»، «توت فرنگی»، «خریزه»، «طالبی»، «رمالو»، «خرمالو»، «زردآلو»، «سیب»، «کیوی»، «گریپ فروت»، «گلایبی»، «گواوا»، «گیلاس باربادوس»، «لیموترش»، «لیموعمانی»، «موز»، «نارگیل»، «نارنگی»، «هلو»، «هندوانه»، «ترب وحشی»، «خردل»، «رازیانه»، «کاکائو»، «قره قروت»، «گوجه درختی»، «شوید»، «پسته زمینی»، «کرفس»، «برگ ترب»، «گشنیز»، «شاهتره» و «پیاز» دارای «ویتامین C» هستند.

کمبود ویتامین D

«خرما»، «آفتابگردان»، «کره»، «فندق هندی»، «خیار»، «بنه»، «یونج» و «انگبین» دارای «ویتامین D» هستند.

کمبود ویتامین E

«بادام زمینی»، «گردو»، «پاپایا»، «خرما»، «ویا»، «لوبیا» و «به» دارای «ویتامین E» هستند.

کمبود ویتامین F

«آفتابگردان»، «روغن برزک» و «فندق هندی» دارای «ویتامین F» هستند.

کمبود ویتامین P

«به» و «کلم» دارای «ویتامین P» هستند.

کمبود ویتامین K

«سنجد» و «یونجه» دارای «ویتامین K» هستند.

کم خونی

۱- «اسفناج» گویچه‌های قرمز خون را زیاد می‌کند و بهترین غذا برای اشخاص کم خون است. ۲- «موز» یکی از میوه‌های خونساز است. ۳- «خرمای رسیده»، کثیرالغذا و خونساز است. ۴- «زالزالک» برای کم خونی اثر نیکویی دارد. ۵- پخته «ماش» با روغن بادام و سایر روغن‌های گیاهی مولد خون صالح است. ۶- خوردن نوع زودپز «نخود» خونساز است. ۷- آب میوه تازه «انگور» چنانکه از دانه‌های سالم و تخمیر نشده گرفته شود برای کم خونی سودمند است. ۸- خانواده «زردک» برای کم خونی مفید هستند. ۹- خشک شده «گوجه» که بیشتر به نام «آلوچه خشک» فروخته می‌شود، درمان کم خونی است. ۱۰- مداومت در خوردن «یونجه» مولد خون

پاک است. ۱۱- «باقلا» سرشار از «ویتامین های A، B، C» هست و املاح مفیدی از آهن، آهک و فسفر دارد و به همین جهت در دسته غذاهای خونساز است. ۱۲- آب های «لیمونادی» کلسیم دار به علت داشتن آهن، ضد کم خونی هستند. ۱۳- از دم کرده ۱۵ تا ۲۰ گرم «اقاقیا» در یک لیتر شراب قرمز، شرابی مقوی به دست می آید که برای کم خونی نافع است. ۱۴- پوست ریشه «کور» جهت کم خونی تجویز می شود. ۱۵- نوشیدن شربت «ریوند» (به شرح تجویز ۳ یبوست) درمان کم خونی است. ۱۶- از برگ های «کلم سبز یا قرمز»، خام خام به صورت سالاد قبل از هر وعده غذا میل کنید. چون برگ های کلم دارای مقدار زیادی کلسیم و گوگرد می باشد، معالج کم خونی است. ۱۷- مخلوطی از آب «تره» به مقدار ۲۰ گرم مخلوط با «عسل» درمان کم خونی است. ۱۸- پنج گرم برگ و گل «افستین» را در یک لیتر آب جوش بریزید و بجوشانید پس از خنک شدن و جا افتادن، صاف کنید و با «عسل» شیرین سازید. قبل از نهار و شام یک استکان از آن بنوشید. ۱۹- نوشیدن روزانه ۳ تا ۵ فنجان از شربت شیرین کرده «بارهنگ» مفید است. ۲۰- غذای «ذرت» برای اشخاص کم خون بسیار مفید است. ۲۱- جوشانده برگ یا پوست سبز «گردو» درمان کم خونی است. ۲۲- «عدس» یکی از خوراکی های ضد کم خونی است. ۲۳- بعد از هر وعده غذا تعداد پنج تا شش «فندق» خام بخورید. ۲۴- نوشیدن «شربت جو» (شرح در تجویز ۱۱ آنژین)، برطرف می کند. ۲۵- ۲۰ تا ۳۰ گرم از برگ و شاخه های خشک گزنه را در نیم لیتر آب سرد بریزید و به مدت ۵ دقیقه بجوشانید. سپس به مدت ۱۰ دقیقه کنار بگذارید تا خوب دم بکشد بعد آن را صاف کنید و هر روز ۳ تا ۴ بار، هر بار یک فنجان بنوشید. ۲۶- «انگور» به علت داشتن آهن، منگنز و منیزیم داروی کم خونی است. ۲۷- مغز «قلم استخوان» مفید است. ۲۸- در خانواده «لوییا» مقدار آهن زیاد است و از کم خونی جلوگیری می نماید. ۲۹- «هندوانه» سازنده خون است. ۳۰- در هند و چین از میوه رسیده «آناناس» به عنوان خونساز استفاده می شود. ۳۱- «توت» خونساز است. ۳۲- «کدو» خونساز است و خون صالح تولید می کند. ۳۳- در فرانسه معمول است در موارد کم خونی صبح ناشتا یک لیوان «آب هویج» می خورند. ۳۴- «ماء الشعیر» خونساز است. ۳۵- «گردو» خونساز است. ۳۶- «انار»، «سیب»، «زنجیبل»، «گزنه»، «شیدر»، «بومادران»، «بارهنگ»، «کاکوتی»، «گل گندم»، «شاه پسند وحشی»، «گل آفتابگردان»، «تخمه آفتابگردان»، «کنجد»، «چای کوهی»، «افستین» و «کرفس» مفید می باشند.

کم خونی دختران

۱- «قنطاریون باریک» برای درمان ناراحتی های کبد و کلیه مفید می باشد و کم خونی دختران و زردی رخسار آنها را معالجه می کند. ۲- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای کم خونی دختران تجویز می شود.

کندی دندان

۱- جویدن مغز هسته شیرین «هلو»، کندی دندان را از بین برده لثه ها را محکم می نماید. ۲- جویدن «به دانه» کندی دندان را برطرف می کند. ۳- جویدن «ریحان» بسیار مفید است.

کورک

۱- اگر خاکستر «چوب درخت انگور» را حل کرده و پس از صاف کردن غلیظ نمایید و آن را گرم گرم کمپرس کنید انواع دم و کورک را باز کرده و معالجه می کند. ۲- ضماد گرم میوه «انجیر»، کورک را باز می کند. ۳- ضماد پخته «کاهو» با کمی «روغن زیتون» برای معالجه کورک نافع است. ۴- ضماد له شده برگ «پیچ امین الدوله» در روی زخم های جلدی و کورک سودمند می باشد. ۵- ضماد پیاز «نرگس» با «سرکه» و «عسل» برای دمل و کورک بهترین مرهم می باشد. ۶- ضماد «مویز» بدون دانه مخلوط

با پیه یا ضماد مخلوطی از «کشمش» و «زعفران» و «زرده تخم مرغ» و «مرزه» مفید است. ۷- از گوشت میوه «کدو» به صورت ضماد برای کورک استفاده می شود.

کوفت

به «سفلیس» مراجعه کنید.

کوفتگی

۱- ضماد «اسطوخودوس» گرفتگی را درمان می نماید. ۲- مالیدن «کهربا» با «صبر زرد» برای رفع کوفتگی مفید است. ۳- محل ضربه و کوفتگی را روزانه سه بار به آرامی با «عرق کامفره» بشویید. سپس ضمادی از «جعفری» پخته شده در شراب، گرما گرم روی آن بگذارید. ۴- مالیدن «حنا» با «موم» و «روغن گل» سرخ جهت کوفتگی اعضا سود فراوان دارد. ۵- ضماد برگ و ساقه های نازک «تمشک» جهت درد بیخ ران و کوفتگی پا که در اثر ورزش و راه پیمایی عارض شود نافع است. ۶- ضماد آرد «باقلا» مخلوط با آرد «جو» که با «سرکه» و «نعنا» پخته باشید برای کوفتگی نافع است.

کوه گرفتگی

«سیب»، کوه گرفتگی را درمان می کند.

کولیک

۱- دانه های گیاه «لوبیا چشم بلبلی» برای معالجه مفید است. ۲- جوشانده «کیوی» رسیده و خشک شده مفید است.

کَهِیر* (مرض سودن، کَئیر)

۱- «سرکه»، «گزنه»، «شلغم»، «غافث» و «چوبک» برای کَهِیر مفید می باشند. ۲- برای رفع خارش، مقداری «جوش شیرین» یا «نشاسته ذرت» را در وان حمام بریزید داخل آب، بدنتان را خوب ماساژ دهید. ۳- با «جوش شیرین» و ماست محل را شستشو و ضماد نمایید. ۴- «کیسه یخ» و یا پوست «خیار» روی آن بگذارید خارش را از بین می برد. ۵- چهارده مثقال خاکشیر و یک سیر شیره «انگور» را با هم مخلوط کنید و بخورید تا همه دانه ها از داخل بدن خارج و ظاهر گردد که بعداً فروکش می کند. ۶- چهارده مثال «خاکشیر» و «سکنجبین» را مخلوط کنید و بخورید. برای دفع کَهِیر و گل و زرده آب و عطش هم مفید است. ۷- صد گرم «شیره انگور» را با آب مخلوط نموده هر ۳ ساعت یک بار میل نمایید. ۸- با جوشانده «نعناع» کمپرس نمایید. ۹- ضماد و مالیدن آب «کنگر» و آب «خیار» هم مؤثر و مفید است.

کیسه صفرا

۱- «زردچوبه» عامل درمان کیسه صفرا و ناراحتی های کبدی است. ۲- «نخود سیاه» جهت کیسه ی صفرا تجویز می شود. ۳- «تره» خام کیسه صفرا را باز می کند.

گاز سگ هار

خوردن «پیاز» برای رفع ضرر گاز گرفتن سگ هار مفید است.

کال

به جَرَب مراجعه کنید.

گرسنگی کاذب

«بادام» نمک پرورده و بادامچه جهت کسانی که گرسنگی کاذب دارند مفید می‌باشند.

گرفتگی ادرار

۱- انواع «نعناع» را برای باز شدن ادرار تجویز کرده‌اند. ۲- «والک» (بین تره و سیر قرار دارد) ادرار را باز می‌کند. ۳- آب «ترب» بهترین پیشاب‌آور بوده و ادرار را باز می‌کند. ۴- خوردن مطبوخ «ترب» ادرار را باز می‌کند. ۵- خوردن «مشکطرامشیر» به مقدار کم، باز کننده ادرار است. ۶- «آویشن شیرازی» ادرار را باز می‌کند اما برای زنان آبستن زیان‌آور بوده، سبب اخراج جنین می‌شود. ۷- خوردن «پیاز» با نان باز کننده ادرار است. ۸- «موسیر» ادرار را باز می‌کند. ۹- «پیاز دشتی» ادرار را باز می‌کند. ۱۰- نشستن در آب جوشانده برگ و ساقه‌های بوته «سیر» جهت باز شدن ادرار نافع است. ۱۱- غده زیرزمینی گل «سیکلامن» محلل بوده و باز کننده ادرار است. ۱۲- حمول میوه «علف هزار چشم» جهت باز شدن ادرار سودمند است. ۱۳- خوردن دم کرده «ترب» برای باز شدن ادرار مفید است. ۱۴- به موارد «گرفتگی ادرار و حیض» توجه کنید.

گرفتگی ادرار و حیض

۱- «برگ درخت عرعر» ادرار و حیض را باز می‌کند. ۲- صمغ درخت نوع وحشی «زیتون» قوی‌تر از بستانی است. باز کننده ادرار و حیض است. ۳- «چوبک» باز کننده ادرار و حیض می‌باشد. ۴- «کرفس» سنگ در باز کردن ادرار و حیض قوی‌تر از انواع دیگر است. ۵- خوردن مطبوخ «ترب» ادرار و حیض را باز می‌کند. ۶- «پیاز دشتی» ادرار و حیض را باز می‌نماید. ۷- نشستن در آب جوشانده برگ و ساقه‌های بوته «سیر» جهت باز شدن ادرار و حیض نافع است. ۸- «موسیر» ادرار و حیض را باز می‌کند و پادزهر سموم می‌باشد. ۹- خوردن «پیاز» با نان باز کننده ادرار و حیض می‌باشد. ۱۰- حمول میوه «علف هزار چشم» جهت باز شدن ادرار و حیض سودمند است. ۱۱- چون ساقه زیرزمینی «سریش»، ساقه گیاهی از تیره لاله‌ها، را خرد کرده و بخورید، ادرار و حیض را باز می‌کند.

گرفتگی اعضاء

جوشانده و دم کرده شکوفه «نوارس» جهت گرفتگی اعضاء و در رفتگی استخوان و عضلات مفید می‌باشد.

گرفتگی بینی

۱- بوییدن گل «سورنجان» بینی را باز می‌کند و سردرد را آرام می‌نماید. ۲- بوییدن «مرزنگوش» گرفتگی سوراخ‌های بینی را باز

می نماید. ۳- قطره قطره ریختن آب «خیار» در بینی و بوییدن آن جهت رفع گرفتگی، بی حوصلگی و کم خوابی مفید است. ۴- بو کردن «سیاه دانه» جهت باز کردن بینی و زکام مفید است. ۵- چند قطره «آب لیمو» در کف دست بریزید و به بینی بکشید و در همان حال داخل بینی را با کره تازه یا روغن نباتی چرب کنید. ۶- به موارد زکام نیز توجه کنید. ۷- «آفتابگردان» سرشار از «ویتامین های A و D» هست و بازکننده دماغ است. ۸- میوه «فلفل بیابانی» دماغ را باز می کند. ۹- بوییدن «مرزنگوش» و نوشیدن جوشانیده آن دماغ را باز می کند. ۱۰- عرق «بهار نارنج» دماغ را باز می کند و آن را تقویت می نماید. ۱۱- بوییدن «گل نرگس» گرفتگی دماغ را باز می کند و درمان زکام است. ۱۲- عطر گل «بیدمشک» گرفتگی دماغ را باز می کند. ۱۳- «پیاز» گرفتگی دماغ را که در اثر تنفس در هوای متعفن پیدا شده باشد باز می نماید.

گرفتگی پستان

ضماد «برگ شمعدانی» بدبو برای باز شدن پستان تجویز می شود.

گرفتگی جگر

۱- «ترش تره» بازکننده جگر است. ۲- «کرفس» گرفتگی جگر را باز می کند. ۳- «عرق بید» برای باز شدن جگر نافع است. ۴- خوردن دو مثقال «تخم تره» با دو مثقال «مورد» جگر را باز می کند.

گرفتگی دمل

۱- از شکاف دادن ریشه «توت»، آبی به دست می آید که برای باز شدن دمل مفید است. ۲- ضماد «تمر هندی» جهت باز شدن دمل و بهبود آن سودمند است. ۳- ضماد برگ های تازه و له شده گیاه «گاو زبان» دمل را باز می کند. ۴- ضماد برگ «عشقه» را باز کننده دمل می دانند.

گرفتگی رنگ رخساره

۱- اگر مقداری «میخک» را در آب خیار خیسانده و پس از ۲۴ ساعت آن را صاف کرده و با «عسل» نوش جان نمایید. گرفتگی شما برطرف و رنگ رخسارتان باز می شود. ۲- شستشوی صورت با آب جوشاندهی «مشک زمینی» جهت زیبایی رنگ رخسار و قرمزی گونه مفید است. ۳- خوردن دانه های «نخود» جهت باز شدن رنگ رخسار مفید می باشد. ۴- ضماد «انگبین ها» رنگ چهره را باز می نماید. ۵- «والک» (بین تره و سیر قرار دارد) رنگ چهره را نیکو می سازد. ۶- آب میوه «انار» دارای قند تانن و یک مادهی مفید به نام کره مانانتین است که از دوستان کبد بوده و آن را پاک و در نتیجه رنگ رخساره را باز می نماید. ۷- در هند، ریشهی «سدر» را از زمین درآورده، آن را شسته. پوست آن را خراشیده و در آب می جوشانند و بعد صاف کرده، مجدداً حرارت می دهند تا غلیظ شود. این شربت رنگ رخساره را باز می کند. ۸- خانواده «زردک» رنگ چهره را باز می کند. ۹- «سعتر» از دوستان کبد بوده و رنگ ورو را باز می کند. ۱۰- «تره» رنگ چهره را باز کرده و بر زیبایی و لطافت پوست می افزاید. ۱۱- ماسک زیبایی که با گوشت «گیلاس» تهیه می شود، پوست را نرم و رنگ رخسار را باز می نماید. برای این کار بهتر است که از گیلاس های درشت خراسانی استفاده کنید و گوشت آن ها را روی صورت بمالید و بگذارید مدتی بماند. ۱۲- «اسفناج» رنگ چهره را باز می کند. ۱۳- جوشانده «گل گاوزبان» اصلی نشاط آور بوده، رنگ رخسار را باز می کند. ۱۴- «سیر» رنگ رخساره را باز می کند. ۱۵- خوردن صمغ «انجدان» با غذا باعث باز شدن و نیکویی رنگ رخسار است. ۱۶- بذر «منداب» رنگ رخساره را باز می کند. ۱۷- از

جوشاندن گیاه «خارخسک» در روغن کنجد روغنی به دست می‌آید که مالیدن آن رنگ رخسار را باز می‌کند. ۱۸- نوشیدن دم کرده بیست در هزار «اگیر ترکی» به مقدار سه فنجان در روز، رنگ رخسار را باز می‌کند. ۱۹- خوردن «شیر برنج» رنگ رخسار را باز و نیکو می‌نماید. ۲۰- اگر «آب انار شیرین» بعد از طعام خورده شود برای باز شدن رنگ صورت نافع است.

گرفتگی رگل

برای باز شدن رگل از بخور ریشه «زنجبیل شامی» استفاده می‌کنند. جوشانده برگ آن نیز همانند ریشه آن است.

گرفتگی روح

اگر مقداری «میخک» را در «آب خیار» خیسانده و پس از ۲۴ ساعت آن را صاف کرده و با «عسل» نوش جان نماید روح را شاداب می‌نماید.

گرفتگی روده

۱- تنقیه با آب نیم گرم «چغندر» جهت ورم روده و گرفتگی آن نافع است. ۲- تخم «ختمی» مسهل قوی است و گرفتگی روده‌ها را باز می‌نماید. ۳- ریشه «جنطیانا» قابض بوده و گرفتگی روده‌ها را باز می‌کند. ۴- خوردن میوه «علف هزار چشم» جهت گرفتگی روده‌ها مفید می‌باشد.

گرفتگی سینه

۱- «گزنه» سینه را باز می‌کند. ۲- آب میوه‌ی شیری «سدر»، باز کننده سینه و معده است. ۳- پوست و آب «پرتقال» نرم کننده سینه است.

گرفتگی صدا

۱- «بامیه» با کمک لعاب، گرفتگی صدا و آواز را باز می‌نماید. ۲- «شکر تیغال» صدا را باز می‌کند و خشکی گلو را برطرف کرده، نرم می‌نماید. ۳- «خولنجان» به علت داشتن مواد صمغی سینه را نرم و صدا را باز می‌کند. ۴- خوردن «روغن بادام شیرین» جهت سرفه‌ی خشک و باز شدن صدا سودمند است. ۵- پخته «نخود» در شیر تازه، جهت باز شدن گرفتگی آواز مفید است. ۶ «ختمی» مانند بامیه صدا را باز و گرفتگی آواز را برطرف می‌نماید و از قدیم خطباء و اهل منبر و صاحبان صوت خوب و حنجره‌ی طلایی، به خانواده آن علاقه داشته‌اند. ۷- «والک» (بین تره و سیر قرار دارد) صدا را باز می‌نماید. ۸- جوشانده‌ی برگ «کرفس» گرفتگی صدا را باز می‌نماید و آواز را تصفیه می‌نماید. ۹- جوشانده‌ی «تره» برای باز شدن صدا به کار می‌رود. ۱۰- گذاشتن میوه «سپستان» در دهان، مکیدن و فرو بردن آب آن و آشامیدن خیسانده آن و همچنین جوشانده آن، سینه و گلو را نرم می‌کند و گرفتگی آواز را برطرف می‌نماید. ۱۱- مکیدن «کتیرا» برای نرم کردن سینه و گلو و گرفتگی آواز تجویز می‌شود. ۱۲- «پیازی» را در حرارت ملایم پیزید. با کره و «روغن زیتون» مخلوط کرده و بخورید. ۱۳- اگر «آب انار شیرین» بعد از طعام خورده شود برای صاف شدن صدا نافع است.

گرفتگی طحال

۱- بذر «ترب» یا «سکنجبین» بازکننده گرفتگی طحال است. ۲- خوردن «کاسنی صحرائی» طحال را باز می‌کند. ۳- «فلفل بیابانی» برای گرفتگی طحال و ورم رحم تجویز شده است. ۴- اگر برگ سرخ رنگ «چغندر» را خام با «سرکه» و خردل بخورید، طحال را باز می‌کند و ورم آن را فرو می‌نشانند. ۵- «کاهو» خنک بوده و مجرای طحال را باز می‌کند. ۶- خوردن «آب ترب» برای گرفتگی طحال نافع است.

گرفتگی عادت ماهانه

۱- «زیره» عادت ماهانه زنان را باز می‌کند و به موقع آن را بند می‌آورد. ۲- جوشانده بذر و بیخ نوع کوهی «کرفس» در باز کردن ادرار و عادت ماهانه اثر زیادی دارد. ۳- «آویشن شیرازی» ادرار و قاعده را باز می‌کند اما سبب اخراج جنین می‌شود لذا برای زنان آبستن زیان آور است. ۴- «شوید» پیشاب آور و بازکننده عادت ماهانه زنان است. ۵- «مشکطرامشیر» بازکننده ادرار و قاعده می‌باشد. ۶- مهمترین خاصیت «سیاه دانه» - غیر از نوع تلخ آن - باز کردن عادت ماهانه بانوان است. ۷- دم کرده و جوشاندهی «برگ گزنه» ۳۰ تا ۶۰ در هزار و جوشانده ریشه گزنه ۳۰ تا ۴۰ در هزار برای زیاد شدن ادرار و باز شدن عادت ماهانه بانوان به کار می‌رود. ۸- «مرزنگوش»، «فراسیون» و «مشکطرامشیر» (اقسام سوسنبر) عادت ماهانه زنان را باز می‌نمایند. ۹- بذر «یونجه» عادت ماهانه‌ی زنان را باز می‌کند. ۱۰- در موارد قطع عادت ماهانه و یائسگی پیشرس «زنجبیل شامی» را تجویز کرده‌اند. ۱۱- خوردن ضماد «صمغ انجدان» با «بارهنگ» جهت باز شدن قاعده زنان سودمند است. ۱۲- تمام قسمت‌های گیاه «خارهایی دارویی» عادت ماهانه بانوان را باز می‌نمایند. ۱۳- خوردن میوه «علف هزار چشم» جهت باز شدن ادرار و عادت ماهانه مفید می‌باشد. ۱۴- صمغ «عشقه» که از تنه درخت عشقه بیرون می‌آید قاعده آور است. ۱۵- اثر پوست ریشه «کور» در باز کردن عادت ماهانه دختران جوان و موارد قطع قاعدگی به تجربه رسیده است. ۱۶- «سندروس» قاعده زنان را باز می‌نماید. ۱۷- گاه بعضی از دختران نوجوان دچار قاعدگی‌های درد آور و سختی می‌شوند. به منظور درمان، هرگاه در فاصله غذاها به طور مرتب همه روزه از دم کرده «بابونه»، هر وعده فقط یک فنجان بنوشید، جریان رگل مرتب و تشنج و ناراحتی تخفیف خواهد یافت. ۱۸- «آب غوره» گیرهای قاعدگی را برطرف می‌کند. ۱۹- خوردن «آب کنجد» و «نخود» خوب است.

گرفتگی قلب

۱- مربای «به» شیرین بسیار مفید است. ۲- در حدود ۷۵ گرم «سقز» و ۱۵۰ گرم «پیه جگر بز» را داغ کنید و ۳ تا ۷ شب در وقت خواب کمی از آن بخورید.

گرفتگی کبد

۱- «پسته» گرفتگی کبد را باز می‌کند. ۲- آب برگ «شاهتره» با «عسل» و «تمر هندی» جهت پاک کردن معده و روده‌ها و گرفتگی کبد و طحال تجویز شده است. ۳- «شاهتره» سبزه‌ای به غایت سبز و خرم بوده، بازکننده گرفتگی کبد و اسپرز است. ۴- خوردن «کاسنی صحرائی» کبد را باز می‌کند. ۵- «زنجبیل» بازکننده کبد است. ۶- خوردن برگ کوبیده «نارون» با «فلفل» جهت گرفتگی کبد توصیه شده است. ۷- خوردن میوه «علف هزار چشم» جهت باز شدن گرفتگی کبد مفید می‌باشد. ۸- «زیره کوهی»، «آب ترب»، «تره» و «دارچین» مفید می‌باشند.

گرفتگی کلیه

«آلبالوی تلخ» کلیه و مثانه را باز می نماید.

گرفتگی کیسه صفرا

۱- «بابونه» کیسه صفرا را باز می کند. ۲- میوه «فلفل بیابانی» قابض بوده و کیسه صفرا و معده را باز می نماید. ۳- خوردن «کاسنی صحرائی» کیسه صحرا را باز می کند. ۴- «پسته»، کیسه صفرا را باز می کند و در حقیقت کبد را زهکشی می نماید و رد آن را تسکین می دهد. ۵- خوردن «بادام تلخ» همراه با «عسل» جهت باز شدن کیسه صفرا نافع است. ۶- غده زیرزمینی «گل سیکلامن» برای باز شدن گرفتگی کیسه صفرا تجویز می شود. مقدار خوراک آن حداکثر دو مثقال است ولی همراه با کتیرا که مصلح و پادزهر آن است می توان تا سه مثقال مصرف کرد.

گرفتگی مثانه

«آلبالوی تلخ» مثانه را باز می نماید.

گرفتگی معده

۱- ترشی «کرفس» باز کننده و مقوی معده می باشد. ۲- «سرکه»، گرفتگی معده را باز می نماید و از لخته شدن خون و شیر در معده جلوگیری می کند. ۳- مطبوخ «سس» برای باز کردن معده مفید می باشد. ۴- اگر «سکنجبین» را با ریشه و «تخم کاسنی» بسازید و کمی «گلاب» به آن اضافه کنید، نوشابه ای پر سود است. ۵- آب میوه شیرین «سدر» باز کننده سینه و معده است. ۶- میوه «فلفل بیابانی» معده را باز می نماید. ۷- «عسل»، معده را باز می کند. ۸- «بادنجان» گرفتگی معده را باز می کند، مشروط بر آن که گرفتگی در اثر خوردن آن نباشد. ۹- خوردن میوه «علف هزار چشم» جهت باز شدن گرفتگی معده مفید می باشد.

گرمازدگی

۱- «لوبیاها» داری مقدار زیادی «ویتامین A» هستند و از گرمازدگی جلوگیری می نمایند. ۲- کسانی که مبتلا به گرمازدگی شده اند می توانند از وجود «زردآلو» یا آب زردآلو استفاده کنند و اگر دسترسی به هم یوه تازه ندارند، از برگه قیسی استفاده کرده و آن را خیس نموده و بعد میل نمایند. قیسی خشک مسهل صفرا و ملین بوده، عطش را کم می کند و غلیان خون و التهاب را برطرف می نماید. ۳- برای معالجه اشخاص گرمازده بهترین راه «گلاب» همراه با یخ است، به قدری که تولید قی نموده، صفرا خارج نماید.

گری (داء النعلب)

۱- ضماد «ترب» با شلمک جهت رویدن مو در بیماری گری است. ۲- اگر میوه «بنه» را کمی سوزانده و آن را بر محل گری بمالید، باعث رویندن مو می شود. ۳- ضماد «کنگر» جهت معالجه گری مفید بوده و از ریزش مو جلوگیری می نماید. ۴- ضماد «فلفل» با «آب پیاز» و نمک جهت رویندن موی گری مفید است. ۵- مالیدن ضماد میوه و ضماد «برگ درخت عرعر» با «سرکه» جهت درمان گری به تجربه رسیده است. ۶- عده ای از پزشکان قدیم ضماد «کشک» و مالیدن «کشکاب» را جهت گری مفید می دانستند. ۷- ضماد «زنجیل» جهت گری سودمند می باشد. ۸- ضماد ساقه زیرزمینی «سریش» با «سرکه» جهت گری مفید است. ۹- ضماد گیاه «درمنه» جهت درمان گری و ریزش مو سودمند می باشد. ۱۰- ضماد «چوبک» با «سرکه» جهت گری مفید است.

گریپ (آنفلوآنزا)

۱- «پیاز» به علت داشتن مواد گوگردی جهت درمان گریپ مفید می‌باشد و به علت داشتن گوگرد است که موهای سر و صورت را تقویت کرده و از ریزش آن‌ها جلوگیری می‌نماید. ۲- ریشه «زنجبیل شامی» درمان گریپ است. ۳- تزریق دم کرده سرشاخه‌های گل «داراکیلیل» کوهی برای مبتلایان به سوء هاضمه و تقویت دستگاه گوارش، مخصوصاً پس از ابتلا به تیفوس و گریپ مفید می‌باشد. ۴- دم کرده گل های تازه «حلبوب» برای گریپ مفید می‌باشد. ۵- دم کرده دو تا سه درصد برگ «پرسیاوشان» که با قند یا «عسل» شیرین شده باشد، به مقدار سه فنجان در روز برای گریپ توصیه شده است. ۶- در داروسازی جدید فقط از گل های ناشکفته «علف سرفه - فرفره» استفاده می‌کنند که خلط‌آور بوده و سینه را نرم می‌کند و برای درمان گریپ مفید می‌باشد. ۷- جوشانده گل و برگ و ساقه «گاو زبان» را طبق تجویز ۲۷ نقرس مصرف کنید. ۸- «نعناع» به علت داشتن اسانس و عطر مخصوص، میکرب کش قویست. به خصوص سرماخوردگی و گریپ را درمان می‌نماید. ۹- آب یک عدد «پرتقال» را در فنجانی از آب جوش بریزید. با دو حبه قند شیرین کنید و گرما گرم در موقع خواب بنوشید. ۱۰- نوشیدن جوشانده «شیرین بیان» (شرح در تجویز ۱۴ آنزین) برونشها را راحت و سینه را نرم و تب را قطع می‌کند. ۱۱- به تجویز اختلالات هاضمه عیناً عمل کنید. ۱۲- از «پیاز»، نوشابه گوارائی می‌سازند که در ابتدای ابتلا به گریپ مفید است. دو عدد پیاز متوسط را به برش‌های کوچکی تقسیم و یک شب در آب بخیسانید. حدود یک هفته یک لیوان از آن در فاصله غذاها میل کنید. در این مدت از خوردن مواد آلبومین حیوانی مثل گوشت، ماهی، تخم مرغ، شیر و پنیر پرهیز کنید. ۱۳- نوشیدن شربت «زیرفون» درمان آن است. ۱۴- با نوشیدن شربت «بابونه» ناراحتی گریپ برطرف می‌شود. ۱۵- شربت دم کرده «اسطوخودوس» را هر روز سه بار در فاصله غذاها بنوشید. طرز تهیه: مقدار ده گرم از گل های خشک شده اسطوخودوس را در یک لیتر آب بریزید، بجوشانید و بگذارید تا خنک شود و جا بیفتد. پس از صاف کردن، آن را با «عسل» شیرین سازید. ۱۶- برای گریپ سخت می‌توانید با خوردن «سیب» خود را معالجه کنید. بایستی برای تمام غذاها تا ۲ روز ۵۰۰ تا ۲۵۰۰ گرم سیب بدون هسته را رنده کنید و بخورید. در این دو روز غذای دیگری نخورید. ۱۷- دم کرده ۱۶-۱۲ گرم «سی سنبه خشک» در ۱۰۰۰ گرم آب جوش که با قند شیرین شود و قدری صمغ عربی کوبیده در آن بریزید در رفع گریپ مفید است. ۱۸- «آرتیشو»، «کنگر»، «شلغم»، «پرتقال»، «بابونه»، «بنفشه»، «تیول»، «چوبک»، «ریحان» و «فندق» مفید می‌باشند.

گریه اطفال شیرخوار

«سیب» سموم بدن اطفال شیرخوار را دفع می‌نماید. اگر به آن‌ها از آب سیب قندک یا «گلاب» بدهید، احساس آرامش کرده، گریه و زاری نمی‌کنند.

گزیدن افعی

۱- مخلوط میوه «بنه» با «سرکه» جهت گزیدگی افعی و رتیل نافع است. ۲- ضماد مخلوطی از پخته پوست و گوشت «بالنگ» نافع است. ۳- ضماد عصاره بذر «تخم تره» بر جای نیش حشرات و افعی مفید است. ۴- چون «آب زرشک» را با آب سیب به مقدار مساوی مخلوط کرده و معادل نصف آب زرشک، «آب لیمو» اضافه کرده و به آن مقداری شکر افزوده و به قوام آورید. تا بسته شود، معجونی به دست می‌آید که ضد سم افعی است.

گزیدن حشرات

۱- اگر ضماد بذر «ترب» را روی محل نیش حشرات و مار و عقرب بگذارید، سم آنها را خواهد کشید. مالیدن آب ترب به بدن مانع گزش حشرات خواهد شد. ۲- ضماد ساقه زیرزمینی «مرغ» جهت گزیدن حشرات مفید است. ۳- به اندازه یک مشت برگ تازه «ترنجان» را بکوبید و به شکل ضماد روی محل گزیدگی بگذارید. ۴- ضماد آب یا روغن برگ «توت» برای درمان گزیدگی رطیل و سایر حشرات مفید است. ۵- تخم «تره» کوبیده مفید است. ضماد تخم تره مفید است. به خصوص تخم تره بیابانی مؤثر است. ۶- «نارنج» پادزهر سم حشرات می باشد. ۷- دو مثقال «مرزه» با «عسل» نافع است. ۸- «نانخواه» پادزهر سموم حشرات می باشد. ۹- «سیر» برای گزیدن حشرات سمی، ضد سم خوبی است. ۱۰- خوردن روغن «به» برای رفع سم حشرات گزنده مفید است.

گزیدن رتیل (رطیل)

۱- مالیدن روغن «فندق» جهت درمان گزیدن «رتیل» نافع است. ۲- میوه «بنه» مخلوط با «سرکه» جهت گزیدن افعی و رتیل نافع می باشد. ۳- خوردن یک مثقال «فندق هندی» جهت گزیدن رتیل نافع است. ۴- «سیر» برای گزیدن رتیل ضد سم خوبی است.

گزیدن زنبور

۱- خوردن «پنیر» همراه با پونه پادزهر گزیدن زنبور و کژدم است. ۲- ضماد خام «اسفناج» جهت گزیدن زنبور نافع است. ۳- یک مشت از برگ های تازه «بارهنگ» را بکوبید به روی محل زنبور گزیدگی بگذارید و بمالید. البته قبل از کوبیدن خوب بشوید. ۴- خوردن «کنجد» بسیار نافع است. ۵- ضماد «ریحان» ناراحتی و اثر گزیدگی عقرب و زنبور را برطرف می کند. ۶- ضماد «اسفناج» برای ورم های حاصل از گزش زنبور مفید است. ۷- «سرکه» با این که ترش و اسید می باشد، معذالک مالیدن آن به محل نیش زنبور مفید است. ۸- اگر «تره» را له کنید و در محل نیش زنبور بگذارید، درد آن را تسکین می دهد. ۹- اگر برگ تازه «فرنجمشک» را به صورت کوبیده روی محل نیش زنبور بگذارید، درد آن را تسکین می دهد. ۱۰- ضماد کوبیده «پیاز» بر محل نیش زنبور زهر آن را از بین می برد. ۱۱- مالیدن «چوبک» در محل نیش زنبور و سایر حشرات مسکن درد و پادزهر آنها است. ۱۲- ضماد «اسفناج» برای ورم های حاصل از گزیدن زنبور مفید است.

گزیدن سگ هار

۱- ضماد و بستن مقداری از «باقلائی پخته» در محل گزیدگی سگ هار، سم گزیدگی را به خود می کشد و از خطرات جلوگیری می کند. ۲- ضماد برگ «گزنه» با نمک جهت درمان گزیدن سگ هار نافع است. ۳- ضماد «بادام تلخ» بر محل گزیدن سگ هار قبل از رسیدن پزشک نافع است. ۴- خوردن «پیاز» به تنهایی برای رفع گاز سگ هار مفید است. برای این کار باید تا سه روز هر روز حدود سیصد گرم خورده شود. ۵- ضماد «گردو» با «عسل» و پیاز و نمک برای گزیدن سگ هار نافع است.

گزیدن عقرب

۱- خوردن «فندق» با «انجیر» بعد از طعام، پادزهر سموم است و جهت گزیدن عقرب نافع است. ۲- خوردن یک مثقال «فندق هندی» جهت گزیدن عقرب نافع است. ۳- خوردن و مالیدن دانه های «مورد» جهت درمان گزیدگی عقرب نافع است. مقدار خوراک دانه های آن یک مثقال و زیاده روی در بوییدن آن سبب بی خوابی است. ۴- ضماد «ریحان» مفید می باشد. ۵- خوردن «پنیر» همراه با «پونه» پادزهر گزیدن زنبور و کژدم است. ۶- «سیب» سم عقرب را خنثی می کند. ۷- اگر ضماد «بومادران» را روی محل نیش عقرب بگذارید، فوراً درد آن را ساکت می کند. ۸- مالیدن ضماد برگ و ریشه «کاسنی صحرايي» همراه با «روغن

زیتون» بر محل نیش عقرب و حشرات سمی باعث تسکین درد آنها است. ۹- ضماد کوبیده «پیاز» بر محل نیش عقرب و زنبور زهر آنها را از بین می برد. ۱۰- ضماد گیاه «درمنه» را چنانچه روی محل نیش عقرب بگذارید، مفید است. ۱۱- مالیدن آب ساقه «شبدرد» بر محل نیش عقرب مفید است. ۱۲- ضماد مرحمی مخلوط از «پیاز پخته» و «انجیر» بسیار نافع است. ۱۳- اگر ضماد بذر «ترب» را روی محل نیش حشرات و مار و عقرب بگذارید، سم آنها را خواهد کشید. چون عقرب کسی را که ترب خورده باشد بگزد، ضرر زیادی به او نخواهد رسید. ۱۴- خوردن «دانه های کنجد» پادزهر نیش مار و عقرب است. ۱۵- «مشک زمینی» ضد سم عقرب می باشد. ۱۶- خوردن «سوسنبر» با «عسل»، ضد سم عقرب می باشد. ۱۷- «نارنج» پادزهر سم عقرب می باشد. ۱۸- خوردن روغن «ترب» ضد سم عقرب می باشد. طرز تهیه: آب برگ ترب را قبل از آن که بذر پیدا کند گرفته و در «روغن زیتون» ریخته، بجوشانید و آن را صاف کنید و مجدداً بجوشانید تا آب آن از بین برود به شرط آن که نسوزد. ۱۹- عرق «بید»، پادزهر سم عقرب و سموم دارویی است. ۲۰- جوشانده «نانخواه» برای معالجه عقرب گزیده و تسکین درد نیش آن اثر فوری دارد. ۲۱- ضماد شکوفه و برگ «بالنگ» برای عقرب گزیدگی مفید است. ۲۲- یک کیلو «شیر گاو» به بیمار بدهید بخورد. مقداری شیر را هم در ظرفی بریزید و محلی که عقرب گزیده، داخل ظرف شیر قرار دهید تا شیر زهر را به خود جذب نماید. وقتی که رنگ شیر تغییر کرد و زرد شد آن را دور بریزید و چندبار این عمل را تکرار کنید. ۲۳- اگر میسر بود عقربی که شخص را گزیده بگیریید، بکوبید و خمیرش را روی محل گزیدگی به جای پادزهر، ضماد نمایید. ۲۴- «غوره» تازه را بکوبید. تفاله را با آب آن روی موضع ضماد کنید و ببندید و هر چند ساعت ضماد را عوض کنید. ۲۵- پارچه تمیزی را در «سرکه» یا الکل و یا آب نمک و یا ادوکلن آغشته کنید. محل زخم را ضماد نمایید و چندین بار این عمل را تکرار کنید. ۲۶- «اسطوخودوس» و چند انجیر را بپزید. آبش را بخورید و تفاله را ضماد کنید. ۲۷- یک استکان «آب لیموترش» بخورید. ضد سم است. روی زخم هم می توانید ضماد کنید. ۲۸- جرم سیگار با تنباکو را روی زخم، ضماد نمایید. ۲۹- ضماد «دارچین» برای عقرب زدگی مفید است.

گزیدن مار

۱- خوردن یک مثقال «فندق هندی» جهت گزیدن مار نافع است. ۲- ضماد شکوفه و «برگ بالنگ» برای مار و عقرب گزیدگی مفید است. ۳- خوردن پنج گرم از ریشه «ماردارو»، مار گزیده را از مرگ نجات می دهد و حیوانات، مخصوصاً اسب و گاو هم موقعی که مار آنها را می زند، به سراغ درخت ماردارو آمده و آن را از ریشه می کنند و کمی از آن را می خورند. ۴- ۵۰ گرم از تخم «بالنگ» ضد سم حیوانی خوبیست و حتی از تریاق قوی تر است و هرگاه با شراب و آب گرم مخلوط شود جهت رفع سم مار گزیدگی و عقرب گزیدگی مفید است. بایستی ضماد شود. ۵- بهتر است فوراً یک لیوان «روغن زیتون» سر بکشد. مار گزیده را از مسمومیت و خطر برکنار می دارد. ۶- «تخم ترب» با شراب جهت مار گزیدگی مفید می باشد. ۷- «سیر» برای گزیدن مار، ضد سم خوبی است.

گل مژه

۱- ضماد «راتیانج» جهت گل مژه مفید است. ۲- یک حبه «سیر» را به دو نیم کنید و با آن محل جوش و ناراحتی را مالش دهید. ۳- اگر چشم شما قرمز شده یا گل مژه پیدا کرده، چشمها را با جوشانده برگ گردو بشوید.

گواتر (غمباد)

۱- «ترب» ترشحات غده تیروئید را زیاد می کند و ضد گواتر می باشد. ۲- «کاهوی دریایی» به علت سرشار بودن از املاح معدنی،

مخصوصاً ید ضد گواتر و ضد سرطان می باشد. ۳- به مبتلایان توصیه کنید تا میتوانند از برگ و بذر گیاه «خرفه» استفاده کنند. ۴- شیر تازه انواع «شیر پنیر» برای گواتر مفید می باشد. ۵- با خوردن «شلغم» برطرف می شود. ۶- دم کرده پوست «بلوط» درمان گواتر است. ۷- برای معالجه گواتر سمی و کوچک کدن غده‌ی سیب آدم بهترین وسیله ضماد کوبیده‌ی پوست «پرتقال» و «لیمو» است. ۸- «بولاغ اوتی» به علت داشتن ید ضد غمباد است.

گوشت‌های زیادی

برای نرم کردن دست و صورت و از بین بردن گوشت‌های زیادی، به سراغ «رب نارنج» و بدل آن «آب لیمو» بروید.

گوشه کردن انگشت

۱- ضماد «فلفل» مخلوط با «زفت» دفع می کند. ۲- بستن کوبیده «زیره» و «نمک» بسیار مفید است. ۳- گاه اتفاق می افتد که به عللی گوشه انگشت چرک کرده و دردناک می شود. برای درمان آن بایستی حریره «سیب زمینی» تهیه و یک روز تمام ضماد آن را روی انگشت بگذارید و هر دو ساعت یک بار ضماد را عوض کنید. ۴- «انار» پخته، چاره گوشه کردن انگشت است.

L

لارنژیت (ورم حلقوم)

۱- جوشانده‌ی «تره» برای لارنژیت به کار می رود. ۲- «اسطوخودوس» برای لارنژیت تجویز می شود. ۳- در داروسازی جدید از گل های ناشکفته «علف سرفه - فرفره» استفاده می کنند که برای درمان لارنژیت مفید می باشد. ۴- ۲۰ تا ۳۰ گرم از گل «اکلیل الملک» را در یک لیتر آب دم کنید و پس از هر غذا یک فنجان از آن میل کنید. ۵- غرغره آب «انگور» مفید است.

لاغری

۱- میوه «انبه» اشخاص لاغر را فربه می نماید. ۲- «خرمای رسیده» برای اشخاص لاغر مفید می باشد. ۳- «گندم»، چاق کننده است. ۴- «مربای گردو» با «عسل» جهت چاق شدن مؤثر است. ۵- «مربای بادام» در چاق کردن اشخاص لاغر اثری معجزه آسا دارد. ۶- مداومت در خوردن «یونجه»، مخصوصاً شربت آن، چاق کننده است. ۷- اگر از لاغری رنج می برید، «انجیر» بخورید. ۸- «موز» اشخاص ضعیف‌البنیه را چاق می کند. ۹- «پنیر» با «مغز گردو» و «مرزه» چاق کننده بدن می باشد. ۱۰- «پسته» با این که غذاییت زیادی ندارد اشخاص لاغر و ضعیف را چاق می کند. ۱۱- «گرمک» چاق‌ها را لاغر و لاغرها را چاق می کند. ۱۲- «اقحوان» چاق کننده و نیروبخش می باشد. ۱۳- اشخاص لاغر باید میوه‌ی «انگور» را همراه با نان و غذاهای دیگر میل نمایند. انگور، هم چاق و هم لاغر می کند. ۱۴- خوردن برگ و دانه‌های «شنبلیله» به طور مرتب برای چاق شدن اشخاص لاغر سودمند است. ۱۵- «تخمه کدو» اشخاص لاغر را چاق می کند. ۱۶- اگر لاغر هستید و می خواهید چاق شوید به جای «سرکه»، روی سالاد «کاهو»، «سکنجبین» بریزید. ۱۷- میوه «بلوط» برای چاق شدن اشخاص لاغر یک غذای مناسب می باشد. ۱۸- «کره»، «خامه»، «عسل» و «دانه خشخاش» اشخاص لاغر را فربه می نماید. ۱۹- «عرق ریشه درخت چنار» که از چهار کیلوی آن یک کیلو عرق گرفته باشند، جهت چاق شدن اشخاص لاغر سودمند است. ۲۰- «میوه درخت خرنوب» برای چاق شدن تجویز می شود. ۲۱- روزانه کمی از «کتیرا» را با «مغز بادام» و «نشاسته» به صورت پاستیل در آورده، میل نمایید. ۲۲- خوردن ۱ رزه، ۳ «مرزه» با پنیر برای چاق شدن مفید است. ۲۳- خوردن

مداوم معجون «شنبليله»، «خشخاش»، «بادام»، «آرد گندم»، و «عسل» بسیار خوب است. ۲۴- خوردن «زردآلو» به چاق شدن اشخاص لاغر به خوبی کمک می‌کند. ۲۵- «سیب» از خوراکی‌های رژيم لاغری است و برای چاقی مفید است. ۲۶- «زیره سیاه» مقوی بدن و چاق کننده است. ۲۷- «توت»، «خریزه»، «شیر نارگیل»، «سیب زمینی ترشی»، «برنج» و «نخود» چاق می‌کنند.

لخته شدن خون

۱- «سرکه» از لخته شدن خون و شیر در معده جلوگیری می‌کند. ۲- «پرتقال» از فساد خون و لخته شدن آن جلوگیری می‌کند. ۳- «پیاز» از لخته شدن خون جلوگیری می‌کند و از زیان آلودگی هوا می‌کاهد. ۴- «فلفل قرمز» برای حل شدن لخته‌های خون کمک می‌کند.

لقوه

۱- «خرمای رسیده» برای اشخاص فلج و لقوه‌ای مفید می‌باشد. ۲- «سس» جهت لقوه مفید می‌باشد. ۳- «ترشی کهنه سیر» جهت لقوه مفید است. ۴- اگر میوه «فندق هندی» را با آب بمالید تا کف کند جهت لقوه و فلج مفید است. ۵- چنانچه دانه‌های «آلبالوی تلخ» را با «اسفند» و «مصطکی» در روغن بجوشانید. خوردن و مالیدن آن جهت معالجه‌ی لقوه و فلج مفید است. ۶- «بنه» ضد فلج و لقوه می‌باشد. ۷- «زیره» درمان رعشه و لقوه می‌باشد. ۸- بو کردن «سیاه دانه» جهت لقوه مفید است. ۹- آشامیدن دم کرده «مرزنگوش» برای لقوه مفید است. ۱۰- خوردن «روغن ترب وحشی» برای لقوه نافع است.

لکنت زبان کودکان

۱- خوردن «آب سیب» و «آب انگور» بسیار مفید و سودمند است. ۲- خوردن «اگیر ترکی» با «مصطکی» جهت لکنت زبان کودکان نافع می‌باشد.

لکه پیس

۱- «گل ختمی» را در آب بخیسانید و با «جوش شیرین» مخلوط نموده روی موضع بمالید. ۲- «سیر»، «پیاز»، «کمی باروت» و «نمک» را خوب بکوبید. با «عسل» مخلوط نموده روی آن ماساژ دهید. ۳- «واجبی» و «حنا» را مخلوط کنید. محل را ماساژ بدهید و پس از نیم ساعت بشویید. ۴- «آرد گندم»، «فضله کبوتر» و «سیاه دانه» را با «نفت سیاه» مخلوط کنید و ضماد نمایید. ۵- «مربای پوست هندوانه»، «آب ترب» و «سکنجین»، «آش گشنیز و غازیاقی»، «آش ماش و آب غوره» با «آش ماش، سبزی پلو که با غازیاقی پخته باشد» مفید است. ۶- مدت پانزده روز «گل سرخ» با «آب دوغ خیار» بخورید، ضمناً «غازیاقی خشک» را بکوبید با «عسل» مخلوط کنید و بخورید. ۷- غذاهایی که مواد گوگردی در آن وجود دارد مانند: «اسفناج»، «پیاز»، «تره تیزک» (شاهی)، «تره»، «خیار»، «کاسنی»، «کلم»، «شلغم»، «سیر»، «خرما»، همچنین خوراکی‌هایی که دارای «ویتامین C» می‌باشند مانند: «قره‌قروت»، «لیموترش»، «گوجه درختی» و امثال این‌ها بیشتر استفاده نمایید.

لکه چشم (کدورت قرنيه)

۱- عصاره «ریواس» جهت تقویت نیروی باصره و از بین بردن لکه‌های سفید چشم تجویز شده است. ۲- اگر بیخ «شیرین بیان» را ساییده و مانند سرمه به چشم بکشید، برای رفع سفیدی و تقویت بینایی چشم سودمند می‌باشد. ۳- چکاندن آب «پیاز» با «عسل» در

چشم جهت رفع لکه سفیدی تجویز شده است. ۴- «آب مرزه» نافع است.

لکه‌های پوستی

۱- ضماد برگ، ریشه و ساقه «کرفس» با گوگرد و بوره جهت سیاهی پوست و لکه‌های پوستی مفید است. ص ۲- مالیدن «کتیرا» با «سرکه» لکه‌های پوستی را برطرف می‌سازد. ۳- چون آب ساقه «گون» را با «عسل» بر روی لکه‌های پوستی بمالید، آن‌ها را برطرف خواهد نمود.

لکه‌های زیر چشم

کمی «عسل» را با «سرکه» مخلوط کنید و بر روی لکه‌های زیر چشم بمالید. رنگ و خون مرده را از بین می‌برد.

لکه‌های سرخ پوست

ضماد ترکیبی از «تخم تره تیزک» و «عسل» بسیار مفید است.

لکه‌های سفید

۱- ضماد ترکیبی از «تخم تره تیزک» و «عسل» بسیار مفید است. ۲- ضماد «تخم تره بیابانی» درمان کننده لکه‌های سفید است.

لکه‌های سفید ناخن

ضماد «فلفل» مخلوط با «زفت» عوارض آن را دفع می‌کند.

لکه‌های سیاه

۱- ضماد کوبیده پوست داخلی «باقلا» جهت پاک شدن لکه‌های سیاه توصیه شده است. ۲- چون «پیاز دشتی» را با «سرکه» کوبیده و در حمام بر لکه‌های سیاه پوست بدن بمالید رنگ آن را از بین می‌برد. ۳- ضماد «تخم تره» جهت لکه‌های سیاه پوست و ماه گرفتگی مفید است. ۴- برای معالجه لکه‌های سیاه جلدی می‌توانید از جوشانده قسمت‌های هوایی و بیخ «کنگر بزرگ» استفاده کنید.

لکه‌های سیاه صورت

مالیدن کوبیده «برگ بو» جهت از بین رفتن لکه‌های سیاه صورت مؤثر است.

لکه‌های صورت

۱- محلول «آب پیاز» لکه‌های صورت را برطرف می‌کند. ۲- «نشاسته» و «زعفران» را مخلوط نموده، ضماد نمایید. ۳- گوشت «خریزه» و «پوره ارمنی» را در محل لکه ضماد نمایید. ۴- شاخه و برگ «سماق» را بجوشانید با آن صورت خودتان را ضماد نمایید. ۵- مالیدن «روغن بادام تلخ» برای پاک کردن آثار لکه‌های صورت مفید است.

لکه‌های قرمز چشم

۱- چون «افستین» را ساییده، در پارچه کتان بسته و آن را در آب جوش فرو برده، روی پلک چشم بگذارید، لکه‌های قرمز چشم را که در اثر ضربه پیدا شده باشد، برطرف می‌کند. زیرا خون را به سوی خود جذب می‌کند. ۲- سرمه «میخک» جهت برطرف کردن لکه سرخ که در چشم پدید آید و تاریکی چشم مفید است و خوردن آن نیز به همین منظور تجویز می‌شود.

لکه‌های قرمز و سیاه

برای پاک کردن لکه‌های قرمز و سیاه که در روی پوست و صورت و بدن شما پیدا می‌شود، بهتر آن است که به «رب نارنج» نمک زده و روی آن‌ها بمالید و بگذارید تا خوب خشک شود.

لنفاتیسم

«اسطوخودوس» را برای لنفاتیسم تجویز می‌کنند.

لوزالمعده

«فلفل قرمز» مفید است.

لوزه

«انجیر» پخته بسیار مفید است.

لیزآبه

«گزنه»، لیزآبه را از بین می‌برد.

لیزی معده

۱- «کرفس» لیزی معده را از بین می‌برد. ۲- آب پخته «نخود» با کمی نمک، لیزی معده را از بین می‌برد.

م**مالاریا* (تب لوز)**

۱- پوست و چوب درخت «شمشاد» ضد مالاریا است. ۲- نوع رومی «جنطیانا» را برای معالجه مالاریا تجویز می‌نمایند. ۳- برگ‌های «آفتابگردان» جهت مالاریا تجویز می‌شود. ۴- با نوشیدن «شربت بابونه» برطرف می‌شود. ۵- در اغلب منازل چینی فرآورده‌های «سوژای شور» به انواع مختلفه خمیری یا مایع تهیه می‌شود و برای معالجه مالاریا مصرف می‌شود.

مالیخولیا

۱- چون خوردن «اقحوان» تولید قی صفرآوری می کند، برای مالخولیا و غش، زیاد توصیه شده است. ۲- بوییدن و نوشیدن جوشانیده «مرزنگوش» مالخولیا را درمان می نماید. ۳- «سس» جهت مالخولیا مفید می باشد. ۴- «افستین» برای درمان مالخولیا سودمند می باشد. ۵- جوشانده «گل گاوزبان» اصلی همراه با داروهای دیگر جهت مالخولیا مفید می باشد. ۶- «پیاز دشتی» جهت اکثر امراض دماغی و عصبی مانند مالخولیا مفید می باشد. ۷- مداومت در خوردن «اسطوخودوس» مالخولیا را از بین می برد. ۸- برای معالجه مالخولیا از جوشانده «زنجبیل شامی» استفاده کنید. ۹- خوردن «مغز میوه نارگیل» مواد سودایی و بلغمی را از بین می برد و به همین جهت برای مالخولیا نافع است. ۱۰- انواع «هلله‌ها» برای مالخولیا سود فراوان دارند. ۱۱- چنانچه مبتلایان به مالخولیا هر روز ۵/۱ گرم بیخ «بسپایه» (یکی از انواع سرخس) را با ۳۰ گرم مغز «فلوس»، هفت روز بخورند، به درمان مرض کمک خواهد کرد. ۱۲- آب قسمت مغز ترش مزه «بالنگ» اگر با غذا خورده شود برای مالخولیای حاصل از سودا نافع است و چون ترشی آن برای اشخاص سوداوی مضر است، باید با شکر و قند، شیرین شود و سپس خورده شود. ۱۳- «شیر نارگیل» برای مالخولیا مفید است. ۱۴- اگر «بادیان رومی» را کوبیده به صورت گرد در آورید و گرد آن را با گل قند بخورید و یا گرد آن را جوشانیده و بخورید برای مالخولیا بسیار مفید است. ۱۵- «قهوه» برای مالخولیا مفید است. ۱۶- اگر «اسفناج» را در آب پخته با «روغن بادام شیرین» یا کره گاو و گوشت بره پخته بخورید برای مالخولیا مفید است. ۱۷- اگر مالخولیای ناشی از گرفتگی‌های کبد باشد «اسفناج» را به تنهایی و یا با «کرفس» پخته و بخورید و یا آب اسفناج را گرفته و بیاشامید خیلی مفید است. ۱۸- آشامیدن دم کرده «مرزنگوش» برای مالخولیا مفید است.

مانیا

۱- «سس» جهت مانیا مفید می باشد. ۲- «چوب چینی» برای معالجه مانیا مفید می باشد. ۳- به موارد «جنون» نیز توجه کنید.

ماه گرفتگی

۱- در صورتی که مدتی میوه کوبیده‌ی «بنه» را بر محل ماه گرفتگی بمالید به تدریج رنگ آن را زایل می نماید. ۲- ضماد «تخم تره تیزک» جهت برطرف کردن لک‌های سیاه ماه گرفتگی مفید است.

مخملک

۱- مصرف گل «بنفشه» در مورد مخملک به کار می رود. ۲- «بابا آدم» اثری معجزه آسا برای فرو نشاندن دانه‌های مخملک دارد. ۳- ضماد «تره» با «سماق» مفید است. ۴- اگر آب برگ «کاسنی» با «صندل سرخ» و «سرکه» و «گلاب» مالیده شود، خوب است. ۵- ضماد برگ «کلم وحشی یا اهلی» که نرم کوبیده شده و با «آرد جو» ضماد تهیه شود، مفید می باشد. ۶- ضماد «جو» با «سرکه» مفید است. ۷- دم کرده «عدس» با «سرکه» مفید است.

مرض قند (دیابت*)

۱- «گزنه» برای مرض قند مفید است. ۲- «کنگر» به درمان مرض قند کمک می کند. ۳- مبتلایان به مرض قند می توانند با «گلوتن» (یکی از مواد سفیده‌ای گندم) نان تهیه کرده و میل نمایند. ۴- قند «تمشک» برای مبتلایان به مرض قند مفید و مداوا است. ۵- میوه «گردو» که به چهار مغز معروف است یکی از داروهای ضد مرض قند به حساب می آید. ۶- اگر مبتلا به مرض قند هستید تا می توانید از «خیار» و «تخم خیار» استفاده کنید. ۷- عصاره ساقه‌های زیرزمینی «مرغ» مفید است. ۸- «سیب زمینی ترشی» یک غذای

ایده آل برای مبتلایان به مرض قند می باشد. ۹- «گیلاس» برای مبتلایان به مرض قند مفید است. ۱۰- قند «فندق» برای مبتلایان به مرض قند مفید است. ۱۱- در برگ «شاه توت» یک ماده ضد قندی وجود دارد که مرض قند را درمان کرده و قند خون را پایین می آورد. ۱۲- قند میوه «توت فرنگی» برای مبتلایان به مرض قند مفید است. ۱۳- «قند زردک» نه تنها برای بیماران مبتلا به مرض قند ضرر ندارد بلکه به علت داشتن انسولین گیاهی، درمان این مرض است. ۱۴- دوی مرض قند در ساقه برگ «چغندر» قرار دارد. ۱۵- قند «گلابی» برای مبتلایان به مرض قند ضرر ندارد بلکه مفید است. ۱۶- میوه «سروناز» خنک بوده و برای معالجه مرض قند به کار می رود. ۱۷- سرشاخه های گلدار و برگ «افستین دریایی» درمان مرض قند است. ۱۸- «زرد تخم مرغ» برای مبتلایان به مرض قند سود فراوان دارد. ۱۹- آب نوع مسمایی «کدو» را گرفته، روی آن کمی «آب لیمو» ریخته و روزی یک لیوان میل نماید. ۲۰- «پیاز» دارای انسولین گیاهی و اینولین هست و به همین جهت برای مبتلایان به مرض قند مفید بوده و قند خون را پایین می آورد. ۲۱- «کدو» برای بیماران قند مفید است. ۲۲- انواع «درمنه» و «سنتوتین» قند ادرار را کم می کند و یکی از داروهای ضد مرض قند می باشد. ۲۳- «قنطاریون باریک» برای مرض قند توصیه شده است. ۲۴- «پرتقال» برای بیماران مبتلا به قند بسیار نافع است. ۲۵- «شاهی آبی» را خام خام یا به طور سالاد بخورید. ۲۶- «توت»، مخصوصاً توت خشک با وجودی که قند دارد بسیار مفید است. ۲۷- ۲۵ گرم برگ خشک «گردو» را در یک لیتر آب دم کنید و صبح و شب یک لیوان از آن بنوشید. ۲۸- اخیراً در «هویج»، انسولین گیاهی مخصوصی پیدا کرده اند که بیماری قند را معالجه می کند. ۲۹- «سیب زمینی» را به شکل آب پز پوره ای سرخ کنید و یا تنوری بریان کرده مصرف نماید. ۳۰- بهتر است یک وعده غذای خود را منحصر به «شلغم» کنید. ۳۱- «گوجه سبز»، «تخم گشنیز»، «آب غوره»، «برگ گردو»، «مورد سبز»، «میوه های ترش»، «برگ لارک»، «کوچی کوچ» و «برگ بابا آدم» مفید می باشند. ۳۲- در بیماری قند خون، مصرف «بقولات» مفید است. ۳۳- کنترل وزن یکی از عوامل مهم در کنترل قند خون است. ۳۴- ورزش در درمان بیماری قند حیاتی است. ۳۵- «پیاز» و «سیر» برای کاهش قند خون بسیار مؤثر هستند. ۳۶- «جوانه جو» دارای ماده ای است که قند خون را پایین تر می آورد. ۳۷- در هر یکصد گرم «سیب» ۲۵ گرم «ویتامین ۵»، «A» گرم «ویتامین B» و ۲۰ گرم «ویتامین C» وجود دارد. برای جلوگیری از ابتلا به بیماری قند (فلبیت) خوردن سیب بسیار مفید است. ۳۸- مقدار چهل گرم از پوست یا برگ «درخت فندق» را در یک لیتر آب به مدت پنج دقیقه بجوشانید. صاف و شیرین کنید. روزی ۴ یا ۵ بار، هر بار نیم فنجان به فاصله معین بنوشید. ۳۹- آب فشرده میوه «گواوا» برای دیابت مفید است. ۴۰- «لوبیای خشک» یکی از مؤثرترین مواد غذایی تنظیم کننده قند خون است. ۴۱- مصرف «علف چشمه» در بیماری قند تأثیر مثبت و شفاف بخش دارد. ۴۲- در چین از «نخودفرنگی» برای بیماری قند استفاده می شود. ۴۳- از «مریم گلی» به عنوان کم کردن مقدار قند خون استفاده می شود.

مسمومیت

۱- آب گیاه «هندبازی» با «روغن زیتون» برای رفع مسمومیت اکثر سموم نافع است. ۲- در شبه جزیره مالایا برگ های «شاهدانه» را می کشند و دود می کنند و برای رفع مسمومیت مفید می دانند. ۳- در چین و ژاپن پوست و پولپ داخل «هندوانه» را برای معالجه مسمومیت می خورند. ۴- «انگور»، کلرور سدیم کمی دارد و ضد سم است. ۵- میوه تازه «انجیر» خنک محسوب می شود. عرق را زیاد می کند و سموم و چربی را با عرق بیرون می آورد. ۶- «پونه نهری» (گل پونه) پادزهر مسمومیت غذایی و ضد زهر قارچ های سمی است. ۷- «ترب» ضد سم می باشد. ۸- خانواده «نعناع» به علت داشتن عطر و خواص بسیار، ضد عفونی کننده ضد سم و ضد حشرات می باشد. ۹- عصاره «برگ توت» ضد سم قوی است. ۱۰- «گلابی» پادزهر سموم مخصوصاً زهر قارچ های سمی می باشد. و این خاصیت در میوه های غیر پیوندی و خج زیادتر است و چون «گلابی» را با قارچ سمی بپزید، زهر آن را خنثی می کند. هر وقت دچار مسمومیت شدید، به سراغ «گلابی» بیایید، شما را یاری خواهد کرد. ۱۱- دو حبه «سیر» را بکوبید و یا رنده کنید و در یک

لیوان آب داغ بریزید. یک شب بماند. صبح ناشتا آن را سر بکشید. این دم کرده سیر ضمن درمان مسمومیت، اشتها آور هم هست زیرا دارای مقداری ید می باشد. ۱۲- مخلوطی از «شبت» و «عسل» درمان مسمومیت می کند. در ضمن در صورت مداوم ایجاد قی می کند. ۱۳- هرگاه پخته «توت ترش» را با «عسل» و «انجیر» مخلوط کنید درمان کننده است. ۱۴- «رب شکوفه» و «برگ بالنگ» مفید می باشند. ۱۵- «فلفل» ضد سم است.

مسمومیت از تریاک

جوشانده پوست ریشه «زرشک» ضد سم قویست و برای درمان مسمومیتها، به خصوص مسمومیت های ناشی از خوردن تریاک مؤثر و مفید است.

مسمومیت غذایی

۱- چون نیم کیلو کوبیده «کفری» را در یک لیتر آب بجوشانید تا نصف شود. بعد هموزن آن شکر افزوده، به قوام آورید معجونی به دست می آید که جهت مسمومیت غذایی نافع است. ۲- خوردن «تره» با «عسل» پادزهر سموم مخصوصاً مسمومیت غذایی است.

مسمومیت کبد

«لیموترش» کبد را از سموم پاک می نماید.

مطبقه

۱- بهترین درمان حصبه و مطبقه، «هندوانه» است. ولی چون سلولز زیاد دارد و دیر هضم و نفاخ است، این دسته از بیماران نمی توانند از گوشت آن استفاده کنند. برای آنها که روده هایشان مجروح است، تولید نفخ خطرناک است لذا به این دسته از بیماران توصیه شده است که آب آن را گرفته صاف کرده و با کمی «شیر خشت» مخلوط نموده و نوش جان نمایند تا به این ترتیب هم تبرید کرده و هم دچار نفخ و ناراحتی معده و روده نشوند. ۲- از مغز دانه های میوه «سدر» شیر بکشید. برای حصبه و مطبقه مفید است.

مننژیت

۱- اسانس «مرکبات» قادر است بزرگ ترین دشمنان بشر را که میکروب های دیفتری، مننژیت و حصبه می باشند، نابود سازد. ۲- ضماد «برگ کلم» در مورد مننژیت توصیه شده است. ۳- «ابهل» (میوه یکی از گونه های سرو کوهی) برای مننژیت تجویز می شود. ۴- ضماد «بومادران» جهت سرسام به کار برده شده است. ۵- روغن نوع شیرین «بادام» نافع است. ۶- بوییدن «گل زعفران» جهت سرسام نافع است. ۷- چکاندن «آب کدو» در بینی و گوش، چنانچه خام فشرده شود، جهت سرسام نافع است. ۸- جوشانده «گل گاوزبان» اصلی همراه با داروهای دیگر جهت سرسام مفید می باشد. ۹- «کدوی تازه» را بدون پوست با تخم بسابید و آب آن را بگیرید، ۴ جزو آب کدو و یک جزو روغن کنجد را مخلوط کرده بجوشانید تا آب آن تبخیر شود. بیمار این روغن را بیوید. ۱۰- پخته «توت ترش» مخلوط با «عسل» و «انجیر» درمان کننده است. پخته برگ آن نیز همین خواص را دارد. ۱۱- هرگاه ترکیبی از «سرکه»، «گلاب» و «روغن بادام» به بیمار دهید. بسیار مؤثر است. ۱۲- در چین از اسانس روغنی لیموترش به عنوان آنتی بیوتیک برای معالجه مننژیت استفاده می شود. ۱۳- برای اشخاص مبتلا به سرسام های صفراوی پس از ۳ روز پرهیز غذایی از شروع بیماری،

خوردن «اسفناج» که با آب پخته و با روغن بادام شیرین، آغشته شده باشد نافع است. ۱۴- اگر «آش اسفناج» با ۱ اش، ۳ «ماش» پوست گرفته، «جو» سفید پوست گرفته و «روغن بادام» شیرین و شیر «تخم خشخاش» پخته شود برای سرسام‌های سوداوی بسیار مفید است.

موخوره

۱- چون ریشه «کنجد» را در آب بجوشانند و سر و مو را با آن بشویند، باعث درازی و سیاه شدن مو شده و موخوره و شوره را از بین می‌برد. ۲- چون میوه «مورد» را با آب و برگ «چغندر» بپزند و بر سر بمالند، شوره را از بین می‌برد و موخوره را نابود می‌کند. ۳- «بذر پیاز» جهت موخوره مفید است. ۴- موی سر را با آب «شنبلیله» ماساژ دهید و به جای شامپو و یا صابون دیگر برای شستشوی سرتان از گل سرشور و یا صابون رودبار (صابون زیتون) استفاده نمایید. موها را شفاف می‌کند. ضمناً موها را ماساژ دهید و به شدت برس بزنید. کمی موها را بکشید تا موخوره دفع شود. ۵- «مورد» و «حنا» و «نخود خام» هر کدام چهار مثقال، «قهوه» و «گل ریواس» هر کدام یک مثقال، همه را خوب بکوبید و به صورت پودر در آورده و با دو عدد «زرد تخم مرغ» خمیر نمایید. به سرتان بمالید. و موها را ماساژ دهید پس از ۱۲ ساعت بشوید. این عمل را هر دو ماه یک بار تکرار کنید. و اگر می‌خواهید موهای شما به جای خرمایی یا بور به رنگ مشکی شود، به جای حنا رنگ سر مخلوط نمایید. ۶- «روغن کنجد»، «روغن زیتون»، «روغن بادام»، «روغن نارگیل»، «روغن گل همیشه بهار»، «روغن گل نسترن» که از میوه و دانه گیاهان گرفته می‌شود، یا حنا یا قهوه و جوهر آهن یا تخم مرغ به سرتان بمالید (ضماد نمایید و خوب ماساژ دهید)، پیاز مو را قوت می‌دهد و از موخوره جلوگیری می‌کند و موها رشد می‌نماید. ۷- مقداری «کتیرا» را در آب جوش حل کنید. سرتان را با آن بشوید و موها را شفاف می‌کند. ۸- «روناس» و دانه‌های «خشخاش» و «قهوه خام» و «نخود خام» را هر کدام ده گرم تهیه نموده با هم بکوبید، و با دو عدد «زرد تخم مرغ» خمیر نموده، موقع خوابیدن روی سرتان بمالید و ماساژ بدهید صبح بشوید. ۹- «روغنهای ماهی تون و مورو»، «مغز کله حیوانات» و «گوجه فرنگی» مفید هستند.

موی ریخته

ضماد مخلوطی از «فلفل»، «پیاز» و «نمک»، موی ریخته را می‌رویانند.

موی زائد خانمها

۱- «شیره رازیانه» را به صورت بمالید. ۲- اگر «باقلا» را بکوبید و بر هر عضو که مایل باشید ببندید، موی در آن عضو نمی‌روید و موی را از رویدن باز می‌دارد. خصوصاً اگر آن موضع را قبلاً از موی پاک کرده باشید و این ضماد را مکرر روی آن بگذارید.

موی صورت کوسه

ضماد سوخته «فندق» با پوست و پیه خوک جهت طاسی سودمند است و باعث رویدن موی صورت جوانان و اشخاص کوسه می‌گردد.

میخچه

۱- مالیدن «شیرابه انجیر» میخچه را از بین می‌برد. ۲- دمبرگ جوان «گردو» را روی میخچه بمالید تا برطرف شود. ۳- ضماد برگ

له شده «خرفه»، همچنین شیره برگ های آن برای سوختگی و میخچه مفید است. ۴- به تجویز «بینه» عمل کنید. ۵- «سیر» را نرم بکوبید و به صورت ضماد روی میخچه بگذارید و هرچند ساعت یک بار آن را عوض کنید تا به کلی میخچه معدوم شود. ۶- لانتکس یا «شیرابه انجیر» برای زگیل، بواسیر و میخچه نافع است.

میگرن (صداع شقی)

۱- مالیدن برگ له شده «خرفه» جهت معالجه سردردهای یک طرفه (میگرن) تجویز شده است. ۲- برای میگرن «اسطوخودوس» را تجویز می کنند. ۳- دم کرده گل های «شاه پسند» برای میگرن تجویز می شود. ۴- ضماد برگ «علف هزار چشم» برای میگرن تجویز می شود. ۵- بهتر است مرتب از دم کرده گل «زیرفون» بنوشید. ۶- برای درمان سردرد یک برش، «لیموی تازه» را به داخل یک فنجان قهوه داغ غلیظ بیندازید و بنوشید. ۷- نوشیدن دم کرده «ترنجان» این ناراحتی را برطرف می سازد. ۸- هنگام کهولت یکی از عوارضی که به سراغمان می آید سردرد و میگرن است. برای درمان آن باید ۵۰۰ گرم برگ تازه «آرتیشو» را در یک لیتر آب الکل نود درجه بریزید و پانزده روز بگذارید تا بخیسد. سپس هر روز هشت تا سی گرم از آن را در کمی مایع مخلوط کنید و بنوشید. ۹- «پیاز» خام را رنده کرده و روی پیشانی قرار دهید. ۱۰- «پیاز» تندی را خرد کنید. پوست بکنید و گاز آن را تنفس کنید. ۱۱- «بابونه» در تقلیل تواتر و شدت حملات بیماری میگرن مؤثر است. ۱۲- دم کرده «سرپوله» برای رفع میگرن نافع است. ۱۳- گیاه «شاهدانه» برای معالجه میگرن مفید است. ۱۴- دم کرده برگها و سرشاخه های «انگور فرنگی سیاه» مفید است.

ن

ناخنه (ناخنک*)

۱- ضماد پیاز «گل نرگس» با «عسل» برای ناخنه و ورم پلک چشم تجویز می شود. ۲- سرمه خاک اره نرم «آبنوس» برای ناخنه مفید می باشد. ۳- از قطره های «زیره سبز» به تنهایی یا با «روغن زیتون» برای ناخنه استفاده می شود.

ناراحتی اعصاب

۱- با نوشیدن شربت «بابونه» بهبود می یابد. ۲- محلول دم کرده «پونه کوهی» را در آب وان حمام بریزید و در آن خود را کم کم ماساژ دهید. ۳- نوشیدن دم کرده «ترنجان» (به طریق ۲ اختلالات گوارشی) مفید است. ۴- عرق ریشه درخت «چنار» که از چهار کیلوی آن یک کیلو عرق گرفته باشند، سودمند می باشد. ۵- در آمریکا از «شوید» برای آرامش اعصاب استفاده می شود.

ناراحتی رحم

۱- اگر «خردل» با «پونه» و «سرکه» رقیق خورده شود، برای اختناق رحم و اخراج انگل معده نافع است. ۲- «بسپایه» برای تقویت رحم و خوشبویی رحم نافع است. ۳- روغنی که از میوه درخت «برگ بو» به دست می آید برای ناراحتی های معده، شکم و رحم مفید است. ۴- دم کرده «بادیان رومی» با ریشه «شیرین بیان» برای بیماری رحم نافع است. ۵- «تخم هل» در ناراحتی رحم به کار می رود. ۶- «روغن دارچین» برای سنگینی، سردرد و دردهای رحمی چه از طریق خوردن و چه با مالیدن نافع است. ۷- اگر در دم کرده «زیره سیاه» بنشینید، برای تسکین دردهای رحم نافع است.

ناراحتی روده

۱- «تخم ترشک درشت» سرد و خشک است و برای بیماری‌های قلب، معده، کبد و روده‌ها مفید است. ۲- در روسیه «سیر» برای اختلالات روده‌ای مصرف بسیار وسیعی دارد. ۳- در هند و چین «دانه لیچی» را که در الکل خیسانده باشند برای رفع ناراحتی‌های روده‌ای می‌خورند. ۴- خوردن آب جوشانده «برنج» برای روده بسیار مفید است.

ناراحتی ریه

۱- «بادام تلخ» برای رفع ناراحتی‌های ریه بی‌نظیر است. به خصوص اگر همراه با «نشاسته» و «نعناع» بخور داده شود. ۲- «تخم آفتاب گردان» برای ناراحتی ریه اثر شفا بخش دارد. ۳- «گردو» برای ناراحتی ریه استفاده می‌شود.

ناراحتی قاعدگی

۱- جوشانده ۱۰۰ تا ۱۲۰ گرم «تخم جعفری» در یک لیتر آب، درمان کننده قاعدگی‌های سخت و ترشحات غیرطبیعی خانم‌ها است. ۲- نوشیدن روزانه یک لیوان کوچک از عصاره «چغندر» بسیار مفید است.

ناراحتی قلبی

۱- در حدود ۷۵ گرم «سقز» و ۱۵۰ گرم «پیه جگر بز» را داغ کنید و در وقت خواب به مدت ۳ تا ۷ شب کمی از آن بخورید. ۲- «سنبل‌الطیب»، «سیر صحرایی»، «همیشه بهار کوهی»، «بنفشه عطری» و «خردل» مفید می‌باشند. ۳- «تخم ترشک درشت» سرد و خشک است و برای بیماری‌های قلب، معده، کبد و روده‌ها مفید است.

ناراحتی کلیه

۱- پوست «سیب» خشک شده به صورت جوشانده برای ناراحتی کلیه که منجر به کاهش ادرار می‌شود بسیار مفید است زیرا مدر است و دستگاه هاضمه را مرتب می‌کند و دفع اسید اوریک را تسهیل می‌نماید. ۲- «آب هندوانه» برای ناراحتی کلیه یا نفریتیس مفید است.

ناراحتی گلو

۱- «انجیر» پخته بسیار مفید است. ۲- از جوشانده «برگ ازگیل» که ۵۰ گرم را در هزار گرم آب بجوشانید به صورت غرغره برای فرو نشاندن ورم مخاط گلو و ناراحتی گلو استفاده می‌شود. ۳- میوه «آناناس» و عصاره میوه آن برای ناراحتی گلو داروی شفا بخشی است.

ناراحتی گوش

چکاندن عصاره تخم یا خود «شبت» بسیار مفید است.

ناراحتی معده

۱- هرگاه «آب انار» (انار میخوش) با پیه و شکر خام به هم بمالید و معجونی تهه کنید، مقدار ۵ تا ۱۰ سیر آن مفید است. ۲- «تخم

ترشک درشت سرد و خشک است و برای بیماریهای قلب، معده، کبد و روده‌ها مفید است. ۳- خوردن آب جوشانده «برنج» برای معده بسیار مفید است. ۴- «آلوی سیاه»، «گیلاس» تازه و «انگور فرنگی» ملین هستند.

ناراحتی مثانه

از دم کرده ریشه «پاپایا» به عنوان داروی مدر برای رفع ناراحتی مثانه استفاده می‌شود.

ناسور

به «نواسیر» مراجعه کنید.

نرمی استخوان

۱- «انگبین‌ها» همه دارای ویتامین‌های مختلف، مخصوصاً «ویتامین D» هستند و املاح زیاد مخصوصاً کلسیم دارند و به همین جهت است که برای معالجه و پیش‌گیری نرمی استخوان اثری نیکو و مؤثر دارند. ۲- میوه بنه دارای ویتامین‌های A، B و D می‌باشد و نرمی استخوان را درمان می‌نماید. ۳- یونجه «ویتامین D» داشته و سرشار از «ویتامین K» می‌باشد و خوردن آن در معالجه نرمی استخوان اثر نیکو دارد. ۴- خوردن «گزن» نرمی استخوان را معالجه می‌کند. ۵- «کره» به علت داشتن «ویتامین D» ضد نرمی استخوان است. ۶- خوردن یک قاشق مربا خوری دانه‌های «شنبلیله» محرک اشتهاست. کوبیده آن جهت معالجه نرمی استخوان تجویز می‌شود. ۷- خوردن دم کرده پنج در هزار «رازک» (از خانواده شاه‌دانه) جهت معالجه نرمی استخوان توصیه شده است. ۸- نوشیدن مداوم «شربت جو» (طبق تجویز ۱۱ آنزین) این عارضه را برطرف خواهد کرد. از طرفی می‌توانید هفته‌ای چندبار غذای خود را منحصر به فرنی «جو» کنید. ۹- خیاری که از اول صبح تا انتهای روز در روی بوته در معرض آفتاب قرار گرفته باشد دارای «ویتامین D» می‌باشد. چنانچه قبل از رفتن آفتاب «خیار» را بچینید و در همانجا بخورید برای نرمی استخوان بسیار مفید است. ۱۰- نوشیدن جوشانده «برگ گردو» مفید است. ۱۱- به طور مرتب آب «شاهی آبی» یا شربت یا دم کرده آن را مصرف کنید. ۱۲- خوردن مداوم «پرتقال» و حتی افزودن آن به شیر و غذای کودکان مفید است. ۱۳- در مورد نرمی استخوان بچه‌ها، «هویج» را رنده کنید. مقداری «لیمو» یا «آب لیمو» را به عنوان چاشنی به آن بزنید و به بچه بدهید تا رشد آن‌ها تکمیل و تقویت شود. ۱۴- «گزن علفی»، «ترنجبین»، «بولاغ اوتی»، «گردو»، «گل نسترن»، «هویج»، مفید می‌باشند.

نزله

۱- اگر بو داده «سیاه دانه» را با «روغن زیتون» مخلوط کنید و آن را در بینی بچکانید، نزله و زکامی را که همراه با عطسه باشد از بین می‌برد. ۲- «حسن لبه» دارای اثر خلط‌آور هست و در مورد نزله تجویز شده است. ۳- بو داده «فندق» با کمی «فلفل» جهت نزله تجویز شده است. ۴- استنشاق آب جوشانده‌ی «بومادران» جهت درمان نزله توصیه شده است. ۵- شیره گیاه تازه «گل لادن» برای نزله مفید می‌باشد. ۶- لعاب دانه‌های «اسفرزه» برای درمان نزله تجویز شده است. ۷- دم کرده پنجاه در هزار برگ «بلوط» به مقدار سه فنجان در روز جهت نزله تجویز می‌شود. ۸- دم کرده ساقه‌های «مینای باغی» جهت نزله مفید می‌باشد. ۹- ریشه «زنجیبیل شامی» برای نزله مفید است. ۱۰- دم کرده پنج در هزار «گل بنفشه» برای درمان نزله مفید است. ۱۱- برگ و میوه «علف هزار چشم» ضد نزله است. ۱۲- ریشه و برگ «سگ زبان» جهت معالجه نزله مفید است. ۱۳- «گلاب» عوارض نزله را از بین می‌برد. ۱۴- بیخ «اگیر ترکی» دارای صمغ و لعاب بوده و برای رفع نزله مفید است. ۱۵- اثر جوشانده برگ «اوکالیپتوس» در درمان نزله قطعی است. ۱۶-

دم کرده دو تا سه درصد برگ «پرسیاوشان» که با قند یا «عسل» شیرین شده باشد به مقدار سه فنجان در روز برای نزله توصیه شده است. معمولاً کمی شیر هم به آن اضافه می‌نمایند و عده‌ای توصیه کرده‌اند که آن را با شربت شقایق یا افیون کاهو (شیر خشک شده ساق کاهو) مصرف نمایند. ۱۷- برگ «اوکالیپتوس» (درخت کافور) را دم کنید و با آن، شخص را بخور دهید. ۱۸- ۲۰ تا ۳۰ گرم از گل «اکلیل الملک» را در یک لیتر آب دم کنید و پس از هر غذا یک فنجان میل کنید. ۱۹- مضمضه کردن آب بیخ پوست «انار» مفید است. ۲۰- برگ، ریشه و دانه‌های «بارهنگ» اثر قابض و نرم کننده داشته و درمان نزله‌های حاد می‌باشد. ۲۱- قهوه «انجیر» برای نزله تجویز می‌شود. ۲۲- جوشانده میوه نارس «بامیه» در ناراحتی‌های نزله‌ای که منجر به التهاب یک غشای مخاطی همراه ترشح است مفید است.

نزله ریوی

۱- جهت درمان نزله ریوی «پیچ امین الدوله» را به صورت دم کرده، هشت در هزار، روزی دو تا سه فنجان بنوشید. ۲- برای معالجه نزله ریوی جوشانده شصت گرم ریشه «سنگ» را تجویز کرده‌اند.

نزله سرد

جوشانده «فلفل» در «گلاب» بسیار مفید است و همچنین چشیدن و مضمضه جوشانده فلفل و پوست خشخاش نافع است.

نزله ششی

ضماد برگ «علف هزار چشم» برای درمان نزله‌های شش تجویز می‌شود.

نزله مثانه

۱- کاکل «بلال» دارای چند نوع قند و سرشار از املاح پتاسیم و کلسیم است. به همین جهت یکی از بهترین داروهایی است که ادرار را زیاد می‌کند و برای مبتلایان به نزله مثانه داروی مفیدی است. ۲- «چای جاوه» (چای نمسه) برای نزله مثانه مفید است.

نزله مزمن

۱- دانه ساقه‌های مسن و برگ گیاه «تاجریزی پیچ» برای نزله مزمن تجویز می‌شود. ۲- برگ‌های «هزاربندک» قابض بوده و سینه را نرم می‌کند و برای معالجه نزله‌های کهنه تجویز می‌شود.

نسوج آب آورده

گل‌های «گل گندم» پیشاب آور بوده و برای معالجه نسوج آب آورده به کار می‌رود.

نسیان (فراموشی)

۱- «والک» را برای درمان نسیان تجویز کرده‌اند. ۲- «پیاز دشتی» جهت نسیان مفید می‌باشد. ۳- «هلیله کابلی» داروی مؤثری است. ۴- خوراکیهایی مانند: «سیر»، «مرزه»، «فلفل هندی»، «خرفه»، «نارگیل» و «روغن آن»، «مغز گردو» و «بادام»، «عسل»، «شیر»، «ماست»

تازه» و انواع «کشمش» بیشتر بخورید و از مایعات و غذاهای سرد و مرطوب کمتر استفاده کنید. ۵- «مغز کله و استخوان حیوانات» مانند: ماهی و گوسفند و گوساله سرشار از فسفُور و کلسیم و لیستین و بهترین غذای سلولهای مغزی است. ۶- هر روز سه عدد «زنجبیل» کوبیده را با «عسل» خالص، و یا صبح ناشتا کشمش سیاه بخورید. فراموشی را برطرف می کند حافظه را قوی می سازد. ۷- هر روز صبح ناشتا نصف استکان «عسل» خالص را در آب جوش حل کنید و میل نمایید. ۸- روزی یک بار دو قطره «روغن پسته» را در دو سوراخ بینی خود بچکانید. ۹- مقداری «گل گاوزبان» را صبح و عصر دم کنید به جای چای بنوشید. ۱۰- «ترشی کهنه سیر» جهت مرض فراموشی مفید است. ۱۱- مداومت در خوردن «اسطوخودوس» فراموشی را از بین می برد. ۱۲- «سیر» بهترین داروی نسیان و فراموشی است. خوردن آن کدورت ذهن را از بین می برد.

نفخ

۱- «سس»، نفخ معده را زایل می کند. ۲- اگر «سکنجبین» را با ریشه و «تخم کاسنی» بسازید و کمی «گلاب» به آن اضافه کنید، برای نفخ منافع زیاد دارد. ۳- خوردن «دانه های خشخاش» سفید نفخ را از بین می برد. ۴- سی گرم از ساقه زیرزمینی خشک «مرغ» در یک لیتر آب و هشت گرم ریشه «شیرین بیان» و مقداری پوست «لیمو» برای نفخ مفید است. ۵- «کرفس» ضد نفخ هست. ۶- خوردن «مربای پوست هندوانه» از نفخ جلوگیری می کند. ۷- همیشه بعد از غذا «گوجه فرنگی» به عنوان دسر بسیار اعلا استفاده کنید. ۸- «نعناع» نفخ معده را تسکین می دهد. ۹- سوپ «پیاز و اشکنه» که با آب پیاز درست شود، بهترین غذا است. ۱۰- «دانه های اسفرزه» بهترین دارو جهت نفخ معده می باشد. ۱۱- «افستین» ضد نفخ می باشد. ۱۲- اگر ۳ تا ۵ گرم «اسطوخودوس» را دم کرده و سه تا چهار فنجان بین دو غذا بخورید، نفخ را معالجه می کند. ۱۳- یک مثقال «تخم کتان» به تنهایی یا با ادویه مناسب جهت نفخ توصیه شده است. ۱۴- جوشانده «بسپایه» نفخ را از بین می برد. ۱۵- برگ و سرشاخه های درختچه «شاه پسند» معطر برای نفخ معده مفید است. ۱۶- برگ «غافت» برای نفخ شکم توصیه شده است. ۱۷- جوشانده «بسپایه» را با «ماء الشعیر» و «عسل» میل نمایید. ۱۸- «شش شاخ» (یکی از خارهای دارویی) برای نفخ معده مفید است. ۱۹- ۳۰ تا ۵۰ گرم «هویج» خشک را در یک لیتر آب جوش بریزید و به مدت ۵ دقیقه آن را دم کنید. سپس با «عسل» شیرین سازید و بعد از هر وعده غذا یک فنجان بنوشید. ۲۰- دو عدد «لیموی ترش» را با پوست و هسته برش برش کنید و آن را در یک لیتر آب داغ بیندازید تا به مدت ۱ تا ۲ ساعت بماند. سپس آن را بیرون بیاورید و بفشارید و آب فشرده آن را با قند یا شکر شیرین کنید و روزی یک لیوان بنوشید. ۲۱- «شیرین بیان» برطرف کننده نفخ شکم می باشد. ۲۲- پخته «پیاز» در مورد نفخ مصرف می شود. ۲۳- «کنگر فرنگی» نفخ و گاز را تحلیل می برد. ۲۴- «سوسنبر»، «نعنا»، «شاه اسپرم»، «بابونه»، «عرعر»، «خردل»، «زیره»، «گلپر»، «گل شب بو»، «بنه»، «پونه»، «تخم ترب»، «تخم جعفری»، «علف چشمه»، «مرزه»، «چای» و «جوز بویا» برای نفخ مفید است.

نفريت

۱- برای درمان باد یامان (نفريت) «هویج» (زردک) مفید است. ۲- «کلم» مصرف کنید. ۳- کاکُل «ذرت» و «دُم گیلان» و «میوه درخت کاج» را بجوشانید، پس از این که آب آن را صاف کردید، بخورید. ۴- ۲۰ گرم «چای جنگلی» (گل خله) را در یک لیتر آب دم کنید، به جای چای میل نمایید. ۵- ریشه علیا و «پرسیاوش» و «کاکُل ذرت» را هر کدام ۵ گرم، در یک لیتر آب بجوشانید آب آن را ناشتا بخورید. ۶- «گز علفی» و «گز خوانسار» را هر کدام ۴ مثقال، در آب بجوشانید و بخورید. ۷- «گاو زبان کوهی» و «مریم نخودی» را هر کدام ۵ گرم تهیه نموده دم کنید، صبح ها ناشتا بخورید. ۸- «گل بومادران» و «شوید خشک»، «آبشم شیرازی»، «مریم نخودی»، «بابونه شیرازی» را هر کدام ۵ گرم تهیه نموده، با هم در یک لیتر آب بجوشانید، آب خالص آن را در سه

وقت بعد از هر غذا یک استکان بخورید. ۹- برگ و پوست و گوشه و مغز داخل هسته «آلبالو» و «گیلاس» را به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید، آب صاف کرده آن را بعد از خوردن غذا یک استکان بخورید. ۱۰- هر شب سه نخود «آنقوزه» را لای مقداری خمیر نان بگذارید، بدون این که گاز بزنی از حلق فرو ببرید. ۱۱- برای رفع ورم کلیه و آلومین و زیاد شدن ادرار، «شیر گاو» یا «شیر شتر» بخورید. ۱۲- سی گرم برگ و ریشه و میوه و تخم «خارخاسک» را، در یک لیتر آب بجوشانید و صاف کنید آب آن را بعد یا قبل از غذا بخورید. ۱۳- «برگ زبان گنجشک» و «گل ریش بز» را هر کدام دو مثقال، در چهار لیوان آب دم کنید آب خالص آن را بخورید.

نفس بدبو

به کسانی که دارای نفس بدبو هستند توصیه کنید که یک سبزی مثل «کاهو» را خوب بجوند و یک «سیب» را با پوست جویده میل نمایند.

نقرس

۱- «سیب» سموم بدن، مخصوصاً اسید اوریک را دفع می کند و در نتیجه درمان خوبی برای مبتلایان به نقرس است. ۲- ضماد «آلبالوی تلخ» هر چند کهنه باشد برای تسکین درد نقرس معجزه می نماید. ۳- «طالبی» برای نقرس توصیه شده است. ۴- مالیدن تفاله «انگور» در حمام به بدن باعث تسکین درد نقرس می شود. ۵- «گلابی» برای مبتلایان به نقرس توصیه شده است. ۶- شستشو با آب جوشانده «شلغم» جهت نقرس مفید است. ۷- ضماد برگ «آفتابگردان» جهت تسکین درد نقرس مفید است. ۸- ضماد برگ های سفت «کلم» مسکن درد نقرس است. ۹- «والک» درد نقرس را تسکین می دهد. ۱۰- ضماد پوست تازه «گردو» با حنا را بر محل درد نقرس بگذارید. ۱۱- «آب غوره» ضد نقرس است. ۱۲- کاکل «بلال» برای نقرس مفید می باشد. ۱۳- «آرتیشو» برای مبتلایان به نقرس مفید می باشد. ۱۴- اقسام مختلف «گوجه» برای معالجه نقرس تجویز شده اند. ۱۵- خوردن یک استکان آب پوست سبز «لوبیا» ناشتا نقرس را معالجه می کند. ۱۶- آب «برگ چغندر» با داروهای مسهل جهت درد نقرس سودمند است. ۱۷- ضمادی از «سرکه» با «آرد جو» و کمی گوگرد درست کنید و روی محل درد بگذارید. ۱۸- «مرغ» در بیماری نقرس توصیه شده است. ۱۹- «آلبالو» برای مبتلایان به نقرس غذای مفیدی است. ۲۰- خوردن «گرمک» از نقرس جلوگیری می نماید. ۲۱- ساقه زیرزمینی «توت فرنگی» برای مبتلایان به نقرس مفید است. ۲۲- انواع «کرفس» برای مبتلایان به نقرس غذای مفیدی است. ۲۳- وزن مناسب شاید مهمترین هدف برنامه تغذیه بیماران نقرسی باشد. ۲۴- در بیماران نقرسی مصرف مایعات آزاد است زیرا باعث رقیق شدن ادرار می شود. ۲۵- مصرف حدود ۲۰۰ گرم «گیلاس» تازه در روز، در پایین آوردن اسیداوریک بدن و پیشگیری از حملات نقرس بسیار مؤثر است. ۲۶- مقدار سی تا چهل گرم از کاکل «ذرت» خشک شده را در یک لیتر آب به مدت پنج دقیقه بجوشانید. سپس صاف کنید. هر روز پنج بار نصف فنجان بنوشید. ۲۷- ۲۰ گرم ساقه، برگ و «گل گاوزبان» خشک را در نیم لیتر آب سرد بریزید و چند دقیقه بجوشانید. پس از پختن، ۱۵ دقیقه آن را کنار بگذارید. سپس یک فنجان، نیم ساعت قبل از هر غذا بنوشید. ۲۸- پوست «سیب» خشک شده به صورت جوشانده برای نقرس مفید است. ۲۹- «سیر» برای نقرس نافع است. ۳۰- مالیدن اسانس «سی سنبر سرپوله» روی عضو برای تسکین درد نقرس اثر محسوس دارد. ۳۱- اگر مرتباً تا مدتی مهره های پشت را با «روغن بادام» چرب کنید برای نقرس مفید است. ۳۲- بیمار باید پیاده روی و ورزشهای سبک را شروع کند.

نقطه های صورت

«ناخنک»، «زنبق سفید»، «پونه»، «سوسنبر» و «جعفری» مفید می‌باشند.

نواسیر* (ناسور)

۱- گذاشتن «سیب زمینی» خام رنده کرده، مخلوط با «روغن زیتون» روی دکه‌های نواسیر مفید است. ۲- چنانچه آرد «ارزن» یا گاورس را در روغن بپزید، مالیدن این روغن برای درمان نواسیر مفید است.

نیش پشه

۱- مالیدن «سرکه» به هم‌حل نیش پشه و سایر حشرات مفید است. ۲- به «گزیدن حشرات» نیز مراجعه کنید.

و

واریس

۱- «لیموترش» دارای املاح مختلف کلسیم، آهن، منیزیم، سدیم، فسفر و پتاسیم است و برای معالجه واریس مفید است. ۲- برنج بو داده، جهت رفع دوالی (واریس) نتایج نیکو دارد و برای این کار اگر برنج را به طوری بو دهید که رنگ آن سرخ و تیره و سیاه نشود و نسوزد و بعد ده تا پانزده مثقال آن را صاف کرده ناشتا بیاشامید، سودمند می‌باشد. ۳- «آب نمک داغ»، «بارهنگ»، «برگ کلم»، «پونه کوهی»، «خالواش»، «تیول» و «فندق» مفید می‌باشند. ۴- مصرف جوشانده ۳۰ گرم «برگ مو» در هزار گرم آب، مفید است. ۵- «سبوس گندم» مهمترین ماده طبیعی برای رفع یبوست است و به عقیده دانشمندان رفع یبوست پایه اصلی پیش‌گیری از واریس است.

وَبَاء

۱- «ریحان» میکرب‌های وبا را می‌کشد. ۲- در جوانه‌ی «جو» ماده‌ای وجود دارد که میکرب وبا را از بین می‌برد و از آن در صنعت داروسازی ماده‌ای می‌گیرند که ضد بیماری وبا می‌باشد. این ماده ضد عفونی کننده که «هوردین» نام دارد برای امراض روده‌ای مخصوصاً انواع حصبه و اسهال بسیار سودمند می‌باشد. ۳- اثر میکرب‌کشی «سیر» در کشتن میکرب‌های وبایی قابل تحسین است. ۴- در شبه جزیره مالایا از «لفل سبز» برای شفای وبا استفاده می‌شود. ۵- «ارزن» دانه ریز در مورد وبا کاربرد دارد. ۶- «لفل» در هندوستان برای معالجه وبا تجویز می‌شود. ۷- «قهوه» در رفع سیاه سرفه و وبا مفید است.

وحشت

۱- برای معالجه وحشت از جوشانده «زنجبیل» شامی استفاده کنید. ۲- اگر با گرد «ریوند»، «هلیله کابلی»، «غاریقون» و «صبر زرد» حب سازید، برای سرگیجه، وحشت، مالیخولیا و جنون مفید است. ۳- «دارچین» گرم و خشک است و برای خفقان، وسواس، وحشت و جنون مفید است.

ورم* (آماس*)

۱- شیر، ساقه و برگ تازه «مرغ» خاصیت نرم کننده دارد و ضد ورم می‌باشد. ۲- ضماد برگ، ریشه و ساقه «کرفس» ضد ورم

می باشد. ۳- ضماد برگ تازه «خار مغیلان»، جهت التیام زخم و فروکش کردن ورم سود فراوان دارد. ۴- ضماد کوبیده گوشت «کدو» مفید می باشد. ۵- ضماد مجموعی از ترکیب «سقر» و «روغن زیتون» بسیار نافع است. ۶- روغن مغز هسته‌ی تلخ «زردآلو» مفید است. ۷- صمغ «درخت سقر» مخلوط با «روغن زیتون» جهت برطرف کردن ورم‌ها سودمند می باشد. ۸- بخور «تخمه گرمک» برای رفع ورم‌ها مفید است. ۹- ضماد برگ «گزنه» جهت تحلیل ورم‌ها سودمند می باشد. ۱۰- ضماد «مویز» بدون دانه مخلوط با پیه یا ضماد مخلوطی از «کشمش»، «زعفران»، «زرده تخم مرغ» و «مرزه» مفید است. ۱۱- ضماد خام «اسفناج» نافع است. ۱۲- ضماد برگ کوبیده «چغندر» با «روغن بادام» مفید است. ۱۳- ضماد گوشت و مغز «خیار» مفید است. ۱۴- میوه نارس خشک شده «اختر زغال» مفید است. ۱۵- ضماد انواع «خلر» (جلیان) با «عسل» جهت از بین بردن اورام نافع است. ۱۶- ضماد «شلغم» مفید است. ۱۷- ضماد پخته‌ی برگ «موز» فرو برنده است. ۱۸- جوهر «بومادران» را به صورت مالیدنی می توانید بر روی محل دردناک اورام استعمال کنید و با وازلین و روغن‌های دیگر مخلوط کرده و به عنوان پماد یا کرم مسکن به کار برید. ۱۹- ضماد برگ «چغندر» با «بوره» (اسید بوریک) مفید است. ۲۰- ضماد پخته تمامی میوه «بالنگ» در «سرکه» برای ورم‌های مختلفه نافع است. ۲۱- جوشانده برگ‌های «پرتقال» برای شست و شوی ورم‌ها و کاهش درد آن‌ها نافع است. ۲۲- ضماد «تره» برای نرم کردن ورم‌ها مفید است. ۲۳- آرد دانه‌های رسیده «نخودفرنگی» نرم کننده است و برای تحلیل و نرم کردن ورم به صورت ضماد انداخته می شود.

ورم احشاء

۱- ریشه‌ی «کاسنی» جهت رفع ورم احشاء سودمند می باشد. ۲- مقدار هشتصد گرم «انگور یاقوتی» را با همین مقدار شکر بریزید و کم کم در چندبار بخورید.

ورم اسپرز

چون یک مثقال «تخم کتان» را در آب جوشانده و لعاب آن را با تخم آن بنوشید، برای دفع سنگ کلیه مجرب می باشد و با «عسل» جهت ورم اسپرز امتحان خوبی داده است.

ورم بناگوش

۱- ضماد «سرکه» با «آب جو» جهت ورم پستان و بناگوش نتایج عالی داده است. ۲- پخته برگ «گزنه» با «روغن زیتون» جهت ورم بناگوش مفید می باشد. ۳- ضماد دانه‌های «نخود» برای فرو بردن ورم بناگوش تجویز می شود. ۴- چون برگ بوته «افستین» را در آب یا الکل و یا روغن بجوشانید و با آن گوش را بخور دهید، ورم بناگوش را التیام می دهد. ۵- مالیدن «کره» بر بدن، باعث تغذیه پوست است و برای فرو رفتن ورم‌ها، مخصوصاً ورم بناگوش مفید است. ۶- ضماد تهیه شده از «انجیر» خشک با «آرد جو» و «گندم» برای تحلیل ورم بناگوش مفید است.

ورم بیضه

۱- ضماد گرم برگ «فلفل بیابانی» برای ورم بیضه و بیضه‌ی آب آورده مفید است. ۲- «بابونه» ورم بیضه را برطرف می کند. ۳- ضماد «نعناع» جهت درمان ورم بیضه نافع است. ۴- خاکستر شاخه‌های «انگور» اگر به صورت پماد مالیده شود، ورم بیضه را فرو می برد. ۵- ضماد زرده و سفیده «تخم مرغ» همراه با برگ گل «بابونه»، جهت ورم بیضه مفید است. ۶- اگر برگ «شبر» را در «روغن زیتون» بجوشانید، این روغن برای ورم بیضه سودمند می باشد. ۷- دانه «پنبه» را از غوزه جدا کرده، بکوبید و پس از گرم

کردن بر روی برگ بید «انجیر» پهن کنید و بر روی ورم بیضه بگذارید. ۸- ضماد پخته گرد خشک «پرسیاوشان» ورم بیضه را فرو می برد. ۹- ضماد «سریش» جهت ورم بیضه سودمند است. ۱۰- آب «باقلائی پخته» مخلوط با «گل ختمی» جهت ورم بیضه مفید است. ۱۱- «دانه لیچی» برای معالجه آماس بیضه مفید است.

ورم پستان

۱- ضماد «سرکه» با «آرد جو» جهت ورم پستان نتایج عالی داده است. ۲- مالیدن مغز کهنه و سیاه شده «گردو» برای ورم پستان توصیه شده است. ۳- خاکستر چوب «درخت بید» برای جلوگیری از خون ریزی و با سرمه جهت زگیل و ورم پستان تجویز شده است و برای جلوگیری از نفوذ میکروب سودمند می باشد. ۴- ضماد «آرد باقلا» با «آرد جو» در محل ورم پستان نافع است. مخصوصاً اگر این ورم در اثر انعقاد شیر باشد. ۵- ضماد پخته «عدس» با «برگ کلم» جهت ورم پستان که در اثر انعقاد شیر به هم رسیده باشد، مفید می باشد. ۶- ضماد «دانه های کرچک» با «سرکه» جهت ورم پستان تجویز می شود. ۷- ضماد ترکیبی از «سرکه» و «آرد جو» بسیار مفید است. ۸- هرگاه پستان با داشتن شیر دچار ورم و بسته شدن مجرای خروج شیر شده باشد، تهیه ضمادی از آب «باقلائی پخته» و «آرد جو» مخلوط با «سرکه» و «نعناع» مفید است. ۹- ضماد گرم جوشانده «تخم رازیانه» ورم پستانها را برطرف می کند و حتی شیر بند آمده را می توان با کمپرس گرم این جوشانده باز کرد. ۱۰- ضماد «آب ریحان» ضمن برطرف کردن ورم، به شیر هم می افزاید. ۱۱- «تخم ترب» در استعمال خارجی در موارد ورم پستان در مادران شیرده بسیار مفید و مؤثر است.

ورم پشت پا

ضماد «برگ چغندر» با «بوره» برای ورم پشت پا مفید است.

ورم پشت گوش

مالیدن عصاره «قنطوریون باریک» با «روغن نرگس»، «خردل» و «سرکه» جهت فرو نشاندن ورم پشت گوش مفید است.

ورم پلک

۱- چنانچه با آب دم کرده برگ «انگور»، چشم را بشویید، آن را ضد عفونی کرده ورم پلک را فرو می نشاند. ۲- عصاره برگ و ساقه «تمشک» که تازه چیده و کوبیده و با کمی صمغ مخلوط نمایید، جهت امراض چشم و ورم پلک چشم مفید می باشد. ۳- ضماد گل درخت «تمر هندی» بر روی پلک چشم، ورم آن را فرو می برد. ۴- شستشوی چشم با جوشانده «شیرین بیان» ورم پلک را از بین می برد. ۵- شستشوی چشم با آب برگ و دانه های «شنبلله» جهت ورم پلک مفید است. ۶- ضماد پیاز «نرگس» با «عسل» برای ورم پلک چشم تجویز می شود و برای رفع تشنج پلک چشم اثر بسیار خوبی دارد.

ورم پوستی

۱- ضماد ریشه «زنجبیل شامی» در عوارض پوستی مانند ورم پوستی درمان خوبی است. ۲- تهیه و استعمال ضمادی از «تخم خیار»، «بوره» و «عسل» ورمها را برطرف و درمان می کند. ۳- ضماد «زیره» و «آرد باقلا» بسیار مفید است.

ورم چشم

۱- بخور «تخمه گرمک» برای رفع ورم‌ها مخصوصاً ورم چشم مفید است. ۲- ضماد میوه و برگ درخت «به» جهت فرو بردن ورم‌های گرم، مخصوصاً ورم چشم نافع است. ۳- ضماد زرده و سفیده «تخم مرغ» همراه با برگ گل بابونه، جهت ورم چشم مفید است. ۴- مالیدن عصاره «قنطاریون باریک» با آب کاکنج جهت ورم چشم سودمند بوده، برای تراخم نافع است. ۵- سرمه آبی که در محل گودی محل اتصال برگ های خار مزرعه جمع می‌شود، ورم چشم را از بین می‌برد. ۶- ضماد شکوفه «گلایی» ورم چشم را تحلیل می‌برد. ۷- در هند و چین میوه «گوجه فرنگی» برای ورم ملتحمه چشم تجویز می‌شود.

ورم حلق

۱- ۵۰ گرم «انجیر زرد» را به مدت ۱۵ دقیقه در ۵۰۰ گرم شیر بجوشانید. صاف کرده، شیرین نموده و غرغره نمایید. ۲- «شاه توت» ورم‌های گرم حلق و حنجره را رفع می‌کند. ۳- «لیموترش» برای ورم‌های گرم حلق مفید است. ۴- «جو دو سر» (یولاف) را با پوسته خارجی آن به مقدار ۲۰ گرم در یک لیتر آب بجوشانید. این جوشانده برای ورم حلق نافع است.

ورم خونی

۱- ضماد ساقه زیرزمینی «مرغ» جهت ورم‌های خونی مفید است. ۲- ضماد «علف هفت بند» ورم‌های خونی را فرو می‌برد.

ورم داخلی فرج

شیاف عصاره «هندبابری» برای رفع ورم‌های داخلی فرج و رحم مفید می‌باشد.

ورم دستگاه تناسلی

۱- در چین از «تخم کاهو» برای رفع ورم دستگاه تناسلی و برای روییدن مو در جای زخم‌ها استفاده می‌شود. ۲- دانه‌های «گریپ فروت» را در آب با «بادیان» یا «انیسون» بپزید و مصرف کنید.

ورم رحم

۱- چنانچه «تره» را با «سرکه» و نمک پخته، زنی که مبتلاست در آب آن بنشیند، درمان خواهد شد. ۲- میوه «لفل بیابانی» برای معالجه ورم رحم تجویز شده است. ۳- «شنبلله» را در آب ریخته و در آب آن حمام تنه‌نشین کنید. ضماد شنبلله جهت برطرف کردن ورم‌های داخلی و ورم رحم مفید می‌باشد. ۴- به تجویز «ورم داخلی فرج» توجه کنید.

ورم روده

۱- تنقیه با آب نیم گرم «چغندر» جهت ورم روده و گرفتگی آن نافع است. ۲- خوردن ساییده «عناب» با هسته جهت ورم روده مفید است. ۳- «گوجه فرنگی» ورم روده را شفا می‌بخشد. ۴- «شاه توت» جهت ورم روده بسیار نافع است. ۵- تنقیه آب جوشانده «سیب زمینی ترشی» در معالجه ورم روده اعجاز می‌نماید. ۶- کمی «ناردان» را با هم‌وزنش «برنج» و «جو» پوست کنده مخلوط کنید. در آب بجوشانید و پس از صاف کردن تنقیه کنید. ۷- دم کرده بیست‌وپنج تا سی گرم در هزار گیاه «مینا» جهت درمان ورم روده تجویز کرده‌اند. ۸- آب «سیب زمینی» خام، «مریم نخودی»، «شیرین بیان»، «آس» و «زیرفون» مفید می‌باشند. ۹- «ازگیل»

ورم روده را کاهش می دهد. ۱۰- شربت «گیلاس» برای ورم روده تجویز می شود. ۱۱- مصرف «سیب» رسیده آبدار تازه برای ورم روده اطفال نافع است.

ورم روده بزرگ

۱- میوه «زالزالک» دارای ویتامین های A، B، C و جوهر لیمو است. برای مبتلایان به ورم روده ی بزرگ زیاد تجویز و توصیه شده است. ۲- ۴۰ تا ۵۰ گرم «به» را ریز ریز کرده ۱۵ دقیقه در یک لیتر آب بجوشانید و مصرف کنید. چون سرشار از تانن است این ماده برای ورم روده مؤثر و مفید است.

ورم ریه

۱- خوردن «تره» با «عسل» جهت ورم های ریه و باز شدن آنها مفید است. ۲- برگ «اسفناج» نافع است. ۳- پانزده گرم «شیرین بیان» را بجوشانید، آب آن را دو روز، روزی یک استکان بخورید. ۴- مقداری «گل کلم» را دم کنید. آبش را با «عسل» بخورید. ۵- سی گرم گل و برگ «زوفا» را بجوشانید. پس از صاف کردن، آب آن را بخورید. برای عفونت ریه هم مفید است. ۶- روزی چند لیوان آب «کدو» مسمایی بخورید (خام باشد). ضد ورم، صفرا، بلغم، و اسید اوریک و بعضی دردها است. ۷- چند روز «سیب» درختی را با پوست بجوشانید. آبش را بخورید. ۸- ۱ لغم، ۳ «شلغم» پخته بخورید. بسیار نافع است.

ورم زانو

ضماد برگ تازه «چنار» مفید است.

ورم زبان کوچک

مضمضه جوشانده ی «گزنه» جهت تقویت لثه و غرغره آن جهت ورم لوزه و ورم زبان کوچک نافع است.

ورم زیر بغل

ضماد آرد «جو» برای ورم های زیر بغل، سینه، پستان و سایر اعضا مفید است.

ورم زیر گلو

ضماد دانه های «کرچک» با «آرد جو» جهت ورم های گرم چشم و ورم زیر گلو نافع است.

ورم ساق پا

ضماد «ریحان» بیماری ورم ساق پا را برطرف می کند.

ورم عضله

یک دسته از گل های «آقطی» را در لای پارچه کمپرس قرار دهید و روی محل ورم کرده حداقل به مدت یک ساعت بگذارید.

ورم طحال (سپرز)

۱- «انجیر»، ورم طحال را فرو می‌نشانند. ۲- «زیره»، ورم طحال را معالجه می‌کند. ۳- اگر «پسته» را با پوست نازک الوانی که روی مغز آن است بخورید ورم طحال را از بین می‌برد. ۴- برگ های «کلم» چنانچه خام خورده شوند، ورم طحال را معالجه می‌کنند. ۵- «اقحوان» جهت ورم طحال تجویز شده است. ۶- «عسل» برای ورم طحال مفید است. ۷- جوشانده میوه «داروش»، با کمی آب آهک جهت تحلیل ورم های طحال موثر است. مقدار خوراک یک مثقال و زیادتر از آن باعث دل پیچه و ثقل است. ۸- اگر «انجیر» را نه روز در «سرکه» بخیسانید و هر روز ۵ عدد آن را با «سرکه» بخورید و بعضی از آنها را کوبیده ضماد نمایید برای تحلیل ورم طحال خیلی خوب است. (بدیهی است اگر «سرکه» عوارض خاصی برای بیمار نداشته باشد)

ورم کبد

۱- تخم «اسفناج» مفید است. ۲- «آب های معدنی اوپان» مفید می‌باشند. ۳- «روغن به» سرد و تر و قابض است و برای ورم کبد مفید است. ۴- اگر دم کرده «زرشک» با «سرکه» خورده شود، درد کبد، انسداد مجاری کبد و ورم آن را مرتفع می‌سازد.

ورم کلیه

۱- میوه «نسترن» مفید است. ۲- سرشاخه های گلدار «ناخنک» برای ورم کلیه تجویز می‌شود. ۳- یک دسته از ساقه ها و برگ «گل گاوزبان» تازه را در هاون بریزید و بکوبید. سپس شیره آن را به وسیله پارچه نرمی با فشار بگیرید و همه روزه ۶۰ تا ۱۰۰ گرم از آن را در مقداری آب مخلوط کنید و بنوشید. متوجه باشید که این شیره خیلی زود فاسد می‌شود. ۴- روزی چهار تا پنج فنجان از «شربت آویشن» بنوشید.

ورم گلو

۱- مضمضه جوشاندهی برگ و بذر «کاسنی» جهت درد دندان های آسیا سودبخش می‌باشد و غرغره آن با آب «فلوس» برای ورم گلو نافع است. مخصوصاً اگر همراه با آب «گشنیز» باشد. ۲- «پیاز» به علت داشتن مواد گوگردی، خون و مجاری تنفسی را ضد عفونی می‌کند و جهت درمان ورم گلو مفید می‌باشد. ۳- جوشانده ریشه گیاه «بارهنگ» که با «عسل» شیرین شده باشد جهت ورم گلو سودمند می‌باشد. ۴- غرغره عصاره مایع «خارخسک» با «عسل»، ورم گلو را از بین می‌برد. ۵- نگاه داشتن کمی از بیخ «نیلوفر آبی» در دهان، محلل ورم گلو است. ۶- پخته و جوشانده ای از برگ و ساقه «آلو» بسیار مفید است. ۷- غرغره ای «آب لیمو»، داروی ارزنده ای است. ۸- غرغره با «شیره جو» که آن را کشک الشعیر گویند برای ورم گلو نافع است.

ورم گوش

۱- ضماد «زعفران» بسیار مناسب است. ۲- در هند و چین میوه «گوجه فرنگی» برای آماس گوش تجویز می‌شود.

ورم لثه

۱- ضماد «نشاسته» با «سرکه» جهت رفع ورم های لثه مفید است. ۲- جویدن برگ «تمشک» جهت ورم لثه و رفع بی حسی آن مفید است. ۳- مضمضه و نوشیدن آب خیسانده سبز تازه «نخود» جهت از بین رفتن ورم لثه و درد دندان نافع است. ۴- چون هفت گرم

«زردچوبه» را با همین مقدار «انیسون» در یک لیتر شراب خیس نمایید، مضمضه کردن این محلول مسکن درد دندان و بازکننده‌ی پیله و ورم لثه می‌باشد. ۵- خوردن پنج گرم «نسترن»، ورم لثه را از بین می‌برد. ۶- شستشو با شربت «گل بنفشه» درمان آن است و لثه‌ها را محکم می‌کند. ۷- میوه «شاه توت» مفید است. ۸- «تخم کدو» برای ورم لثه نافع است.

ورم لوزه

۱- غرغره با جوشانده برگ «گردو» در ورم لوزه مصرف دارد. ۲- غرغره جوشانده «گزنه» جهت ورم لوزه نافع است. ۳- غرغره جوشانده برگ و گل های «برگ نو» برای ورم لوزتین مفید می‌باشد. ۴- خوردن پنج گرم «نسترن» ورم لوزتین را از بین می‌برد. ۵- غرغره عصاره «قنطاریون» باریک با آب «بارهنک» و «تاجریزی» جهت ورم لوزتین نافع می‌باشد. ۶- غرغره جوشانده برگ «هزاربندک» برای معالجه ورم لوزه تجویز می‌شود. ۷- پخته و جوشانده‌ای از برگ و ساقه «آلو» بسیار مفید است.

ورم مثانه (سیستیت)

۱- کاکل «بلال» دارای چند نوع قند و سرشار از املاح پتاسیم و کلسیم است و برای مبتلایان به ورم مثانه مفید است. ۲- جوشانده‌ی گیاه «دم اسب» مقدار ادرار را زیاد می‌کند و برای ورم مثانه اثر قاطع دارد. ۳- مقدار ۱۵ تا ۳۰ گرم ریشه خشک شده «ختمی» را خرد کنید و داخل نیم لیتر آب سرد بریزید و یک کیلو شکر به آن بیفزایید و مدت ۲۴ ساعت کنار بگذارید. سپس روزی یک قاشق سوپ خوری همه روزه صبح ناشتا از آن بنوشید. سوزش، درد پیشاب و سوزش ادرار را نیز برطرف می‌سازد.

ورم معده

۱- خوردن «کتیرا» برای درمان ورم معده مفید است. ۲- ۴ گرم «به دانه» را در ۱۲۰ گرم آب سرد بخیسانید. پس از خیس خوردن، آن را به هم بزنید تا مایعی به شکل سفیده تخم مرغ به دست آید، سپس هر موقع میل کردید از آن بنوشید. ۳- شیرابه «پاپایا» معالج ورم غشای معده می‌باشد.

ورم مفاصل

۱- جوشانده پوست درخت «بنه» با مصطکی جهت ورم مفاصل و پاک کردن لکه‌های ضربه از پوست مفید است. ۲- اگر برگ «شبدرد» را در «روغن زیتون» بجوشانید برای درد ورم مفاصل سودمند می‌باشد. ۳- ضماد دانه‌های «کرچک» جهت تسکین ورم مفاصل تجویز می‌شود. ۴- دم کرده برگها و سرشاخه‌های «انگور فرنگی سیاه» اثر مفید دارد. ۵- جوشانده پوست «سیب» خشک شده بسیار مفید است.

ورم مقعد

۱- نشستن در آب جوشانده برگ و میوه «فلفل بیابانی» جهت ورم مقعد مفید است. ۲- مقدار هشتصد گرم «انگور یاقوتی» را با همین مقدار شکر بریزید و کم کم در چندبار بخورید. ۳- ضماد «پیاز» پخته با زرده تخم مرغ، یا روغن تازه یا پیه برای دفع دردهای مقعد، خارش و تحلیل ورم مقعد مفید است.

ورم ملاز (ورم لهات)

«اسفناج» مفید است.

ورم ملتحمه*

- ۱- عصاره‌ی برگ تازه «رازیانه» جهت ورم ملتحمه مفید است. ۲- ضماد کوبیده‌ی برگ «کاسنی» جهت ورم ملتحمه نافع است. ۳- چکاندن آب مطبوخ «زیره» در چشم، ورم ملتحمه چشم را فرو می‌نشاند. ۴- «بابونه» در از بین بردن بقایای ورم ملتحمه اثری نیکو دارد. ۵- سرمه خاک اره نرم «آبنوس»، برای ورم ملتحمه مفید می‌باشد.

ورم ناف

- ۱- مقدار هشتصد گرم «انگور یاقوتی» را با همین مقدار شکر بریزید و کم‌کم در چندبار بخورید. ۲- مخلوطی از «زیره سیاه»، «روغن زیتون» و «مرزه» کوبیده، به خصوص برای اطفال بسیار نافع است.

وسواس

- ۱- «سس» دارای عوامل مسهلی، صمغی، مازویی بوده و خاکستر آن دارای فسفر و پتاسیم زیاد است و جهت وسواس مفید می‌باشد.
- ۲- «پنیر» تازه که آب آن را هنوز نگرفته و در اصطلاح پنیرسازان دلمه نامیده می‌شود علاج وسواس است. ۳- «گشنیز» مقوی مغز و قلب می‌باشد و برای وسواس مفید است. ۴- عرق «گل گاوزبان» جهت وسواس مفید است. ۵- مداومت در خوردن «اسطوخودوس» وسواس را از بین می‌برد. ۶- پخته «کدو» با «تمر هندی» و «شکر» جهت وسواس مفید می‌باشد. ۷- شربت که با شکوفه گیاه «پنبه» بسازید برای درمان وسواس مفید است. ۸- «هلبله‌ها» برای وسواس سود فراوان دارند. ۹- «گل قند» جهت اشخاص گرم مزاج، جوانان و جلوگیری از وسواس جنون سودمند است. ۱۰- «مربای پوست هندوانه» با «عسل» یا شکر برای وسواس نافع است. ۱۱- «دارچین» برای وسواس مفید است.

وسواس سودایی

- ۱- «سیب» وسواس سودایی را درمان می‌کند. ۲- «سیب ترش» برای معالجه وسواس سودایی از سیب شیرین بهتر است ولی برای مبتلایان به اسهال خونی خوب نیست و اعصاب را کمی ضعیف می‌نماید.

ویار

- ۱- «انار» درمان ویار زنان باردار است. ۲- میوه «به» از ویار زنان آبستن جلوگیری می‌کند. ۳- «سیب» ویار زنها را درمان می‌کند. ۴- مخلوط «انار شیرین و ترش» سرد و خشک است و برای رفع ویار زنان حامله بسیار نافع است.

•

هاری

اگر از جوشانده ریشه «نسترن» استفاده کنید رفع کننده خستگی مرض هاری است.

هذیان

۱- استشمام و چکاندن آب «کدو» چنانچه خام فشرده شود، در بینی و گوش جهت هذیان نافع است. ۲- ترکیبی از «سرکه»، «گلاب» و «روغن بادام» برای هذیان بسیار مؤثر است. ۳- به موارد سرسام نیز توجه کنید. ۴- اگر چند قطره از «آب کدوی خام» را با شیر انسان مخلوط و در گوش و بینی بریزید برای سردرد گرم، سرسام، هذیان و جنون مفید است. ۵- «حریره خندروس» با «کره» یا «روغن زیتون» برای هذیان و مالیخولیا مفید است.

هیستری

۱- «گشنیز» مقوی مغز و قلب بوده و برای هیستری سود فراوان دارد. ۲- چنانچه بذر «سداب» را کوبیده یک تا دوازده گرم آن را با «عسل» و یا «سکنجین» بیاشامید برای هیستری مفید می‌باشد. ۳- «گلپر» را جهت معالجه هیستری تجویز می‌کنند. ۴- مربای «اگیر ترکی» جهت هیستری مفید می‌باشد. ۵- چکاندن آب ساقه «شبردر» در بینی جهت هیستری مفید است. ۶- چنانچه دو مثقال «قنطاریون» باریک را با هفتاد مثقال آب بجوشانید تا مقدار آب آن نصف شود و بعد با شکر یا «عسل» شیرین کرده، بنوشید برای هیستری مفید است. ۷- «ریشه کور» قوی‌تر از سایر اعضای آن است و در هیستری نافع است. ۸- جوشانده سه مثقال «بسپایه» با ۴ تا ۵ مثقال «فلوس» یا «ترنجبین» جهت هیستری مفید است. ۹- اعضای مختلف هوایی انواع «شیر پنیر» ضد تشنج بوده و برای معالجه هیستری تجویز می‌شوند. ۱۰- در هندوستان از دم کرده گیاه «مرزنگوش» در موارد آسم، فلج و هیستری مصرف می‌کنند. ۱۱- «برگ» پرتقال در فیلیپین در موارد هیستری و سکسکه به کار می‌رود. ۱۲- «وانیل» برای معالجه هیستری، قاعدگی نامنظم و تب مستعمل است.

هیضه* (نقل سرد)

خوردن چند شاخه «نعناع» همراه با آب «انار ترش» مسکن سکسکه و حالت قی و هیضه است.

ی

یائسگی زودرس

۱- برای یائسگی پیشرس «لفل بیابانی» را تجویز کرده‌اند. ۲- در موارد قطع عادت ماهانه و یائسگی پیشرس «زنجبیل شامی» را تجویز کرده‌اند. ۳- «تخم رازیانه» قاعده‌آور است. ۴- «زعفران» قاعده‌آور است. ۵- در فرانسه از دم کرده ۱۵-۳۰ گرم «مریم گلی» در یک لیتر آب جوش به عنوان قاعده‌آور استفاده می‌کنند و یک فنجان در هنگام خواب می‌خورند.

یامان

«کاکل بلال» برای مبتلایان به باد یامان داروی مفیدی است.

یبوست

۱- «گوجه فرنگی» به علت داشتن «ویتامین A» حس بینایی را تقویت می‌نماید و به سبب داشتن «ویتامین های B» مقوی اعصاب بوده و از یبوست جلوگیری می‌نماید. ۲- «آلو» و «سبوس» در رفع یبوست تأثیر خاص دارند. ۳- مقدار پنج تا ده گرم از ریشه «ریوند» را

در یک لیتر آب در حال جوش بریزید. بیست دقیقه کنار بگذارید تا خنک شود. هر روز قبل از هر غذا یک فنجان از آن بنوشید.

۴- خوردن آب گیاه «ترشکهای شیرین» و خوردن برگ پخته آن مفید است. ۵- «لفل قرمز» مفید است. ۶- «کاهو» سرد و مرطوب است و برای یبوست صفرا و سودا مؤثر است. ۷- دکتر فلمینگ قویاً «لوبیا» را برای رفع یبوست در اشخاصی که دارای بیماریهای روده‌ای خاصی نیستند توصیه می‌نماید. ۸- «جو» مفید است. ۹- «سبوس گندم» داروی شفا بخش یبوست است و مطلقاً هیچ ماده یا دارویی در این مورد رقیب سبوس گندم نیست. ۱۰- میوه «سیب» در هند برای جلوگیری از یبوست مفید است و ملین می‌باشد. ۱۱- برای رفع یبوستهایی که ناشی از ضعف فعالیت روده‌ها می‌باشد مانند یبوست در اشخاص پیر یا اشخاص فلج، اگر یک قاشق غذاخوری از دانه‌های «خردل» را چند روز در آب خیسانده و بعد در نصف لیوان آب وارد کرده و بخورید، خیلی مؤثر است. ۱۲- میوه «انگور فرنگی» به علت لعابی که دانه‌های آن دارد برای رفع یبوست مفید می‌باشد. ۱۳- «زردآلو» برای یبوست تجویز می‌شود. ۱۴- در مورد یبوست گرد «لفل قرمز» بسیار مفید است زیرا حرکت دودی شکل روده‌ها را تحریک می‌کند. برای حصول این منظور هر روز به مقدار کم باید با غذا مصرف شود. ۱۵- «گردو» برای برطرف کردن یبوست کاربرد دارد.

یرقان

۱- آب برگ «شاهتره» با «عسل» و «تمر هندی» جهت رفع یرقان تجویز شده است. ۲- «مرغ» را در بیماری یرقان توصیه کرده‌اند. ۳- اگر «پسته» را با پوست نازک لوانی که روی مغز آن است بخورید، یرقان را دران می‌کند. ۴- «سیاه دانه» جهت معالجه یرقان تجویز می‌شود. ۵- «آرتیشو» برای مبتلایان به یرقان سودمند می‌باشد. ۶- «بابونه» یرقان را درمان می‌کند. ۷- «تخم کاسنی» جهت یرقان سودمند می‌باشد. ۸- میوه «به» یرقان را معالجه می‌کند. ۹- دم کرده ۲۵ گرم «برگ انگور» در یک لیتر آب توصیه شده است. ۱۰- عصاره «اسفناج» جهت یرقان مفید می‌باشد. ۱۱- آب جوشانده پوست میوه تازه «خیار»، سه روز متوالی، برای یرقان بسیار خوب است. ۱۲- «زردچوبه» درمان یرقان می‌باشد. ۱۳- «نعناع» ضد یرقان می‌باشد. ۱۴- خوردن «کاسنی صحرائی» یرقان را شفا می‌بخشد. ۱۵- خوردن آب یا گوشت «هندوانه» با «سکنجبین» جهت درمان یرقان مفید است. ۱۶- «گرمک» بهترین دارو برای درمان یرقان است. ۱۷- میوه‌های شیرین و ملس «انار» درمان یرقان است. ۱۸- آشامیدن آب «خیار» جهت برطرف ساختن یرقان سودمند است. ۱۹- «سکنجبین» میوه «تمشک» برای دفع یرقان سودبخش است. ۲۰- «عسل» برای یرقان مفید می‌باشد. ۲۱- بذر «ترب» با «سکنجبین» یرقان را برطرف می‌کند. ۲۲- شیره برگ و ساقه‌های جوان هوایی «مرغ» برای یرقان سودمند می‌باشد. ۲۳- نوشیدن بیست گرم آب برگ و ساقه‌ی «ترب» با نمک جهت رفع یرقان سودمند می‌باشد. ۲۴- «عرق بید» برای یرقان نافع است. ۲۵- میوه «سنجد» ضد یرقان می‌باشد. ۲۶- سرهای «مارچوبه» را در هاون بکوبید و بعد شیره آن را کشیده، با دو برابر شکر بجوشانید تا شربت غلیظی به دست آید و روزی سه قاشق سوپ‌خوری به مبتلایان بدهید. ۲۷- «افسننتین» ضد یرقان است. ۲۸- جوشانده ۱۰۰ تا ۱۲۰ گرم «تخم جعفری» در یک لیتر آب، درمان کننده یرقان است. ۲۹- «زنجبیل»، «کدو»، برگ ساقه و ریشه «گل گندم»، «پیاز دشتی»، دم کرده «گل‌های مینا»، «ترشی پیاز»، پودر و ساییده «بالنگ» و «تخم اسفناج» مفید می‌باشند. ۳۰- آب مخلوط «انار شیرین و ترش» (۵۰۰ - ۲۵۰ گرم) که با حدود ۱۰۰ گرم شکر مخلوط شده و خورده شود برای درمان یرقان مفید است. ۳۱- دم کرده «پونه کوهی» برای یرقان مفید است. ۳۲- پخته «پیاز» در «سرکه» و یا پرورده آن در «سرکه» برای یرقان نافع است. ۳۳- «بنه»، «خربزه»، «لیمو ترش»، «قهوه»، «پونه»، «آب ترب»، «چای» و «کاهو» برای یرقان مفید هستند.

منابع و مأخذ

دکتر جزایری، غیاث‌الدین، زبان خوراکیها، جلد اول، انتشارات امیرکبیر، تهران دکتر جزایری، غیاث‌الدین، زبان خوراکیها، جلد

دوم، انتشارات امیر کبیر، تهران دکتر جزایری، غیاث‌الدین، زبان خوراکیها، جلد سوم، انتشارات امیر کبیر، تهران قره‌گزلو، غلامحسین، خواص میوه‌ها و سبزیها، انتشارات عارف، تهران دکتر جزایری، غیاث‌الدین، درمان گیاهی، انتشارات جانزاده، تهران میر حیدر، حسین، معارف گیاهی، جلد اول، انتشارات دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران میر حیدر، حسین، معارف گیاهی، جلد دوم، انتشارات دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران دکتر موری، میشل، درمان طبیعی، ترجمه دکتر عبدالرحیم گواهی، انتشارات دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران شبعی، اسماعیل، درمان گیاهی، انتشارات نشر نیکا، مشهد دکتر معین، محمد، فرهنگ فارسی، انتشارات امیر کبیر، تهران

سَلَامٌ عَلَيْهَا
نور فاطمه زهرا

کتابخانه دیجیتال
www.noorfatemah.org